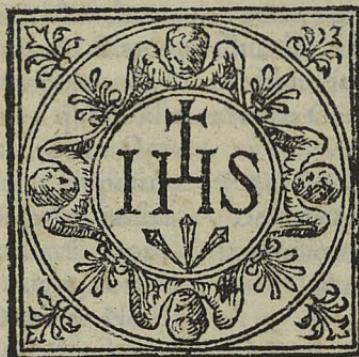


CONSTITVTIO-
NES SOCIETA-
TIS IESV.

Cum earum Declarationibus.



ROMÆ, M. D. LXX.

Apud Victorium Hælianum.

Cum facultate Superiorum.

CONSTITUTIO
NES SOCIETATI
G
C
1123/m3
Cum certam Declaracione



ROMÆ MDLXX

Aqua Viggiorum Habsinianar.

Cum Recensione Subiectiorum.

M V I M D O O L P
PROOEMIUM
CONSTITUTIONVM

V A M V I S summa Sapientia & bonitas Dei Creatoris nostri ac Domini sit, quæ conseruatura est, gubernatura, atque promotura in suo sancto seruitio hanc minimam Societatem. I E S V, ut eam dignata est inchoare; ex parte vero nostra, interna Charitatis & amoris illius lex, quam sanctus Spiritus scribere, & in cordibus imprimere sollet, potius, quam vllæ externæ Constitutiones, ad id adiutura sit: Quia tamen suavis dispositio diuinæ prouidentiæ sua- rum creaturarū coope- rationem exigit; & quia Christi Domini Nostri Vicarius ita statuit, & Sanctorum exempla, & ratio ipsa nos ita doceat in Domino: necessariū esse arbitramur, Constitutiones conscribi; quæ iuuent ad melius in via incœpta diuini obsequij procedendum iuxta Instituti nostri rationem.

2 Quamuis

C V M Constitutionum hic finis sit, ut uniuersum corpus Societatis et particularia eius membra ad sui conseruationem & incrementum, ad gloriam Dei, & vniuersalitatem Ecclesiae bonum iuuentur; præter quam quod omnes & singulæ earum per se

A ij ipsas

PRO O E M I V M.

ipſas ad ſinē dictū accōmodata ſunt, tria alia in eis
expeti poſſunt;

Primum, vt plenae ſint; quod omnibus, quaē incide
poſſint, quantum fieri potest, prouideatur.

Alterum, vt perſpicuæ ſint; quod minor ſcrupulis de
cur occaſio.

Tertium, vt breues ſint, quantū plenitudinis ac per
ſpicuitatis ratio patitur; ut memoria retineri poſſint.

Quod tria hac melius obſeruentur; preter Conſtitu
tiones vniuersaliores & breuiores, que, vt obſeruentur à
noſtris, & ostendantur, cum oportebit, externis, erunt
magis ad viſum accommodata: viſum nobis eſt in Domi
nobas Declaraciones & Annotaciones eſſe adiiciendas:
Quae, cum non minoris ſint authoritatis, quam reliqua
Conſtitutiones; magis descendendo ad particulaRIA, eos,
qui reliquis preſunt, de rebus quibusdam poſſint edoce
re, quas breuitas & vniuersalitas aliarum minus dilu
cidas reddebat. Sed preter vtraque, que ad res im
mutabiles pertinent, & vniuersaliter obſeruari debent,
alicquædam ordinationes erunt neceſſaria, quaē diuerſis
temporibus, locis, & personis in diuerſis Domibus,
Collegijs, & officiis Societatis (vniiformitate tamen, quo
ad eius fieri poterit, in omnibus retenta) poſſint accom
modari. De huiusmodi ordinationibus, vel regulis hic
nō agetur; ſed id ſolum admonebimus, quod ab unoquo
que, qui ibi fuerit, ubi haec obſeruentur, iuxta voluntati
tem Superioris, qui ei praefuerit, ſunt obſeruande.

Vt redeamus ergo ad id, quod agitur hoc loco; harum
Declaracionum ordo hic erit, vt Conſtitutionibus reſpon
deant;

CVM IDE CLARATA.

deant; itaque Pars parti, Caput capiti, cum declarandum aliquid fuerit, reddetur; quod in margine Constitutionum littera quedam indicabit, cui alia similis in Declarationibus respondebit. Et sic ordinate procedetur.

eius favore aspirante, qui
ordinis totius principium
est, utpote perfectissima &
infinita Sapientia.

2 Quamuis primum illud sit, & maximi momenti in nostra intentione, quod ad corpus uniuersitatis Societatis spectat; cuius unio, & bonum regimen, & conseruatio in suo bono statu ad maiorem Dei gloriam in primis queritur: quia tamē corpus hoc ex suis membris constat, & in ipsa executione primo loco occurrit, quod ad singulos spectat; tam in ipsis admittendis, quam in promouendis, ac deinde per vineam Christi Domini nostri diuidendis; *hinc exordium sumetur eo favore, quem lux æterna nobis ad honorem & laudem suam conferre dignabitur.

PRIMA

DECLARATIO in Prooemium.

A **CONGRUVS** esse solet procedendi modus ab imperfectoribus ad perfectiora, præcipue in ijs, quæ pertinet ad praxim; cum id primum in executione occurrat, quod est in consideratione postremum, nam hæc à fine ad media descedit; & sic in decem præcipuis partibus, ad quas reducuntur omnes Constitutiones, procedetur.

Prima de ijs admittendis ad probationem agit, qui nostrum sequi Institutum

A iii expetunt,

APRARIO E M I V M

expetunt
Secunda de ijs dimittendis , qui ad illud non esse idonei videbuntur.

Tertia de ijs , qui retinebuntur , conseruandis , & in spiritu ac virtute promouendis .

Quarta de ijs instituendis in litteris & alijs medijs proximos iuuandi , qui in spiritu et virtute in seipsis prouocerint .

Quinta de cooptandis in corpus Societatis ijs , qui sic fuerint instituti .

Sexta de ijs , quae in seipsis obseruare debent qui in hoc corpus iam cooptati sunt .

Septima de ijs , quae obseruanda sunt erga proximos , distribuendo scilicet operarios , & eos in Christi Domini nostri vinea occupando .

Octava de ijs , quae faciunt ad mutuam & cum suo capite vnionem eorum , qui distributi sunt .

Nona de ijs , quae ad caput pertinent , & ad gubernationem , quae ab eo ad corpus descendit .

Decima de ijs , quae vniuersaliter ad conseruationem & augmentum totius corporis huius Societatis in bono suo statu pertinent .

Hic est ordo in Constitutionibus , & Declarationibus tenendus , finem illum intuendo gloria & laudis Dei Creatoris ac Domini nostri ;

quem nobis prefiximus .

PRIMA PARS

CONSTITUTIONS
PRIMA PARS
CONSTITUTIONVM
DE ADMISSIONE
ad Probationem.

DE EO, QUI ADMIT



admittendi facultatem habet. Cap. I.
Ac vltas: admittendi ad probationem, quorum, & quanta sit; iudicio Praepositi Generalis relinquitur; qui in ea communicanda considerabit, quid ad maius seruitum Dei ac Domini nostri conueniat.

2 Quando aliquis, qui idoneus videatur ad nostrum institutum sequendum, ad eum accederet, qui huiusmodi admittendi potestatem non habet,

A mittere eum poterit ad illum, penes quem ea sit; vel scribere ei, significando qualis ille sit, & quibus praeditus Dei donis, qui admitti petit; & exequatur quod ei in Domino praescriptum fuerit: IN CAP. I.

De eo, qui admittit.

Si commode nō potest aliquis huiusmodi ad Societas institutum idoneus ad eum mitti, qui potestatem habet admittendi; interim, dum ille admonetur, licebit cuique (si id necessarium esse, A iiiij autem)

aut valde cōuenire iudicabitur) eum tamquam hospitem penes se retinere; donec responsum ab eo, ad quem relatum est de eo negotio, accipiat: & tunc iuxta ordinē sibi pr̄scriptū p̄cedet.

B ¶ Qui ordinariē admittere poterunt in absentia, sunt Pr̄positi Provinciales; extraordinariē verò quisus Commissarius Pr̄positi Generalis, vel eiusdē Provincialis. At rectoribus Collegiorum, & Pr̄positis Domorum magis consuetum erit committere, ut quos idoneos iudicabūt, domis sue, aut in Collegio, possint admittere, cum pr̄ses fuerint.

Tam ille, penes quem est facultas admittendi, quam is, cuius opera ille vtitur, habeat oportet cognitionem rerum Sociostatis, ac zelum boni progressus ipsius.

Si quidē ille * in absentia id pr̄scribendi facultatem habebit.

Quia refert plurimum ad diuinum seruitium, conuenientem haberi delectum eorū, qui admituntur; & diligentiam adhiberi, ut intelligatur quæ eorū sint doctes & vocatio; qui talē admittendi facultatē habet, si per se ipsum id ipse non pr̄stet, habeat in ijs, qui assidue apud se agūt, aliquē, cuius opera vtatur ad cognoscendum eos, qui ingrediuntur, ad agendum cum illis, eosque examinandū; qui quidem prudenter agendi modum, qui cum tam varijs generibus & cōditionibus personarū est tenendus; ut majori cum intelligentia, & vtriusque partis satisfactione negotiū ad Dei gloriam transfigatur.

CVM DECLA. C. I.

fus ipsius; vt nulla ratione dimoueri ab eo possit,
quod in Domino conuenientius ad diuinum serui-

tium in hac Societate iudicauerit; quod vt conse-

C quatur, * moderatus admodum
sit oportet in admittendi desi-
derio. Et vt liberior sit ab omni
minus ordinato affectu; vbi vitij
huiusmodi occasio esse posset (vt
cum consanguineis, & amicis)
ille, in quo aliquid periculi hu-
iusmodi timeretur, examinandi
officio non fungatur.

Quicunque autem eo funge-
tur, * in scriptis habeat que ad
tale officiu pertinent; quod me-
lius & certius id possit præstare,
quod in hac parte ad diuinu ser-
uitium queritur.

DE ADMIT-

D Vbicunque admittendi facultas fuerit, liber com-
pletus Examini sit oportet, & quidem in ijs linguis,
qua ferè solent esse necessaria. Huiusmodi sunt verna-
cula loci illius, vbi agitur, & latina. Illud autem Exa-
men ei proponi debet, qui admitti cupit, ante, quam Do-
num ad communem cum alijs coniunctum ingrediatur.

Et quidem impedimenta, qua necessariò excludunt;
etiam, ante, quam ad primam probationem admittantur;
proponi debent.

C ¶ Ut par est
sollicitè cooperari
motioni & voca-
tioni diuinæ, curā-
do, vt augeatur
in Societate nume-
rus operariorū vi-
neq Christi Domi-
ni nostri; ita dili-
genter cōsiderari
oportet, ne quis ad-
mittatur, nisi qui
donis illis Dei prae-
ditus sit, qua hoc
institutum ad ipsi-
us gloriā exigit.

Erit

Erit etiam scriptum alterum examen, quod contineat ea, quæ sexto quoque mense per biennium probationis proponi debent: & aliud item perbreue, quo illi videntur, qui cum ijs, qui ingredi volunt, colloquuntur; vt vtrique id, quod expedit, intelligatur ante, quam ad primam probationem quis admittatur. Idem officium etiâ Examinatoris scriptum habere debent, & quod in eo continetur, exequi current.

D E A D M I T T E N D I S
in Societatem. Cap. II.

IN vniuersum loquendo de ijs, qui admittendi sunt, quo pluribus Dei donis naturalibus & insuis praediti ad promouendum iuxta Societatis institutum, diuinum seruitium: & quo certioribus experimentis perspecti fuerint; eo magis idonei erunt, vt in eam admittantur.

Vt particulatim de his loquamur, qui in Coadiutores admittuntur ad res temporales, vel exteriore curandas (qui plures esse non debent, quam qui necessarij sint ad subleuandum Societatem in ijs rebus,

DECLARATIO

In cap. II.

A § **H** *Vius-*
modi
ferè sunt magnis
in domibus, Coqui
& dispen-

in quibus * occupari alij non A possunt sine detrimento maioris boni) esse eos oportet, quod ad animam spectat, bona conscientiae, quietos, tractabiles, amatores virtutis ac perfectionis, propensos ad devotionem, qui domesticis

& Dispensatoris occupationes, Emptoris, Ianitoris, Praefecti infirmorum, Lotoris, Praefecti horti, eleemosynarum Curatoris (*vbi ex eleemosynis vivitur*) atque id genus alię esse possent. Quia tamen pro maiori aut minori numero hominum, qui in Domibus vel Collegijs versantur, pro maiori etiam vel minori distractione in huiusmodi exercitijs magis vel minus necesse esset huiusmodi officiales ad hæc officia omnino deputari; eorum prudenter, qui reliquis presunt, id committitur: modo hanc curam sibi impositam sciant, ut finis meminerint, qui ad huiusmodi homines in Societatem admittendos mouet. Is est necessitas, ut alij, qui in vinea Christi Domini nostri laborant, vel litteris dant operam, ut postmodum in ea laborent, subleuentur: quò se in rebus ad maius Dei ac Domini nostri obsequium pertinentibus exerceant.

B ¶ Qui sic dispositus cerneretur, ut videretur diu in externis ministerijs non esse conquieturus, eò, quod ad studia, vel ad sacerdotium affectus cognoscetur, non esset in Coadiutorem temporalem admittendus; nisi aptus ad progressum in litteris faciendū, quantum opus esset, videretur habere,

12 . . . CONST. I PARS I.

habere, vel certe habituri esse aliquando talentum aliquod, ad eam iuuandam viderentur.

Admittere homines difficulti admodum ingenio, vel inutiles Congregationi, licet ipsi non inutile foret, admitti; considerantes tamen instituti nostri finem, ac procedendi modum, persuademus nobis in Domino ad ipsius maius seruitium & laudem non expedire.

Qui ad hoc admitterentur, vt in rebus spiritualibus Societatem iuarent, considerando quid huiusmodi ministerium requirat, vt animæ proximorum iuuentur, sequentibus donis Dei ornari deberent.

Quod ad intellectum attinet, doctrina sana, vel aptitudine ad eam addiscendam, & in rebus agentis discretionem, vel certe indole boni iudicij ad eam acquirendam.

Quod ad memoriam, aptitudine ad percipendum, & fideliter percepta retinendum.

Quod ad voluntatem, vt vniuersæ virtutis & perfectionis spiritualis studiosi sint, quieti, constantes, strenui in ijs, quæ ad diuinū seruitiū aggrediuntur; quique zelum habeant salutis animarum, & ea de causa ad nostrum institutum (quod ad illas iuuandas & disponendas ad ultimi sui finis de manu Dei reatoris nostri ac Domini, consecrationem, rectat tendit) sint affecti.

In exterioribus exoptanda est sermonis gratia; ad agendum cum proximis pernecessaria.

Species honesta, quæ adificationi esse solet, ijs, quibus

CVM DECLA. C. II.

13

quibus cum agitur.

11 Bona valetudo, ac vires, quibus ferre possit instituti nostri labores.

12 Ætas, quæ ad ea, que dicta sunt, conueniat, quæ quidem, ut admittantur ad Probationem, excedere debet decimumquartum annum; ut ad professionem verò, vigesimumquintum.

13 Dona externa, nobilitatis, diuitiarum, bonæ famæ, & similia ut non satis sunt, si desint alia; ita, cùm alia suppetent, hæc non erunt necessaria: quatenus tamen ad ædificationem faciunt, reddunt magis idoneos, ut admittantur, qui sine ipsis aliqui essent idonei propter dotes alias prædictas; in quibus quo magis præcelluerit qui admitti cupit, eo magis erit ad hanc Societatem aptus ad Dñi Dei nostri gloriam; quo verò minus excelluerit, eo minus erit idoneus? Quæ tamen mensura omnibus in rebus teneri debeat, vñctio sancta diuinæ Sapientia eos docebit, qui id curæ ad eius obsequium ac laudē vberiorem suscepserunt.

C. § Quamvis aliquis vnde cunq; idoneus ad Societatem omnibus his præditus esse debe

DE IIS, at: si tamē in aliquo quid eorum desideraretur, verbi gratia, vires corporis, vel etas ad professionem, vel quid simile; & in Domino indicaretur alijs Dei donis quod ea ex parte defit, compensari; omnibusque perpensis ad Dei obsequium fore, & ad Societati propositum finem conuenire, ut admitteretur: dispensare cum eo Præpositus Generali poterit

14 II C O N S T I T V T.

lis poterit, vel etiam alijs; quatenus eis communicata,
ab ipsis facultas se extendet.

D E I I S, Q V Æ I M P E D I V N T,
ne quis in Societatem admittatur.

Cap. III.

VA M V I S Chatitas & zelus animarum, in
quo se Societas hæc exercet iuxta instituti sui
finem, omnia hominum genera complectatur, vt
eorum seruat spirituali vtilitati, ac ad beatitudinem
consequendam in Domino iuuet; vt tamen in So-
cietas ipsius corpus admittat, amplecti non de-
bet, vt dictum est, nisi quos iudicabit ad proposi-
tum Societati finem vtiles fore.

Ex impedimentis ad admissionem nonnulla, eos
qui vellēt ingredi, omnino excludunt: quia ratio-
nes efficaces nos ad id in Domino mouent. Ea vero
huiusmodi sunt.

D E C L A R A T I O

In cap. III.

A **Q** Vam-
uis per publicam sen-
tentiam quis con-
demnatus non fuerit; si tamen error eius publicus exti-
tisset, ac vehementer suspectus esset, & quod in iudicio
conueniri posset, timeretur; admitti non debet. Verum
hoc

Aliquando à gremio sanctæ;
Ecclesiæ abscessisse, Fidem abne-
gando inter infideles, uel inci-
dendo in errores contra eam, in
quibus * reprobatus fuerit per A

publicam sententiam: * vel se

* more

CVM DECLAR. C. III. 15

B * more Schismaticorum ab Ecclesia uiritate se iunxit? hoc iudicium Praeposito Generali re
C * Perpetrare homicidium? linquetur.
D vel * esse propter enormia peccata infamem? B ¶ Quod ad schisma attinet;
E * Assump... qui in terris Schismatistarum nasceretur, ita, ut schisma generale peccatum esset patriæ, & non solum particulare ipsius; non esset hic talis ob causam inter eos numerandus, qui à Societate excluduntur: (Et tantundem dictum sit de ijs, qui in terris hereticorum nascerentur:) Sed ille potius excludi intelligatur, qui esset infamis excommunicatus, contempta autoritate & prouidentia nostræ sanctæ matris Ecclesie, ita, ut heres, vel schisma peccatum sit particulare persona, & non generale nationis, aut patriæ.

C ¶ Quod ad homicidij impedimentum attinet, nulla (ut nec in alijs) declaratio adhibetur. Num autem sit homicidium, nec ne, si dubitaretur, discernant Praepositi Generales; nec se faciles in huiusmodi dubijs exhibeant. Qui cum deliberatione homicidium perpetrari intulisset, si effectus est consecutus, quamvis manu sua non occidit, inter homicidas erit existimandus.

D ¶ Infamia propter enormia peccata ibi impedimentum esse intelligitur, ubi, qui sic peccauit, infamiam contraxisset. Si procul esset ab eo loco, tamquam serio resipisset, ut de eo nihil timendum viderebür; posset in Domino admitti. Qualia vero sint, vel non sint huiusmodi enormia peccata, indicet Praepositus Generalis.

E ¶ Non

E ¶ Non solum
si professione emi-
ssi set, sed si vel
vnum diem habi-
tum religionis ge-
flasset; admitti
propter rationes
in Examine di-
ctas non potest.
Intelligendum est
autem, quod ha-
bitum eo animo,
ut sit religiosus, non propter aliam causam, qua posset
accidere, induisset.

F ¶ Quando hoc vinculum solutum esset, quod à Do-
mino, vel à coniuge faciatis concederetur, obseruatim
alijs circumstantijs, que iuxta sanam doctrinā, & rsum
sanctae Ecclesiae solent obseruari, impedimentum esse
desinet.

G ¶ In omnibus his impedimentis expedit, ut nec
Generalis Praepositus, nec Societas vniuersa dispensare
possit; quandoquidem in vniuersum ita Societati conve-
nit, ut in huiusmodi non dispensetur. Sed si cerneretur
aliquid ex his impedimentis in homine, qui talibus Dei
donis ornatus esset, ut pro certo haberetur, Societatem
ad Dei & Domini nostri obsequium eius opera admodum
iunari posse, si ille summo Pontifici, vel eius Nuncio,
vel summo Pœnitentiario supplicaret sibi concedi, ut in
Societatem non obstantibus Constitutionibus admitti pos-
set, Praapo-

* Assumpsisse Religionis habi-
tum: vel Eremitam cum vestitu
monachali fuisse.

* Matrimonij vinculo, vel ser-
uitutis legitimæ ligatum esse.

* Capitis infirmitatem pati,
vnde accidat obscurari, & patū
sanum esse iudicium; vel si no-
tabilem habeat ad illud disposi-
tionem; ut in Examine fusius
tractatur.

8 Cetera

- E** **S** **F** **G** **7**
- 8 Cætera impedimenta quam-
H uis singula * à Societate non ex-
cludant, reddunt tamen minus
idoneum eum, qui admitti exo-
prat; & posset tanti momenti
esse defectus; vt è seruitio Dei
non esset futurum, cum eo quē-
quam admitti.
- 9 Impedimenta autem hæc se-
cundaria, de quibus modò est
fermo, huiusmodi sunt. Quod
ad interiora attinet, passiones
vel affectus, qui domari nō pos-
se videantur; vel peccatorum ha-
bitus, de quibus non magna e-
mendatio speretur.
- 10 Intentio minus recta, quām
par esset ad Religionis ingressū;
vt quæ cùm humano aliquo fine
sit admixta.
- 11 Incōstantia, vel remissio animi
notabilis, ex qua qui de ingressū
agit, parū vtilis futurus credatur
ad Societatis munera obeunda.
- 12 Indiscretæ deuotiones, quæ
in
eius, qui admittendi facultatem habet, relinquitur.
Et eiusdem erit, in huiusmodi casib[us] dispensare, habita
nihilominus ratione indicij Superioris, ad quem refe-
set, Praeposito e-
ius Generali nō re-
repugnāte; posset
idem Praepositus
consensum ad eum
admittendum præ-
stare: dum tamen
ostium non multis,
immo nulli, qui ra-
ris (vt dictū est)
dotibus non sit pre-
ditus, aperiatur.
- H ¶ Quodnis
ex his secundarijs
impedimentis ex
se satis esse posset,
ne quis admittere-
tur. Sed quia acci-
dere posset, aliquē
huiusmodi defectū
alijs preclaris Dei
donis compensari,
ac in Domino tote-
randum esse iudi-
caretur; id discer-
nendum prudentie
B rendum

in causa esse solent, ut aliquis in illusiones, & non
exigui momenti errores incidat.

Litterarum ignorantia; vel ingenij, aut memo- 13
riæ ad eas addiscendas, vel linguae ad explicandum
defectus, in illis, qui præferunt intentionem vel
desideriū ulterius progrediendi, quam solent Co-
adiutores temporales.

Judicij defectus, vel notabilis in proprio sensu 14
obduratio; quæ omnibus Congregationibus mul-
tum solet faciliere negotij.

Rendum erit quid
quid difficultatem
ingereret, & q
statuerit, facien-
dum est.

In exteriori homine, defectus 15
in integritate corporis, morbus,
debilitas, vel * notabilis defor-
mitas.

* Actas valde tenera, vel plus K
satis prouecta.'

I ¶ Animad-
uertendū est, eos,
qui deformitates vel defectus insignes habent, vt gib-
bos vel alia quæpiam monstruosa, sive sic nati fuerint,
sive ex aliqua externa causa, vt percussione & similibus
id acciderit, ad Societatem nostram non esse idoneos;
partim quod res huiusmodi ad sacerdotium obstarē sol-
lent, partim quod ad proximorum adificationem, qui-
bus cum ex instituti nostri ratione versamur, minime iu-
uant; nisi, vt superius dictum est, alijs ex ira virtu-
tibus ac donis Dei compensarentur, cum quibus huius-
modi defectus corporis potius ad augmentum, quam ad
diminutionem adificationis facturi viderentur.

K ¶ Quod ad etatem attinet 14 annis minorem, vt
quis ad

CVM DECLA. C. III. 19

quis ad probationem ; aut 25 , vt ad professionem admittatur, si in quibusdam peculiaribus de causis anteuertendum esse id tempus ad finem maioris diuini seruitij nobis præfixum videretur , penes Præpositum Generalem facultas erit prudenter ac circumspecte dispensandi : & idem , cum prouectior atas fuerit , considerabit , an expediat , nec ne , ad vniuersale bonum huiusmodi defetum tolerari .

L 15 * AEs alienum ; vel ciuiles obligationes .

16 Quo huiusmodi defetibus quis magis est obnoxius , eo minus est idoneus , vt Deo Domino nostro in hac Societate ad animarum auxilium seruiat : & qui facultatem habet admittendi , videat , ne charitatis particularis affectus vniuersali noceat ; quæ vt magis ad gloriam & honorem Christi Domini nostri facit , ita semper præferri debet .

L 16 De ære alieno diligenter consideretur , ne inde offendiculi vel perturbationis occasio oriatur , presertim in obligationibus ciuilibus , de quibus iura disponunt ; præter rationem , quæ habenda est , edificatio- nis .

DE MODO AD MITTENDI.

Cap. IIII.

1 Q VIA nobis in Domino valde persuademus , adhoc , vt diuina & summa Maiestas ministerio huius minimæ Societatis vti dignetur , multum referre , vt qui ad eam admittuntur , non solum diu probent .

B ij

diu probent .

diu probentur antequām in eius corpus coopten-
tur, verum etiam ut valde noti sint, antequām ad
probationem eam admittantur, quæ fit in cōmuni

coniunctu cum domesticis: expe-

DECLARATIO A
In Cap. IIII.

A **S** **C** **V** **M** do-
mus pri-
mae probationis di-
stincta, & coniun-
cta nostra habita-
tione esse non pos-
set; curandū est,
vt in nostris Domi-
bus aliqua habita-
tio separata ad id
designetur, vt,
qui admittuntur, mi-
norem habeant oc-
casionem conuer-
sandi, cū alijs, qui
non fuerint à Su-
periore deputati.

In hanc domum, quæ prime
Probationis dicitur, facilius ad-
mitti possunt, qui id optant; si
clarè ad Dei & Domini nostri
IESV Christi obsequium ido-
nei in hac Societate esse videré-
tur; & contrà, qui clarè nō esse
tales cernerentur, cōsilio (& si-
quid aliud charitas suggestit) ad-
iuti, vt alibi Deo ac Domino nostro seruare curent,
statim dimitti poterunt.

Quod si res non esset Societati tam clara, quām
opöreret; postquām qui admitti cupit, voluntatē
suam

CVM DECLAM C. IIII.

suam proposuerit, & de priniis impedimentis decenter interrogatus fuerit, & summam nostri instituti, probationesque ac difficultates, quæ in eo sunt, intellexerit; quāuis efficaciter desiderare videatur in Societatem admitti, vt

B in ea viuat & moriatur * (quod quidē si deesset, vt plurimū nemo ad primā Probationē admittit) C ti deberet) * responsum tamē, ac sententia vltima aliquandiu differatur; vt eo tēpore res melius considerari, & Deo com-

mendari statuisset, perinde

vt hospes, & non ad primam vel secundam probationem admittetur. Sed ea in re vltra triduum, qui alijs praest, non facilē se exhibeat; nec sine facultate Præpositi Generalis, vel certè Prouincialis id faciet; & difficilius, vbi Nouitij fuerint, quam vbi non fuerint, ea facultas concedi poterit.

C Vt responsum & deliberatio vltima aliquandiu differatur, & diligentia ad id, vt perspectior ille sit, adhibeatur, in vniuersum quidem obsernari debet. Aliquando tamen peculiares ob causas (vt si quis videretur raris dotibus ornatus, & in periculo versari, ne per dilationem à proposito suo dimoueri, vel certe valde sollicitari posset) compendio maiori, qua conuenit, diligentia adhibita, in Domum primæ probationis effet admittendus, vel post examinationem ad alia Societatis loca transmittendus.

B iij D § Diligentia

B ¶ si aliquis ob causas rationē consonas in Domū recipere tur, qui nō dū obsequio diuino in hac Societate se dedicare omnino

statuisset, perinde

Diligentia ad eos, qui ingredi volunt, magis cognoscendos adhibenda hac est; ut compendio quodam Examinis, an aliquo ex primis impedimentis, vel etiam ex secunda rīs, quæ tertio capite attinguntur (cuiusmodi est bona valetudinis, vel integratatis corporis defectus, ob

ligationes ciuiles, vel as alienū) teneantur, intelligatur. Conferet etiam, ut præter Examinatorem aliqui ex ijs, quos Superior designauerit, agant ac versentur cum eo, qui recipiendus sit, & intellectu etiam eius nomine, & eorum, quibus cognitus est, extra domum inquire poterit cuiusmodi homo ille sit; si domi nulli fuerit satis notus.

Iuuabit etiam ad hoc ipsum, si frequenter ad confessio- nis sacramentum in Ecclesia nostra aliquandiu accesserit ante, quam domum ingrediatur. Et si adhuc de eo dubi- taretur; non parum conferet, si in spiritualibus exerci- tijs constituatur; ut ea claritas de eo habeatur, quæ ad gloriam Dei Domini nostri requiritur.

E Q Iis,

mendari possit, ac * diligentia conueniens adhiberi; vt magis cognoscatur, & vt de eius constantia periculum fiat. Quantū autem differri oporteat, & quæ diligentia sit adhibenda, prudēti considerationi illius, qui admitendi facultatem habet, relinquentur est; qui semper maius Dei obsequium spectabit.

Postquam in Domino statuetur, quod ad Probationem aliquem admitti conueniat; solitus vestimentis indutus, aut pro

Superiori

cuiusque deuotione (nisi aliud

D
Superiori videbitur) ingredi poterit, & in prædicta Probationis Domo, seu in loco ad id destinato vt hospes constituetur ; ac postridie , quo modo eo in loco se gerere debeat, ei declarabitur ; ac nominatim, ne uerbo , aut scripto (nisi Superiori aliqua de causa non leuis momenti aliud videretur) cum externis , vel domesticis agat, præterquam cū ijs , qui ad id designati à Superiorē fuerint . Quod sit, vt liberius secum & cum Deo perpendat vocationem suam, ac propositum diuinæ ac summæ M-
stati in hac Societate seruiendi .

¶ Elapsis duobus aut tribus diebus post ingressum in Domum Probationis , examinari accuratius incipiat, prout in officio Examinatoris declaratur ; & relinquatur ei scriptum Examē , vt solus id maturi-
E us cōsideret ; postea eidē * ostendantur Diplomata Apostolica, ac Constitutiones , & Regule in Societate ac domo , quam ingreditur , obseruandæ ; & qui litteris operam dederunt, de singulis facultatibus , in quibus veri sunt, singulas prælegant lectiones , & id coram eis , qui à

Superiore clarare : Ex quibus ea pars ostendenda vnicuique intelligitur , quæ ei est obseruanda ; ex qua summarium haberi potest , quod simul cum Examine vnicuique relinquatur ; vt per otium illud magis consideret .

B iiiij F ¶ si

E ¶ Iis , qui litteras Apostoli- cas latinas nō in- telligerent , satis eset earum sum- mam (vt etiam Cōstitutionum, & Regularum) de-

Superiore ad eius talentum in doctrina, & propo-
nendi modo cognoscendum sunt constituti.

Eodem hoc tempore primæ Probationis consciē- 6
tiam suā Superiori, vel ei, quem ipse delegauerit,
aperiet (nisi id negotij cum Superioris consensu in
aliud tempus differret) & generaliter confitebi-
tur (si nondum id fecisset) & illi quidem Confessa-
rio, qui à Superiore fuerit ad id destinatus. Et cùm

in libro ad id designato scriptum

fuerit, & * manu eius subscrip- F
tum, quidquid domū tulit, &
quod cōtentus sit obseruare om-
nia ei proposita; postremò post
reconciliationē accepto sanctissi-
mo Eucharistiae Sacramento, in-

gredietur in Domum communis
habitationis; vbi cum alijs uer-
sari, & in secunda Probatione di-
utius exerceri solent Nouitij.

* Quod dictum est de ijs, qui G
tunc primum ad Societatem ad- 7
mittuntur, bona ex parte cum
illis obseruabitur, qui à studijs,
aut alijs locis Societatis, ubi di-
ligenter examinati non fuerint,
ueniunt; Qui quidem non, ut
diligentiam adhibere ad eos cognoscendos & stabiendos,
qui ad probationem admittuntur.

Professi,

Professi, vel Coadiutores formati, in corpus Societatis admisſi sunt; ut quo maiori cum luce procedetur, eo quisque constantior in sua uocatione maneat; & ipsa etiam Societas melius discernat, an conueniat ad maiorem laudem & gloriam Dei & Domini nostri illum apud se retinere.

SECUNDA PARS

QVÆ AD EOS DIMITTENDOS PERTINET, QVI
admissi parum apti in probatione
ad Societatem inuenientur.

Qui dimitti possint, &
per quos.
Cap. I.



T A V T E M ad propositū huic Societati finem diuini obsequij,
& auxilij animarum conuenit cōseruari, & numero augeri operarios idoneos ac utiles ad hoc opus promouendum; ita dimitti eos oportet, qui tales nō fuerint inuenti; & successu tēporis deprehendatur, uel quod hęc non sit eorum uocatio, uel quod ad cōmune bonum Societatis non conueniat, ut in ea maneant. Sed tamen ut non faciles

faciles esse ad admittendum, ita neque ad dimittendum, immo minus oportet: sed mature omnino & considerate in Domino procedendum est. Et quamuis causas ad dimissionem dignas eo grauiores esse oportet, quo quis arctius Societatis corpori coniunctus est; * quantumlibet tamen A

D E C L A R A -
T I O N E S
*in secundam
partem.*

I N C A P. I.

Qui dimitti pos-
sint, &cet.

A § L I C E T
omnes
(*vt in Constitutionibus dicitur*) di-
mitti possint; alijs
tamen facilius, quam alijs, dimittentur. *Qui in Domum*
prima Probationis admissi sunt, antequam cum alijs ver-
suntur, si eo tempore appareret non esse ad Societatem
idoneos, facilius, quam alijs, possent dimitti.

In proximo gradu illi sunt, qui in secunda probatione
in Domibus vel Collegijs nullis adhuc votis ligati ver-
suntur, si experimentio comperiretur, quod ad maius
Dei obsequium non foret, si in Societate manerent.

In tertio

quisque sit coniunctus, in qui-
busdā casib⁹ separari ab ea pos-
set, ac deberet: ut sequenti ca-
pite uidebitur.

Dimittendi facultas in primis
ad uniuersam Societatem perti-
net, quando in Congregationem
generalem conueniret: Eadem
erit penes Praepositum Generalē
in omnibus, præterquam siquid
ad ipsius personā pertineret. Pe-
nes reliquos ex Societate tātum
erit huius facultatis, quantum
eis à capite collatum fuerit. *

Praepositis

B

In tertio gradu illi sunt, qui votis quidem sponte sua se Deo obligauerunt, verum in Scholafticos approbatos, vel Coadiutores Societatis formatos, exacto iam tempore probationis solitae, non sunt admissi.

In quarto & qui grauiori consideratione & causa indigent, sunt Scholaftici approbati.

In quinto gradu, ubi quidem maior erit difficultas, sunt Coadiutores formati tam Spirituales, quam temporales; si post vota sua publica, licet non solemnia, necessario dimittendi viderentur.

In quibusdam casibus etiam Professi cuiuscunque gradus & dignitatis in Societate sint, dimitti possent; si retineri sine detimento illius, ac diuini obsequij non posse iudicaretur.

Præter ea, qua dicta sunt; quò magis alicui Societas deberet, quod de ipsa benemeritus esset, vel quo pluribus Dei donis ad eandem in diuino obsequio iuuandā præditus esset, eò maiori cum difficultate esset dimittendus: ut contrà cui minus deberet Societas, quique minus ad eandem iuuandam in diuino obsequio esset idoneus, facilius posset dimitti.

B * Præpositis tamen Prouinciali- B ¶ Quamuis
bus amplá satis cōferri expediet, Prepositus Gene-
ac* debi- ralis in patentibus
litteris ad Præpositos particulares missis amplissimam eis
facultatem impartiat, quò magis subditi eosdē veneren-
tur, & humiliores ac submissiores se exhibeant: nihilominus tamen per secretas litteras hæc potestas contrahi
(prout conuenire videbitur) & limitari poterit.

C ¶ Quod

C Quod ad eos
atinet, qui in pri-
ma probatione &
secunda sunt, nec
dum votis emissis;
facultatem ad eos
dimitiendos habe-
bit quicunque; ad eos
dem admittendos
eam habuerit: si
tamen circumstan-
tiæ aliquæ non id
impedirent; cuius
modi esset, si in

Domum aut Collegium, ubi manent, à Generali vel Pro-
vinciali Praeposito, vel ab aliquo, cuius habenda sit ra-
tio, destinati fuissent; vel si de Societate ipsi tam bene-
meriti fuissent, ut eorum esset particularis ratio habenda.
In his enim & similibus casibus dimitti aliquis per quem
uis Praepositorum non deberet; nisi cause admodum urgentes & graues essent, ita, ut minimè dubitaretur, Supe-
riorum mentem huiusmodi futuram esse.

Qui iam votis se obstrinxerunt in Domibus aut Colle-
gijs, & Scholastici præterea biennio probationis exacto
approbati, si dimittendi essent; Praepositus localis, nisi
re communicata cum Provinciali, id facere non deberet.
Provincialis autem pro modo facultatis à Generali accep-
ta vel dimittere poterit, vel non poterit, quamvis Ge-
neralem non consuluerit.

DE CAVSIS

Coadiutores

Coadiutores formati siue spirituales siue temporales, nisi consilio & approbante Generali, dimitti non debet; nisi in quibusdam remotissimis locis (ut in Indijs) huius modi facultatem Prouinciali cōmunicari oporteret, vel Generalis extra ordinem alicui, cui tanquam sibi ipse fidetur, & propter causas magni momenti eam communicaſſet.

Erga Professos minus etiam huiusmodi facultas inferioribus Pr̄positis est communicanda; nisi res ad Pr̄positum Generalem delata, & graui consideratione expensa foret, ita, ut conuenire ad diuinum obsequium, & commune Societatis bonum huiusmodi hominem dimitti, videatur; ut si contumax vel incorrigibilis effet.

DE C A V S I S, P R O P T E R

quas dimitti aliquem conueniat.

Cap. II.

CA V S A S eas, quæ ad aliquem dimittendum sufficient, ponderare coram Domino debebit prudens charitas Superioris, qui huiusmodi facultatem habuerit; sed generatim loquendo, quatuor eorum genera fore uidentur.

a Primum, si in Domino iudicaretur, contra ipsius honorem & gloriam fore, quod is in hac Societate maneret, qui uideatur in quibuldam prauis affectibus aut uitijs, quæ diuinam offendunt

Maiestatem,

IN CAPVT

II.

DE CAVSIS

dimissionis.

ASQ Vate-

nus
lefectus aliqui ,
qui contra diui-
num honorem, &
Societatis bonum
esse dicuntur , de-
beant tolerari ; cū
id ex multis circū-
stantijs particula-
ribus personarū ,
temporum, & lo-

corum pendeat : discreto zelo eorū , quibus ea cura co-
missa est , relinqu est necessarium : Qui eo impensius
rem Domino commendabunt , & diligentius cum aliis ,
qui ad cognoscendam Dei voluntatem uiuare possint ,
communicabunt ; quò eis difficilius negotium , magisq;
dubium videbitur .

B ¶ Si ille , qui ingreditur , ipso in initio morbum
aliquem , vel dispositionem ad illum detexit , & ea co-
ditione , ut periculū fieret sanitatis eius , admissus est :
cū cerneretur non conualescere , nec labores Societa-
tis ferre posse in posterum ; dimitti , ac extra Domum .
prout

Maiestatem , corrigi non posse ;
* quæ eo minus tolerari debe-
rent , quo grauiora essent , &
plus culpæ haberet ; licet alij
nullum offendiculū (quod ma-
nifesta non essent) præberent .

Alterum est , si existimaretur
in Domino , aliquem retinere ,
contra Societatis bonum fore ,
quod cùm uniuersale sit , haud
dubiè bono particulari alicuius
præferri ab eo debet , qui syn-
cerè diuinum obsequium qua-
rit . Tale quid esset , * si in Pro-
bationū decursu aliqua impe-
dimenta , uel insignes defectus ,
quos átea in Examine tacuisse

deteg-

A

B

C

prout vera charitas dictauerit, iuuari poterit.

Si ingressus est sine vlla conditione, manifestata quidem infirma corporis habitudine, sed sive concepta, quod ad maiora aptus esset futurus, quam esse experimento comperiatur; quamvis etiam dimitti possit; animaduertendo, quod sanitatem ad nostrum institutum necessaria caret, magis erit considerandum, num dimitti debeat, nec ne, et multo magis, si, cum sanus ingressus fuerit, in ministerio Societatis in agritudine incidit. Tunc enim, si ipsem contentus non esset, iustum non foret, hac sola de causa à Societate dimitti.

Si in ingressu quis agritudinem aliquam celasset; cum ea detegretur, constat, liberius & iustius eum dimitti posse. An autem re vera sit dimittendus, nec ne, propterea quod alijs dotibus magni momenti ad diuinum obsequium polleat; prudentia Superioris relinquatur. Tantundem sit dictum, si deprehenderetur quod in aliqua re alia, in Examine veritatem suppressisset. Quod si aliud ex quinque impedimentis dissimulasset; tunc non est equum ut in Societate maneat, iuxta id, quod in prima parte dictum est.

C detegerentur; vel si * experimen-
to comperiretur, ualde inutilem
fore eū, & per quem præpedi-
enda magis, quam adiuuanda es-
set Societas, propter eius insignē
ad quāuis eius munera ineptitu-
dinem: & multo magis dimitti
oporteret, si damnum allatus
malo

C ¶ Si bonum
testimonium nō re-
ferret ex probatio-
nibus, que extra
domum fiunt, vel
etiam domi; nec ea
remedia, que cha-
ritas ante dimissio-
nem solet

CONST. PARS II.

nem solet adhibere, sufficerent: conducibilius est, eum dimittere, quam in corpus Societatis homines, qui ad eius institutum non videntur conuenire, admittere.

Dicitur Alijs offensiculum preberet ille intelligitur, qui suo exemplo pecunandi occasionem eis praebet, & qui dem amplius, si verba adiiceret suasoria, ut ad aliquid mali alliceret, praecepit ad instabilitatem in sua vocatione, vel ad discordiam; vel si

quid contra Superiores, vel commune Societatis bonum moliretur. In quibus enim talia locum haberent, ratione consentaneum non esset, ut in Societate manerent.

Quando non tam propter rationem vel magnitudinem peccati, quam ob remouendum offendiculum, quod alijs praebuit, dimitti aliquem necesse esset; si alioqui aptus esset; expendet prudentia Superioris, an expedit facultatem ei dare, ut ad locum alium Societatis valde removum, eandem non egrediendo, proficiscatur.

malo vitae exemplo iudicaretur, ac praecepit si inquietum se ostenderet, & * verbis aut actibus offendiculum alijs praebaret.

Hoc enim tolerare, charitatis non esset, sed vitij contrarij in eo quidem, qui tenetur conservare quietem, & bonum statum Societatis sibi commissæ.

Tertium, si iudicaretur, id fore contra Societatis, ac simul ipsius dimittendæ personæ bonum; quod ex parte corporis posset accidere, si tempore probationis in aliquo morbus, aut debilitas huiusmodi ceterneretur, cum qua.

quid contra Superiores, vel commune Societatis bonum moliretur. In quibus enim talia locum haberent, ratione consentaneum non esset, ut in Societate manerent.

CVM DECLAT. CO III.

D
qua cum non posse progredi in laboribus, quos nos
ster procededi modus requirit ad Deo in eo servien-
dum, videretur ex parte rerum animi, quod, qui
ad probationem admissus fuit, se componere ad vi-
tam sub Obedientia & iuxta modum procedendi So-
cieratis ducentam non posset; quod nequeat, vel
nolit proprium suum sensum aut iudicium infringe-
re; vel propter alia impedimenta, quae a natura, vel
a consuetudine prouarent.

¶ Quartum, si cerneretur id fore contra bonum
aliorum, qui de Societate non sunt; Ut si detegere-
tur vinculum matrimonij, vel seruitutis legitimæ,
vel æ alienum magni momenti: quibus in rebus
dum initio examinaretur, veritatem substituisset.
Quævis harum quatuor causarū satis esse videtur
ut Deo gratius fore iudicemus, honeste dimitti eū,
in quo locum habuerint, quam impreudentem in eo
retinendo charitatem exercere.

DE MODO · DIMIT-

tendi. Cap. III.

IN CAPIT.

III.

DE modo di-
mittendi.

A CUM ijs, qui dimittendi e-

A **N**imad-
cunueniet, qui in cōspectu Dei
dimittenti, est, quod Consti-
tutiones de eo modo dimittendi loquuntur, cum palam id,
ac propter causas manifestas efficitur. Sed preter hos
nonnulli occulte dimitti possunt; quod cause, quæ pluri-

C ma,

ma, & quidem ex illis aliqua sine peccato esse possent) essent occulta; & si non dicerentur, in alijs aliquid perturbationis timeretur. Tunc enim conducibilius est aliquo praetextu (ut probationum) extra domum mitti, quam si eorum dimissio publicaretur.

Ad hos hoc modo dimittendos satis erit, si Prepositus, qui ad id facultatem habuerit, re Domino commenda, & vnius, aut plurium auditae sententia (si iudicauerit in Domino cum eis rem esse conferendam) statuat quod facta opus sit, & exequatur.

Notandum est etiam, ea, qua de modo dimittendi dicuntur, ijs magis conuenire, qui in probationibus versantur; minus autem illis, qui in corpus Societatis cooptati sunt; vt Scholastici approbati, & Coadiutores formati; ac multò minus Professis, in quibus charitas & discretionis dominum à Spiritu sancto datum docebit modum, qui in eis dimittendis tenendum sit; si Deus permitteret, vt hoc facere esset necessarium.

dimittenti, dimisso, & alijs domesticis, & externis magis satisfaciat. Quod attinet ad dimittentē ob causas superius dictas tria obseruentur.

Primum est, vt oret ipse Dominum, & domi orari ea intētione curet (quamuis quis sit pro quo oratur non intelligatur) vt docere Dominus noster dignetur ea in re, de qua agitur, suā sanctissimam voluntatem.

Alterum, vt id conferat cum aliquibus, seu aliquo ex domesticis, qui ad hoc negotium aptiores ei videantur;

2 Videantur; & audiat, quid illi sentiantur.
 4 Tertium, ut omnem exuendo affectum, & maiori Dei gloria praे oculis cōstituta, ac cōmunis boni, tum etiam (quoadeius fieri poterit) particularis ratione habita, expendat hinc inde causas, & statuat, an dimittere debeat, nec ne
 5 Quod ad dimissum attinet, tria itidem obseruantur: primum exterius; vt recedat ex domo, quantum fieri possit, sine dedecore vel
 6 Ignominia, ac secum omnia sua ferat.
 6 Alterum interius; ut eum dimittere Superior curet, conservata, quantum fieri potest, charitate ac benevolentia erga dominum, & quanta cum consolatiōne in Domino fieri poterit.
 7 Tertium; ut circa statum vitae studeat eum dirigere ut aliquam conuenientem viā seruendi Deo ineat, vel in Religione, vel extra eam; prout diuinæ voluntati cōuenientius fore videbitur. Demum consilio & oratione, & si quid aliud charitas dederit, iuuare curet.

Vt satisfiat nichil bonorum antiquitatis, statuat, num illi aliquid amplius, quam quod inuenitur de rebus ipsis, dari debeat, nec ne; & si amplius, quantū.

C ij C Reddere

ODOMO

B Ea, que ipsius esse constet, difficile non est statuere, ut secum ferat. Verum in ijs, que vel expeditet, vel dedisset Societati, vel alio qui, si accidisset, ut factò animo in Domo vel Collegio ipsius habitasset, prudētia Superioris dimittentis relinquetur; ut habita ratione tum equitatis, tñ adificationis, sta

Vt satisfiat alijs domesticis, & externis, tria letia obseruentur.

Primum est, vt quantum fieri poterit curetur, nequid perturbationis in alicuius animo propter dimissionem maneat, id ratione C

C Reddere rationem causarum, propter quas alius dimititur, vel non redere in communi, vel in particuliari; magis, vel minus concernit: prout is, qui dimititur, in maiori vel minori existimatione, & magis aut minus domini & foris charius fuerit.

Alterum; ne curiaq[ue] affecti maneat, erga dimissum, & quantum fieri possit, ne de eo male sentiant, sed potius eius vicem doleant, ac diuinæ Maiestati insuisioribus, ut eum dirigere, & ei misericordiam impederet dignetur, secundentib[us].

Tertium, ut detur opera, ut eius exemplo iumentur, si qui minori cum aedificatione, quā pars esset, domini versantur; & timeant, ne sibi tantundem accidat, si nolle proficere. Et extēri itupdem, quibus id innotuerit, aedificatio-

nem accipiant, quod dominon to. V
leretur id quod tolerari ad Dei gloriam non debet.

QVOMODO

CVM D E C L A R A C O D I I I .

Q V O M O D O S E I N G E P I N C A P V T
rat Societas cum ijs , qui sua
- id sponte recederent , vel
- notis quos ipsa dimit- teret .

Q V O M O D O
se habeat Socie-
tas cum ijs , qui
sponte recedunt
vel ab ea dimis-
tuntur .

A Q VI . dimituntur , vel inius-
si discedut , si ad alium lo-
cum Societatis se conserant ,
videntur nobis in Domino ad-
mittendi non esse , nisi prius qui
dimisit , vel qui loco praest , un-
de discessit , vel Præpositus Gene-
ralis , aut qui eius vices gerit ,
admonitus suu præstiterit assen-
sum ; ne defectus cognitionis re-
rum , aut personarum alicuius
erroris in Dei offensam causa sit .
2 - Communicationem autem fa-
cultatum , aut gratiarum , quæ
ijs ut Societatis membris con-
cessa fuerant , simul atque niem-
bra esse desierint , constat cessare .
Declaretur
ut consideret , an tanquam hospes sit admittendus , vel
non ; donec responsum accipiat à Superiori , cuius vo-
luntatem exequi debet .

A Q V a m i
uis in
genere dicatur ;
eū qui sponte suo
vel dimissus recef-
sit , in aliam do-
mū admitti , nis-
cōsulto prius Prä-
posito , in cuius
domo vel Collegio
fuit , & eius expe-
ctato responso , nō
debere : nihil mi-
nus tamen pruden-
tie Präpositi do-
mus , ad quam re-
dijt , relinquetur ;

C i i j B Q Qui

Declaretur ijs, qui dimittuntur, quod absolute
maneant à votis simplicibus, si ea iuxta formulam
Societati consuetam (quæ in quinta Parte videbi-
tur) emiserint; quodque nulla alia dispensatione
indigeant.

Adeos reducendos, qui sine licentia recederent,
si prius parum idonei ad Societatem habebantur,
nulla diligentia opus erit; sed potius dirigantur ad
aliud institutum, vbi Deo seruire possint, relaxato
illis voto, vt omnes scrupuli eis eximantur.

Si huiusmodi essent, vt Deo gratum fore videre
tur eos non sic relinquere, præcipue, si ex aliqua
vehementi tentatione, aut ab alijs decepti egressi

B ¶ Qui à Socie-
tate discedunt,
quamuis ad eam
idonei videantur,
si aliam religionē
ingressi, & eius-
dem habitu indui-
fuerint: nec litig-
gandū esse Socie-
tati, nec procurandum videtur, vt eos reducat. Si ha-
bitum religionis non induissent, poterit ea diligentia ad-
hiberi, quam ordinata & prudens charitas dictauerit,
ad eos reducendos ad illum locum, vbi in Domino iudica-
tur, quod Deo seruent.

C ¶ Quod ad satisfactionem attinet eorum, qui sponse
sua

CVM DECLARAT C. D. IIII.

Etiōne aliqua opus sit, & quanta, an melius censeat, omnino in spiritu mansuetudinis procedere; qua in re & eius, qui redactus est, bonum, & ædificatio domesticorum spectanda est.

Si quis sponte sua ad Collegium, vel domum, vnde sine facultate recesserat, rediret, & alio qui idoneus ad Deo seruendum in ea iudicaretur; considerandū erit, * an veram perseverandi voluntatem afferat, & an sit paratus ad quamvis satisfactionem & probationem: quod si secus esset, ut qui veræ pœnitentia signa non ostendit, admitti non merebitur.

Si, qui fuit meritò dimissus, ad eādem domum, vnde dimissus est, rediret, ad quāuis satisfactionē paratus; Si adhuc exēdem

sua redeunt, & admittuntur, vel qui reducti redeunt; cūm eius satis factionis scopus sit aliorum ædificatio, & eiusdem qui rediit, profectus; ex circumstantijs personarum, temporis, & locorum, num fieri debeat, nec ne, et se fieri debet, quanta ea futura sit iudicabitur: & hæc omnia prudètie Superioris, in cuius domū re⁸ Collegium ingreditur, committi oportet.

Dicitur C. de illorum, qui sponte sua redeunt, constantia dubitaretur; in aliquo xenodochio, vel alijs probationibus possent consti tui; vbi pauperibus Christi ex ipsius amore aliquandiu inseruendo, sue stabilitatis & constantiae specimen prebeant; quod & ad expurgandam præteritæ leuitatis culpam pars quedam satisfactionis esset.

C. iiiij rationes

40. III CONST. I PARS MII^o

rationes, propter quas fuit dimissus, manerent; & perspicuum est, non esse admittendum: Si non manerent, & qui dimisit, iudicaret Deo gratum fore, ut denuo reciperetur in eandem, uel aliam domum; admoneat Generalem, uel Provinciam Praepositum; & quod ab eo præscriptum fuerit, exequatur.

Sive recesserit sponte sua, sive dimissus qui reddit; si admittitur, denuo examinari debet, & generali confessionem facere ipso in ingressu ab ultima, quam fecit, inchoando, & alijs probationibus & experimentis exercebitur: prout Superiori, habita semper ratione adiustatio, & uniuersalis & particularis, ad amlov gloriæ Dei uidebitur.

TERTIA pars,

non trahitis libatoe non sug
meritatem, et nesciis omnia tunc
si, qui sunt in me, et in me sunt,
libet eam, et non habet me nisi
est in me, et si quis non habet
me, non est in me; si autem exhorta
tum eum, et non habet me, non
est in me.

III. TERTIA PARS, DE

A IJS CONSERVANDIS
& promouendis, qui in proba-
tione manent.

DE CONSERVATIONE

in ijs, quæ ad animam & profectum
in virtutibus pertinent.

Cap. I.



Trini ijs admittendis, quos ad
nostrum Institutum uocat Deus ta-
lentum ad id conueniens concedé-
do; & in dimittendis illis, qui cùm
eo careant, se à diuina sapientia non
esse uocatos ostendunt; considerá-
da sunt, quæ superius attigimus: ita in eis conser-
uandis in sua uocatione, qui retinentur, & probá-
tur in dormibüs & Collegijs, & in eidem iuuandis,
ut sic proficiat in via Dei spiritu & uirtutibus,
ut sanitatis & uirium corporis, quæ ad laboradum
in uinea Domini necessariæ sunt, ratio habeatur;
consideratione ac prouidentia debita opus est: & ita
agetur primo loco quidem de ijs, quæ ad animam;
secundo de ijs, quæ ad corpus pertinent.

2. Quid ad animam attinet, cùm tanti referat, eos,
qui in probationibus uersantur, ab omnibus im-
perfectionibus & quibusuis impedimentis maio-

ris

DECLARA-
TIONES IN
Tertiā Par-
tem.

IN CAPVT
I.

DE cōseruatione
in ijs, quæ ad
animam per-
tinent.

in ijs, qui lo-

eo sollicitatur vel perturbatur aliquis ab hominibus, qui
in via spiritus non bene procedūt; videat Superior, num
eundem in aliū locum transmitti expediat, ubi diuino
obsequio commodius insit. Et tunc Superior ad quēm
mittitur, certior fieri debet de rebus ipsius, quantum
sit satis ad eum magis iuuandum, & alios, quibus
p̄aest.

B ¶ Si aliquando permittendum videretur, ut consan-
guineos vel amicos, quos, cūm esset in seculo, habebat,
alloqueretur, coram aliquo à Superiore designato id fiat,
& breuiter; nisi particulares ob causas is, qui supremā
curam habet, aliud statueret. Sic etiam, si aliquis ex
ijs qui domi sunt, cuiquam scribebat; non nisi obtenta fa-
cultate, litteris ei ostensis, quem Superior destinauerit,
id faciet. Si ad eundem litterae mitteretur; ei primò red-
dentur,

ris spiritualis profectus remo-
uere; multum ad id confert;

* omnem cōmunicationem per A
verba & scripta ut abiijcant cum

ijs, qui in proposito sibi institu-
to intepescēdi causa esse possent,

& ut in uia spirituali incedendo

* cum ijs duntaxat personis, & B
ijs de rebus agant, quæ iuuent

in diuino obsequio ad id conse-
quendum, quod in ingressu So-

cietatis sibi ut scopū p̄afigebat.

Eadem de causa egredi domo

non

CVM DECLA. C. I.

41

dentur, qui à Superiore fuerit constitutus; qui eas letas reddet, aut non reddet illi, ad quem sunt destinatae; prout in Dño expedire ad maius ipsius bonum, & Dei gloriam existimabit.

- C non debent, nisi * quando, & cū quo socio Superiori visum fuerit. Nec domi hi cum illis prore arbitratu colloquantur, * sed cum ijs tantum, qui à Superiori præscripti fuerint; quorum exemplo generalis dari debeat, vel non, sed sigillatim eam peti, quandocunque domum egrediuntur, oporteat.

D ¶ Ut plurimum Non uitios inter se conuersari non conuenit; sed silentium inuicem obseruare, nisi in rebus, in quibus loqui necesse sit. Agent vero potius cum maturis, ac prudentibus, qui scilicet à Superiore cuique fuerint designati. Sic etiam, si duo in eodem cubiculo lectulos suos habeant, alter eorū huiusmodi sit, ut minime dubitetur, quod alter eius societate proficiat; & eadem ob causam inter cubicula, quæ seorsum vnicuique juniorum assignantur, par est, aliquos ex antiquioribus intermisceri.

Sine facultate autem à Superiore accepta ordinari unus cubiculum alterius non ingredietur; & si cum ea facultate ingressus fuerit, ostium semper apertum maneat, quandiu cum alio ibidem fuerit; ut & Superior, & officiales ad id destinati, quandocunque eis visum fuerit conuenire, ingredi possint.

E ¶ Simile

exemplō & spiritualibus colloquijs ædificationem accipiāt, non autēm offendionem, & proficiant in Domino.

Omnēs diligentissimē cūrent portas sensuū suorum (oculorū p̄cipuē, aurium, & linguae) ab omni inordinatione custodire, ac se in pace & vera humilitate interna conseruare, & eam in silentio, cūm id obseruandum est; cūm autēm loquendū, in circūspetione & ædificatione verborū, & modestia vultus, ac maturitate incessus motuūmq; omnīam sine vlo impatientiæ aut superbiæ signo exhibere, in omnībus procurando atq; optando p̄tiores partes alijs deferre, oēs in animo suo tanquam sibi superiores ducendo, & exterius honorem ac renerentiam, quam exigit cuiusq; status, cūm simplicitate & moderatione religiōa exhibēdo: atque ita fiat, vt se mutuō considerātes, in detinōne crescant, Deumque Dominum nostrum laudent, quem quisq; in alio, vt in illius imagine, agnoscerē studeat.

In refectiōne corporis curandum est, vt temperātia, modestia, & decentia interius, & exterius in omnībus obseruetur. Præmittatur benedictiō, & sequatur actiō gratiarū, quas omnes agere debent cum ea, qua par est, deuotione & reuerētia. Et dum corpus edēdo reficitur, sua etiam animae refectiō p̄beatur libro aliquo pio potius, quām diffīcili, quem capere, & à quo omnes iuuari possint, legendo: vel id temporis aliquis, cui à Superiore

Et iuste id iniungerit, concionabitur; vel * aliquid simile ad Dei gloriam fiet.

Contra. Omnes quandiu corpore benefici valent, in spiritualibus vel exterioribus rebus habeant in quo occupentur. Et, qui officium vel ministerium aliquod certum habent, ut de auxilio prouidendum est eis, si sit necessarium; ita cum vacant, alijs rebus occupari deberent; ne otium maiorum omnium origo, quoad eius fieri possit, domini nostra locum habeat.

Habemus. Ut experiri incipient sanctæ Paupertatis virtutem, doceatur omnes, quod nulla re tanquam propria vti debeant: quamvis necesse non sit probationis tem-

Fapore * possessione honorū suorum se abdicare; nisi id Superior post elapsum primum annum libereret, iudicās in huiusmodi bonis temptationum occasionem & minus proficiendi in spiritu habere aliquem, ut qui illis adhuc reat aliquo immoderato amore

Generaliter. vel confidentia, & * tunc qui se exuit

Et Simile quid erit, litteras, que ad adificationem faciunt, legere; et si qua alia exercitatio aliquando conuenire videtur.

Fin Proffessione bonorum suorum se abdisare, tam de proprijs bonis intelligendum est, que habet penes se vel alias, quam de

ure vel actione, que ei competit ad bona, que sperat, siue secularia illa, siue ecclesiastica sunt. Quando hoc fieri debeat, Prae-

positi Generalis, vel eius, cui ille facultatem com-

municauerit, arbitrio relinquetur;

Generale. Ante ingressum quiuis de bo-

nis suis

*nisi suis temporali-
bus pro suo arbitra-
ri statuere potest.
Sed postquam in-
gressus est, tam de
ecclesiasticis, quam
de secularibus di-
sponat oportet ita,
ut decet virum sp̄i
ritualis ritus secta-
torem. Ideoque,
cum existimaret in
sanguineos ea es-
se dispensanda, co-
mittere id debet in-
dicio viuis, vel
duorum, vel triū
virorum, qui &
doctrina, & pie-
tate commen-
datur, & eidem ac-
quiescere, & quod illi sentient perfectius, & Deo ac Do-
mino nostro gratius esse, habita omnium circumstan-
tium ratione (ut in Examine, pagina decimanona, fusi-
us dicitur) exequi debet.*

H J *Rēctores, vel Pr̄positi locales, vel Provincia-
les, vel quicunque alij, cum quibus ager qui sic habet
in animo sua bona dispensare, ut ni ceteris rebus, ita
& in hac quod perfectius est, quodq; maioris meriti in
diuino*

JUN 23

1800

perfectionis , alienationis , & abnegationis vniuersi amoris proprij non descendendo tenero quodam affectu ad particularia loca , nec iuxta illum sua bona huic potius , quam illi applicando : quin potius exoptando maius & vniuersalius bonum Societatis (quæ tota ad maiorem Dei gloriam , ac vniuersale bonum , & utilitatem animarum instituta est) hoc iudicium ei relinquat , qui eius vniuersæ cura habet , num applicari huic loco potius , quam illi in eadem Provincia debeat : quandoquidem ille melius , quam quisquam alius intelligere potest , quid conueniat , & quid maximè urget in omnibus ciuiis locis , ratione habita Regū , Principum , ac aliorum potentatum ; ne eis causa vlla offensionis detur ; sed ad maiorem ædificationem omnium , & spiritualem utilitatem animarum , & gloriam Dei omnia cedant .

diuino confectu , ei representare debent . Nihilominus , si in eo propensio animi ad locum unum potius , quam ad aliū (quamuis imperfectū id sit) cerneretur ; etiam si iudicio Superioris suum submittere vellet : certiorem tamen redere Prepositum Generale poterūt , vel eum , qui eius gerit vices , an sit aliquid huiusmodi imperfectionis tolerandum ; sperando quod ea cessabit aliquando , supplebitq ; diuina beatitas quod ad suā maiorem gloriam , & maiorem ipsius perfectionē deesse cernitur .

Doceantur quomodo ab illusionibus Dæmonis in suis spiritualibus exercitatiōnibus

nibus caueant, & quomodo se cōtra omnes tentatiō
nes tueātur: simul ratiōnes sciant quae adhiberi pos-
sint vt eas superent; & ad veras solidasque virtutēs
consequendas insistant; siue plures ad sint visitatio-
nes spirituāles, siue pauciores: carent verò sem-
per in via diuini seruitij progressum facere.

Vt tantur quotidie conscientia suæ examinatione 11
consueta, & octauo quoq; die saltem ad Confessio-
nis & Communionis sacramenta accedant; nisi ali-
qua de causa aliud Superiori videretur: & unus om-

nium sit Confessarius ab eodem
Superiore constitutus: * quod si
fieri non poterit, quisque certe
suum stabilem habeat Confessa-
riū, cui ipsius conscientia pror-
sus aperta sit. Qui quidem
Confessarius non ignoret, quos
casus sibi Superior reseruat. Illi
autem reseruabuntur, quos ab
eo cognosci necessarium videbi-
tur, aut valde conueiens, quod
melius & remediū adhibere pos-
sit, & siue curæ commissos pre-
seruare ab omnibus quæ nocitu-
ra sunt.

- Perutile erit, esse domi aliquæ 12

* virum fidelem & in rebus Ipi-
zister Novitiorū, ritualibus
vel quem Superior ad hoc munus vi aptiorem constituet.

L § VI

M
ritualibus sufficienter versatum, qui instruat eos ac doceat, quomodo & interius, & exterius sc̄e habere debeant, & ad id eos hortetur, & in memoriam redigat, & amanter admoneat: quem omnes qui in probatione sunt diligent, ad quem in suis temptationibus consugiant, cui confidenter sua omnia detegant, & à quo consolationem & auxiliū in omnibus sperent in Domino: & admoneantur, quod nullam debeant celare temptationē, quam huic, vel Confessario, vel Superiori, non aperiant; immo verò totam animam suam illis integrè manifestam esse, pergratum habeant: nec solùm defectus aperiant, sed etiam pœnitentias, vel mortificationes, & deuotiones, ac virtutes omnes, voluntate pura optantes ab illis dirigi, sicubi à rectitudine deflecent, nolentes suo proprio sensu duci; nisi conueniat cum iudicio illorum, quos Christi Domini nostri loco habent.

13 Anteuertere oportet tentationes, adhibitis eorum contrarijs: ut cùm quis animaduertitur ad superbiam esse propensus, exerceri is debet in rebus abiectioribus, quæ ad humiliandum ipsum viles futuræ videantur: & sic de alijs prauis animæ propensionibus.

14 Præterea honestatis & decen-
L L tiae ratione conuenit, * fœminas igit̄datur domos, non nec Collegia Socie-
tatis, fere semper debet obseruari. Sed si illæ eximia charitate, vel autoritate simul cū charitate effent conspicua;

D prudentia

50 CONST. PARS III. C. I.

prudentia Superioris iustas ob causas, ut illae (si id optarent) videndi gratia ingredentur, posset dispensare.

M ¶ Cuiusmodi essent instrumenta ad ludendum, vel ad rem musicam, libri etiā profani, & alia id genus.

N ¶ In correcti-
nibus (licet prude-
tia rebus particu-
laribus exhibita
hunc ordinē muta-
re possit) est aduer-
tendum, quod pri-
mò in charitate ac
dulcedine, qui pec-
cant, sunt admo-
nendi; secundò in
charitate quidem, sed eo tamen modo, ut eis confusio &
rubor iniiciatur; tertiò amori, ea, quæ timore incutiant,
adijcentur. De publicis autem defectibus publica debet
esse penitentia, ijs tantum, quæ ad omnium adificatio-
nem faciunt, declaratis.

non ingredi domos nostras, nec Collegia, sed tantum ecclesias: & arna nulla nec * instrumenta M rerum vanarum domi haberi; sed tantum ea, que faciunt ad finem illum diuini seruitij & lau- dis, quem sibi praefixit Societas.

* In correctionibus & pœnitentijs iniungendis qui modus teneri debeat prudenti charitati Superioris, & eorum, quos sibi substituerit, relinquetur; qui in eis rationem habebunt dispositionis personarum, & ædificationis vniuersalis & particularis earum ad gloriam Dei. Penitentias verò huiusmodi prompta voluntate quisque admittere deberet cū vero emendationis & spiritualis profectus desiderio; etiā si propter defectum non culpabilem iniungerentur.

Syndicus domi constituantur: 16

cuius

O ¶ Noce

cuius erit officium, obseruare in omnibus quod ad honestatem & decentiam externam pertinet, ecclesiam & domum perlustrando, & siquid nō conueniat, adnotando; & Superiori referendo, vel eundem, qui errat, commonescendo; si id facultatis ei, ut vtilius in Domino suo fungatur officio, tribuetur.

17 Curent omnes ex morbis corporis, fructum capere non solum sibi, sed etiam ad aliorum ædificationem, non impatientes aut morosos se exhibendo, sed potius patientiam magnam habendo, & præferendo, ac obedientiam Medico, & infirmorū præfecto præstando, verbis pijs & ædificationem facientibus vtendo, quæ ostendant ægitudinem acceptari ut donum de manu Creatoris ac Domini nostri; quandoquidem non minus donum est quam sanitas.

18 Idem sapiamus, idem, quoadcius fieri possit, dicamus omnes, iuxta Apostolū.

O * Doctrinæ igitur differentes nō admittantur, nec verbo in concessionibus vel lectionibus publi-

O *Nouæ op̄i*
niones admittendæ
nō sunt; & si quis

cis, nec aliquid sentiret,
quod discreparet ab eo, quod Ecclesia & eius Doctores
communiter sentiunt; suum sensum definitioni ipsius Societatis debet subiictere; ut in Examine declaratum est.

Q In opinionibus etiam, in quibus catholici Doctores variant inter se, vel contrarij sunt, ut conformitas etiam in
Societate sit, curandum est.

D ij P Ferenda

32 CONST. PARS III. C. I.

cis, nec scriptis libris (qui quidē ædi non poterūt in lucem sine approbatione atque consensu Præpositi Generalis; qui eorū examinationem saltem tribus cōmittat, sana doctrina & claro iudicio in ea facultate præditis). Imò & iudiciorū de rebus agendis diuersitas, quæ mater esse solet discordia, & inimica vniōnis voluntatum, quantum fieri potest, euictari debet: vnio vero & conformitas mutua diligē-

tissimè curanda est, * nec, quæ P ei aduersantur, permittenda: quò iuncti inuicē fraternæ charitatis vinculo melius & efficacius possint se diuino obsequio, & auxilio proximorum impendere.

P Q Ferenda non
est, inter vlos do-
cēsticorū pertur-
batio, vel ira mu-
tua; & si aliquid
huiusmodi accide-
ret, curetur, vt
statim cū satisfa-
ctione debita in
gratiam inuicem
redeant.

Quia ad progressum in virtutib[us] faciēdum multum confert antiquorum exemplum, quo reliqui ad eorū imitationem animentur; qui præst alijs (si aliter peculiares ob causas non iudicaretur conuenire) & omnes alij

Sacerdotes, qui ei videbuntur, aliquando intra annum officium, vel officia eorum, qui inseruent domi, ad tempus aliquod obibunt; quò alijs gratius reddatur huiusmodi ministerium, in quo ad maius Dei seruitium & gloriam sunt constituti.

Explicitur aliquot diebus in singulis hebdomadibus Doctrina Christiana, ac

Q Pratermodū * modus bene & cū fructu con-
siderandi bene fitendi,

CVM DECL.

fitendi, cōmunicandi, missam audiendi, & in eadem ministrādi, orandi itidem, meditandi, & legēdi pro captu vniuscuiusq; tradatur; cureturq; nō solūm vt addiscant quæ conueniunt, sed etiam vt memoria teneant, & exerceant quæ didicerint; omnesque suum tempus rebus spiritualibus impendant, & deuotioni querenda pro mēsura gratiae Dei ipsis communicata insīstāt: ad quod * conferet aliqua exercitia spiritualia illis, qui nō dū se exercerūt in eis, vel omnia tradere; prout vnicuiq; conuenire in Domino iudicabitur.

Conuenit suam cōscientiam aperire; vt, nihil ignorando, quod ad eam pertineat, melius in Domino possit eundem iuuare.

R § Cum ijs, qui ex se exercitiorum spiritualium intelligentiam habent, & in ipsis facile progrediuntur, ac methodum in eisdem bene procedendi habent, vel qui alijs occupationibus distinentur, poterunt omnino, vel certe ex parte, Superiores in communib; huismodi regulis dispensare.

Quosdam, qui quamvis ad spiritualia exercitia apti sint, nondum tamen ea sunt experti, operæ pretium erit aliquando iuuare, ad particulares considerationes de-

D iiij scendendo

C. I.

bene confitendi, tempus etiam eis designetur, intra quod si ad confessionem non accederent, subtrahatur eis cibus corporis; donec cibū spiritus sumant. Qui autem alijs quam suo Cōfessario designato confiteretur, debet postmodum (quātum recordari poterit) eidem suo Confessario totam

ne externa eorum, quæ iniungit, integrè, promptè, fortiter, & cū humilitate debita, sine excusationibus, & obmurmurationibus

V ¶ Conferet, ut Superiores aliquando occasione præbeant ijs, qui probantur, exercendi obedientię et paupertatis virtutem, eosdem tentando ad maiorem ipsorum utilitatem spiritualem eo modo, quo Dominus Abraham tetauit; ut & specimē virtutis sue præbeant, & in eadem crescat. In eo tamen, quo ad eius fieri possit, mensura & proportionio iuxta vienius cuiusque vires, ut discretio dictabit, obseruetur.

Et ut magis in Obedientiæ virtute se exerceant, conuenit, atq; etiam valde necessarium est, ut non solum Superiori Societatis vel domus, sed etiam subordinatis officialibus, qui ex illo autoritatem acceperunt, in ijs omnibus, in quibus super ipsos potestatem habent, obedient; & assuecant nō intueri, quis ille sit, cui obediunt,

obediāt, licet * difficultia & secundum sensualitatem repugnantia iubeat; verum etiam conentur interius resignationem & veram abnegationem propriæ voluntatis & iudicij habere; voluntatē ac iudicium suum cum eo, quod Superior vult & sentit, in omnibus rebus (vbi peccatum nō cerneretur) omnino conformantes, proposita sibi voluntate ac iudicio Superioris pro regula suæ voluntatis & iudicij; quo exactius conformentur primæ ac summae regulæ omnis bonæ voluntatis & iudicij, quæ est æterna bonitas & sapientia.

CVI DECLA. C. I.

57

diunt, sed potius quis ille, propter quem & cui in omnibus obediunt, qui est Christus Dominus.

25 Diligent omnes Paupertatem, ut matrem, & iuxta mensuram sancte discretionis suis temporibus eius effectus aliquos experiantur; &, vt in Examine dictum est, parati sint post primum annum exactum ad temporalia bona distribuenda, quandocunque à Superiori iniunctum id fuerit, & ea ratione seruata quæ ipsis in Examine pposita fuit. fol. decimonono.

26 Omnes rectam habere intentionem studeant non solum circa vitæ suæ statum, verum etiam circa res omnes particulares, id semper in eis sincerè spectantes, vt seruant & placeant diuinæ bonitati propter seipsum & propter charitatem, & eximia beneficia, quibus præuenit nos; potius quam ob timorem pœnarum, vel spem præmiorū (quamvis hinc etiam iuuari debeant) & crebro admoueantur vt in omnibus querant Deū, exuentes se, quantum fieri potest, amore omnium creaturarum; vt affectum vniuersum in ipsarum Creatorem conferant, cum in omnibus creaturis amado, & omnes in eo iuxta sanctissimam ac diuinam ipsius voluntatem.

27 Studium, in quod iucumbet qui in domibus Societatis probantur, id esse debet, quod eos magis ad superius dictam abnegationem sui, & in virtutibus ac deuotione profectum iuuabit.

X * Studia verò litterarum, in uniuersum loquendo, in domibus in genere loquendō erunt; nisi cum quibusdam, studio, studia litterarum peculiaribus

X ¶ Quamvis,

rara.

*rum in domibus
Societatis non te-
neantur; quicun-
que tamen prædi-
cationi, & confes-
sionibus audiendis
vacant, studium
adhibere possunt
ad ea, que ipsis
vsi futura sunt.
Et si alicui parti-
culariter conueni-
ret alijs etiam re-
bus studere; pru-
dentia Superioris
relinquitur, vt id
consideret, & in
eo dispenset.*

*seruationis Regularum petant; vt hæc cura indici-
um sit illius, quam de suo profectu spirituali in via
Dei quisque habet.*

DE CONSERVATIONE

Corporis. Cap. II.

VT nimia solicitude in ijs, quæ ad corpus per-
tinent, reprehensibilis est; ita cura moderata
tuendæ ad diuinum obsequium valetudinis ac viri-
um corporis laude digna, & ab omnibus adhiben-
da est:

peculiaribus de causis, dispensa-
tione opus esse videretur. Colle-
gia enim, ad litteras addiscēdas
sunt; domus verò ad eas, quas
didicerint, exercendas; vel ad
præparandum earum fundamen-
tum, humilitatis scilicet, ac om-
nis virtutis in ijs, qui operā eis
sunt daturi.

Sit qui singulis hebdomadi-
bus, vel saltem decimoquinto
quoque die hæc, & similia om-
nibus in memoriam redigat; vel
illi hæc legere teneātur: ne pro
nostræ fragilis naturæ cōditione
obliti ab eorum executione cef-
sent. Et aliquoties singulis annis
omnes à Superiore sibi pœnitен-
tias iniungi propter defectū ob-

A

2

III CVMA DECLA. C. II.

59

da est : & ea de causa, cum animaduerterint aliquid sibi nocere, vel quid aliud necessarium esse circa victum, vestitum, habitationem, officium, aut exercitatum, & sic de alijs rebus, admoneant omnes ea de re Superiorum, uel quem ad id Superior constituerit, duo interim obseruantes ; Primū, ut antequam ad eum quid referant, se ad orandum recipient ; & post orationem, si senserint rem deferendam ad Superiorum, id faciant ; Alterum, ut cum verbo aut scripto breui (ne excidat memoria) Superiori rem exposuerint, ei totam curā rei expositę relinquant : & quidquid ille statuerit, opti-

A mum ducant ; * nec contendere, aut vrgere per se, vel alium (siue concedatur quod petitur, siue non) pergent : quandoquidem sibi persuadere debent, id magis expedire ad diuinum beneplacitum ac suum maius bonum, quod Superiori, re intellecta, in Domino visum fuerit.

2 - Statuatur tempus quo ad eius fieri poterit edendi, cubandi, sur-

gendi,

quidem danda erit. Et si forte ex obliuione non prouideret, cum tamen significasset se velle id facere ; non erit ab re debita cum modestia ei in memoriam reducere, vel representare.

IN CAP. II.

A § **L**icet, qui exponit quod necessarium sibi existimat, non debeat ex se idem denuo petere nec vrgere : si Superior tñ nondū sat is intellectisset, et declarationē vel let maiorem ; ea

let maiorem ; ea

B § **Quamvis**

B § Quamuis ordinē temporis in refētione & somno vt plurimū omnes obseruare debeant; si tamen peculiares ob causas alicui aliud conueniret; videat Superior, num dispēfatione cum eo sit vtendum, nec ne.

C § In vestitu habenda est ratio eius finis, qui est, ab iniuria frigoris & ab indecoro defendi. Ceterū cōuenit, vt, qui probatur, vestitus ratione, ad mortificationē & abnegationem sui, et ad mundum eiusq; vanitatē sub pedibus conculcādam iuentur; & id quidē quantū considerata natura, consuetudo, officiū, & alia personarum circumstantiae patientur.

Cum Scholasticis approbatis, & ijs, qui studijs vacant, videtur in ijs, que ad vestitum attinent, magis, quam cum ijs, qui probantur, ratio haberri posse decen-tia exterioris & commoditatis propter studiorum laborem, & quia Collegia redditus habent: quamvis superflua semper euitari oporteat. In particularibus vero, prout vnicuique conuenit, procedetur.

D § A prandio, præsertim in aestate, per unius, vel diuarum

gendi, * quod communiter omnes obseruent.

In ijs, quæ advictum, * vestitum, & habitationē, & alia corporis necessaria pertinent, cūre-tur cum diuino auxilio, vt quamuis sit in quo probetur virtus & sui ipsius abnegatio; non deficit tamen quo sustentetur natura, & ad diuinum obsequium laudemque conseruetur; habita conuenienti ratione personarum in Domino.

Vt * non expedit tanto labore corporali quenquā onerari, vt spiritus

ad iniuria frigoris & ab indecoro defendi. Ceterū cōuenit, vt, qui probatur, vestitus ratione, ad mortificationē & abnegationem sui, et ad mundum eiusq; vanitatē sub pedibus conculcādam iuentur; & id quidē quantū considerata natura, consuetudo, officiū, & alia personarum circumstantiae patientur.

Cum Scholasticis approbatis, & ijs, qui studijs vacant, videtur in ijs, que ad vestitum attinent, magis, quam cum ijs, qui probantur, ratio haberri posse decen-tia exterioris & commoditatis propter studiorum laborem, & quia Collegia redditus habent: quamvis superflua semper euitari oporteat. In particularibus vero, prout vnicuique conuenit, procedetur.

D § A prandio, præsertim in aestate, per unius, vel diuarum

spiritus obruatur, & corpus detrimentum patiatur; ita aliqua corporalis exercitatio, quæ vtrumque iuuet, omnibus communiter conuenit, etiam illis, qui mentalibus exercitijs debent insistere; quæ quidem externis interrumpi deberent, & non continuari, nec sine mensura discretionis assumi.

Et Corporis castigatio immoderata esse non debet, nec indiscreta ta in vigilijs, & abstinentijs, & alijs pœnitentijs externis, ac laboribus; quæ & nocumentū afferre, & maiora bona impedire solent.

bores nimium cōtinuari sine aliqua relaxatione, vel convenienti recreatione debebunt.

Et Tempus somno tribuendum, in genere loquendo, intra sextæ & septimæ hore spaciū debere esse videtur: (nec sine induſiis dormiendū est, nisi necessitatō alicuius excusationē Superior admireret) sed quia in tanta varietate personarum ac habitudinum certa regula præscribi nequit; ut detrahatur, vel addatur huic iēpori, Præpositi prudentia relinquetur; qui curabit, ut quisque, quod necessitas naturalis exigit, retineat.

F Quamuis unusquisq; paratus esse debeat ad quod-
uis officium

duarum horarum spatium permitti non debent, quo- adeius fieri poterit, corporis aut mentis grauiora exercitia. Siquid verò necessitas postulabit, id, quanta poterit charitate erit & metendum, & moderrandum. Id autem tēporis in alijs leuioribus exercitijs occupari poterit. Sed nec extra huiusmodi horas la-

*uis officium assu-
mendum, quod ei
fuerit impositum;
animaduertendum
tamen erit, in illis,
quæ robustiores ac
fortiores homines
requirunt (qualia
sunt officia Sacri-
flæ, Ianitoris, atq;
Infirmarij) ij ho-
mines, qui corpo-
ris habitudine in-
uxta officiorum ra-
tionē prædicti sunt,
quantum fieri po-
test, constituantur.*

G § *Cura habeat-
tur ægrotorū ma-
gna; quorum ægri-
tudo simul atq; in-
firmorum Prafe-
cto indicata fuerit,*

solent. Ideo suo Confessario de-
tegi ab vnoquoque cōuenit quid
quid in hac parte faciat; qui si iu-
dicat excedi mensuram, aut cer-
tè dubitat de excessu, illum ad
Superiorē remittat. Hæc autem
omnia eò sunt; vt clarus proce-
datur, & in animis corporibus qui
nostris Deo Domino nostro ma-
ior gloria deferatur.

Sit aliquis domi, qui præsit
in ijs, quæ ad corporis bonam
valetudinem pertinent, tum cō-
seruandam in sanis, & quidem in
ijs præsertim, qui ex a tate, vel
alijs de causis sunt debiliores,
tum restituendam in ægrotanti-
bus * cui debeant omnes, si ma-
le se habere extraordinarie senser-
int, id referre; vt de remedio,
prout charitas exigit, conueni-
enti prouideatur.

In ijs, quæ pertinent ad rerū
tempora-
si senserit ille rem esse alicuius momenti, Superiorē
admoneat; & vocetur Medicus, qui r̄nus tantum ordi-
nariè esse debet; si in casib⁹ quibusdam Superiori aliud
non videretur. Obseruetur autem tam in victus ratione,
quam in medicinis quod Medicus præscriperit, quan-
tum

tum fieri poterit; nec infirmus in his quidquā curet; sed illud potius studeat, vt patientiam & obedientiam exerceat, relicta cura reliquorum omnium Superiori, ac eius ministris, per quos à diuina prouidentia regitur.

Et quāvis nostrae vocationis sit, diversa loca peragrat, & vitam agere in quavis mūdi plaga, vbi maius Dei obsequium & animarum auxilium speratur; nihilominus tamen si experimento compereiretur aliquis ferre nō posse alicuius regionis cælum, & male habere cōtinenter cerneretur; Superiori considerandum relinquitur, num ille migrare alio debeat, vbi melius habens corpore, impensis diuino seruitio temporalium conseruationem, vacare possit. Nō erit tñ ipsius infirmi, huiusmodi mutationē postulare, nec animi p̄p̄sionē ad eam ostendere, sed Superioris cure id reliquetur.

H & eas præcipue, *quæ honestius domi, quām foris fiunt, curandum est, ut officialium necessarius numerus cōstituatur; & expedit ut huiusmodi officia Coadiutores temporales, si ea ignorent, addiscant; omnia ad maiorem gloriam Dei, Creatoris & Domini nostri semper dirigēdo.

H ¶ Officiales in ijs, quæ domi honestius, quām foris fiunt, intelliguntur, Lotor pānorū linearū, Tonfor, et huiusmodi, quos esse domi si fieri posset, expediret.

QVARTA

DECLA-

Q V A R T A P A R S

DE IIS, QVI IN SOCIE-
tate retinentur, instruendis in litte-
ris & alijs, quæ ad proximos
iuuandos conferunt.

PROOEMIUM.



V M scopus , ad quem Societas re-
cta tendit, sit, suas ac proximorum
animas ad finem ultimū consequen-
dum , ad quem creatæ fuerunt, iuu-
are; cùmque ad id, præter uitæ
exéplum , doctrina & modus eam
proponendi sint necessaria; postquam in ijs, qui ad-
missi sunt ad probationem , iactum esse uidebitur

*DECLARATIO
IN PROOE-
MIUM quartæ
Partis.*

A **C** Vm sco-
pus ac
finis, ad quē ten-
dit hac Societas,
sit, variæ mundi
partes ex obedië-
tia summi

abnegationis propriæ & pfectus
in uirtutibus necessarij conueni-
ens fundamentum ; de litterarū
ædificio & modo eis utendi agé-
dum erit; quò iuuare possint ad
magis cognoscendū magisq; fer-
uiendum Deo Creatori ac Domi-
no nostro. * Ad hoc Collegia , &
aliquando etiam Vniuersitates ,
uel Studia generalia Societas am-
plectitur ; in quibus qui bonū
sui specimen in domibus dum
probarentur

probarentur, præbuerunt, nec tamen doctrina ad nostrum institutum necessaria satis instru-
cti accesserunt; in ea & in alijs rebus, quæ ad iuuandas animas conferunt, instruuntur. Prius ergo de ijs, quæ ad Collegia; dein de de ijs, quæ ad Studia genera-
lia pertinent, dicetur; cum eo fauore, quem diuina Sapientia ad maiorem gloriam laudemque suam nobis dare dignabitur.

DE MEMO-

in primis rationi consentaneum visum est, ut qui in eam sunt ingressuri, viri sint ritæ probitate, & litterarum eruditione ad id officium idonei. Et quia boni simul & eruditii pauci inueniuntur, si cum alijs comparentur; & ex paucis maior pars iam à susceptis laboribus vellet cō quiescere: perdifficile fore deprehendimus, huiusmodi hominibus, qui boni simul ac litterati essent, hanc Societatem augeri posse, tum propter magnos labores, quos eius institutum exigit, tum propter magnam sui ipsorum abnegationem. Ideo nobis omnibus, qui conseruationem & incrementum eius ad maiorem laudem & obsequium Dei ac Domini nostri cupiebamus, alia via tenenda esse visa est; admittendi nimirum iuuenes, qui bonorum morum & ingeniorū indole spem facerent, quod in probos simul ac doctos viros ad colendam Christi Domini nostri

tia summi vicarij Christi Domini nostri, vel Superiores eiusdem Societatis peragrando, verbum Dei praedicare, confessio-nes audire, & reliquis quibuscumque poterit medijs uti, diuina gratia aspirante, ad animas iuuandas: nece-
ssarium esse, vel

E vineam

vineam essent evasuri; admittendi etiam Collegia, cum
ijs conditionibus, quæ in litteris Apostolicis continentur,
sive in Vniuersitatibus, sive extra illas fuerint; & qui-
dem si in Vniuersitatibus, sive illæ Societatis curæ com-
missæ sint, sive non. Hac enim ratione nobis in Domino
persuademus ad maius diuina Maiestatis obsequium fo-
re, si & numero augeantur, & in litteris ac virtutibus
progressū faciant ij, qui eidē obsequio se totos impēdunt.
Primo ergo de ijs, quæ ad Collegia pertinent; deinde de
ijs, quæ ad Vniuerstatates, agetur: & quod ad Collegia,
primo loco de ijs, quæ ad Fundatores; secundo de ijs,
quæ ad Collegia iam fundata, quo ad materialia vel tem-
poralia bona eorum, pertinent; tertio de Scholaſticiis,
qui in eisdem studijs vacant, admittendis, conseruandis,
litteris & alijs medijs ad proximum uiuandum promo-
wendis, & à studijs educendis; quarto de ijs, quæ ad gu-
bern ationem eorum pertinent.

DE MEMORIA HABENDA

Fundatorum, & bene de Collegijs

meritorum.

Cap. I.

QUONIAM valde æquum est, ut (quod in no-
bis erit) illorum deuotioni ac beneficentie
correspondeamus, quibus diuina bonitas ad fun-
dationem ac dotationem Collegiorum vtitur admi-
nistris; Primum in quois nostræ Societatis Colle-
gio perpetuo singulis hebdomadibus Missa semel
pro eius

pro eius Fundatore & benefactoribus viuis & mortuis celebretur.

P Initio item cuiusq; mensis omnes Sacerdotes, qui in Collegio fuerint, pro eisdem semel offerre idem sacrificium perpetuo debeat. Singulis insuper annis, eo die, quo Collegij cuiusq; possessio Societati tra-

Adita est, * cum solleitatem Missa pro Fundatore & benefactoribus celebretur: & id temporis in eodem Collegio quicunque Sacerdotes adfuerint, eodem sua referent sacrificia.

BEodem die candela cerea Fundatori offeratur, * aut vni ex suis, qui ipsi sit cognatione proxime coniunctus, aut illi deum, quem ipse Fundator designauerit: in qua candela armorum Fundatoris, aut deuotionis

C insignia extant. * Illa vero testabitur Societas, quam Fundatori in Domino debet, gratitudinem.

Cum legium institutum est, temporis successu non esset aliquis de posteritate Fundatoris; mitti candela poterit alio, ubi ex eius progenie aliquis inueniretur; vel in altari constitui poterit, ubi diuum sacrificium celebratur nomine & loco Fundatoris huiusmodi.

C Per huiusmodi candelam significatio fit gratitudinis erga

I N C A P V T
Primum quartæ
Partis. De mé-
moria habēda
Fundatorū.

A § **S**Olemnitas eo modo intelligatur, qui Societati sit visita^{tus}, & in eo loco, ubi Missa celebratur.

B § Si in loco, ubi huiusmodi Col-

legium institutum

*erga Fundatores
tenenda, non iuris
patronatus , vel
actionis vlliis ,
qua illis, aut eorū
successoribus ad
Collegiū vel eius
bona temporalia cō-
petat. Nihil enim
tale erit.*

D ¶ In Cōmuni-
tatis, vel Rebus
publicis, que non
moriuntur, dicen-
tur huiusmodi Mis-
se pro earum de-
functis, & pro illis
præsertim, qui de
nobis melius meri-
ti sunt in Dño.

E ¶ Quod dictū
est, obseruari om-
nino cōueniet erga
eos ,

Cum primum Societas in Col 4
legij alicuius possessionem vene-
rit ; Præpositus Generalis curet
indici per vniuersam Societatem,
vt quilibet Sacerdos ter sacrum
faciat pro superstite Fudatore ip-
sius Collegij ac benefactoribus ;
vt illos sua benignitate Dominus
in rebus omnibus dirigat, & su-
is donis semper augeat. Rursus ,

*cum ex hac vita illi excesserint, D
curabit idem Præpositus Genera-
lis, vbi primum resciuerit, vt
per totam Societatem singuli Sa-
cerdotes ter sacrum pro anima-
bus illorum faciant. Quoties au-
tem dictum est, Missas esse a Sa-
cerdotibus celebrandas ; cæteri
omnes, qui in Collegijs degunt,
ac Sacerdotes non sunt, ad eandem
illam intentionem orare debent;
quandoquidem eiusdem grati-
tudinis nomine utriusque obliga-
tur in Domino.

Fundatores præterea ac benefactores Collegiorum
participes peculiariter efficiuntur omnium bono-
rum operum , quæ tum in ipsis Collegijs , tum in
reliqua Societate Dei gratia fiunt .

In vniuersum autem tum Fundatoribus , tum E
etiam

6 etiam ipsorum necessarijs & quo-
ad viuunt, & postquam obie-
rint, peculiariter se se deuincta
esse Societas ex charitate cognos-
cat, ut omni officio illos pro-
sequatur, quod à nobis præsta-
ri iuxta minimam hanc nostram pro-
fessionem ad diuinam gloriā possit.

eos, qui completa
Collegia facient.
Cum ijs autem,
qui aliquod dūta-
xat principium de-
derint, ea pars eo-
rum, quę diximus,
præstabitur, quam
Præpositus Gene-

ratis præstandam in Domino iudicauerit.

A D E I I S, Q V A D
res temporales Collegiorum
pertinent. Cap. II.

1 A D Collegia, quæ liberè Societati offeruntur,
ut iuxta suas Constitutiones omnino eis vtatur,
admittenda, Præpositus Generalis nomine totius
Societatis plenam potestatem habebit.

2 Si Fudator alias conditiones exigeret ordini ac
modo procedendi Societati consueto non omnino
consentaneas; eidem Præposito Generali (auditis
sententijs aliorum, quos ipse de huiusmodi rebus
melius iudicare censebit) considerandum relinqua-
tur, an omnibus perpensis vtile sit futurum Socie-
tati ad finem diuini seruitij, quem sibi præfixit,
huiusmodi Collegium admittere, nec ne. Sed si
temporis decursu se grauari eo onere animaduertet
Societas, poterit ipsa in Congregatione generali id
E i i j proponere.

70 CONST. PARS IIII.

proponere, & statuere, ut relinquatur Collegium
huiusmodi; vel prospicere, ut onus temperetur,

IN CAPVT

11.

DE ijs, que ad Col-
legiorum res
temporales

pertinet.

vel certè, vt ad onus id ferendū
dum vires maiores præbeantur.
Hoc tamen dictum sit, si ante Cō-
gregationem huiusmodi Præposi-
tus Generalis huic incommodo,
prout in Domino conuenit, non
occurrit.

Ad relinquenda, vel alienāda
Collegia, aut domos iam admis-
tas

A § **P** R e p o s i -
tus Ge-
neralis simul cum
Societate, nū ad-
missa īā Collegia
vel domus relin-
qui debeat, an
retineri, statuat. Id tamen in Cōgregatione generali fieri
posset; & etiam sine illa, missis nimirū suffragijs ab ijs,
qui ius habent suffragij. Et tunc non potest Societas, nec
eius Generalis quod sic relinquitur, vel eius partem vllis
extra Societatem hominibus donare. Sed si ipsa curam,
quam habebat, reliquerit, poterunt qui alias hanc au-
toritatē sibi in fundatione reservauerint, pro sua deuotio-
ne ad aliud opus applicare id quod sic relictum fuerit. Si
vero huiusmodi non intercesserit reservatio; poterit pro-
cedere Societas iuxta suum institutum prout ad Dei glo-
riam magis conuenire iudicabit.

B § **D**e non

cum ea vniuersa cōmunicari melius est.

B In Collegijs Societatis * nec cū
rā animarum , nec obligationes
ad Missas celebrādas , neque aliæ
huiusmodi admittantur , quæ à
studijis distrahere admodum , &
ea , quæ in illis ad diuinum obse-
quium queruntur , impedire solent : Quemadmodum neque in
domibus alijs , vel ecclesiis So-
cietatis professæ ; quæ quoad-
eius fieri potest , expedita ad sedis
Apostolicæ missiones obeundas ,
aliaque opera ad Dei obsequium
& animarum auxiliū esse debet .

* Possessionem

*Si causa sufficiens ad id moueret , præsertim si res huius-
modi esset , quæ distractionis & occupationis perexiguae
aut nullius futura esset . In domibus autem Professorum ,
quando nec illæ redditus vlos habent , nec ipsi ita stabile
habitationem , huiusmodi obligationes non tolerantur .
De alijs obligationibus letcionum vel Lectorum non hic
agitur : verutamen & hæ ipsa in Collegijs & Vniuersita-
tibus non sine magna consideratione , nec ultra limitem ,
quem Præpositus Generalis conuenire ad commune bo-
num , & ipsius Societatis ad Dei & Domini nostri gloriæ
inducanerit , assumentur .*

E iiiij C § Societas

B § De non ad-
mittendis obliga-
tionibus , & cæt-
sic intelligitur ,
quod Missarum ob-
ligationes vel hu-
iusmodi , quæ affi-
gnato redditui cō-
mensurate videan-
tur , assumi neque
unt . Non tamen
perinde inconveni-
ens existimatur
aliquam facile &
exiguam obligatio-
nem (quæ tamen
non sit animarum
cura) admittere ;

C ¶ Societas in
-rsum Scholasti-
-corum suorum iux-
ta litteras Apo-
-stolicas redditum
-administrationem
exercebit per Prä-
-positum Genera-
-lem, vel Provincia-
-lem, vel alium,
cui Generalis id
commiserit, ad
defendendas &
conseruandas pos-
sessions & reddi-
tus Collegiorum
etiam in iudicio,
cum id conueniens
vel necessarium fuerit. Ac eiusdem Präpositi erit, vel
eorum, quibus ille facultatem dederit, admittere quid-
quid præterea Collegijs ad sustentationem & incrementum
eorum in rebus temporalibus donaretur.

D ¶ Qui disponuntur, vt ad Collegia mittantur, illi
sunt, qui in domibus probationum versantur; & qui ex
domibus Societatis professæ, vel domibus probationum
ad studia mittuntur.

E ¶ Qui negotia Collegiorum extra ea gerunt, in primis
intelliguntur Procuratores, qui in summi Pontificis,
vel aliorum Principum curia negotia Societatis gerunt.
*intelliguntur Procuratores, qui in summi Pontificis,
vel aliorum Principum curia negotia Societatis gerunt.*

Verum

* Possessionē Collegiorū cum re C
bus temporalibus, quæ ad ipsa spe s
tant, capiet Societas; & Recto
res, qui ad id munus cōueiens
habeant talentum, constituet;
qui curā suscipiant conseruandi
atque administrandi res ipsorum
temporales, ac prouideant neces-
sitatibus tam materialis ædificij,
quā Scholariū (qui in ipsis Colle
gijs deguat) * eorūq; , qui dispo
nūtur vt ad illa admittatur, atq;
* corum etiam, qui extra Colle
gijs gerūt illorū negotia. Totius
verò administrationis ratio Re
ctoribus constet: vt eā reddere,
quando, & cui per Præpositū Ge
neralē

vel necessarium fuerit. Ac eiusdem Präpositi erit, vel
eorum, quibus ille facultatem dederit, admittere quid-
quid præterea Collegijs ad sustentationem & incrementum
eorum in rebus temporalibus donaretur.

Verum quid ad hos & alios sumptus necessarios contribui
debeat, Praepositus Generalis seruata proportione debi-
ta, per se, vel alium id statuet.

Generalē constituetur, possint. At
F. Generalis cùm nec in suū, nec
in vllorū consanguineorum suo-
rū, nec in professae Societatis vslū
bona tēporalia Collegiorū possit
conuertere; eò purius fese in
eorum superintendentia ad ma-
torem gloriam & seruitum Dei
gerere poterit.

In ijs Collegijs, quæ duode-
cim Scholasticos (præter Præcep-
tores) ex proprijs redditibus
alere hilominus expen-
di in vsum illorū, qui Collegijs vtiles fuerint, cuiusmodi
sunt Administratores, Concionatores, Lettores, Confes-
sarij, Visitatores, & alij Professi, vel similes perso-
nae, quæ spirituali vel temporali Collegiorum huiusmodi
vtilitati vacant. Sine tali etiam causa posset expendi ali-
quid, quod exiguum sit, cum queuis homine de Socie-
tate, mensa per diem aliquem cum excipiendo, vel mo-
dicum quid viatici, cùm per Collegia in hanc vel illam
partem transit, vel quid simile donando. Quod enim tam
est exiguum, ut nihil ducitur, & seruputi eximuntur
hinc quidem inhumaniter se habendi, inde vero contra
Sedis Apostolica intentionem agendi.

F. Cum dicitur,
non posse Soietatē
professam, vel e-
ius Praepositū Ge-
neralem iuuari
redditibus Colle-
giorum, intelligē-
dum est iuxta lute-
ras Apostolicas,
quod non possint in
proprios ipsorum
vñsus redditus cō-
uerti: possunt ni-

G. Quam. is

G ¶ Quamuis hoc
ita se habeat ; si
tamen benefacto-
res effent, qui pos-
sessionem aliquam
vel redditum dare
vellet, admitti il-
la possent ; vt tā-
to maior numerus
Scholasticorum,
ac Praeceptorum
ad maius diuinum
possit obsequium
sustentari .

necessitas id exigeret, emendicari poterunt.

I N Caput
III.

D E Scholasticis,
qui in Collegijs
constituētur.

A ¶ Q Vando-
quis effet ido-
neus

Primū omnium cum aliquo ex quinque illis im-
pedimentis in Secunda Parte dictis * nullus in Col-
legio aliquo

CONST. PARS IIII.

alere possunt, ob maiorem po-
puli ædificationem * nec petan-
G tur eleemosynæ , nec illæ, aut
dona vlla oblata admittantur .
Si redditus minores fuerint, quā
huic numero alēdo sufficiāt ; ad
mitti quidē, nō autē peti aliquæ
eleemosynæ possent ; nisi tanta
paupertate Collegiū premeretur,
vt etiā petere, saltē à quibusdā,
effet necessariū . Tunc enī (maius
diuinū obsequiū & vniuersale bo-
nū præ oculis semper habendo)
peti eleemosynæ , immo & ostia-
tim ad tempus , quandocunque

DE SCHOLASTICIS ,
qui in Collegijs coſtituentur .
Cap. III.

Q VOD ad Scholasticos atti-
net, ad quorum institutio-
nem Collegia assumuntur, in pri-
mis quales esse debeant, vt ad ea
vel mittantur, vel admittantur,
considerare in Dño oportebit .

legio aliquo Societatis inter Scho-
lasticos collocari poterit. Et præ-
ter Coadjutores ad ministeria vel
auxilium Collegij necessarios, re-
liqui huiusmodi esse debent, vt
secundum rationē sperari possit,
idoneos ad vineā Christi Domini

neus à Christi Vi-
cario, vt in aliqua
domo Societatis
manere possit; etiā
idoneus esse intel-
ligetur, vt in Col-
legijs habitet.

nostri exemplo ac doctrina exco-
lendā esse euasuros. Hī autem quo magis ingeniosi,
bonisque moribus ornati, & sani corpore ad ferēdos
studiorum labores fuerint; eo magis idonei, & ci-
tius ad Collegia mitti, vel in eisdē admitti possunt.

3 Adhac, illi solūm in Scholasticos approbatos
admittuntur, qui in domibus vel Collegijs ipsis pro-
bati fuerint, & biennio in varijs experimentis &
probationibus exacto, ac votis cum promissione
de Societatis ingressu iam emissis, ad vitam in ipsa
perpetuo ducendam ad gloriā Dei admittuntur.

4 Præter hos, studia quibusdam conceduntur, qui
ante biennium & probationes huiusmodi ad Colle-
gia ex domibus destinātur (quod sic in Dño expedi-
re videatur) aut in eisdem admituntur; non tamen
approbati Scholastici censentur,

B donec biennio exacto * & votis
ac promissione illa emissis, in
approbatorum numerum refe-
rantur.

DE SCHO-
missionem vel propositū Deo in ea seruendi se dedicau-
erint; non

B ¶ Si in Collegijs
Societatis, Scho-
lasticorū non sup-
peteret iustus nu-
merus, qui per pro-
missionem vel propositū Deo in ea seruendi se dedicau-
erint; non

rint; non repugnabit instituto nostro, ex licentia Præpositi Generalis, et ad tempus, quod ei videbitur, alios pauperes Scholasticos, qui tale propositum non habeant, admittere: dum tamen in eis impedimenta illa, que in prima Parte dicuntur, non inueniantur; & huiusmodi indolem præferant, ut sperari posse, quod boni operarij vinee Christi Domini nostri sint futuri, propter ingenium, vel aliquam institutionem in litteris, bonos mores, conuenientem atatem, & alia Dei dona, que in eis cernerentur ad diuinum obsequium, quod solum in ijs, qui de Societate, et extra illam sunt, expicitur. Huiusmodi autem Scholastici in confessionibus frequentandis, in studiis, ac informa viuendi Scholasticis Societatis conformati esse debent; quamvis & ratio vestitus diversa, & habitatio in eodem Collegio separata sit, ita, ut qui institutum Societatis sequuntur, seorsum, & non commixti alijs exteris maneant; cum eis tamen versentur, quantum ad maiorem edificationem, ac mains Dei ac Domini nostri obsequium Superior expedire iudicauerit.

Quādūis autem nostrorum copia sufficeret, tamen non repugnabit nostro instituto, si aliquis, qui propositū Societatem ingrediēdi non habeat, in Collegia admittatur; si pacta cū Fundatoribus inita id exigent: si quidem ad finem, quem sibi præfigit Societas, cū huiusmodi cōditioribus Collegiū admittere utile censebitur, vel ob causas alias raras & nō leuis momenti. Verū seorsū habitare hi, nec conveneri sine facultate Superioris, nisi cū certis quibusdam personis Societatis ad id designatis, deberent.

Paupertas autem Scholasticorum, qui de Societate non sunt

non sunt, per Præpositum Generalem, vel cum, cui suam ille potestatem communicauerit, expendetur. Et aliquando honestas ob causas, quamvis illi dimitum aut nobilium hominū filij sint, modò suis viuant sumptibus, nihil esse videtur, cur admitti non possint.

*A*etas conueniens fore à decimoquarto ad vigesimumtertium annum videtur, si in litteris progressum aliquē non fecissent. Et in vniuersum loquendo, quod pluribus donis ex ijs, quæ in Societate expetuntur, predi-
ti essent; eò magis erunt idonei, vt admittantur. Ni-
hilominus animaduertatur, vt cum huiusmodi restrictio-
res, quam laxiores simus: habeaturque diligenter dele-
ctus eorum, qui sunt admittendi, examine aliquo parti-
culari cum eisdem antè, quam recipiantur, vtendo.

Aliqui, licet rariores, possent inter nos̄ros, particu-
lares ob causas & Superioris iudicio efficaces, admitti.

D E S C H O L A S T I C I S

admissis confuandis.

Cap. IIII.

*A*d conservationem eorum qui in Collegijs sunt,
in iis quæ ad corpus, et res externas attinent,
quod in Tertia Parte dictum est, sufficiet. Id tamen
peculiari cura animaduertendum erit, vt temporibus
valetudini corporis incommōdis Scholastici
non studeant, vt somno quantū temporis satis sit,
tribuant; & in laboribus mentis modum seruent.

Sic

Sic enim fiet, vt diutius in illis perseverare tam in litteris addiscendis, quam in eisdem exercendis ad Dei gloriam possint.

Quod attinet ad spiritualia; eadem erit ratio eorum, qui in Collegiis, & qui in Domibus admittuntur, quandiu in probationibus versantur. Post probationem, cum studiis vacant, ut est cauendum, ne feroore studiorum intepescat solidarum virtutum, ac religiosae vitae amor; ita * morificationibus, orationibus, ac meditationibus prolixis eo tempore non adeo multum loci tribuetur. Quandoquidem litteris dare operam, quæ sincera cum intentione diuini seruitii addiscuntur, & quodammodo totum hominem requirunt, non minus, quam in illis versari tempore studiorum, imò magis Deo ac Domino nostro gratum erit.

IN CAPVT

IIII.

**D E Scholasticis
admissis cō-
seruādis.**

A Si in aliquo particuli Rector conuenire iudicaret plus esse in his rebus concedendum propter peculiares aliquas rationes; semper discretioni locus erit.

B¶ Frequentius, quam octauo quoque die, communicare, non, nisi peculiares ob causas, & potius necessitatibus,

Itaque præter sacramenta Confessionis * ac Communionis (ad quæ octauo quoque die accedendum erit) & præter Missam, quæ quotidie audient; horam unam impudent recitando Beatissimæ Virginis officio, ac examinandis bis

bis quotidie suis conscientiis cū
aliis orationibus pro cuiusque
deuotione vsque ad prædictam
horam explendam, si expleta non
fuerit. Quæ omnia iuxta ordina-
tionem ac iudicium maiorum
fuorum, quibus obedientiam
Christi loco præstare debent,
facient.

- 4 Aliqui(cuiusmodi esse possent
Coadiutores illi, qui legere non
dide-
(vt dictum est) prescriptum orationis tempus. Et hæc
omnia Superioris prudentia relinquētur: quamvis vni-
us hora plus minus tempus ad Beatissime Virginis pre-
ces recitandas assumendum sit. In Scholasticis tamen,
qui ad dicendum officium diuinum non tenentur, facilius
suis temporibus hæc ratio commutari poterit, vt loco pre-
cū Beatae Virginis, meditationes, & alia spiritualia exer-
citia succedant (dum tamen hora in illis compleatur) id-
que præcipue cum quibusdam, qui cùm uno modo in spi-
ritu non proficiant, alio cum gratia Dei magis iuuabūtur,
fiet; cum facultate tamen vel ordinatione maiorum, quo-
rum semper erit videre, num in quibusdam propter par-
ticulares causas aliud magis conueniet, vt id fiat. Haben-
da autem erit ratio vera deuotionis ipsorum, vel Füda-
toris, & circumstantiarum; quæ ad personas, tempora,
et loca pertinent. Iis verò, qui inexperti sunt adhuc re-
rum spiritualium, & in illis iuuari desiderant, aliqua ad
meditationem

meditationem & orationem capita proponi possent, pro-
ut eis magis conueniret. Dum Missa dicitur, quandiu Se-
cerdos summisse loquitur, ut populus non audiat, que is
dicit, num Scholastici possint, nec ne, recitare partem
precum suarum, ad quas horam habent designatam, ma-
iorum, vel Superiorum arbitrio id relinquetur; qui ho-
minum, locorum, ingeniorum, & temporum habitara-
tione, quod ad maiorem Dei gloriam videbitur, prouin-
debunt.

C ¶ Quod ad
coronam vel rosa
rium attinet, do-
ceantur quomo-
do cogitare vel
meditari myste-
ria, qua in eo cō-
tinentur, possint;
quò maiori cum
attentione & de-
uotione se in eo e-
xercere valeant.
Et quando qui le-
gere didicerunt,
fructum vberiore

in eo, quam in precibus horariis recitandis inuenirent;
iam diximus, quòd in id, quod magis conferet, illæ po-

terunt communari.

D ¶ Si videtur Rectori cum Superioris facultate
commodius fore alii in festis solemnibus hanc renouatio-
nem aliquando

didicerunt) præter Missam, ho-
ram etiam vnā * recitando Ro- C
sario vel Coronæ Beatæ Mariæ
Virginis cum duplice examine
quotidiano, vel aliis orationibus
pro cuiusque deuotione, vt de
Scholasticis dictū est, impéndent.

Ad deuotionis augmentum,
& ad excitandam qua Deo ob-
stricti sunt, obligationis memo-
riam, & ad maiorem studentium
in sua vocatione confirmatio-
nem bis annis singulis, * in fe- D
stis videlicet Resurrectionis, ac

Natiuitatis,

in festis Solemnibus hanc renouatio-
nem aliquando

C V M D E C L A C . I I I I . 81

nem aliquando particulari aliqua ratione fieri, posset etiam fieri. Cum etiam de festis Resurrectionis, & Natiuitatis loquimur; simul intra eius octauas, vel totidem dies ante festa intelligatur.

E Natiuitatis, * simplicia vota, quæ iuxta formulam in Quinta Parte, capite quarto dicendam emiserunt, congruū erit renouare. Et qui ea nō emisisset, exācto biennio probationis, vt in Examine proponitur, emittet.

G Cūm ad publicas Scholas eundum erit (nam alia loca sine facultate Superiorum non petent)

F eant & redeat * in uicem associati cum ea modestia interiori ac exteriori, quæ ad sui & aliorum ædificationem

tus: & sic consequēter potest illū statim Superior admittere in Scholasticum, ac simul in probationem ad hoc tantum, vt ad Professorum gradum, vel Coadiutorum suo tempore admittatur. Hæc consuetudo facit, vt quamvis Paupertatis votum sit emissum, bona tamen temporalia haberi possint ad certum usque tempus, quod Superiori intra probationis spatium videbitur.

F Rectoris erit, designare cuique socium; qui huiusmodi esse debebit, vt uterque alterius opera magis proficere possit.

E ¶ Quod autem promittit Scholaristicus in Societate, est, in eius corpus ingredi, vt statim obseruet Casitatem, Paupertatem, & Obedientiam ac tu, iuxta Societatis consuetudinem; siue admissus sit, vt post absoluta studia sit Professus, siue Coadiutor formatus.

F IN CAPV

32 CONST. PARS III.

ædificationem conueniat; & eorum colloquia cum Scholasticis externis sint solùm de rebus ad litteras vel profectum spiritus pertinentibus; prout ad maiorem Dei gloriæ omnibus utilius fore iudicabitur.

DE DOCTRINA, CVI

Scholastici Societatis studere

debent. Cap. V.

CVM doctrinæ, quæ in hac Societate addiscitur, hic scopus sit, suis & proximorum animis Dei fauore aspirante prodeſſe; hæc erit in vniuersum &

IN CAPVT

V.

**DE profectu in
litteris.**

A ¶ **S**VB litteris humioribus Rhetorica etiam prater Grammaticam intelligenda est. **A** & sacra

B ¶ Si in Collegiis tempus non suppeteret ad Concilia, Decreta, Doctores sanctos, & res alias morales legendas, postquam ex eis egressi fuerint, unusquisque priuato studio cum approbatione suorum Superiorum id posset efficiere; præsertim si in doctrina Scholastica solida iecerit fundamenta.

& sacra Scriptura ad id iuuant;

C * harum Facultatum studijs ope-
ram dabunt qui ad Collegia mit-
tuntur; & quidem maiori cum
diligentia illis vacabunt, quæ ad
finem prædictū, habita ratione
temporis, loci, & personarum,
&cæt. supremus Moderator stu-
diorum magis in Domino con-
uenire iudicabit.

2 Ad particulares personas de-
scendendo, * quid hi, vel illi ad-
discere debeant, Superiorū pru-
dentia relinquetur. Qui ramen
indole ingenij præditus esset,
quo in dictis facultatibus soli-
dius fundamentum iaceret, eo
rem utiliorem ficeret.

3 De tempore alicui ex his Sci-
entijs impendendo, & quando
ad ulteriores sit progrediendum,
Rector adhibita examinatione
conuenienti considerabit, & sta-
tuet.

4 Sequantur in quavis facultate
securiorem & magis approbatā
doctrinam, modo esset aliquis Sacerdos ad audiendas confessiones, &
cæt. Et bi, ac alijs, in quibus propter etatem prouectio-

fundamenta.

C Iuxta modū
etatis, ingenij, pro-
pensionis animi,
& institutionis in
litteris vniuersitatis
que, vel communis
boni, quod sperare
tur, posset in his
omnibus facultati-
bus, vel aliqua
aut pluribus earū
quis exerceri. Qui
enim in omnibus
non posset, curare
deberet, ut in ali-
qua earum excel-
leret.

D Aliqui ad
Collegia mitti pos-
sent, non quod spe-
retur doctos eos es-
se euasuros iuxta
eum modum, de

quo dictū est; sed
potius, vt alios
subleuent; cuius
& cæt.

F ij rem vel

rem vel alias causas sperari non potest, quod in omnibus
bis facultatibus magnum facturi sint progressum, conue-
niens, ut iuxta Superioris prescriptum in ijs studijs, quibus
vacare poterunt, occupentur; & in linguarum peritia,
& in ijs, quae ad doctrinam confessionibus utilem perti-
nent, & demum in ijs, quae ad commune animarum bo-
num commodiora sunt futura, proficere current.

E In libris eth- doctrinam, * & eos authores, E
nicis litterarū hu- qui eam docent: cuius rei penes
maniorum nihil, Rectorem (qui, quod statuetur
quod honestati re- in vniuersa Societate ad maio-
pugnet, prælega- rem Dei gloriā, sequuturus est)
tur; Reliquis vt cura sit.
spolijs Aegypti So
cetas vti poterit. Christianorum opera quamvis bona
essent, si tamen malus fuerit author, legenda non sunt; ne
ad authorem aliqui afficiantur. Et conuenit, ad particu-
laria descendendo, qui libri sint prælegendi tam in huma-
nioribus, quam in alijs disciplinis, qui vero prælegi non
possint, constituere.

Q V O M O D O I V V E N T V R

Scholastici ad has facultates bene addi-
scendas. Cap. VI.

VT autem Scholastici plurimum in his faculta-
tibus proficiant, in primis anima puritatem cu-
modire, ac rectam studiorum intentionem habere co-
nentur,

aentur; nihil aliud in litteris, quam diuinam gloriā,
& animarum fructum querentes; & in suis oratio-
nibus gratiam, ut in doctrina proficiant ad hunc fi-
nem, crebro petant.

B 3. Preterea serio & constanter animum studijs applicare deliberent, sibiique persuadeant, nihil gratius se Deo facturos in Collegijs, quam si cum ea intentione, de qua dictū est, studijs se diligenter impendant. Et licet nunquam ad exercenda ea, quæ diciderint, perueniant, illum tamen studendi laborem ex obediētia & charitate (ut par est) suscepimus, opus esse magni meriti in cōspectu diuinæ ac summae Maiestatis, apud se statuant.

A 3. Impedimenta etiam remoue-
antur, quæ a studijs animum a-

A uocant, * tam deuotionum ac mortificationum, quæ vel nimiæ vel sine ordine debito suscipiuntur, quam curarum* & exterio-
B rū occupationum, quæ domi in officijs

incumberet, videretur; relinquetur Superioris pruden-
tia, ut statuat quantum in ijs progredi oporteat.

B ¶ Adiuuare eos, quibus huiusmodi officia opero-
sa commissa sunt, aliqua hora, nihil prohibet. Verum
onus ipsorum officiorū sumere, potius Coadiutorū est, qui
ad Scholasticos subleuandos in Collegijs constituerū.

IN CAPVT
VI.

Quomodo iuuētur
Scholastici ad has
disciplinas bene
addiscendas.

A ¶ **H**oc inge-
nere di-
ctum sit. Ceterū
si alicui necessariū
esse, ut deuotionē
& mortificationē

F iii C q Ea de

C ¶ Ea de causa
in ijs, qui ad sacros
ordines promoti nō
sunt, cōgruū erit,
si promotio differa
tur, ne impedimentū
ipſis praestet, donec
ad finem studiorū
accedant; necessi-
tatis tamen ſape
occurrit ratione
dipendari aliquā-
do opus eſt.

Huiusmodi erga
proximos functio-
nes aliqui, qui stu-
dia ſua iam abſol-
uerint, vel ad id
ipſum mittūtur ad
Collegia, explere
poterunt: ſicut e-
tiam ad domesticā
officia Collegij ob-
eunda, quæ maio-
rē occupationem
ſecum afferunt, eſſe aliquos oportet, qui primaria inten-
tione ſtudij non racent: cuiusmodi ſunt Coadiutores tē-
porales, vel aliqui, qui probationis, & non ſtudij gratia in
Collegijs agunt.

officijs domesticis, & foris in
colloquijs, * confessionibus, at-
que alijs erga proximos functio-
nibus assumuntur: quatenus
ab eis declinari in Domino po-
terit. Eſt enim consultum, quod
alijs poſtea vtiliores cum doctri-
na, quam didicerint, ſe p̄ebeant,
huiusmodi exercitia (licet pia)
donec ſtudia ſint abſoluta, di-
ferri; quandoquidem non dee-
runt alij qui ea in terim exerceat.
Et haec quidem omnia maiori
cum desiderio obsequij & gloriae
diuinæ fiant.

In disciplinis ordo feruandus 4
eſt, vt prius in latina lingua ſoli-
dum iacent fundamentū, quām
Artium liberalium; & in ijs, an-
tequām Theologiae Scholasticæ,
& quidem in hac, antequām Po-
ſitiuae ſtudijs ſe dedant. Sacrae
Scripturæ vel eodem tempore,
vel poſtea addisci poterunt.

* Linguae
ſecum afferunt, eſſe aliquos oportet, qui primaria inten-
tione ſtudij non racent: cuiusmodi ſunt Coadiutores tē-
porales, vel aliqui, qui probationis, & non ſtudij gratia in
Collegijs agunt.

D ¶ Conuenit

D * Linguæ vero illæ, in quibus
scriptæ vel versæ fuerunt, prius,
aut posterius, vt Superiori pro
varietate causarum occurrentiū,
ac diuersitate personarum vide
bitur, disci poterunt. Itaque hoc
eius prudentia relinquetur. Sed
si linguarum studio nostri va
cant, inter cetera, ad quæ discen
tium intentio feratur, illud sit,
vt versionem ab Ecclesia appro
batam defendant.

E * Scholastici omnes lectiones
publicorum Professorum iuxta
Rectoris Collegij arbitrium au
diant : * quicquidem Professo
res siue de Societate illi sint,
siue
modi eis timeretur, dispensare Superior poterit; vt ei
studio, quando ad commune vel particulare bonum con
ueniet, se dedant.

E ¶ Si in aliquo aliud conueniret, Superior sua pru
dentia id considerabit; & dispensare poterit. Et quod de
publicis lectionibus dicitur, priuatas, cum necessaria vel
utiles domi vel extra Collegia fuerint, non excludit.

F ¶ Nullus de Societate sine approbatione & faculta
te Prepositi Provincialis (praterquam in classibus infe
rioribus, vel ad tempus necessitatis gratia) publicè legat.
Qui tamen talentum ad id sortiti, ac præsertim qui iam

F iiii studijs

D ¶ Conuenit in
Theologiae facul
tate esse ad gra
dum aliquem pro
motos, vel in ea
mediocriter eru
ditos, & qui Do
ctorum sacerdotum,
& Ecclesiæ deci
siones intelligant;
vt illis linguarum
studium utile sit,

& nihil noceat.
Verum si aliqui
tam humiles & in
fide firmi cernere
tur, vt a studio lin
guarum nihil incō

*studij perfundēti
sunt, in prælegen-
do (si res maioris
momenti aliud non
exigeret) possent
exerceri.*

G ¶ *Quamuis
hoc ita se habeat;
scribere tamen in
eis non debent. Cō-
stet vero eorum
ratio ei, qui Bi-
bliotheçæ præfe-
ctus est.*

H ¶ *Quod ad re-
petitiones attinet,
curet Rector, vt
certis quibusdā ho-
ris in scholis vel
domi fiant, uno quidem repetente, et alijs audientibus; &
quaæ difficilia occurrerint, mutuò proponentibus; et siquid
erit, de quo constituere inter se non possint, Magistrum
adeant. Curabit etiam, vt disputationes & reliqua exer-
citationes scholasticaæ, quaæ iuxta modum disciplinarum,
quaæ tractantur, conuenire iudicabuntur, non omittantur.*

I ¶ *Videant Superioriæ, num conueniat Scholasticos
classium inferiorum libros papyraceos habere, vt scri-
bant in eis lectiones, & inter lineas; & ad marginem.
quod*

sive externi, optadū est, vt doctis
diligentes, & assidui, & profec-
tus studētiū tam in lectionibus,
quam in alijs litterarijs exercita-
tionibus studiosi sint.

Bibliotheca communis, si sie-
ri potest, in Collegijs habeatur;
cuius clavis illis, qui iuxta Re-
ctoris iudicium habere debebūt,
tradatur. Præterea * quisque li-
bros qui necessarij ei fuerint, ha-
bebit.

Scholastici in audiendis le-
ctionibus sint assidui, & in eis
præuidendis diligentes, & * post- H
quam eas audierint, repetendis,
ijs, quaæ non intellexerint, inter-
rogandis, * alijs vero, quaæ opor- I
tuerit, adnotandis; quò in po-
sterum

itterum memoriae defectui consulatur.

9 Rector autem Collegij id cura habeat, vt videat, num magistri, & discipuli suum in Domino officium faciant, nec ne.

10 Cum perutilis sit (presentim Artiu, ac Theologiæ Scholasticæ studiosis) disputandi usus; intersint Scholastici ordinarij Scholarum, ad quas accedunt (licet non sint sub cura Societatis) disputationibus; & singulare sui specimen in doctrina præbere, modeste tamen, curent. Conuenit etiam singulis Dominicis, vel aliquo alio die hebdomadæ in Collegio nostro aliquem ex quavis Classe, Artium, & Theologiæ studiosorum a Rectore designatum à prandio (si aliqua ex causa peculiari impedimentum non accideret) aliquas positiones tuendas susciperre; quæ pridie eius diei sub vesperum valuis Scholatum (quod ad disputandum vel audiendum, qui vellent, conuenirent) effent affigendæ; quibus breuiter ab eo, qui responsurus est, confirmatis, argumentari ex externis vel domesticis liceat cuicunque libuerit: aliquis tamen præsit oportet, qui argumentantes dirigat; & ex ea concertatione eliciat declaratque ad audientium utilitatem doctrinam, quæ tenenda

K § De

tenenda sit; qui signum etiam det finiendi ijs, qui disputant, ac tempus sic distribuat; vt omnibus, quoadeius fieri poterit, disputandi locus detur.

Præter hæc duo disputationum prædictarum genera, quotidie aliquod tempus designandum, quo in Collegijs præsidente aliquo, vt diximus, disputetur; vt ea ratione & ingenia magis exerceantur, & difficultia, quæ in his facultatibus occurrent, magis ad Dei gloriam elucidentur.

Qui litteris humānioribus vacant, sua etiam statuta tempora ad conferendum & disputandum de ijs, quæ pertinent ad studia illa, coram aliquo, qui eosdem dirigere possit, habebunt: & Dominicis, vel aliis constitutis diebus alternatim. vel suæ facultatis positiones a prandio tuebuntur, vel se in componenda soluta oratione, aut carmine exercebunt; siue id ex tempore proposito ibidem themate ad explorandam promptitudinem fiat; siue domi composta de re prius proposita illic publicè legantur.

* Omnes quidem, sed præcipue humaniorum litterarum studiosi latinè loquuntur communiter; & memoriae quod a suis Magistris præscriptum fuerit, propter circumstantias locorum, temporum, & personarum mutari debeat; hoc iudicandum prudentiæ Rektoris (facultate a suo Superiore saltem in genere accepta) relinquetur.

L ¶ Vt

CVM DECLA.

L commendet, * ac stylum in compositionibus diligenter exerceant; nec desit, qui eisdem corrigendis operam suam impedit. Licebit etiam nonnullis iuxta Rectoris arbitrii praeter eos authores, qui praeleguntur, quosdam etiam alios priuatos studio legere; & singulis hebdomadis die aliquo designato unus ex prouectioribus a pradio orationem latinam aut grecam de re aliqua ad aedificationem domesticorum & externorum pertinente, qua ad perfectiora in Domino animentur, habeat.

M 14 Præterea Artium & Theologiae studiosi potissimum, sed & reliqui * suum habeant priuatū studiū & quietum, quo melius & exactius

rint. Conferet etiam in memoria eis reducere, quodcum ad domos venerint, studijs absolutis, in omnibus facultatibus, quibus operam dederint, sunt examinandi.

M ¶ In hoc priuato studio possent (si Rectori videretur) commentarium aliquem videre. Quādiu autem audiunt, ferē unus, & is quidem selectus esse deberet. Possent etiam scribere quod profuturum magis censeretur.

C. VI. 91

L ¶ Ut Scholastici magis in studijs promoueant, bonum esset aliquos eruditione partes designare, qui sancta emulazione se inuicem provocent. Iuuerit etiam interdu mittere ad Praepositū Provinciale, vel Generale aliquod suorum studiorum specimen nunc huius, nunc illius, ut compositionum, si litterarum humaniorum; vel conclusionum, si Philosophie vel Theologiae studiosi fuerint.

N ¶ Si

& exactius ea, quæ tractata sunt, intelligent.
Ut reprimi oportet quorundam cursum plus æ-
quo concitatum in studijs ; ita mouendi, incitandi,
& animandi ad studia sunt alij, quibus id necessaria-
rium est ; quod ut melius præstare possit Rector, in-
telligat oportet per se, & per aliquem alium, cui Syn-
dici, vel Visitatoris Scholasticorum curam ipse de-
derit, quomodo Scholastici suum officium faciant.

N ¶ Si aliquis
non aptus ad stu-
dia , sed ad alia
ministeria idone-
us videretur; pos-
set intra Collegia
vel domos Socie-
tatis in ijs occu-
pari, quæ conue-
nire viderentur :
si ad vtrunq; in-
utilis esset , & in
Scholasticum suis
set admissus , di-
mitti à Societate
posset : nihilomi-
nis & quū erit, vt
Rector re bene considerata, ad Prouincialem vel Gene-
neralem id referat ; & quod sibi præscriptum fuerit,
exequatur.

* Quod si animaduerteret ali- N
quem in studijs tempus inutili-
ter terere, quod nolit, aut certe
non possit progressum in litteris
facere ; expedit illum ab eis re-
mouere, & eius loco alium, qui
ad scopum diuini seruitij in Col-
legijs præfixum magis proficiat,
constituere.

Absoluto studio alicuius fa- 16
cultatis, eandem priuatim repe-
tere conueniet, authorem vnum
aliquem, vel plures, quam prius,
iuxta Rectoris arbitrium legen-
do . Poterit autem ex ijs, que
ad eam facultatem pertinent, si
eidem Rectori visum fuerit,

* in scripta

Recessus
O ¶ Huinsmodi

On scripta breuius, distinctius, & accuratius redigere ea, quæ prius in lectionum decursu scripsérat, cùm minori doctrina prædictus erat, quām peracto studiorum curriculo.

17 Suis constitutis temporibus se ad publicos actus examinationum ac responzionum præparét; & ad gradus consuetos, qui per diligentem examinationem digni inuenientur, promoueri poterunt. Loca tamen certa, vt ab omni ambitionis specie atque ab aliis affectibus parum temperatis recedant, quamvis ea in Universitate, vbi gradum accipiunt, dari soleant, non accipient; sed simul omnes extra numerum se constituent; nec sumptus, qui pauperes non deceant, in gradibus huiusmodi faciant; ad quos sine humilitatis detimento, non ob aliud,

sit, quod queritur. Et quamvis huiusmodi libelli rerum excerptarum, vel proprietorum conceptuum, vel alia scripta qualibet fiant; intelligi tamen oportet, à nemine librū nullum sine examinatione & approbatione speciali Propositi Generalis, ut dictum est, publicari debere.

O Huiusmodi scripta fieri nō debet, nisi ab ijs, qui maiori doctrina & clariori ingenio & iudicio possent: & reliqui horum labore frui poterunt. Conveniret etiam à Magistro ea approbari. Alij annotationibus præceptoris iuuari possent, & suis etiam notatu dignioribus. Cōferet autem ad usum, vt suas notas in margine, & indicem præterea habeant rerum, de quibus in huiusmodi scriptis agitur, vt scilicet inueniri possit, quod queritur.

IN CAPV

94 C O N S T . P A R S I I I I .
ob aliud, quām vt possint proximis ad Dei gloriam
esse vtiliores, promoueri debent.

Num autem his, qui iam studiorum suorum cur-
sum peregerunt, prælegere priuatim, vel publicè ad
suam, vel aliorum vtilitatem conueniat; penes Su-
periorem id erit iudicium, qui quod magis in Do-
mino expedire videbitur, statuet.

D E S C H O L I S C O L L E -
giorum Societatis .

Cap. VII.

I N C A P V T
VII.

D E Scholis Col-
legiorum So-
cietatis .

A P R æpositi
Genera-
lis erit, vbi huius
modi scholæ habé-
da sint, statuere.

B ¶ Et etiam iuxta quod commode id poterit Societas.
Nostra tamen mens hæc esset, vt in Collegijs cōmuniter
litteræ humaniores ac linguarū, & doctrina Christiana,
& si opus esset, lectio aliqua de casibus conscientia præ-
legeretur: si vero sit, qui cōmodè concionetur, aut con-
fessiones audiat, id etiam vt fiat; & de scientijs super-
rioribus

H A B I T A ratione nō solùm
profectus in litteris Schola-
sticorum nostrorum, sed etiam
profectus in litteris & moribus
externorum, quos in nostris Col-
legijs instituendos suscepimus,

* Scholæ publicæ, vbi cōmodè A
id fieri poterit, aperiantur, sal-
tē in disciplinis humanioribus.

* In grauioribus autem discipli- B
nīs

nis pro locorum, in quibus Col-
legia fuerint, ratione, semper,
quid Deo gratius sit, ante oculos
habendo, aperiri poterunt.

Teneatur in huiusmodi Scho-
lis is modus, quo externi Schola-
stici in ijs, quæ ad doctrinā Chri-
stianam pertinēt, bene instituan-
tur; cureturque quoadeius fieri
poterit, ut singulis mensibus ad
sacramentum Confessionis acce-
dant, & verbum Dei frequenter
audiant, & demum cum litteris
mores etiam Christianis dignos-
hauriāt. Et quia i particularibus
multū varietatis esse eportebit,
pro varietate locorum, & perfo-
narum singula persequi non est
huius loci, Id tamen dictum sit,

C * in quoquis Collegio regulas,
quæ ad omnia necessaria descen-
dant, constitui debere. Hoc ta-
men commendatū hoc loco vo-
lumus, * ne externis Scholasti-
cis cōrrectio, quoad illis opus
erit, desit; quæ tamen per ali-
quem de ipsa Societate exercenda non erit.

3 Cūm tam proprium sit nostræ professionis, nul-
lum temporale præmium accipere pro spiritualibus
ministerijs,

rioribus non aga-
tur; sed ad eas ad
discendas ab his
Collegijs, ij qui in
humanioribus lit-
teris profecerint,
ad Vniuersitates
Societatis mittan-
tur.

C ¶ Ex regulis
Collegij Romani
alijs quod cuique
conueniet, accom-
modari poterit.

D ¶ Ad hoc ubi
corrector haberi
poterit, habeatur;
vbi non poterit,
excogitetur mo-
dus, quo castigen-
tur, vel per aliquē
ex ipsis Scholasti-
cis, vel alia con-
uenienti ratione.

E ¶ Vbi

ministerijs, in quibus iuxta nostrum institutum in proximorum auxilium occupamur: non conuenit vllam Collegij dotationem admittere, per quam

ad dandum Concionatorem, aut Confessarium, * aut Lectorem E aliquem Thelogiæ, Societas obligetur. Quamuis enim æquitatis & gratitudinis ratio nos ad seruiendum cum maiori diligentia in dictis ministerijs, quæ nostri instituti sunt propria, moueat, in Collegijs quæ maiori cū liberalitate & deuotione fundata sunt: non tamen sunt recipiendæ obligationes vel conditio-nes, quæ synceritatem impedi-ant nostri in procedendo modi, qui est, dare gratis, quæ gratis acceperimus: quamvis pro eorum

IN CAP-
Substantatione, qui communi bono Collegiorū ser-
uiunt, vel propter illud student, dotatio, quan-
Fundatorum charitas assignare ad gloriam
diuinam solet, admittatur.

DE SCHO-

CVM DECLA. C. VIII.
DE SCHOLASTICIS

97

instituendis in iis, quæ ad proximos suos iuuandos pertinent. Cap. VIII.

SCOPVM illum intuendo, ad quem studia Societatis diriguntur, sub ipsorum finem cōgruum erit, ut ad arma spiritualia in proximorum auxilium tractāda assūscere incipient. Quamuis enim id propriè magis & diutius in domibus fiat, poterit tamen in Collegiis inchoari.

Primum illi, qui iuxta Superioris iudicium ad sacros ordines erunt promouendi, in ratione Missæ dicendæ, ut præter intelligentiam, & deuotionem internam, decentem etiam habeant exteriorem modum ad audientium ædificationem, instituantur; & ceremoniis eisdem omnis Societas, quantum fieri potest, vratatur: in quibus usum Romanum ut magis vniuersalem, & quem peculiari quadam ratione Sedes Apostolica amplexa est, quantum patietur regionum varietas, sequetur.

In concionibus etiam, &
A * sacris lectionibus eo modo proponendis, qui ædificationi populi conueniat' (qui à scholastico diuersus est) se etiam exerceant,

stude-

IN CAPVI
VIII.

DE Scholasticis
instituendis in iis,
quæ ad proximos
suos iuuādos
pertinent.

¶ INTER legēdū, præ-
ter interpretatio-
nem, aduertendum
est,

CONST. PARS IIII.

est, ut aliqua, quæ ad mores et vitam Christianā iuuent, attingantur. Et hoc fiet etiam in classibus Collegij, multò vero impensis, cùm populo prelegitur.

B ¶ Coferet, ui-

disse Euangelia to-

to anno occurrentia, peculiari studio adhibito, quod ad con-

cionandi rationem destinetur; & aliquid ex sacra scri-

ptura, vt populo prelegatur: prævidisse etiam quod ad

vitia pertinet, & in eorum detestationem inducit, & re-

media eisdem applicanda; sicut econtrariò quæ ad præce-

pta, ad virtutes, ad bona opera pertinent; tñ ea, quæ mo-

uerere possint ad illa amanda, & media etiam ad eadem

consequenda. Et hac in compendium, si fieri potest,

redacta vtiliora esse solent; ne tam multis libris

opus sit.

C ¶ Huiusmodi media sunt, vidisse præceptiones, quas

de modo concionandi illi tradunt, qui bene hoc munus ob-

ierunt; & bonos audire concionatores; & se in concionati-

bus domi aut in monasterijs exercere; bonum habere cor-

rectorem, qui de erroribus admoneat tum in rebus, quæ

dicuntur, tum in voce, tonis, gestibus, & motibus. Refle-

ctat & ipse considerationem ad ea, quæ dixit; quò magis

vnde cunque iuuetur.

studeantque ad id munus obeun-
dum linguam populo vernacu-
lam bene addiscere. * Res etiam
alias vidisse oportet, & præ ma-
nibus habere, quæ ad hoc offi-
cium vtiliores future sunt; ac de
mum, vt melius & cum maiori
fructu animarum id munus obe-
ant, * omnibus mediis vtantur, C
quibus cōmodè iuuari possint.

D ¶ In mini-

to anno occurrentia, peculiari studio adhibito, quod ad con-

cionandi rationem destinetur; & aliquid ex sacra scri-

ptura, vt populo prelegatur: prævidisse etiam quod ad

vitia pertinet, & in eorum detestationem inducit, & re-

media eisdem applicanda; sicut econtrariò quæ ad præce-

pta, ad virtutes, ad bona opera pertinent; tñ ea, quæ mo-

uerere possint ad illa amanda, & media etiam ad eadem

consequenda. Et hac in compendium, si fieri potest,

redacta vtiliora esse solent; ne tam multis libris

opus sit.

C ¶ Huiusmodi media sunt, vidisse præceptiones, quas

de modo concionandi illi tradunt, qui bene hoc munus ob-

ierunt; & bonos audire concionatores; & se in concionati-

bus domi aut in monasterijs exercere; bonum habere cor-

rectorem, qui de erroribus admoneat tum in rebus, quæ

dicuntur, tum in voce, tonis, gestibus, & motibus. Refle-

ctat & ipse considerationem ad ea, quæ dixit; quò magis

vnde cunque iuuetur.

D ¶ In

CVM DECLA. C.

VIII. 99

In ministerio etiam Sacra-
D mentorū * Confessionis, & Cō-
munionis sese exerceant; & non
solum quod ad ipsorum, sed etiā
quod ad p̄enitentium, & com-
municantium officium pertinet,
vt bene ac vtiliter ad Dei gloriam
ea percipiant, & frequentent, per
spectum habere, ac exequi curēt.

E* Ad exercitia spiritualia alijs
tradenda, postquam quisque in
se ea fuerit expertus, assuēcant;
& dent operam omnes, vt & eo-
rum reddere rationem, & in hoc

armo-
quarundā absolutionū, quæ occurunt; ac breuem interro-
gandi methodum de peccatis, & eorum remedijs; & in-
structionem ad bene ac prudenter in Domino sine damno
suo, & cum proximorum vtilitate hoc officium exercen-
dum: & aliqua confessione audita, pr̄sertim in princi-
pijs, Confessarius apud se consideret, num in re aliqua de-
fecerit; vt in posterum caueat.

E Possent ad exercitia alijs tradenda assuēcere, non-
nullis ea tradendo, in quibus minor iactura esse possit, si-
quid erretur; & conferre cum aliquo magis exerce-
tato suum procedendi modum, bene annotando quod ma-
gis vel minus conuenire deprehenderint. Cū uero exer-
citorum ratio redditur, non solum id agatur, vt alijs sa-
tisfiat, sed etiam vt in illis desiderium excitetur, vt eis-

G ij dens

D ¶ In confes-
sionibus pr̄ter stu-
dium scholasticū,
et casū conscienc-
iae, pr̄sertim Re-
stitutionis, conue-
niēt compendium
aliquod casuum,
& censurā, quæ
reservuantur, habe-
re (vt videat quò
pertingat ipsius in-
risditio) & simul
formulas, quæ mi-
nus v̄sitate sunt,

dem iuuari velint.
In vniuersum autem loquendo, quæ ad primam hebdomadam pertinent, tantum tradantur. Quando verò omnia tradentur, raris hominibus, vel qui de ritæ sua statu deliberare velint, tradi oportebit.

F ¶ Iuuerit eam in compendiu redactam habere explicationem rerum ad fidem & vitam Christianam necessiarum.

G ¶ Aliud etiā compendium de modo iuuandi ad bene moriendum utile erit: vt memoria renouetur, quando sanctum hoc officium exercendū erit.

IN

armorum spiritualiū genere tractando (quod Dei gratia ad ipsius obsequium tantopere cōferre cernitur) dexteritatem habere possint.

* Studium etiam congruum in modo tradendæ doctrinæ Christianæ, qui sit captui puerorum ac rudium accommodatus, adhibeat.

Vt in superius dictis proximi ad bene viuendum iuuantur: ita curandum est, vt ea, * quæ ad G bene moriendum illis cōferunt, percipientur; quique modus in eo tempore, in quo tantum est momenti ad finem ultimum æternæ felicitatis consequendum, vel ab ea excidendum, teneri debat, intelligatur.

In vniuersum loquendo, edoceri eos conuenit, quem modum tenere oporteat huius Societatis operarios, qui in tam varijs mundi regionibus, cumq[ue] tam diversis hominum generibus versari debent, anteuertendo incommoda, quæ possunt accidere; & emolumenta, quæ ad maius Dei seruitium

CVM DECL'A. C. IX. 108

seruitium conferunt, captando, omnibus rationibus adhibitis, quæ possunt adh̄iberi. Et quamvis hoc sola vñctio sancti Spiritus, & ea prudentia, quam communicare solet Dominus illis, qui in diuina sua Majestate confidunt, docere possit; via saltem aliquo modo quibusdam documentis, quæ iuuent, & ad effectum diuinæ gratiæ disponant, aperiri potest.

DE SCHOLASTICIS
à studio litterarum edu-
cendis. Cap. IX.

A * EX Collegijs nōnulli propter causas in secunda Parte dicatas, & modo inibi explicato educuntur; vt alij, qui ad diuinū seruitium magis proficiant, eisdem succedant. Eadem siquidem in hac parte domorum, & Collegiorum est ratio.

2 Aliqui etiam aliquando eduntur, quod ipsis ad maiorem in spiritu vel in litteris protectū alio modum dictum est; sed tamen dispensari in tempore septem annorum, idque prorogari posset; cùm huiusmodi Scholastici exemplo vita sue, magna edificationis esset, ita, vt vel magnum Dei obsequium ab eis expectaretur, vel ritiles esse Collegio viderentur.

IN Caput

IX.

DE Scholasticis
à studio littera-
rum edacen-
dis.

A § A LII edut-
cuntur
post septem annos,
ij videlicet, qui
ad collegia admissi
sunt ad id tempus,
absq; eo quod con-
stituerint ingredi-

Societatem, quemad-

modum dicitur.

tempore se-
ptem annorum,

idque prorogari posset;

cùm huiusmodi

Scholastici exem-

plo vita sue,

magna edificationis esset,

ita, vt vel magnum Dei obsequium ab eis expectaretur,

vel ritiles esse Collegio viderentur.

G i i IN

alio transferri, vel quod ad vniuersale bonum Socie
tatis conueniat; vt accideret, si, qui Artium curricu
lum in aliquo Collegio emensus esset, vt easdem ali
bi prælegeret, ante Theologiae studium educeretur.
Et idem dictum sit, si qua in re alia ad maius Dei ob
sequium & gloriam essent occupandi.

Communis autem modus educendi Scholasticos, 3
ex Collegio aliquo, vbi omnes prædictæ Scientiæ tra
duntur, tunc erit; cum quisque studia sua iam absolu
uerit, peracto Artium curriculo, & quatuor annis
Theologiae studio impensis. Et sub huius temporis
finem suarum esse partium Rector intelligat, Præ
positum Generalem, vel Provincialem admone
re, & quantum hi profecerint, referre; ac postmo
dum quod ei præscriptum fuerit ad Dei gloriam,
exequetur.

DE G V B E R N A T I O

ne Collegiorum.

Cap. X.

SUPREMA M curam vel superintendentiam 1
Collegiorum iuxta Sedis Apostolicæ litteras pro
fessa Societas habebit. Cum enim quidquam priua
tæ vtilitatis ex redditibus querere, vel in suu vsum
conuertere non possit; est valde probabile, quod
maiori cum puritate ac spiritu constantius ac diu
turnius procedet, in ijs, quæ ad bonum regimen
Collegiorum ad maius Dei ac Domini nostri obse
quiun

quium prouideri conuenit.

2. Præter id autem, quod ad Constitutiones, & dissolutionem, vel alienationem huiusmodi Collegiorum pertinet, vniuersa potestas & administratio, & (ut in genere dicatur) huius superintendentiæ executio penes Præpositum Generalem erit, qui finem illum, ad quem Collegia & Societas tota contendit, præ oculis habens, melius, quid eisdem cōueniat, intelliget.

3. Per se ergo, vel per alium, cui suam facultatem cōmunicauerit in hac parte, Præpositus Genera-

lis Rectorem, * vt præsit cuicunque Collegio, aliquem ex Coadiutoribus Societatis constituet; qui Præposito, Prouinciali, vel cui Generalis præscriperit, rationem sibi assignati muncris redet. Et penes eundem erit Præpositū, Rectorem amouere, taliq; cura, prout ei conuenientius in Domino videbitur, liberare.

4. Curandum est autem, vt ille, cui Rectoris officiū imponitur, magni sit exēpli, magnæ ædificationis, magnæ etiā mortificationis in omnibus prauis inclinatiōnibus, & in Obediētia præcipue, ac humilitate probatus; qui do-

IN CAPVT X.
DE gubernatione Colle-
giorum.

A § HOC nō prohibet, quin Professus aliquis ad visitandas vel resordonandas alicuius Collegij res missus manere in eo posset, vel omnibus alijs ad tempus præesse, vel aliter; vt magis conuenire ad Collegij vel ad vniuersale bonum viseretur.

B § Sicut

G iiij num

nū etiā discretionis habeat, ad gubernandū idoneus, in rebus agēdis versatus, in spiritualibus exercitatus sit; qui seueritatē suo tēpore & loco cū benignitate miscere nouerit; qui sollicitus, qui patiēs laborum, qui etiam in litteris eruditus sit; & demum eiusmodi, cui confidere, cuique suam potestatem tutō communicare Præpositi superiores possint; quandoquidem quo hæc potestas maior erit, eō melius regi Collegia ad maiorem Dei gloriam poterunt.

Rectoris officium erit, in primis oratione & sanctis desiderijs totum Collegium velut humeris suis

sustinere; Deinde curare, * vt Constitutiones obseruētur, omnibus Collegialibus cum omni solicitude inuigilare, eosdemq; ab ijs, quæ nocere possint domi & foris, defendere; tum præueniendo, tum etiam, siquid mali accideret, remedium adhibendo; vt ad singulorum & vniuersale bonū conuenient; vtque in virtutibus & litteris proficiant, curando; sanitatem eorum, * & bona etiam Collegij tā stabilia, quam mobilia conseruando; eos, qui officia gerant domestica, prudenter consti-

B ¶ Sicut cura re, vt obseruentur omnino Constitutio- nes, ita & in eisdē diffensare (quando eam fuisse men tem illius, qui eas condidit, in re aliqua particula ri iudicaret iuxta euentus rerum, & necessitates, maius commune bonum intuendo) ad Rectorē, accepia à suis maioribus potestate, pertinebit.

C ¶ Ad ea, quæ dicta sunt, reducitur cura conueniens amicos

constituendo; & quomodo suis fungantur officiis, considerando; & , prout in Domino conuenire iudicabit, vel in eisdē ministeriis detinēdo, vel ab ijsdem remouendo : Et generatim loquendo, curet, vt quæ in superioribus capitibus dicta sunt, quæ quidem ad collegia spectant, obseruētur. Memor sit etiam subordinationis integrè obseruandæ in Obedientia, nō solum ad Generalem, sed ad Prouincialem quoque, certiorem eum, de quibus oportet, reddendo ; ad eumq; ue referendo, quæ maioris erunt momenti ; & quæ ab ipso iniuncta fuerint (quandoquidem ipsum Superiorum habet) exequendo ; vt æquum est ad se referri, sibiique obedientiam præstari ab iis, qui in Collegio degunt : Qui quidem Rectorem suum magnopere reuereri ac venerari, vt qui Christi Domini nostri vices gerit, debebūt ; liberā sui ipsorum rerumq; suarum dispositionem cum vera obedientia

D ipsi relinquendo: * nihil ei clausum, ne conscientiam quidem propriam tenēdo, quam ei aperire (vt in Examine dictū est) suis constitutis temporibus, & lepius, si causa aliqua id posceret, oportebit ; non repugnando, non contradicendo, nec vlla ratione iudicium proprium ipsius iudicio cōtrarium demonstrando ; vt per vniōne eiusdem sententiæ & voluntatis, atq; per debitam submissionem melius in diuino obse-

D ¶ Res clausa intelligitur ianua, vel arca, & cæ.

E ¶ Ido-

qui

quio conseruentur, & progrediantur.

Ad bonam domus gubernationem non solum numerum necessarium officialium

E Idonei sunt intelligendi habitatione tum sufficientiae personarū, tum occupationū. Quæ enim officia multum occupatio- nis secum ferunt, valde occupatis in alijs rebus minime conuenirent : & quia quibusdā experientia, ut bene fiant, necessaria est ; non facile mutari deberent.

F Ex regulis cuique videnda es sent singulis hebdomadis illæ, quæ ad ipsum pertinet.

G Si tanta non esset copia hominum ; unus plura officia sustinere posset. Sic Minister, & superintendens dictus curam habere possent eorū, quæ ad Rectorem, vel Notarios pertinent, &c.

H sic

merum Rector prouideat ; sed, * vt idonei sint, quoadeius fieri poterit, ad suas functiones, curet : * cuiusque suas regulas, vbi, quæ ad singularium officia pertinent, continentur, tradat : & ne se hic in illius officium ingerat, videat. Præterea, vt eis prospicere de subficio, si necessarium id fuerit, debet ; ita, cum tempus vacuum illis fuerit, vt utiliter illud impendant diuino seruitio, curet.

Inter officiales Rectori necessarios, in primis Minister idoneus, qui Vicerector, vel Magister domus sit, & omnibus, quæ ad bonum vniuersale pertinent, prouideat, est diligendus. Syndico etiā ad exteriora obseruanda, * & aliquo, cui rerum spiritualium cura sit, & duobus aliis, vel pluribus, quorum prudentia & probitati

CVM DECLA. C. X. 107

Habiti multum confidat, opus est; ut cum eis de ijs,
quæ difficiliora, & ad Dei gloriam maiorem com-
municanda videbuntur, conferre possit. * Sunt &
alij ad particularia officia necessarij.

8 Curet Rector, vt in suo officio cuique integrum
obedientiam Collegiales præstent, & alij officiales
Ministro, & sibi etiam ipsi, prout idem præscrip-
rit. Illud in vniuersum admonuisse conuenit; eos,
qui curam aliorum suæ obedi-
tiæ subditorum habent, præire
eisdem exemplo obedientiæ, quæ
suis Superioribus Christi loco
ipsimet præstent, oportere.

9 Ad omnia conferet temporis
ordo in studijs, orationibus, mis-
sis, lectionibus, cibo, somno, &
In reliquis seruatus; * & signum
constitutis horis detur; quo au-
dito omnes statim vel imperfecta
littera relicta ad id, ad quod vo-
cantur, sc̄ conferat. Erit autem
penes Rectorem, vel eū, qui pri-
mas tenebit, id curæ; vt videat,
quando hæ horæ pro temporū,
vel aliarum causarum occurren-
tium ratione mutandæ sint; &
quod ipse statuerit, obseruetur.

K* Rector ipse legere, aut
10 docere Christianam doctrinam
quadra-

H ¶ Sic esse pos-
set qui scriberet,
Janitor, Sacrista,
Coccus, lotor. Alia
officia minus ope-
rosa possent inter
Scholaſticos diui-
di; si alij nō eſſet,
qui ea possent ex-
ercere.

I ¶ Signum da-
bitur per campa-
nam, que pulsa-
bitur, vt se reci-
piant ad somnum,
& ad mensam.

K ¶ Si conuenire
non videbitur ad
edificationem, vel
ob ali-

ob aliquam aliam
causā sufficiētem,
vt Rector ipse le-
gat; re cum Pro-
vinciali communi-
cata, si eiusdē ille
sententia fuerit,
per alium id mu-
nus obire poterit.

L. Constitutio-
nes, quae ad Colle-
gia pertinet, seor-
sum teneri, & pu-
blice bis aut ter
singulis annis legi
possent.

DECLA-

quadraginta dies debet. Vi-
deat etiam, qui ex Collegiali-
bus, & ad quem usque limitem
domi & foris in colloquiis, spi-
ritualibus exercitiis tradendis,
confessionibus audiendis, tum
etiam in concionibus, vel le-
ctionibus, vel doctrina Christia-
na tradenda partim ad ipsorum
exercitationem (principue sub fi-
nem studiorum) partim ob alio-
rum domesticorum, vel externo-
rum fructum alijs se communica-
re debeant: * & in omnibus L.
quod senserit diuinæ ac summæ
bonitati gratius, & ad ipsius
obsequium ac gloriæ maiorem,
omnibus perpensis, prouideat.

DE VNIVERSITATIBVS

in Societate admittendis.

Cap. XI.

E ADEM charitatis ratio, qua Collegia admit-
tuntur, & publicæ Scholæ in eis non tantum ad
nostrorū, sed magis etiam ad externorum ædificatio-
niem in doctrina & moribus tenentur, extendi po-
terit ad Vniuersitatum curam suscipiendam; vt in
eis hic fructus extendatur, latiusque pateat tam in
Scientijs,

Scientijs, quæ traduntur, quām
in hominibus, qui ad eas conue-
niunt, & gradibus, ad quos pro-
mouentur; ut alijs in locis cum
authoritate docere possint, quod
in his bene ad Dei gloriam didi-
cerint.

A 2 Quibus tamē conditionibus,
*& obligationibus, quibusq;
in locis huiusmodi Vniuersitates
admitti debeant, ei, qui supre-
mam curam Societatis habet, iu-
dicandum relinquitur. Qui affi-
stentium sibi auditis sententijs,
& aliorum, quos in consilium
adhiberi volet, per se ipsum de-
liberare poterit; an sint admit-
tendæ.

tur, iudicando vtile etiam tunc esse Societati ad finem pro-
positum diuini seruitij id oneris subire, omnino in eis im-
plendis deesse non oportet; sicut nec facile aliquid in hac
parte præter id, ad quod obligantur (præsertim si id inter-
pretari quis possit quasi noua induceretur obligatio) præ-
standum est sine Generalis consensu. Ille autem non se fa-
cilem ad id concedendum reddet: quin potius, re in con-
sultationem cum suis Affiſtentibus adducta, videat ne So-
cietatem grauet: &, si qua in re indulgeatur, constet obli-
gationem nullam induci, sed id, quod additur, omnino vo-
luntarium esse.

DECLARA-
TIONES
Constitutionum
circa Vniuer-
sitates.

IN CAPVT
XI.

A **C** VM Fun-
dator à
Societate affigna-
ri certū Lectorum
numerum, vel a-
lias obligationes su-
scipi vellet; ani-
maduertendū est;

quod, si admittan-

B ¶ Ad bo-

110 C O N S T . P A R S I I I L.

tendæ. Non tamen, postquam admissæ fuerint, sine Congregatione generali per eum dissolui poterunt.

Quia tamen religiosa quies, & spirituales occupationes nec animi distractionem, nec alia incommoda, quæ iudicandi in rebus ciuilibus vel criminibus officium sequi solent, Societati permittunt; iurisdictio huiusmodi, quam per se, vel per alias à se dependentes exercere debeat Societas, non admittatur: quamvis ad ea, * quæ ad bonum statutum Vniuersitatis propriè pertinent, conueniat Iustitiae ordinariæ siue secularis siue ecclesiasticæ ministros circa punitionem Scholasticorum voluntatem Rectoris Vniuersitatis sibi significatam exequi, * & generatim res studiorum fauore suo, præsertim cùm à Rectore fuerint commenda, promouere.

B § Ad bonum
vniuersitatis statutum proprie pertineret, si Scholasticus aliquis rebelis, vel sic offendiculi causa alijs esset, ut nō solū Scholis eum, sed etiam ciuitate expelli, vel in carcерem coniuci conueniret, vt certiores facti iustitie

ordinaria administratores id statim exequerentur. Et ad hoc & similia à Principe vel à suprema potestate huiusmodi facultatis, scriptum habere testimonium oportebit. vt commendatio etiam Rectoris in alicuius Scholastici fauorem momentū apud eosdem iustitiae ministros haberet, ne Scholastici opprimerentur, oporteret.

C § Quoniam exemptio ab ordinariis iudicibus, Scholasticorum

DE SCIEN-

CVM DECLA. C. XII. 111

laſticoř numerum alicere non potest; alijs prærogatiujs
& priuilegijs vt id compenſetur, curandum eſt.

DE SCIENTIIS, QVÆ

tradendæ ſunt in Vniuersitatibus
Societatis. Cap. XII.

CVM Societatis atque studiorum ſcopus fit, pro-
ximos ad cognitionem & amorem Dei, & fau-
tem ſuarum animarum iuuare; cumq[ue] ad eum fi-
nem, medium magis proprium fit facultas Theolo-
giæ: in hanc potiſſimū Societatis Vniuersitates
incubent; ac diligenter per idoneos admodum
Præceptores, quæ ad Scholasticam doctrinam, & fa-
cias Scripturas pertinent, ac e-
tiam ex Positiua quæ ad hunc fi-
nem nobis præfixum conueni-
unt (non attingendo tamen e-
am partem Canonum, quæ fo-
ro contentioso inferuit) pertra-
etabunt.

A Et quia tam doctrina Theolo-
giæ, quam eius uſus exigit (his
præſertim temporibus) * littera-
rum humaniorum, & Latinæ,
ac Græcæ, & Hebraicæ linguae co-
gnitionem: harum etiam idonei
Professores & quidem iusto nu-
mero conſtituentur. * Aliarum
præterea

IN CAPVT
XII.

A § SVB litteris
humaniori
bus præter Gram-
maticam intelliga-
tur quod ad Rhe-
toricam, Poesim
& Historiam per-
tinet.

B § Cùm in ali-
quo Collegio, vel
Vniuersitate eò
ſpecta-

spectaretur; ut homines ad Saracenos, vel Turcas iuuandos præparentur: Arabica lingua, vel Caldaica conueniret; cum ad Indos, India; et sic de alijs dicendum, que esse possent alijs in regionibus ob similes causas, viiliores.

C § Tractabitur Logica, Physica, Metaphysica, Moralis Scientia, et etiam Mathematicæ; quatenus tamen ad finem nobis propositum concerniunt.

In legendō & scribendo alios instituere, opus etiam charitatis esset; si is personarum numerus Societati suppetret, ut omnibus vacare posset: propter earum tamen penuriam hoc ordinariē docere non conseguimus.

præterea linguarum, qualis est Caldaica, Arabica, & Indica, vbi necessariæ vel vtiles ad dictū finem viderentur, habita regionum diuersarum, & causarum, quæ ad eas docendum mouent, ratione, possent Præceptores constitui.

Sic etiam quoniam * Artes, vel Scientiæ naturales ingenia disponunt ad Theologiam, & ad perfectam cognitionem & vsum illius inferiunt, & per seipſas ad eundem finem iuant; qua diligentia par est, & per eruditos Præceptores, in omnibus sincere honorem & gloriam Dei querendo, tractentur.

Medicinae, & Legum studiū ut à nostro Instituto magis remotū in Vniuersitatibus Societatis vel nō tractabitur; vel saltē ipsa Societas per se id oneris non suscipiet.

DE

IN CAPVT

CVM DECLA. C. XIII. 111

DE MODO ET ORDINE

prædictas facultates tractandi.

Cap. XIII.

A D tractanda tam facultatum inferiorum, quām
Theologiæ studia dispositio
& ordo conueniens tam mane, IN CAPUT
quām vesperi seruandus est.

A Et quamuis * pro regionum,
& temporum diuersitate in or-
dine, & statutis horis studio tri-
buēdis possit varietas accidere;
omnes tamen in eo conueniant,
vt vbique fiat, quod inibi magis
expedire ad maiorem in litteris
prospectum existimabitur.

Nec solūm lectiones sint, quæ
B publicè prælegantur; sed * Ma-
gistrī etiam diuersi pro captu &

C numero.
C pronunciandi publicè orationes & carmina, spe-
ciatim in quodam tractatu per Generalem Præpositum
approbatō agetur seorsum; ad quem hæc Constitutio nos
remittit, id duntaxat monendo, illa locis, temporibus, &
personis accommodari oportere; quamuis ad illum ordi-
nem accedere, quoad fieri potest, conueniat.

B Tres ordinarie ut plurimū erunt præceptores in tri-
bus diuersis Grammaticæ classib; quartus humaniores
litteras, quintus Rhetoricam prælegat: et in horum duorū

M classib;

A D E sta-
tutis le-
ctionum horis, or-
dine, ac modo, &
de exēcitioni
bus tam composi-
tionum (quas à
Magistris emēda-
ri oportet) quām
disputationum in

omnibus faculta-

114 CONST. PARS IIII.

classibus Græca lingua, & Hebraica, & si qua alia disce-
retur, est prælegenda; ita, ut semper sint quinque classes.
Quod si tantum negotij aliquæ ipsarum exhiberent, vt
vnum Magister eis solus non satisfaceret, adiutor aliquis
ei adiungetur. Si vero auditorum numerus ferre non po-
terit, vt vnum preceptor solus omnibus det operam, quā-
uis alios auxiliares habeat; geminari posset classis ea, que
sic numero abundaret, ita, vt duæ (verbi gratia) quintæ
classes, duæ quartæ essent; & omnes præceptores, si fieri
potest, ex Societate sint: quamvis, si necessitas urgeret,
externi esse possent. Si exiguis numerus, vel auditorum
dispositio nec tot classes, nec tot præceptores exigeret, in
omnibus prudentia ad moderandum numerum, et eos dun-
taxat, qui satis sint, designando locum habebit.

C *An præ-*
præceptores ordi-
narios, qui specia-
tim auditorum ra-
tionē habeant, esse
vnu oporteat, vel
plures, qui more
publicorum Professorum legant Philosophiam, Mathe-
maticas scientias, vel quamvis aliam disciplinam maiori-
cum apparatu, quam Lectores ordinarij; prudentia id
constituet iuxta locorum, & personarum, cum quibus agi-
tur, rationem, præ oculis maiorem edificationem, & Dei
seruitium habendo.

D *No solùm repetitiones ultime lectionis fieri opor-*
tebit,

numero audientium constituauan-
tur: * qui quidem prosectorum C
vniuersitatisque ex suis Scholasti-
cis speciatim procurent, & le-

ctionum rationem exigant; * vt- D

que ex repetantur, & studiosi
litterarum etiam habentes, litte-
raturam Professorum legant Philosophiam, Mathe-
maticas scientias, vel quamvis aliam disciplinam maiori-

cum apparatu, quam Lectores ordinarij; prudentia id

C V M : D E C L A T C . X I I I .

litterarum humaniorum familiarem sermonem latinè communiter loquendo, & stylum scribendo, ac pronunciationem composita bene pronunciando ex poliant, current; & his, ac multo magis facultatum superiorum studiosis crebras disputationes impo- nant; quibus dies & horæ certæ constituantur, vbi non solùm cum condiscipulis, verùm paulò inferio- res cum aliquanto prouectioribus disputent in ijs, quæ ipsi capiunt; quod etiam vice versa prouectio- res cùm minus prouectis, ad ea, quæ illi tractant, de- scendédo, & Præceptores alij cum alijs præstabunt; semper, qua decet, modestia obseruata; & aliquo præ sidente, qui cōtentionē dirimat, & quid doctrinæ eli ci oporteat ex disputationis, declarat.

Erit itidem Rectoris, per se, vel per Cancellarium semper obser- uare; vt qui noui accedunt, ex- minentur, & in ijs Classib[us], cū que ijs Præceptoribus, qui ipsis conueniunt, collocentur; & e- ius discréctioni (audita sententia eorum, qui ad id munus designa- ti sunt) relinquetur, num diutius in eadē classe manere, an ad aliā

E vlerius progredi debeat. * Eius- dé erit iudiciū de studio linguarū, præter Latinam, 'num Artibus, & Theologiæ anteponi, an post- ponni, & quam diu in eis quemq;

H ij hætere

tebit, verū et heb- domadæ, & lon- gioris temporis pro- ut expedire indi- cabitur.

E ¶ Posset ali- quis ea etate vel ingenio esse, vt sola latina lingua ei sufficiat, & ex aliis facultatibus quantum ad con- fessiones audien- das, & agendum cū proximis opus est;

est; cuiusmodi sunt
aliqui, qui curam
animatorum gerunt,
nec magnae erudi-
tionis sunt capa-
ces. Alij rursum
erunt, qui ad supe-
riores scientias pro-
gredientur. Has
autem capeſſere,
et illas relinquere
quatenus conueni-
at, Superioris erit
iudicare, quod cum
Scholasticis exter-
nis significauerit;
si volent illi nihil
minus aliam ratio-
nem sequi, cogedi-
non erunt.

F ¶ Saltem singulis hebdomadis dies unus à prandio
quieti destinatus sit; in reliquis conferatur cum
Prouinciali, qui ordo in vacationibus, vel
intermissionibus studiorum ordina-
tis sit tenendus;

DE

hætere oporteat. Sic etiā in alijs
ſcientijs superioribus propter in-
geniorum & ætatum inæqualita-
tem aliaque cōſideratione digna,
ad eundem pertinebit expende-
re, quantum quisque eas discere,
& quandiu in eisdem versari de-
beat: Quamuis ij, qui ætate &
ingenij aptitudine pollut, me-
lius sit, vt in omnibus proficere,
& conspicui esse ad Dei gloriam
enitantur.

¶ Ut affiduitas in litterario exer-
citio, ſic & aliqua remiſſio ne-
cessaria eſt. * Quanta hæc eſſe de-
beat, & quibus temporibus, pru-
denti cōſiderationi Rectoris, ex-
penſis circumſtantiaſ personarum
& locorum, relinquetur.

IN Caput

CVM DECLA. C. XIII. 127
DE LIBRIS, QVI
prælegendi sunt.
Cap. XIII.

IN Caput
XIII.

GENERATIM (ut dictum est, cùm de Collegijs ageretur) illi prælegentur libri, qui in quauis facultate solidioris ac securioris doctrinae habebuntur.

A* Nec illi sunt attingendi, quorum doctrina, vel authores suspecti sint.' Hi tamen particulati in quauis Vniuersitate nominentur; In Theologia legetur vetus & nouum Testamentum,

B* & doctrina Scholaistica Diui Thomæ; in ijs, que bene dicit, posset postmodum aliquid persuadere ex ijs, que male dicit. Rarum est etiam, aliquid ueneni non admisceri in ijs, que à pectore veneni pleno egrediuntur.

B* Praegetur etiam Magister sententiarum. Sed si videretur temporis decursu aliis author studentibus vi- lior futurus, ut si aliqua summa uel liber Theologie Scholaistica conficeretur, qui his nostris temporibus accommodatior videretur; graui cum consilio & rebus diligenter exp̄s̄ per viros, qui in vniuersa Societate aptissimi existimantur, cumq; T̄ depositi Generalis approbatione prælegi poterit. In alijs etiam scientijs & litteris humanioribus si libri aliqui admittentur in Societate compositi, vs

H iiij utiliores.

A* **Q**Vamuis liber su- spitione male do-ctrinæ vacet; cùm tamē suspectus est author, legi cum non conuenit. So-let enim opus in causa esse, vt, quē legit, ad authorem afficiatur: Et au- thoritas, quam a- pud ipsum habet

114 CONST. PARS III.

classibus Græca lingua, & Hebraica, & si qua alia disceretur, est prælegenda; ita, ut semper sint quinque classes. Quod si tantum negotijs aliqua ipsarum exhiberent, ut unus Magister eis solus non satisfaceret, adiutor aliquis ei adiungetur. Si vero auditorum numerus ferre non poterit, ut unus præceptor solus omnibus det operam, quamvis alias auxiliares habeat; geminari posset classis ea, que sic numero abundaret, ita, ut duas (verbi gratia) quintæ classes, duas quartæ essent; & omnes præceptores, si fieri potest, ex Societate sint: quamvis, si necessitas urgeret, externi esse possent. Si exiguis numerus, vel auditorum dispositio nec tot classes, nec tot præceptores exigeret, in omnibus prudentia ad moderandum numerum, et eos dum taxat, qui satis sint, designando locum habebit.

C. An præter præceptores ordinarios, qui speciam auditorum ratione habeant, esse unū oporteat, vel que ex repetantur, & studiosi plures, qui more publicorum Professorum legant Philosophiam, Mathematicas scientias, vel quamvis aliam disciplinam maiori cum apparatu, quam Lectores ordinarij; prudentia id constituet iuxta locorum, & personarum, cum quibus agitur, rationem, præ oculis maiorem edificationem, & Dei seruitium habendo.

D. Non solum repetitiones ultima lectionis fieri oportebit,

litterarum humaniorum familiarem sermonem latinè communiter loquendo, & stylum scribendo, ac pronunciationem composita bene pronunciando ex poliant, current; & his, ac multo magis facultatum superiorum studiosis crebras disputationes impellant; quibus dies & horæ certæ constituantur, vbi non solum cum condiscipulis, verùm paulò inferiores cum aliquanto prouectioribus disputent in ijs, quæ ipsi capiunt; quod etiam vice versa prouectiores cum minus prouectis, ad ea, quæ illi tractant, descendēdo, & Præceptores alij cum alijs præstabunt; semper, qua decet, modestia obseruata; & aliquo præsidente, qui cōtentione dirimat, & quid doctrinæ elici oporteat ex disputatis, declarat.

47 Erit itidem Rectoris, per se, vel per Cancellarium semper obseruare; vt qui noui accedunt, examinentur, & in ijs Classib⁹, cū que ijs Præceptoribus, qui ipsis conueniunt, collocentur; & eius discretioni (audita sententia eorum, qui ad id munus designati sunt) relinquetur, num diutius in eadē classe manere, an ad aliā

tebit, verū et hebdomadæ, & longioris tēporis prout expedire intendebitur.

E ¶ Posset aliquis ea arate vel ingenio esse, vt sola latina lingua ei sufficiat, & ex aliis facultatibus quantum ad confessiones audiendas, & agendum cū proximis opus est;

E vltierius progredi debeat. * Eiusdē erit iudicium de studio linguarū, præter Latinam, num Artibus, & Theologiae anteponi, an postponi, & quamdiu in eis quemq;

H ij hætere

114 CONST. PARS IIII.

classibus Graeca lingua, & Hebraica, & si qua alia discetur, est praelegenda; ita, ut semper sint quinque classes. Quod si tantum negotij aliqua ipsarum exhiberent, ut unus Magister eis solus non satisfaceret, adiutor aliquis ei adiungeretur. Si vero auditorum numerus ferre non poterit, ut unus preceptor solus omnibus det operam, quamvis alias auxiliares habeat; geminari posset classis ea, que sic numero abundaret, ita, ut duas (verbi gratia) quintae classes, duas quartae essent; & omnes preceptores, si fieri potest, ex Societate sint: quamvis, si necessitas urgeret, externi esse possent. Si exiguis numerus, vel auditorum dispositio nec tot classes, nec tot preceptores exigeret, in omnibus prudentia ad moderandum numerum, et eos dum taxat, qui satis sint, designandos locum habebit.

C. An preter preceptores ordinarios, qui speciatim auditorum ratione habeant, esse vnu oporteat, vel plures, qui more publicorum Professorum legant Philosophiam, Mathematicas scientias, vel quamvis aliam disciplinam maiori cum apparatu, quam Lectores ordinarij; prudentia id constituet iuxta locorum, & personarum, cum quibus agitur, rationem, pra oculis maiorem adificationem, & Dei seruitium habendo.

D. Non solum repetitiones ultima lectionis fieri oportebit,

litterarum humaniorum familiarem sermonem latinè communiter loquendo, & stylum scribendo, ac pronunciationem composita bene pronunciando ex poliant, current; & his, ac multo magis facultatum superiorum studiosis crebras disputationes impellant; quibus dies & horæ certæ constituantur, vbi non solum cum condiscipulis, verùm paulò inferiores cum aliquanto prouectioribus disputent in ijs, quæ ipsi capiunt; quod etiam vice versa prouectores cum minus prouectis, ad ea, quæ illi tractant, descendēdo, & Præceptores alij cum alijs prestabunt; semper, qua decet, modestia obseruata; & aliquo præsidente, qui cōtentione dirimat, & quid doctrinæ elici oporteat ex disputatis, declareret.

Erit itidem Rectoris, per se, vel per Cancellarium semper obseruare; vt qui noui accedunt, examinentur, & in ijs Classib⁹, cū que ijs Præceptoribus, qui ipsis conueniunt, collocentur; & eius discretioni (audita sententia eorum, qui ad id munus designati sunt) relinquetur, num diutius in eadē classe manere, an ad alia

E vterius progredi debeat. * Eiusdē erit iudiciū de studio linguarū, præter Latinam, num Artibus, & Theologiaz anteponi, an postponi, & quam diu in eis quemq;

H ij hærere

tebit, verū et hebdomadae, & longioris temporis prout expedire intendatur.

E ¶ Posset alius ea atate vel ingenio esse, vt sola latina lingua ei sufficiat, & ex aliis facultatibus quantum ad confessiones audieras, & agendum cū proximis opus est;

114 CONST. PARS III.

classibus Græca lingua, & Hebraica, & si qua alia discetur, est prælegenda; ita, ut semper sint quinque classes. Quod si tantum negotij aliqua ipsarum exhiberent, ut unus Magister eis solus non satisfaceret, adiutor aliquis ei adiungetur. Si vero auditorum numerus ferre non poterit, ut unus præceptor solus omnibus det operam, quamvis alios auxiliares habeat; geminari posset classis ea, quæ sic numero abundaret, ita, ut duas (verbi gratia) quintæ classes, duas quartæ essent; & omnes præceptores, si fieri potest, ex Societate sint: quamvis, si necessitas urgeret, externi esse possent. Si exiguis numerus, vel auditorum dispositio nec tot classes, nec tot præceptores exigeret, in omnibus prudentia ad moderandum numerum, et eos dunt taxat, qui satis sint, designandos locum habebit.

C. An præter præceptores ordinarios, qui speciatim auditorum ratione habeant, esse vnu oporteat, vel plures, qui more publicorum Professorum legant Philosophiam, Mathematicas scientias, vel quamvis aliam disciplinam maiori cum apparatu, quam Lectores ordinarij, prudentia id constituet iuxta locorum, & personarum, cum quibus agitur, rationem, præ oculis maiorem ædificationem, & Dei seruitium habendo.

D. Non solum repetitiones ultima lectionis fieri oportebit,

C V M I D E C L A T C. M X I I I .

litterarum humaniorum familiarem sermonem latinè communiter loquendo, & stylum scribendo, ac pronunciationem composita bene pronunciando ex poliant, current; & his, ac multo magis facultatum superiorum studiosis crebras disputationes impellant; quibus dies & horæ certæ constituantur, vbi non solum cum condiscipulis, verùm paulò inferiores cum aliquanto prouectioribus disputent in ijs, quæ ip̄i capiunt; quod etiam vice versa prouectiores cùm minus prouectis, ad ea, quæ illi tractant, descendēdo, & Præceptores alij cum alijs præstabunt; semper, qua decet, modestia obseruata; & aliquo præsidente, qui cōtentione dirimat, & quid doctrinæ elici oporteat ex disputatis, declareret.

Erit itidem Rectoris, per se, vel per Cancellarium semper obseruare; vt qui noui accedunt, examinentur, & in ijs Classib⁹, cū que ijs Præceptoribus, qui ipsis conueniunt, collocentur; & eius discretioni (audita sententia eorum, qui ad id munus designati sunt) relinquetur, num diutius in eadē classe manere, an ad aliā

E vltierius progredi debeat. * Eiusdē erit iudiciū de studio linguarū, præter Latinam, num Artibus, & Theologiæ anteponi, an postponi, & quam diu in eis quicmq;

H ij hætere

tebit, verū et hebdomadae, & longioris tēporis prout expedire indcabitur.

E ¶ Posset aliquis ea etate vel ingenio esse, vt sola latina lingua ei sufficiat, & ex aliis facultatibus quantum ad confessiones audieras, & agendum cū proximis opus est;

114 CONST. PARS IIII.

classibus Græca lingua, & Hebraica, & si qua alia discetur, est prælegenda; ita, ut semper sint quinque classes. Quod si tantum negotij aliqua ipsarum exhiberent, ut unus Magister eis solus non satisfaceret, adiutor aliquis ei adiungetur. Si vero auditorum numerus ferre non poterit, ut unus præceptor solus omnibus det operam, quamvis alios auxiliares habeat; geminari posset classis ea, que sic numero abundaret, ita, ut duas (verbi gratia) quintæ classes, duas quartæ essent; & omnes præceptores, si fieri potest, ex Societate sint: quamvis, si necessitas urgeret, externi esse possent. Si exiguis numerus, vel auditorum dispositio nec tot classes, nec tot præceptores exigeret, in omnibus prudentia ad moderandum numerum, et eos dum taxat, qui satis sint, designandos locum habebit.

C. An præter præceptores ordinarios, qui speciatim auditorum ratione habeant, esse plures, qui more publicorum Professorum legant Philosophiam, Mathematicas scientias, vel quamvis aliam disciplinam maiori cum apparatu, quam Lectores ordinarij; prudentia id constituet iuxta locorum, & personarum, cum quibus agitur, rationem, pra oculis maiorem edificationem, & Dei seruitium habendo.

D. Non solum repetitiones ultima lectionis fieri oportebit,

litterarum humaniorum familiarem sermonem latinè communiter loquendo, & stylum scribendo, ac pronunciationem composita bene pronunciando ex poliant, current; & his, ac multo magis facultatum superiorum studiosis crebras disputationes impellant; quibus dies & horæ certæ constituantur, vbi non solum cum condiscipulis, verùm paulò inferiores cum aliquanto prouectioribus disputent in ijs, quæ ipsi capiunt; quod etiam vice versa prouectores cum minus prouectis, ad ea, quæ illi tractant, descendēdo, & Præceptores alij cum alijs prestabunt; semper, qua decet, modestia obseruata; & aliquo præsidente, qui cōtentione dirimat, & quid doctrinæ elici oporteat ex disputatis, declareret.

Erit itidem Rectoris, per se, vel per Cancellarium semper obseruare; vt qui noui accedunt, examinentur, & in ijs Classib⁹, cū que ijs Præceptoribus, qui ipsis conueniunt, collocentur; & eius discretioni (audita sententia eorum, qui ad id munus designati sunt) relinquetur, num diutius in eadē classe manere, an ad alia

E vterius progredi debeat. * Eiusdē erit iudiciū de studio linguarū, præter Latinam, num Artibus, & Theologiæ anteponi, an postponi, & quām diu in eis quemq;

H ij hærere

tebit, verū et hebdomadae, & longioris temporis prout expedire intendatur.

E ¶ Posset alius ea etate vel ingenio esse, vt sola latina lingua ei sufficiat, & ex aliis facultatibus quantum ad confessiones audieras, & agendum cū proximis opus est;

classibus Græca lingua, & Hebraica, & si qua alia disceretur, est prælegenda; ita, ut semper sint quinque classes. Quod si tantum negotijs aliqua ipsarum exhiberent, ut unus Magister eis solus non satisfaceret, adiutor aliquis ei adiungetur. Si vero auditorum numerus ferre non poterit, ut unus præceptor solus omnibus det operam, quamvis alios auxiliares habeat; geminari posset classis ea, quæ sic numero abundaret, ita, ut duas (verbi gratia) quintæ classes, duas quartæ essent; & omnes præceptores, si fieri potest, ex Societate sint: quamvis, si necessitas urgeret, externi esse possent. Si exiguis numerus, vel auditorum dispositio nec tot classes, nec tot præceptores exigeret, in omnibus prudentia ad moderandum numerum, et eos dum taxat, qui satis sint, designandos locum habebit.

C *An præter præceptores ordinarios, qui speciatim auditorum ratione habeant, esse unū oporteat, vel plures, qui more publicorum Professorum legant Philosophiam, Mathematicas scientias, vel quamvis aliam disciplinam maiori cum apparatu, quam Lectores ordinarij; prudentia id constituet iuxta locorum, & personarum, cum quibus agitur, rationem, præ oculis maiorem edificationem, & Dei seruitium habendo.*

D *No solum repetitiones ultima lectionis fieri oportebit,*

litterarum humaniorum familiarem sermonem latinè communiter loquendo, & stylum scribendo, ac pronunciationem composita bene pronunciando ex poliant, curen; & his, ac multo magis facultatum superiorum studiosis crebras disputationes impellant; quibus dies & horæ certæ constituantur, vbi non solum cum condiscipulis, verùm paulò inferiores cum aliquanto prouectioribus disputent in ijs, quæ ip̄i capiunt; quod etiam vice versa prouectiores cum minus prouectis, ad ea, quæ illi tractant, descendēdo, & Præceptores alij cum alijs præstabunt; semper, qua decet, modestia obseruata; & aliquo præsidente, qui cōtentione dirimat, & quid doctrinæ elici oporteat ex disputatis, declareret.

Erit itidem Rectoris, per se, vel per Cancellarium semper obseruare; vt qui noui accedunt, examinentur, & in ijs Classib⁹, cū que ijs Præceptoribus, qui ipsis conueniunt, collocentur; & eius discretioni (audita sententia eorum, qui ad id munus designati sunt) relinquetur, num diutius in eadē classe manere, an ad aliā

E vltierius progredi debeat. * Eiusdē erit iudiciū de studio linguarū, præter Latinam, num Artibus, & Theologiae anteponi, an postponi, & quam diu in eis quemq;

H ij hætere

tebit, verū et hebdomadæ, & longioris temporis prout expedire indcabitur.

E ¶ Posset aliquis ea etate vel ingenio esse, vt sola latina lingua ei sufficiat, & ex aliis facultatibus quantum ad confessiones audieras, & agendum cū proximis opus est;

514 CONST. PARS IIII.

classibus Græca lingua, & Hebraica, & si qua alia disceretur, est prælegenda; ita, ut semper sint quinque classes. Quòd si tantum negotijs aliquæ ipsarum exhiberent, ut unus Magister eis solus non satisfaceret, adiutor aliquis ei adiungetur. Si vero auditorum numerus ferre non poterit, ut unus præceptor solus omnibus det operam, quamvis alios auxiliares habeat; geminari posset classis ea, que sic numero abundaret, ita, ut duæ (verbi gratia) quintæ classes, duæ quartæ essent; & omnes præceptores, si fieri potest, ex Societate sint: quamvis, si necessitas urgeret, externi esse possent. Si exiguis numerus, vel auditorum dispositio nec tot classes, nec tot præceptores exigeret, in omnibus prudentia ad moderandum numerum, et eos dum taxat, qui satis sint, designandos locum habebit.

C *An præter præceptores ordinarios, qui speciatim auditorum ratione habeant, esse plures, qui more publicorum Professorum legant Philosophiam, Mathematicas scientias, vel quamvis alias disciplinam maiori cum apparatu, quam Lectores ordinarij; prudentia id constituet iuxta locorum, & personarum, cum quibus agitur, rationem, præ oculis maiorem edificationem, & Dei seruitium habendo.*

D *No solum repetitiones ultima lectionis fieri oportebit,*

C V M I D E C L A T C . X I I I .

115

litterarum humaniorum familiarem sermonem latine communiter loquendo, & stylum scribendo, ac pronunciationem composita bene pronunciando ex poliant, current; & his, ac multo magis facultatum superiorum studiosis crebras disputationes implicant; quibus dies & horae certae constituantur, vbi non solum cum condiscipulis, verum paulo inferiores cum aliquanto proiectioribus disputatione ijs, quae ipsi capiunt; quod etiam vice versa proiectiores cum minus proiectis, ad ea, quae illi tractant, descendendo, & Praeceptores alij cum alijs prestatunt; semper, qua decet, modestia obseruata; & aliquo praesidente, qui contentionē dirimat, & quid doctrinæ elicere oporteat ex disputationis declarat.

Erit itidem Rectoris, per se, vel per Cancellarium semper obseruare; ut qui noui accedunt, examinentur, & in ijs Classibus, cum que ijs Praeceptoribus, qui ipsis conueniunt, collocentur; & eius discretioni (audita sententia eorum, qui ad id munus designati sunt) relinquetur, num diutius in eadē classe manere, an ad alia E ulterius progredi debeat. * Eiusdē erit iudicium de studio linguarū, præter Latinam, num Artibus, & Theologiae anteponi, an postponi, & quamdiu in eis quemque;

H ij hætere

*rebus; et ceteris
tebit, verū et heb-
domadē, & lon-
gioris temporis pro-
ut expedire indu-
cabitur.*

E ¶ Posset ali-
quis ea arate vel
ingenio esse, vt
sola latina lingua
ei sufficiat, & ex
aliis facultatibus
quantum ad con-
fessiones audien-
das, & agendum
cū proximis opus
est;

114 CONST. PARS. IIII.

classibus Graeca lingua, & Hebraica, & si qua alia disceretur, est prælegenda; ita, ut semper sint quinque classes. Quod si tantum negotij aliqua ipsarum exhiberent, ut unus Magister eis solus non satisfaceret, adiutor aliquis ei adiungetur. Si vero auditorum numerus ferre non poterit, ut unus preceptor solus omnibus det operam, quanvis alios auxiliares habeat; geminari posset classis ea, que sic numero abundaret, ita, ut duas (verbi gratia) quintæ classes, duæ quartæ essent; & omnes preceptores, si fieri potest, ex Societate sint: quamvis, si necessitas urgeret, externi esse possent. Si exiguis numerus, vel auditorum dispositio nec tot classes, nec tot preceptores exigeret, in omnibus prudentia ad moderandum numerum, et eos duxat, qui satis sint, designandos locum habebit.

C. An præter preceptores ordinarios, qui speciatim auditorum ratione habeant, esse plures, qui more publicorum Professorum legant Philosophiam, Mathematicas scientias, vel quamvis aliam disciplinam maiorem cum apparatu, quam Lectores ordinarij; prudentia id constituet iuxta locorum, & personarum, cum quibus agitur, rationem, pra oculis maiorem adificationem, & Dei seruitium habendo.

D. Non solum repetitiones ultime lectionis fieri oportebit,

C V M I D E C L A T C. X X I I .

litterarum humaniorum familiarem sermonem latinè communiter loquendo, & stylum scribendo, ac pronunciationem composita bene pronunciando ex poliant, current; & his, ac multo magis facultatum superiorum studiosis crebras disputationes impellant; quibus dies & horæ certæ constituantur, vbi non solum cum condiscipulis, verùm paulò inferiores cum aliquanto prouectioribus disputent in ijs, quæ ipsi capiunt; quod etiam vice versa prouectiores cùm minus prouectis, ad ea, quæ illi tractant, descendēdo, & Præceptores alij cùm alijs præstabunt; semper, qua decet, modestia obseruata; & aliquo præsidente, qui cōtentione dirimat, & quid doctrinæ elici oporteat ex disputatis, declarat.

Erit itidem Rectoris, per se, vel per Cancellarium semper obseruare; vt qui noui accedunt, examinentur, & in ijs Classib⁹, cū quæ ijs Præceptoribus, qui ipsis conueniunt, collocentur; & eius discretioni (audita sententia eorum, qui ad id munus designati sunt) relinquetur, num diutius in eadē classe manere, an ad aliā

E vltierius progredi debeat. * Eiusdē erit iudiciū de studio linguarū, præter Latinam, 'num Artibus, & Theologiae anteponi, an postponi, & quam diu in eis quemq;

H ij hætere

tebit, verū et hebdomadæ, & longioris temporis prout expedire videatur.

E § Posset aliquis ea arate vel ingenio esse, vt sola latina lingua ei sufficiat, & ex aliis facultatibus quantum ad confessiones audiendas, & agendum cū proximis opus est;

est; cuiusmodi sunt
aliqui, qui curam
animatorum gerūt,
nec magnæ erudi-
tionis sunt capa-
ces. Alij rursum
erunt, qui ad supe-
riores sciētias pro-
gredientur. Has
autem capessere,
et illas relinquere
quatenus conueni-
at, Superioris erit
iudicare; quod cū
Scholasticis exter-
nis significauerit;
si volent illi nihilo
minus aliam ratio-
mem sequi, cogēdi
non erunt.

Ut assiduitas in litterario exer-
citio, sic & aliqua remissio ne-
cessaria est.* Quanta hæc esse de-
beat, & quibus temporibus, pru-
denti considerationi Rectoris, ex
pensis circumstantiis personarum
& locorum, relinquetur.

DE

F Saltem singulis hebdomadis dies unus à prandio
quieti destinatus sit; in reliquis conferatur cum
Prouinciali, qui ordo in vacationibus, vel
intermissionibus studiorum ordina-
tis sit tenendus;

IN Capus

CVM DECLA. C. XIII. 117
DE LIBRIS, QVI IN Caput
prælegendi sunt.
XIII. Cap. XIII.

GENERATIM (ut dictum est, cùm de Collegijs ageretur) illi prælegentur libri, qui in quavis facultate solidioris ac securioris doctrinæ habebuntur.

A * Nec illi sunt attingendi, quorum doctrina, vel authores suspecti sint. Hi tamen particulam in quavis Vniuersitate nominentur; In Theologia legetur vetus & nouum Testamentum,

B * & doctrina Scholastica Diui Thomæ; cit, posset postmodum aliquid persuadere ex ijs, quæ bene dicit, Rarum est etiam, aliquid ueneni non admisceri in ijs, quæ à pectore veneni pleno egrediuntur.

B * Prælegetur etiam Magister sententiæ. Sed si videretur temporis cursu aliis author studentibus utilius futurus, ut si aliqua summa uel liber Theologiae Scholastica conficeretur, qui his nostris temporibus accommodatior videretur; graui cum consilio & rebus diligenter exp̄esis per viros, qui in vniuersa Societate aptissimi existimantur, cumq; Præpositi Generalis approbatione prælegi poterit. In alijs etiam scientijs & litteris humanioribus si libri aliqui admittentur in Societate compoſiti, ut

H iiij utiliores.

A * **Q**uamuis liber su-
spitione male do-
ctrina vacet; cùm tamē suspectus est
author, legi cum
non conuenit. So-
let enim opus in
causa esse, ut, quæ
legit, ad authorem
afficiatur: Et au-
thoritas, quam a-
pud ipsum habet

in ijs, quæ bene di-
cit, posset postmodum aliquid persuadere ex ijs, quæ male

dicit. Rarum est etiam, aliquid ueneni non admisceri in ijs,

quæ à pectore veneni pleno egrediuntur.

vtiliores, quām alijs, qui communiter in manibus habentur; magna cum consideratione id fuet, præ oculis habendo scopum nostrum maioris boni vniuersalis.

C ¶ *Vt ex ali-
qua parte Iuris
Canonici, & Con-
ciliariorum, &cæt.*

D ¶ *Si aliqui om-
nino purgari non
poterunt, quemad-
modum Terētius;
potius non legan-
tur: ne rerum qua-
litas animorū pu-
ritatem offendat.*

IN Cap.

In Logica, & Philosophia Naturali, & Morali, & Metaphysica, doctrina Aristotelis sequenda est; & in alijs Artibus liberalibus, & in commentarijs tam huiusmodi authorum, quām humaniorum litterarum, habitu eorum delectu, nominentur ij, quos videre discipuli, quosque ipsi Præceptores præ alijs in doctrina, quam tradunt, sequi debeant. Rector autem in omnibus, quæ statuerit, procedet iuxta id, quod in vniuersali Societate magis conuenire ad Dei gloriam iudicabitur.

Thomæ; * & in ea, quā Positi-
uam vocant, eligentur ij autho-
res, qui ad scopum nostrū ma-
gis conuenire videbuntur.

Quod attinet ad libros huma-
niorum litterarum Latinos, vel
Græcos; abstineatur in vniuer-
sitatis quoque, quemadmo-
dum in Collegijs, quoadeius si-
eri poterit, ab eis iuuētuti præ-
legendis, in quibus sit aliquid,
quod bonis moribus nocere
queat; * nisi prius à rebus, & D
verbis inhonestis purgati sint.'

DE

DE CVRSIBVS, ET
gradibus. Cap. XV.IN Caput
XV.

A **I**N litteris humanioribus, & linguis * cursus temporis limitatus ad earum studium absolendum esse nequit, propter ingeniorum & doctrinæ auditorum varietatem, multasque alias causas; quæ non aliam temporis præfinitionem, quamquam quæ vnicuique conuenire iuxta prudentis Rectoris, vel Cancellarij arbitrium videbitur, permittunt.

B In Artium studio cursus erunt ordinandi, in quibus Scientiæ Naturales * (ad quas minus, quam trium annorum, spatum satis nō erit) prælegantur; præter quos medius adhuc annus ad auditam repetenda, & actus scholasticos celebrandos, & gradum magisterij suscipiendum ijs, qui eum suscepturi sunt, relinquetur. Cursus

quis ad gradum magisterij promoueatur, tres annos, ut dicitur, studuerit oportet: et tantundem de quatuor Theologie annis, ut ad actus admittantur, et in eadem gradum doctoratus accipiente, dictum sit.

A **S** **B** **O** **N** **O**
ingenio
præditis, qui stu-
dia inchoant, vi-
deatur, an mediūs
annus in quauis
quatuor classium
inferiorū sufficiat,
& duo in supre-
ma; quod tempus
Rhetoricae, & lin-
guarum studiis im-
pendatur, certa ta-
men regula præ-
scribi non potest.

B **S** **i** **a** **l** **i** **q** **u** **i** **s**
Si aliquis
alibi audiisset ali-
quid ex artibus li-
beralibus; posset
eius temporis ra-
tio haberi: ut plus
rimū tamen, ut

H **iiij** C **ss**

C. Si opportu-
num non fuerit id
ita omnino presta-
re, vel quod desint
homines, vel alias
ob causas; presta-
bitur cum Propo-
siti Generalis, vel
certe Provincia-
lis assensu, quod po-
terit.

D. Si talis es-
set rerum status
in aliquo Collegio,
vel Universitate
Societatis; ut se-
cundo quoque an-
no inchoare meli-
us videretur, vel
aliquatò post quar-
tum; de consen-
su Generalis, vel
Provincialis fieri
poterit quod ma-
gis conuenire com-
perietur.

E. Si instas ob
causas aliquis pu-
blice non exami-
nandus

sus ergo integet trium erit anno
rum cum dimidio usque ad pro-
motionem ad magisterium. * Sin-
gulis autem annis unus huiusmo-
di cursus inchoabitur, & alius
cum diuino auxilio absoluetur.¹

Theologiae curriculum sex an-
nis emetetur. In primis qua-
tuor ea omnia, quae legi oporten-
bit, prælegentur; in duobus re-
liquis, præter repetitionem, actus
soliti ad gradum doctoratus ab-
ijs, qui promouendi sunt, absolu-
uentur. * Quarto quoque anno D
ordinariè cursus inchoabitur,
sic libris prælegendis distribu-
tis, vt quolibet quatuor anno-
rum qui quis studiosus inchoare
possit; & quod reliquum est in-
coepi quadriennij, & eius, quod
sequitur, quadriennij, usque ad
illum terminum, unde incep-
rat, audiendo, quatuor annis per-
agere omnino cursum Theolo-
giae possit.

In gradibus tamen magisterij Ar-
tium, quam doctoratus Theolo-
giae tria obseruentur; Primū,
nequis nisi diligenter * & publi-
cè exami-

ce examinatus' (per personas de-signatas, quæ bene suum offi-cium faciant) & idoneus ad præ-legendum eandem Scientiam in-uentus, promoueatur, siue ille de Societate sit, siue extra eam : Alterum, ut præcludatur ostium ambitioni, nullis locis certis eis, qui ad gradus promouentur, as-signatis ; quin potius honore se-inuicem præuenire, nulla loco-rum differentia obseruata, cu-rent : Tertium, ut quemadmo-dum gratis docet, ita & ad gra-dus Societas gratis promoueat,

F * & non nisi admodum exigui sumptus (licet voluntarij sint) externis permittantur: ne con-suetudo vim legis tandem ob-tineat, & in ea parte temporis decursu excessus fiat . Videat etiam Rector, ne Magistris, vel vllis alijs de Societate sibi, aut Collegio pecuniam, aut dona quæuis ab yllo pro re quauis in ipsorum vtilitatem facta accipere permittat ; quandoqui-

dem præmium nostrum solus Christus Do-minus iuxta nostrum Institutum futu-rus est ; qui est merces nostra magna nimis .

nādus videtur; habita à Genera-li, vel Prouinciali facultate, fieri poterit quod Re-ctor ad maiorem Dei gloriam fore indicauerit .

F Et sic non permittentur con- uiuia, nec alij lu-di, qui cum sum-ptibus non me-diocribus fiunt, & ad finem no-bis propositum in utiles sunt: nec pi-lei, aut chirothe-cæ, vel quid aliud detur .

IN Ca-

DE

IN Caput
XVI.

A § Q VI faci
lē compelli possunt, com
pellantur ad id, quod de confessio
ne, missa, concio
ne, doctrina Chri
stiana, & decla
matione dicitur.
Alijs amanter qui
dē persuadere con
uenit: sed ad id ne
cogantur, nec, si
id nō præstiterint,
à Scholis expellā
tur; dum tamen
nec dissoluti, nec
alijs offendiculo ef
se videantur.

B § Quamuis
vt plurimum ex
prima Classe sit fu
turus, qui hanc de
clamationem di
cet, sive ex Scho
lasticis Societatis,
sive

DE IIS, QVAE PER
tinent ad bonos mores.

Cap. XVI.

Diligenter curetur, vt qui lit
eras discendi gratia ad Vni
versitates Societatis se conferūt,
simul cum illis bonos ac Chri
stianis dignos mores addiscant:
ad quod multum iuuerit, * si om
nes singulis saltem mensibus se
mel ad confessionis sacramētum
accedēt; si missam quotidie, con
cionē singulis diebus festis (cū
ea fiet) audient. Ex Præceptorib
us autem quisque hoc à suis di
scipulis præstari curabit.

Prælegetur etiam in Collegio,
aliquo die cuiuscunque hebdo
madæ, Christiana doctrina; &
vt pueri eam ediscant, & reci
tent, omnesque etiam adultio
res, si fieri potest, eandem sciant,
curabitur.

Habebitur etiam singulis heb
domadis (vt de Collegiis est di
ctum) * ab aliquo ex Scholasti
cis declamatio de rebus, quæ au
diētibus ædificationi sint, eos
que

CVM DECLA. C.

XVI. 123

que ad augmentum in omni puritate ac virtute expetendum inuitent: ut non solum stylus exerceatur; sed mores meliores redundantur. Omnes autem eos, qui latinè sciunt, huiusmodi declamationi interesse oportebit.

4 In scholis nec iuramenta, nec iniuriae verbo vel facto illatae, nec dishonestum aut dissolutum quid in externis ad scholas accendentibus permittatur. Feratur autem Praeceptorum peculiaris intentio tam in lectionibus, cum se occasio obtulerit, quam extra eas ad eosdem ad obsequium & amorem Dei ac virtutum, quibus ei placere oportet, mouendos, & ut omnia sua studia ad hunc finem referant. Quod ut ad memoriam eis educatur, **C** * ante lectionis initium dicat aliquis breuem orationem ad id institutam, quam Praeceptor, & discipuli omnes aperto capite attentè audient.

Propter eos, qui tam in diligentia suis studiis adhibenda, quam in iis, que ad bonos mores pertinent, peccauerint; & cum quibus sola verba bona, & exhor-

sue ex externis sit: posset tamen aliquando aliquis alius, qui Rectori videretur, eā conficeret; vel quod alius confecerit, pronunciare. Quia tamen res erit publica; huiusmodi esse debet, ut, a quocunq; pronuncietur, eo loco non indigna esse iudicetur.

C ¶ Oratio vel eo modo dicenda est, ut devotionem & edificationem addat, vel non est dicenda; sed praecceptor signo crucis se muniat aperito capite, & incipiat.

D ¶ Si

124 CONST. PARS IIII.

& exhortationes non sufficient, Corrector (qui de Societate non sit) constituatur, qui pueros in timore contineat, & eos, quibus id opus erit, quique castigationis huiusmodi erunt capaces, castiget. Cum autem nec verba, nec Correctoris officium satis esset, & in aliquo emendatio non speraretur, aliisque esse offendiculo videretur;

D § Si casus aliquis accideret, vbi in remedium offendiculi praestiti satis non esset, à Scholis expellere; videat Rector, quid praterea cōueniat prouidere: quamvis, quoadeius fieri poterit, in spiritu lenitatis, pace & charitate cum omnibus conseruata, sit agendum.

DE OFFICIALIBVS,

vel ministris Vniuersitatis.

Cap. XVII.

IN Caput

XVII.

A § Q Vamuis
hoc ita se habeat,
ramen nec Lecto-
res

C VRA vniuersalis, vel su- A
perintendentia & gubernatio Vniuersitatis penes Rectorem erit; qui idem esse poterit qui in Collegio præcipuo Societatis præstet, & iis præditus Dei donis, de quibus dictum est, vt possit

CVM DECLA. C.

B possit commisso sibi officio dirigēdi in litteris & moribus totam Vniuersitatem satisfacere. Eius electio ad Præpositum Generalem, vel alium, cui ille id commiserit (cuiusmodi esset Prouincialis, vel Visitator) spectabit; confirmatione vero semper erit Generalis. * Habebit autem Rector quatuor Consiliarios, vel Assistentes, qui in rebus ad ipsius officium pertinentibus ut plurimum possint eum iuuare, & cum quibus ipse, quæ sunt maioris momenti, conferat.

C * Erit & Cancellarius, vir in litteris egregiè versatus, qui & zelo bono, & iudicio ad ea, quæ sunt ei committenda, polleat: cuius sit munus, generale Rectoris instrumentum esse ad studia bene ordinanda, & disputationes in aetibus publicis dirigendas, & ad discernendum, an sufficiens doctrina sit eorum, qui ad actus & gradus (quos quidem ipsemnet dabit) sunt admittendi.

Sit

eadem personam hac duo officia possent conuenire.

XVII. 125

res primarios, nec officiales (qualis est Cancellarius) inconsulto Prouinciali, vel Generali, si vicinior est, mutabit; si ille non eidem id commisso esset; cui ut res omnes perspectae sint, curare debet.

B ¶ Ex his Consiliarijs unus posset Collateralis esse; si Præposito Generali id necesse fuerit: & si tam multe esse commodè non possent, fiet, ut optimè poterit.

C ¶ Si sisatis esset Rector, ut prater suum, Cancellarius etiam munus obire posset; in

D ¶ Quando

D ¶ Quando vtra vnam hebdomadā assidue scho-
las frequentant ; inuitandi sunt ad
nomina sua dāda, quæ in librum ma-
triculae referātur : et legentur eisdem
non omnes Constitutiones, sed quæ
vnicuique sunt ob-
seruande ; & pro-
missio ab eis, non
autem iusjurādū,
de obedientia &
obseruatione propositarum Constitutionum exigetur. Si
nollent aliqui promissione obligari, vel nomina in matricu-
lam referenda dare ; non ideo a Scholis excludendi sunt ;
dummodo pacifice & sine offendiculo in eis versentur : &
sic eis significari poterit ; addendo nihilominus, quod cura
magis peculiaris Scholasticorum, quorum nomina scripta
in libro Vniuersitatis sunt, haberi solet.

E ¶ Quamvis postea quæ ab omnibus sunt obseruande,
eo in loco, ubi publicē legi possint ; quæ vero in quavis
classe, in ea ipsa sunt affigendæ.

F ¶ Hic poterit aliquid utilitatis ab externis, qui te-
stimoniū suorum graduum requirent, percipere : sit ta-
men quid moderatum, nihilque in Societatis utilitatem
redundet.

Sit Secretarius ex eadem Soci- 3
etate, qui librum habeat, * ubi D
omnium Scholasticorum, qui
Scholas assidue frequentant, no-
mina scribantur ; quiq; eorum
promissionem de obedientia Re-
ctori præstanta, & Constitutio-
nibus obseruandis (* quas ipse E
met proponet') admittat ; & si-
gillum Rectoris, & Vniuersita-
tis habeat : quæ tamen omnia si-
ne ullis expensis Scholasticorum
fient.

* Erit et Notarius , vt fidem F
publicam faciat de susceptis gra- 4
dibus,

CVM DECLA. C. XVII. 127

redundet. Ad testimonium autem nostris reddendum litteræ patentes Rectorum satis erunt.

dibus, & aliis, quæ occurrit.

G * Sint & duo, uel tres Bidelli, unus ad facultatis linguarum, alter ad Artium, tertius ad Theologiarum functiones destinatus.

S In has tres facultates Vniuersitas diuidetur; & in quavis eorum sit Decanus, & duo alii Designati ex iis, qui melius res facultatis illius callent; qui à Rectori uocati possint dicere, quid sentiat ad suæ facultatis bonum conuenire: & siquid tale in mente uenerit, dum inter se de huiusmodi rebus agunt, ad Rectorem, quamuis non uocentur, referent.

H 6 In rebus, quæ ad solam unam facultatem pertinent, * uocabit Rector, præter Cancellarium & suos Assistentes, 'Decanum etiā & Designatos illius facultatis: in iis, quæ ad omnes pertinent, Decani & Designati omnium uocentur. Et si Rectori uisum fuerit & alios de Societate, uel ex-

G ¶ Hi ex Societate non erunt: quia tamen non parū laboris sunt habituri; commodū stipendium accipient; & unus eorū corrector esse poterit.

H ¶ Quamuis decisione rerum ex suffragijs horum non pendeat; ipsos tamen vocari & a diri cōuenit. Sententiae autem eorū, qui res melius intelligunt, eam, quā par est, rationem Rector habebit. Si tamen omnes alij aliter, quā ipse, sentirent: contra omnū sententiam ne agat; nisi prius rectū Provinciali cōtulerit.

I ¶ Hoc

tra eam ad Congregationem uocare, facere id poterit; ut cum omnium sententias audierit, melius,

quod conuenit, constituat.

I ¶ Hoc Syndici officium posset coniungi cum Collateralis, vel consiliarij officio, si sic videretur conuenire; quod alius in universitate magis ad id idoneus, quam aliquis eorum, non esset.

K ¶ Et quamvis Syndici nihil habent, quod alicuius momenti sit; singulis tamē diebus

Sabbati saltem, se nihil habere Superiori referant.

L ¶ Mittantur huiusmodi litteræ eo modo obsignatae, ut nullus sciat, quid alius scripsit. Et cum vellet Praepositus Generalis vel provincialis pleniorum rerum notitiam: non tantum Collateralis, Syndicus, & Consulatores de Rectore, deque omnibus alijs scribent; verum etiam quisque Magistrorum, & Scholasticorum approbatorum, & Coadiutorum quoque formatorum scribet, quid de omnibus ac etiā de Rectore sentiat. Et ne id nō uideat

* Erit Syndicus unus generalis, qui tam de personis, quam de rebus (de quibus uidebitur) Rectorem & Præpositum Provincialem, & Generalem admoneat; qui quidem Syndicus uir magnæ fidelitatis & iudicij esse debebit. Præter hunc, suos habebit Syndicos particulares Rector; * vt quæ quauis in classe K acciderint, quibus prouidere oporteat, ad ipsum referant. Et ut ipse de omnibus Præceptoribus, & alijs de Societate; ita & Collateralis, & Syndicus, & Consiliarij de ipso, & de alijs * scribet L semel

CVM DECL A. C.

semel singulis annis Præposito Generali, & bis Prouinciali, qui Generalem (si quid oportuerit) admonebit ; vt in omnibus maiori cum circumspectione & cura præstandi quod quisque debet , procedatur .

De aliquibus insignijs , num eis Rector, Cancellarius, Bidelli, Doctores, & Magistri, vt in Vniuersitate cognoscantur , vel saltem in actibus publicis vti debeant , nec ne , & si yrantur , qualia esse debeant , * considerationi Generalis tunc existentis , cum aliqua Vniuersitas admittitur , relinque tur . Ille autem per se , vel per alium , expensis circumstantiis , quod iudicauerit ad maiorem Dei gloriam & obsequium , & bonum vniuersale fote (qui ynicus scopus in hac & in omnibus rebus nobis est) constituer .

XVII. 129

uum videatur; ter tio quoq; anno sal tem hæc referri quasi ordinariè sic debeant .

M § Quamuis hoc ita se habeat ; id tamen , quod in quouis loco conuenire ex insignijs huiusmodi videbitur , distinctè in cuiusque Vniuersitatis regulis consti tuetur .

DECLA-

I QVINTA

QVINTA PARS

DE IIS, QVÆ AD ADMIT-
TENDVM IN CORPV S SO-
cietatis pertinent.

DE ADMISSIONE, ET QVIS,
& quando debeat admittere.

Cap. I.

D E C L A R A -
TIONES
IN quinta Parte
de ijs, que ad ad-
mittendum in cor-
pus Societatis
pertinent.

IN CAPVT
I.

ASocetas, vt
eius nomen
latissime accipitur,
omnes eos, qui sub
obedientia Prepositi Generalis viuunt, etiam Novitios;
& quicunque, cum propositum viuendi & moriendi in
Societate habeant, in probationibus versantur; vt in ea
ad aliquem ex alijs gradibus, de quibus dicetur, admit-
tantur,



VI in Societate, quan-
tum satis est, proba-
ti fuerunt; & tandem,
vt vtrinque intelligi
iam possit, num in ea
dem manere ad maius Dei obse-
quium & gloriam conueniat;

* admitti debent, non, vt prius, A
ad probationem, sed modo ma-
gis interno, vt membra vnius ac
eiusdem corporis Societatis. Hu
iusmodi autem sunt præcipue,
qui ad professionem, vel in Coad
iutores formatos admittuntur.

Sed

Sed quia Scholastici approbati etiam modo quodam interiori, quam admissi ad probationem, in corpus Societatis cooptantur; de eorum quoque admissione in hac quinta Parte dicetur, quid in Domino obseruandum videatur.

2 Primo quidem facultas admittendi in corpus Societatis eos, qui admittendi erunt, penes eius caput erit; ut ratio postulat. Sed quia Præpositus Generalis tam variis locis interesse non potest;

* alijs corpus constat.

Tertio modo & magis proprio Professos & Coadiutores formatos duntaxat continent: & sic accipiens est in Societatem ingressus, quem Scholastici promittunt; scilicet, ut inter Professos, vel Coadiutores formatos illius numerentur.

Quarta huins nominis Societatis acceptio & maxime propria Professos duntaxat continent; non quod eius corpus alia membra non habeat, sed quod hi sint in Societate præcipui, & ex quibus aliqui, ut inferius dicetur, suffragium actuum et passuum habent in electione Præpositi Generalis, &cæt.

Quocunque ex his quatuor modis aliquis in Societate sit, capax est communicationis gratiarum spirituallium, quas in ea Præpositus Generalis secundum concessionem sedis Apostolicae ad maiorem Dei gloriam po-

tantur, complectitur.

Secundo modo, qui minus late patet, Societas cum Professis et Coadiutoribus formatis, etiam Scholasticos approbatos continet. Ex his enim tribus partibus, seu membris, Societatis

corpus constat.

I ij test

test concedere. Cæterū de primo admittendi modo, cū idem sit, atque ad probationē admittēre, in prima Parte dictum est; Et de admissione in tribus alijs modis in hac quinta Parte agetur.

B. ¶ Alij, quibus ordinariē magis, & absolute communicabitur, Praepositi Proninciales erunt. Quibusdam tamen Præpositis localibus, vel Rectoribus, et alijs Visitatoribus,

aut personis insignibus poterit Præpositoris Generalis hāc authoritatem communicare; immo & alicui, qui de Societate non esset, aliquo in casu, vt Episcopo alicui, vel persona in dignitate ecclesiastica constitutæ; cum nullus ex Professis eiusdem Societatis eo in loco, vbi aliquis ita est admittendus, inueniretur.

C. ¶ Quamuis hoc ita se habeat; tamen vt prorogari, ita & contrahi hoc statim quibusdam in casibus, ex causis

** aliis de Societate eam partem huius facultatis, quæ ad totius corporis huius bonum facere videtur, poterit communicare.*

*Tempus ad admittēdum modo superius dicto, in vniuersum loquendo, * ultra biennium esse C oportebit; Sed si quis antequād ad studia mitteretur, vel in eisdē diu probatus fuisset, post illa absolta, si ad professionem est admittendus, integrum adhuc probationis annum habebit; vt adhuc magis perspectus sit antequād eam emittat. Et prorogari hoc tēpus poterit (vt in Examine dictum est) cum Societas, vel qui ab ea hāc in Domino curā habet, plenius sibi satisfieri desideraret.*

Q V A L E S

*causis tamen non leuis momenti iudicio Præpositi Ge-
neralis (cuius erit dispensandi ius) licebit: raro tamen
id fiet.*

QVALES ESSE DEBEANT,
qui admittendi sunt.

Cap. II.

CV M nullo ex his modis ad- **I N CAPVT**
mitti debeat, nisi qui idonei- **D. II**
us in Domino fuerit existimatus; **A** **Q** **VAM-**
illi ad professionem idonei habe- **Quis in re**
buntur, quorum vita diuturnis **motissimis regio-**
ac diligentibus probationibus **nibus (cuiusmodi**
A * à Præposito Generali (ad quem **sunt Indiae) possit**
referent particulares Præpositi, **Præpositus Gene-**
vel alij, quorum testimonium **ralis iudicio Pro-**
Generalis requiret) perspecta val- **vincialis relinque-**
de & approbata fuerit. Ad hoc **re, non expectata**
autem conferet illis, qui ad stu- **binc approbatio-**
dia missi fuerunt, absoluta iam **ne (que non, nisi**
ea cura & diligentia, que ad ex- **colendum per multos annos,**
eo perueniret) nū aliquis ad professionem admitti debeat,
nec ne: in locis tamen, ex quibus maior potest haberi cō-
municatio, non facile vlli Provinciali facultatem admittē-
di ad professionem committe; nisi prius ipse certior fa-
ctus ad eos, qui ei videbūtur in Domino, ad professionem
admittendos particulariter consensum præsiterit.

I iij

B **Quanuis**

colendum intellectū adhibita fuerit, vltimæ probationis tēpore in schola affectus diligentius se exerce-re, & in rebus spiritualibus, & corporalibus, quæ ad profectum in humilitate & abnegatione vniuersi amoris sensualis, voluntatis & iudicij proprij, & ad maiorem cognitionem & amorem Dei conferunt, insistere; vt cùm in seipsis profecerint, melius ad profectum spiritus alios ad gloriam Dei & Domini nōstrī iuuent.

Doctrina etiam in huiusmodi sufficiens esse debet, præter humaniores litteras, & Artes liberales, in Theologia Scholastica & sacris litteris. Et quamuis aliqui breuiori tēpore non minorem progressum, quam alij longiori, facere possent; nihilominus, vt communis aliqua mentura sumatur, spatiū aliquod temporis præscribitur, & hoc erit, * quadriennium integrum post Artium liberalium & Philosophiae studia in Theologia expleuisse.' Vt ergo ad

B. ¶ Quamuis vt plurimum bæc mē sura studij quatuor annorum in sacra Theologia (præ- ter litterarum humaniorum & artium studia, & examinationem dictam, vt, quem progressum in ea doctrina fecerint, videri possit) sit obseruanda: nihilominus tamen qui in iure Canonicō doctrinam sufficientem, vel alia egregia Dei dona haberet, ex quibus quod studio Theologiae deest, compensari posset; sine eo ad professionem trium & aliqui viri insignes etiam ad quatuor votorum (quamvis hoc extendi non debeat) admitti possent. Horum dono-

go ad professionem quis admittatur, in ea facultate hoc tempus se exercuisse, & quidem ad gloriam Dei satis in ea profecisse conuenit; & in prefectus huiusmodi testimoniu quisque ante professionem Assertiones Logices, Philosophiae, & Theologiae Scholasticæ tuebitur. Quatuor autem ad argumentandum, & iudicandum de eorum doctrina, an sit quanta oportet, prout iuxta veritatem sincerè senserint, deligantur. Quod si doctrina ea praedita esse, quæ satis sit, non inuenientur, conducibilis erit, ut donec eam consequantur, expectent: ut illos etiam expectare oportebit, qui in abnegatione sui ipsorum & virtutibus Religioso dignis testimonium, quod par esset, nondum omnino haberent.

C B Præter hos, * nonnulli ad triū votorum solemnium tantū professionem admitti possent, raro tamen hoc ille speciali commissione concederet, ad mains Dei obsequium, & Societatis bonum sic conuenire indicaret. Et bi ut plurimum homines erunt, qui, propterea quod

i i i j bene

rum donorum iudicium Præposito Generali tantum, vel sicuti peculiari prescripto id ille committeret, ut quod foret ad maiorem Dei gloriam, ficeret, relinqueretur.

C A Qui ad professionem triū votorum solemnium admittuntur, ordinarie sufficientia, quæ saltem ad Confessarij munus bene obeundum satis sit, habeant oportet; vel certe dona Dei aliqua rara, quæ id cōpensare videatur, ita, ut Præpositus Generalis, vel alius, cuiusas vices ad

bene meriti sint,
et valde deuoti,
quamvis minori do-
ctrina, ac concionā
di aptitudine pra-
diti, quam nostrū
Institutum in Pro-
fessis requirat, ad-
mittēdi esse in Do-
mino videbuntur.

IN CA-

tamen, & non sine causis pecu-
liaribus alicuius motimenti : &
hos septem annos in Societate
notos fuisse, & non mediocrem
sui talēti, ac virtutum satisfactio-
nem ad gloriam Dei præbuisse in
ea oportebit.

Vt quis etiam in Coadiutorem
formatum admittatur, oportet
Societati esse satisfactum de eius
vita, deque bono exemplo ac ta-
lento ad se iuuandam vel cum
litteris in rebus spiritualibus,
vel sine illis in exterioribus, prout cuique diui-
na bonitas dona sua communicauerit. Hoc ip-
sum autem metiatur oportet Præpositi Genera-
lis prudentia; nisi alicui ex particularibus, cui mul-
tum in Domino consideret, id committendum vi-
deretur.

Vt aliqui admittantur in Scholasticos approba-
tos; quadam proportione seruata, eadem requi-
runtur; & id peculiari quadam ratione: vt ex eo-
rum ingenio speretur, eos in litteris profe-
cturos Præpositi Generalis iudicio, vel
eius, cui hoc munus ille commis-
tit, confidendo prudentie
ac probitati à Deo ipsi
donatae.

DE

DE MODO ADMITTEN-
di ad professionem.

Cap. III.

QVANDO aliqui, peracto probationis tem-
pore, & experimentis, ac alijs, quæ in Exa-
mine continentur, confessis, ad professionem ad-
mittendi fuerint; cum Societati, vel eius Præpo-
sito Generali plenè sit in Domino satisfactum, pro-
fessio hoc modo, qui sequitur, emitteatur.

2 In primis Præpositus Genera-
lis, vel qui accepta ab eo faculta-
te, ad professionem admittet,

A* postquam publicè missæ sacri-
ficium obtulerit in ecclesia corā
domesticis & alijs externis, qui
interfuerint, cum sanctissimo
Sacramēto Eucharistiae ad eum,
qui professionem est emissurus,
se conuertat: Ille autem absolu-
ta generali cōfessione, & verbis,
quæ ante communionem dici so-
lent, voce alta Votum suum scri-

ptum **A § P** Arti-
cularia
qua hic, & infe-
rius attinguntur,
decent quidē, &
cum fieri potest,
obseruanda sunt;
non tamen, ut ne
cessaria. Fieri e-
nim posset, ut sa-
cerdos non esset, vel missam celebrare nō posset, qui ex or-
dinatione Præpositi Generalis professionem admittit. Il-
lud autem essentialē est, ut publicē votum legatur coram
ijs de Societate & externis, qui adfuerint, atq; ut tan-
quam solemne & emittatur, & admittatur.

B § Promissio

ptum (quod aliquot ante dies considerauerit oportet) leget; cuius formula hæc est.

E G O .N. professionem facio, & promitto omnipotenti Deo coram eius Virgine matre, & vniuersa cœlesti curia, ac omnibus circumstantibus, & tibi Patri Reuerendo Praeposito Generali Societatis IESV locum Dei tenenti, & successoribus tuis ; vel , tibi Reuerendo Patri vice Praepositi Generalis Societatis IESV & successorum eius, locum Dei tenenti; perpetuam Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam , & secundum eam ,

B § Promissio docendorum puerorum, ac rudium hominum iuxta litteras Apostolicas, & Constitutiones, non inducit aliam obligationem, quam reliqua spiritualia exercitia, quæ ad auxilium proximorum adhibentur ; cuiusmodi sunt confessiones, & prædicationes, et cæt. in quibus quisque se debet occupare iuxta rationem obedientiæ suorum Superiorum . Quod autem de pueris docendis in voto fit mentio ; ea de causa fit, ut sancta hac exercitatio peculiari modo sit commendata, & deuotius curetur propter singulare obsequium, quod Deo per eam in animarum auxilio exhibitur, & quia facilius obliuioni tradi poterat, & in desuetudinem abire, quam alia magis speciosa, cuiusmodi est prædicatio, & cæt.

* peculiarem curam circa puerorum eruditionem , iuxta formam viuendi in litteris Apostolicis Societatis IESV , & in eius Constitutionibus contentam .

* Insuper

C § Tota

C* Insuper promitto specialē Obedientiam summo Pontifici circa missiones ; prout in eisdem litteris Apostolicis, & Constitutionibus continetur . Romæ, vel ali bi, tali die, mense, & anno, & in tali ecclesia .

4 Post hæc sumet sanctissimum Eucharistia sacramentum . Quibus peractis, in libro , quem ad hoc habebit Societas, eius nomen, qui professionem emisit, & illius , in cuius manibus emisit, adnotato die, mëse, & anno, scribetur ; & eius Vota scripta assertabuntur ; vt omnia semper constare possint, ad Dei gloriam .

5 Aliqui, qui ad professionem trium votorum solemnium duntaxat admittētur, in ecclesia, ac coram domesticis & externis, qui aderunt, antequām sanctissimum Christi corpus accipiāt, ex scripto suum votum iuxta formulam sequentem legent .

6 E G O . N. Professionem facio, & promitto omnipotenti Deo coram eius Virgine Matre, & universa cœlesti curia , ac omnibus circumstantibus, & tibi Reuerendo Patri Præposito Generali Societatis I E S V locum Dei tenenti , ac successoribus tuis ; vel , tibi Reuerendo Patri vice Præpositi Generalis Societatis I E S V , & successorum eius, locum Dei tenenti;

C ¶ Tota intentio quarti huīus voti obediēdi summo Pontifici fuit & est circa missiones ; & sic intelligi oportet litteras Apostolicas, vbi de hac obedientia loquuntur ; In omnibus, quæ iussit summus Pontifex, et quocunque miserit, et cæt.

IN CA-

tenenti; perpetuam Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam, & secundum eam, peculiarem curam circa puerorum eruditionem, iuxta formam viuendi in litteris Apostolicis Societatis IESV, & in eius Constitutionibus contentam; Romae, vel alibi, tali die, mense, & anno; & in tali Ecclesia. Deinde sequitur Communio, & reliqua superius dicta.

DE ADMITTENDIS

Coadiutoribus formatis, & Scholasticis. Cap. IIII.

Q VI in Coadiutores formatos spirituales cum simplicibus votis, & non solemnibus admittuntur, in Ecclesia, vel sacello Domus, aut alio dece

I N C A P V T
IIII.

J A I N manibus fieri

vota dicuntur, quando emittuntur coram aliquo; qui, cum ad id habeat potestatem, ea admittit. Et quamvis multi ad essent, cum huiusmodi vota fiunt; non ideo tamē mutant naturam simplicium; quandoquidem intentio emittentis & admittentis iuxta traditam à sede Apostolica facultatem hac est, ut nec emittantur, nec admittantur vt solemnia. Ad prudentiam autem admittentis pertinebit consecutura edificationis rationem habere;

& sic

EGO .N. promitto omnipotenti Deo coram eius Virgine matre, & tota cœlesti curia, & tibi R. Patri Præposito Generali Societatis IESV locum Dei tenenti, & successoribus tuis ; vel, tibi R. Patri vice Præpositi Generalis Societatis IESV, & successorum eius, locum Dei tenenti; perpetuam Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam, & secundum eam, peculiarem curam circa puerorum eruditionem ,

B* iuxta modum in litteris Apostolicis , & Constitutionibus dictæ Societatis expressum . Romæ , vel alibi , in tali loco , die , mense , & anno &cæt. Demum sumat sanctissimum Christi corpus; & fient, quæ de Professis dicta sunt .

* Formula
petuitatem attinet , conditione, quæ hæc est; Si Societas eos tenere volet . Quamvis enim illi, quod in ipsis est, se obligent in perpetuum, suæ devotionis & stabilitatis gratia : liberum tamen erit Societati eos dimittere; ut in secunda Parte dicatur: quod si accideret ; tunc illi liberi ab omnium ratorum obligatione manent.

& sic curabit, vt plures, vel pauciores intersint . Cæterum eadem erit formula, qua Coadiutores temporales , & spirituales vietur; & præraq; in exterioribus persimilis erit ei,qua Professi vtuntur .

B ¶ Quod dicitur, iuxta Bullas, & Constitutiones, intelligendum est, quod Coadiutores emittunt briusmo di simplicia vota cum tacita quadam, quod ad per-

C g S

C ¶ Si homines essent, qui latinam linguam non inteligerent, quales alii qui Coadiutores temporales erunt; votum in vernacula lingua vertetur; & legant ipsi, vel praeat alius legendo uerba, que mox ipsimet, eum inse- quendo, pronun- ciabunt.

D ¶ Ut hoc votum soli Deo offeratur, & non homini: ita nemo id admittit. Propterea in nullius manibus fieri dicitur: et cōditio illa tacita, qua inesse dicta est in voto Coadiutorum, quod ad perpetuitatem attinet, etiam in hoc est intelligenda, scilicet; si Societas eos tenere volet.

E ¶ Promissio ingrediendi Societatem, ut declaratum est ini-

* Formula ad Coadiutores in rebus temporalibus admittendos, eadē erit, clausula illa de puerorum institutione solū remota.

Qui, peracta sua priori probatio-
ne & experimentis per bieniū, in Scholasticos approbatos
admittuntur, coram aliquibus
domesticis, * quamuis non in D
manibus cuiusquam, vota sua
emittent' ad hunc modum.

Omnipotēs sempiterne Deus, 4
EGO .N. licet vnde cuncte di-
uino tuo conspectu indignissi-
mus, fretus tamen pietate ac mi-
sericordia tua infinita, & impul-
sus tibi seruīdī desiderio voueo
corā sacratissima Virgine Maria,
& curia tua cœlesti vniuerla, di-
uinæ Maiestati tuæ Paupertatē,
Castitatem, & Obedientiam per-
petuam in Societate IESV;

* & promitto eandem Societatē E
me ingressurum, vt vitam in ea
perpetuò degam; omnia intelli-
gendo

C V M D E C L A . C . I I I I .

gendo iuxta ipsius Societatis Cōstitutiones. A tua ergo immensa bonitate & clementia per I E S V Christi sanguinem peto suppliciter, vt hoc holocaustū in odorem suavitatis admittere digneris; &, vt largitus es ad hoc desiderandum & offerendum, sic etiam ad explendum, gratiam vberem largiaris . Romæ , vel alibi , tali loco , die , mense , & anno . Post hæc perinde , vt alij , sanctissimū Christi corpus sument ; & reliqua , quæ superius dicta sunt , peragentur .

¶ Postquam aliquis in corpus Societatis cooptatus fuerit in ali F quo gradu , * ad alium progredi curare non debet: sed in suo perfici , & obsequio Dei & gloriæ sese impendere , ac Superiori , qui scilicet Christi Domini nostri vi- ccs gerit , curam aliorum omnium relinquere .

¶ Qui in domibus versantur , post biennium vote eadem emittere , quæ Scholastici , & Christo Domino nostro se obstringere debent ; & id , quamvis studijs applicandi non videantur , nec expedire , vt tam citò in Coadiutores formatos , vel Professos admittantur , existimetur . Quod si quis propria impulsus deuotione

est initio huius partis , est de votis Professorum solemnibus , vel Coadiutorum formatum , prout Præposito ad maius Dei obsequium fore vi debitur , emittebis .

F ¶ Proponere quæ in animo versantur , quæque occurruunt , licetū est : nihilominus , vt in Examine dicitur , omnino paratum esse oportebit , vt id melius esse existimet , quod Superiori suo melius vi debitur .

G ¶ Etiam

G ¶ Etiam in libro aliquo horum memoria (sicut & aliorum) honestas ob causas debet asseruari.

H ¶ Quod ad Scholasticos attinet ; iam in quarta Parte dictum est , quibus temporibus sua vota renouare debeant . Eadem erit ratio eorum , qui in Dominibus habitant , et vota emiserunt .

In tribus enim festis solemnibus singulis annis ea renouare debent , & in aliquo alio , si Superiori videretur expedire : non in cuiusquam manibus , sed unoquoque suum rotum legente coram sanctissimo Sacramento , reliquis , vel nonnullis de Societate presentibus ; ut magis ad devotionem obseruandi quod Deo ac Domino nostro promiserunt , magisque pre oculis habendum id , quod ex obligatione debent eidem Domino , excitentur .

SEXTA

DECLA-

SEXTA PARS

DE IIS, QVI ADMISSI,

ET IN CORPVS SOCIE-

tatis cooptati sunt, quod ad
ipsorum personas attinet.

DE IIS, QVÆ AD OBE-

dientiam pertinent.

Cap. I.



TILLI, qui iam ad professionem, vel in Coadiutores formatos admisi sunt, vberiori cum fructu iuxta nostrum Institutum diuino seruicio, & proximorum auxiliis se impendant; aliqua in scipis obseruare debent; quorum præcipua licet ad ea vota, quæ Deo & Creatori nostro iuxta litteras Apostolicas obtulerunt, reducantur; de illis tamen, ut magis & de clarentur, & commendentur, in hac sexta Parte dicitur. Et quoniam quæ ad votum Castitatis pertinēt, interpretatione non indigent; cum constet, quām sit perfectè obseruanda, nempe enitendo Angelicam puritatem imitari & corporis, & mentis nostræ māditia: His suppositis, de sancta Obediētia dicetur; quam quidem omnes plurimum obseruare, & in ea excellere studeant; nec solum in rebus obligatijs, sed etiam in alijs; licet nihil aliud, quam si-

K gressus

gnum voluntatis Superioris sine ullo expresso precepto, videretur. Versari autem debet ob oculos Deus Creator ac Dominus noster,

D E C L A R A -
T I O N E S
I N Sextam Par-
tem.
I N C A P V T
I.

A § Hæ pri-
ma De-
claratione, quæ si-
mul cum Constitu-
tionibus promul-
gantur, eandem,
quam illæ, autho-
ritatem habent; et
ita in utrarumque
observatione ean-
dem curam adhi-
beri oportet.

B § Huiusmodi
sunt illæ omnes, in
quibus nullum ma-
nifestum est pec-
catum.

C § Obe-
littera à nobis inchoata nec dum perfecta studio ce-
leriter

uita Creator ac Dominus noster, propter quem homini obedientia praestatur: &, ut in spiritu amoris, & non cum perturbatione timoris procedatur, curadum est; ita, ut omnes constanti animo incumbamus, ut nihil perfectionis, quod diuina gratia consequi possimus, * in absoluta omnium Constitutionum observatione, nostrique Instituti peculiari ratione adimplenda prætermittamus: & exactissime omnes neruos virium nostrarum ad hanc virtutem Obedientię in primis Summo Pontifici, deinde Superioribus Societatis exhibendam intendamus; ita, * ut omnibus in rebus, ad quas potest cum charitate se Obedientia extendere, ad eius vocem perinde, ac si à Christo Domino egredieretur (quandoquidem ipsius loco, ac pro ipsius amore & reuerentia obedientiam præstamus) quam promptissimi simus, re quavis, atque adeo.

leriter obediendi relictā ; ad eum scopum vires omnes ac intentio nem in Domino conuertendo ; **C*** vt sancta Obedientia tum in executione , tum in voluntate , tum in intellectu sit in nobis semper omni ex parte perfecta ; cum magna celeritate , spirituali gau dio , & perseverantia , quidquid nobis iniūctum fuerit , obeundo ; omnia iusta esse , nobis persuadē do ; omnem sententiam ac iudicium nostrum contrarium cœca quadam obediētia abnegando ; & id quidem in omnibus , quæ à Superiori disponuntur , vbi definiri non possit (quemadmodū dictum est) aliquod peccati genus intercedere . Et sibi quisque persuadeat , quod qui sub Obedientiā viuunt , se ferri ac regi à diuina Prouidentia per Superior es suos , sinere debent , perinde , ac si cadauer essent ; quod quo quōuersus ferri , & quacunque ratione tractari se sinit ; vel similiter , atque senis baculus , qui , vbi cunque , & quacunque in re velit eo vti , qui eum manū tenet , ei inseruit . Sic enim obediens rem quamcumque , cui eum Superior ad

Obedientia ,
quod ad executio nē attinet , tunc
præstatur , cùm res
iussi compleetur :
quod ad volunta tem ; cùm ille , qui
obedit , id ipsum
vult , quod qui iu bet : quod ad intel lectum ; cùm id ip sum sentit , quod il le ; & quod iube tur , bene iuberi exi stimat : & est im perfecta ea obedi entia , in qua præ ter executionē non est hoc eiusdem u luntatis & senten tiae inter eum , qui iubet , & qui obe dit , consensio .

IN CA
K ij auxilium

auxilium totius corporis religionis velit imp̄deret; cum animi hilaritate debet exequi, pro certo ha-
bens, quod ea ratione potius, quam re alia quauis,
quam pr̄stare possit propriā voluntatē ac iudicium
diuersum sectando, diuinā uoluntati respondebit.

Omnibus itidem maxime commendatum sit, 2
ut multum reuerentix (& pr̄cipuè in interiori
homine) suis Superioribus exhibeant, IESVM
CHRISTVM in eisdem considerent, ac reuerean-
tur, eosdem ex animo ut patres in eodem diligent;
ac sic in spiritu charitatis in omnibus procedant,
ut nihil ex externis uel internis eos celent; quin po-
tius, ut omnia prorsus intelligent, quod melius in uia
salutis & perfectionis se dirigant, optare debent.
Et ea de causa omnes tam Professi, quām formati
Coadiutores semel singulis annis (& quoties pr̄te-
rea superiori visum fuerit) ad suas conscientias in
confessione, vel secretō, vel alia ratione eidem aperi-
endas propter magnam eius rei utilitatē (vt in Exa-
mine dictum est) parati esse debebunt; tum etiam ad
confessionem generalem, quæ ab ultima generali
inchoetur, ei, quem Superior sibi substituerit, fa-
ciendam.

Deferant omnes ad Superiorem suum res, quæ 3
eis expetendæ occurrerint: nec priuatus quispiam di-
rectè, vel indirectè sine eius facultate, & appro-
batione, à Summo Pontifice, nec ab alio extra So-
cietatem gratiam ullam in suum priuatum, vel al-
terius usum petat, aut petendam curet: sibique
persuadeat,

persuadeat, si per Superiori suum, vel cum eius consensu, quod optat, non obtinuerit, ne id quidem ad diuinum seruitium sibi conuenire; &c, si conuenit, cum Superioris consensu, ut qui Christi Domini nostri locutum erga ipsum tenet, id se consequatur.

DE IJS, QVAE AD

Paupertatem, quæque eam consequuntur, pertinent.

Cap. 11.

PAUPER TAS, vt murus Religionis firmus, diligenda & in sua puritate conseruanda est; quæcum diuina gratia aspirare fieri poterit. Et quia humanae naturæ hostis ad hoc propugnaculum ac resurgum debilitandum (quod Deus Dominus noster Religionibus inspirauit contra illum, aliosq; religiosis perfectionis aduersarios) eniti solet, ea, quæ à primis Fundatoribus bene ordinata fuerant, immutare; per declaraciones, vel innouationes, primo illorum spiritui minimè consentaneas: vt quod in nobis situm fuerit, hac parte Societati prospiciamus: Quicunq; IN CAP. 11.
in ea professionem emiserint,

A se ad innouationem Constitutionum in ijs, quæ ad Paupertatem pertinet, nihil facturos praesertim; nisi aliquo modo pro-

A § 1 Nnouari,
quod ad
paupertatem atti-
net, est relaxari
ad redi-

* iii rerum

150 CONST. PARS VI.

ad redditus, vel possessionem villā in propriū usum, uel ad sacrifiam, vel ad fabricam, uel ad aliquem alium finem preter id, quod ad Collegia, & Domos probationum attinet, admittēdum.

Et ne in re, quae tantum habet momenti, Constitutiones mutentur; post emissam professio nem unusquisque

promittat coram Præposito Generali, & ijs, qui apud eum erunt; offeratque in conspectu Creatoris & Domini nostri, quod nunquam assentietur, vel quidquam aget ad immutandum quod ad Paupertatem in Constitutionibus pertinet; nec in consentu totius Societatis congregatae, nec per seipsum villa ratione id curando.

B Si aliquis ex Fundatoribus Domorū vel Ecclesiarū vellet redditus aliquos ad fabricę usum relinquere; dummodo nec dispositio eorū ad Societatem pertineat, nec sit, unde ei cōpetat actio in illos (quāvis id illi cura esset, ut is, cui tale munus cōmissum est, suum officiū saceret) et sic in rebus similibus; nō esset id à paupertate Societatis alienū.

rerum occurrētium ratione, eam in Domino magis restringēdam iudicarent.

In Domibus, vel Ecclesijs, que à Societate ad auxilium animarum admittentur, * redditus nulli, ne sacrificia quidem, aut fabricæ applicati haberi possint: sed neq; villa alia ratione, ita, vt penes Societatem eorum sit villa di spēsatio: sed in solo Deo, cui per ipsius gratiā ea inseruit, fiducia cōstituatur; sine redditibus ullis ipsum nobis prospecturū de rebus omnibus cōuenientibus ad ipsius maiorem laudē & gloriā.

Professi

B

Si aliquis ex Fundatoribus Domorū vel Ecclesiarū

vellet redditus aliquos ad fabricę usum relinquere; dummodo

nec dispositio eorū ad Societatem pertineat, nec sit, unde

ei cōpetat actio in illos (quāvis id illi cura esset, ut is,

cui tale munus cōmissum est, suum officiū saceret) et sic in re

bussimilibus; nō esset id à paupertate Societatis alienū.

C In

C V M D E C L A . C.

II.

151

- C * Professi viuant ex eleemosynis , in Domibus , cùm aliquò nō mitruatur : nec officium Rectorum ordinariū in Collegijs , vel Vniuersitatibus Societatis habent (nisi ipsarum necessitas , vel magna vtilitas id exigeret)
- D * nec redditibus eorum in Domibus vtantur .

Coad-
tare autem diu etiam possent , cùm necessariū aut cōueniens ad ipsius Collegij , vel Vniuersitatis bonum id esset ; ut si ad gubernationem studiorum essent necessarij ; vel si legerent , aut in spiritualibus exercitijs confessionum & concionum , ad Scholasticos , qui id præstare deberent , subleuandos , vel ad id demum , quod ipsi non possunt , præstandum , occuparentur ; vel si ad visitanda & dirigen-
da huinsmodi Collegia , vel Vniuersitates mitterentur : quando etiam necessarium aut conueniens ad vniuersale bonum id videretur ; vt si aliquis cum expressa facultate Prepositi Generalis scribendi gratia per tempus ali-
quod , se eō recipere .

D Res minima ducuntur pro nibilo ; et ita ad scrupulos eximendos declaratur rbi Rector cum , qui iter per ipsius Collegium haberet , ac viatico egeret , viatico aliquo , ac eleemosyna prosequeretur , recipi eam posse . Quod autem Collegia suppleant aliquos sumptus , quos si ipsa non facerent , facti essent domus , si possent , vi-
stum & viaticum eis , qui ad Collegia ex domibus mit-

K iiiij tuntur ,

C § In Collegijs
Professos non ha-
bitare ; intelligi-
tur , diu in eis ma-
nendo : quamuis ,
dum alio iter fa-
ciunt , diē aliquem ,
vel tempus con-
gruum in eis ma-
nere possint : habi-

tūtūr , prouidere : quamvis id sit , aut esse videatur Domum iuuare ; non tamen est cōtra intentionē huius Cōstitutionis , quæ cauet , ne Collegiorū redditibus ad vicīnū , & vescitū , & alias expēsas proprias Domus iuuētur . Sic etiam intelligitur cōtra Cōstitutionē non esse , quod in aliquo horio Collegij aliquid recreationis infirmi , vel sani , qui sunt in Domibus , sumant ; dum tamen expensis Collegij , quandiu sunt in Domibus , non alātur : & tantundem de rebus similibus potest iudicari .

E ¶ Quia , vt in litteris Apostolicis dicitur , non est habitura Societas ius ciuile ad rem vllam stabilem , nisi ad ipsius habitationem & r̄sum effet opportuna : quidquid stabile illi datum fuerit ; teneatur eo , quām primum poterit , se exuere , ac vendere ; vt pauperibus Societatis , vel externis sua in penuria subueniatur .

Quamvis hoc ita se habeat ; temporis tamen opportunitas ad vendendum non est excludenda . Et hoc intelliga

Coadiutores , quandiu in Domibus erunt , quæ ex eleemosynis viuunt , & ipsi eodem modo viuent : In Collegijs , si Rectores fuerint , vel Lectores , aut alioqui in rebus necessarijs , vel valde conuenientibus eisdē Collegijs vtiles fuerint , viuēt sicut reliqui , ex eorum redditibus , quandiu eorum opera Collegia indigebunt . Cūm autem desierint vtiles esse Collegijs , desinēt in eis habitare ; & in Domibus Societatis , vt de Professis est dictum , habitabunt .

Non solum redditus , * sed nec possessiones vllas habeant in par-

ticulari

mi , vel sani , qui sunt in Domibus , sumant ; dum tamen expensis Collegij , quandiu sunt in Domibus , non alātur :

& tantundem de rebus similibus potest iudicari .

¶

CVM DECLA. C. II.

153

ticulari nec in cōmuni Domus vel Ecclesiæ Societatis, præterquam quod ad habitationem, vel vsum necessarium eis, aut valde conueniens fuerit; cuiusmodi duceretur; si in vsum conualescentium, vel eorum qui, ut rebus spiritualibus vacent, se ab hominum frequentia recipiunt, locus aliquis à communi habitatione separatus, qui aere salubriori, & alijs commodis polleter, admitteretur; & tunc huiusmodi ille sit, ut nec alijs locetur,

F nec fructus, qui reddituum loco esse possint, habeat.

6 Quamuis ad bona & sancta opera, & maximè perpetuo duratura incitare laudabile sit; ob maiorem vel si fructus, & olera ex hortis renderentur; quorum nihil licebit. Quamuis fructibus, aut parte ipsorum ad commodum domus sue vti possint: si tamen Societas colonum aliquem, vel secularem hominem haberet, qui hortis vel agris, quos dictæ Domus habent, praesett; non esset etiam ei prohibendum, ne ad priuatam suam utilitatē, quod videretur conuenire, ex dictis, ficeret: dummodo tunc nec ad Domos nec ad particulares personas Societas utilitas interim villa perueniret.

tur, cum res illa stabilis necessaria non est ad Domus vsum, vt aliqua ex superiori memo ratis. Aliarum rerum mobilium, vt pecuniarum, vel librorum, vel earum, que ad viciū & vestitum perti neant, potest in cōmuni Societas proprietate ad vsum suum habere.

F Huiusmodi essent, si vini, vel olei, vel tritici prouentū dictæ pos

sessiones ferrent;

vel si fructus, & olera ex hortis renderentur; quorum

nihil licebit. Quamuis fructibus, aut parte ipsorum ad

commodum domus sue vti possint: si tamen Societas co

lonum aliquem, vel secularem hominem haberet, qui hor

tis vel agris, quos dictæ Domus habent, praesett; non es

set etiam ei prohibendum, ne ad priuatam suam utilitatē,

quod videretur conuenire, ex dictis, ficeret: dummodo

tunc nec ad Domos nec ad particulares personas Societa

ties utilitas interim villa perueniret.

¶ Quamvis

maiores tamen ædificationem nullus de Societate debet, nec potest quemquam ad eleemosynas perpetuas Domibus vel Ecclesiis eiusdem Societatis relinquentandas incitare: & si aliqui sponte sua eas relinquerent, nullum ius ciuale ad eas petendas in iudicio adquiratur. Sed, cum ad id charitas propter Deum eos mouerit, tunc eas elargiantur.

G¶ Quamuis quicunque voluerint, Domum vel Ecclesiam eleemosynis iuuare possint (sive in spiritualibus ipsis ab ea iuuetur, sive non) tamē nō debet quidquam accipi tantum stipendium, vel eleemosyna pro ijs, quæ ob solum Christi domini nostri obsequiuntur eis communicaantur; ita, ut hoc detursant a cipiat pro illo.

H¶ Intel- qui ad cōciones, missas, vel confessiones, & reliqua spiritualia ad eam conueniunt, coniici

Omnes, qui sub obedientia sunt Societatis, * meminerint G se gratis dare debere, quæ gratis acceperunt, nec postulando, nec admittendo stipendium, vel eleemosynas villas, quibus Missæ, vel confessiones, vel prædicationes, vel lectio[n]es, vel visitationes, vel quodvis aliud officium ex ijs, quæ Societas iuxta nostrum Institutum exercere potest, compensari videatur: vt sic maiori cum libertate polsit & proximorum ædificatione, in diuino seruitio procedere.

Vt omnis avaritiae species evitetur, præcipue in pijs ministerijs, quibus ad animarū auxilium Societas vtitur; nulla sit in Ecclesia arca, in quā eleemosynæ ab ijs,

conijci solent.

Eadem de causa munuscula, quæ Magnatibus ad res maiores ab ipsis obtainendas offerri solent, ne offerantur; nec huiusmodi primarios viros inuisere nostri consuecant, nisi sancto studio piorum operam ducerentur; vel quando intima benevolentia in Domino tam essent coniuncti, ut huiusmodi officium aliquoties eis deberi videretur.

10. Parati sint ad mendicandum ostiatim, quando uel obedientia, uel necessitas id exigit. Et sit unus, vel plures ad eleemosynas petendas, quibus personæ Societatis sustententur, destinati; quas eleemosynas simpliciter amore Domini nostri petent.

H. * Vt nihil proprium domi teneri, ita nec foris apud alios potest. Et quique ijs, quæ de communione data fuerint ad usum suum necessarium aut conuenientem, resecatis superfluis, sit contentus.

Quo alijs, qui tempus probationis nondum explauerunt, hoc intelligi debet de rebus ijs, quæ in presentia subsint eius dispositioni. Nihil enim horum habere debent, nisi conscientia & approbante Superiore. Neque vero sermo est de bonis, quæ forte procul inde illi habent, de domibus scilicet, vel rebus alijs: sed, quod ad hanc attinet, parati etiam esse debebunt, vt illis se abdicent, quandoconque superiori videretur; vt in Examine dictum est.

H ¶ Intelligendum est hoc absolute de Professis, & Coadiutoribus formatis. Cæterum in

Scholaisticis, &

I ¶ Id

156 . . . CONST. PARS VI.

Quo melius Paupertatis puritas, & quies illa,
quam secum assert, conseruetur; non solum parti-
culares Professi, vel Coadiutores formati hæredi-
tariæ successionis nō erunt capaces; verum nec Do-
mus, nec Ecclesiæ, nec Collegia eorum ratione.
Sic enim, omnibus litibus & controuersijs präci-
fis, charitas cum omnibus ad Dei gloriam melius
conseruabitur.

Quando Suimus Pontifex, vel Superior huius-
modi Professos, vel Coadiutores ad laborandum in
vineam Domini mittet; nullum viaticum petere
possint, sed se liberaliter repre-

I ¶ Id est po-
dites, vel equites
cum pecunijs, vel
sine illis: & omni-
no parati esse debe-
bunt ad id facien-
dum, quod is,
qui mittit, magis
conuenire, & ad
maiores adificationem vniuersalem fore indicauerit.

K ¶ Nisi id fieret propter aduersam valetudinem cōti-
nuam, uel necessitatē urgenter propter publica negotia,
principue in amplis populis. Tunc enim potius vniuersal-
is boni, & sanitatis nostrorum, quam tēporis definiti, aut
perpetui, quamq; suis vel alienis pēdibus incendendi, ratio
est habenda; intuendo semper quod necessariū et honestū
st, & nulla ratione quod ad pompam ullam pertineat.

L ¶ Vel

ipsa Societate (sive Præpositus,
sive subditus ille sit) ordinarie
habebitur.

15 In vestitus itidem ratione tria
obseruentur; Primum, vt hone-
stus ille sit; Alterum, * vt ad v-
sum loci, in quo viuitur, accom-
modatus; Tertium, vt profes-
sioni paupertatis non repugnet.
M * Videretur autem repugnare, si
sericis, vel preciosis pannis vte-
remur; à quibus abstinentum
est; vt in omnibus humilitatis
& submissionis, debita ad mai-
orem Dei gloriam ratio habeat-

16 In ijs, quæ ad rationem vi-
ctus, somni, ac vlus reliqua-
rum rerum vita necessiarum,
vel conuenientium spectant,
* quamuis bus, honestis ta-
men, indueretur: sed ad ordinarium vestiendi modum
eis vti non debent. Est nihilominus considerandum,
quod non omnes eisdem viribus naturalibus, nec sani-
tate corporis, nec estate ad eam conuenienti pollent: at-
que ita iuxta manus particulare bonum huiusmodi per-
sonarum, & vniuersale aliarum multarum, id conside-
randum est, & quoadeius fieri poterit, ad maiorem Dei
gloriam prouidendum.

L § Velsaltem
quod omnino non
recedat.

M § Hoc intel-
ligendum est in ijs,
quibus Domus no-
nas vestes pro-
uidet. Non ta-
men repugnat,
quod qui Socie-
tatem ingrediun-
tur, si panno pre-
ciosiore, aut re-
simili induit ve-
nerunt, eo vti pos-
sint; nec etiam, si
in occurrenti ali-
qua occasione, vel
necessitate quis
vestibus meliori-
bus, honestis ta-

N § In par-

N¶ In particularibus si magis vel minus necessarium erit iuxta circumstantias personarum, relinquetur discretioni eorum, qui ipsis præfunt; ut, quemadmodum eis conueniet, prouideant.

* quamvis communis illa sit, mini meq; diuersa ab eo, quod Medicus illius loci, in quo uiuitur, iudicabit, ita, ut quod quisque sibi inde substraxerit, ex deuotione, non ex obligatione subtrahat; habenda tamen semper erit ratio humilitatis, paupertatis, ac spiritualis ædificationis; que semper nobis in Domino obculos uersari debet.

D E I I S R E B V S , I N
quibus occupati, & à quibus abstinerent debent qui in Societate sunt. Cap. III.

QVONIAM habita ratione temporis, ac probationis uitæ, quæ expectatur, ut aliqui ad professionem, uel in Coadiutores formatos in Societate admittantur, tanquam certum ducitur, eos uitios spirituales futuros; & qui sic in via Christi Domini nostri profecerint, ut per eam currere possint, quantum corporis ualetudo & externæ occupationes charitatis atque obedientiæ permittent: non uidetur in ijs, quæ ad orationem, meditationem, & studium pertinent, ut nec in corporali exercitatione ieiuniorum, uigilarum, aut aliarum rerum ad austерitatem uel corporis castigationem spectantium

Aspectantium * ulla regula eis præscribenda; nisi quam dilcreta charitas unicuique dictauebit: dum tamen semper Confessarius consulatur, &c. ubi dubium acciderit, quid conueniat, res ad Superiorem referatur. Hoc tamen dicetur in universum; esse quidem animaduertendum, ne nimius huiusmodi rerum usus tantopere vires corporis debilitet, tantumque temporis eos distineat; ut deinde spirituali proximorum auxilio iuxta nostri Instituti ratione non sufficiant: Nec contra tanta in illis sit relaxatio; ut, seruore spiritus refrigescente, humani ac inferiores affectus incalescant.

2. Sacramentorum frequentatio ualde commendetur. Differri autem non debet communio, aut Missæ celebratio sine causis iudicio Superioris legitimis, ultra octo dies; omnesque assignato sibi Confessario, uel alioqui iuxta ordinem, quem quisque præscriptum habet à Superiore, confiteantur.

Ex Regu-

IN CAPVT
III.

A¶ **S**i quibusdam conuenire iudicabitur certū tempus præscribi, ne excedat, uel deficiat in spi ritualibus exercitijs; Superior id facere poterit. Sic etiam in vsu aliorum mediorum, si ipse omnino iudicaret aliquo rten dum esse, non id relinquendo arbitrio cuiusquā particularis persona, procedet, vt in Domino conuenire iudicabit. Subditi autem erit, cum omni deuotione, quod sibi præscriptum fuerit, amplecti.

B ¶ **S**i

Ex Regulis particularibus, quæ in domibus, ubi ipsi fuerint, obseruantur, debent operam dare, ut eam partem obseruent, quæ conueniens est, ac iudicio Superioris ipsis imponetur; siue ad profectionem uel ædificationem suam id sit, siue etiam aliorum; inter quos uersantur.

Quoniam occupationes, quæ ad animarum auxilium assumuntur, magni momenti sunt, ac nostri Instituti propriæ, & ualde frequentes; cumque alioqui nostra habitatio tam sit in hoc uel in illo loco incerta: * non uten-

B § Si in quibus- tur nostri choro ad horas cano-
dam Domibus vel nicas, uel missas, & alia officia
Collegijs sic con- decantanda: quandoquidem il-
uenire iudicare- lis, quos
tur; eo tempore, quo vespere prædicandum, vel legendum
est, ad populum detinendum ante huismodi lectiones vel
conclaves posset vespertinum officium tantum dici. Sic
etiam ordinarie Dominicis & festis diebus sine cantu fi-
gurato uel firmo, vt vocant, sed tono quodam deuoto, sua-
ui, & simplici, & id in hunc finem, et quatenus iudicaretur,
quod populus ad magis frequentandas confessiones,
conclaves, & lectiones moueretur, & non aliter. Eodem
tono officium, quod tenebrarum dici solet, cum suis cere-
monijs in hebdomada sancta fieri posset.

In Missis maioribus, quæ dicentur (licet submissa vo-
ce) habita deuotionis et decentiae ratione, licebit duos ue-
stitos superpellicijs, vel rnum assistere: prout in Domino
fieri poterit.

C § Quod

lis, quos ad ea audienda deuotio mouerit, abunde
suppetet ubi sibi plis satisfaciant. Per nostros autem
ea tractari conuenit, quæ nostræ uocationis ad Dei
gloriam magis sunt propria.

Cum homines itidem huius Societatis semper
parati esse debeant ad discurrendū per quasuis mun
di partes, quo fuerint à Summo Pontifice, uel à suis
Superioribus missi; non debent curam animarum,
neque item mulierum Religiosarum, uel aliarum
quarumcunque suscipere, ut ordinarie illarum con
fessiones audiant, uel ipsas regant: Quamuis nihil
repugnet, semel unius Monasterij confessiones ob
speciales causas audire.

C * Obligari etiam ad missas per
petuas in suis ecclesijs dicendas, uel ad curam similem, quam li
bertas nostro procedendi modo in Domino necessaria non pati
tur, minimè conuenit.

T Ut plenius possit Societas re
bus spiritualibus iuxta suum In
stitutum uacare; * quoadeius sic
ri poterit, à negotijs secularibus

abstineat fieri poterit: Superiori tamen ad casum aliquem necessi
tatis, vel maioris momenti ad finem diuini seruitij prefi
xum facultas dispensandi ad tempus relinquetur. His
autem Superior Præpositus Generalis erit, vel qui ab eo
facultatem ad hoc acceperit.

C ¶ Quod ad
Collegia attinet, in quarta Parte
attingitur, quid horum possit tol
rari: Domibus que
dem omnino con
uenit tale onus nō
suscipere.

D ¶ Hoc obser
uetur, quoadeiu

rebus spiritualibus iuxta suum In
stitutum uacare; * quoadeius sic
ri poterit, à negotijs secularibus

abstineat fieri poterit: Superiori tamen ad casum aliquem necessi
tatis, vel maioris momenti ad finem diuini seruitij prefi
xum facultas dispensandi ad tempus relinquetur. His
autem Superior Præpositus Generalis erit, vel qui ab eo
facultatem ad hoc acceperit.

L E ¶ Si si

162 CONST. PARS VI.

abstineat (qualia sunt testamentariorum, vel executorum, vel procuratorum rerum ciuilium, aut id genus officia) nec ea ulla precipibus adducti obedientia suscipiant, vel in illis se occupari sinant. Quod si Collegiorum aliqua negotia tractanda fuerint, suos habeat procuratores, per quos ea tractent, & iura sustineantur. Si uero ad Domos Societatis, vel ad totum eius corpus pertinent: quod pacem suam melius conservare possit Societas; idem procurator, vel alius ex Coadiutoribus, vel demum aliquis ex ira Societatem, aut Familia quæpiam, quæ domus patricium susciperet, ius Societatis ad maiorem Dei gloriam possit defendere.

Eadem de causa, utque inquietudinis à nostra professione alienæ occasiones euntentur, & melius pax ac benevolentia cum omnibus ad maiorem Dei gloriam conseruetur, nemo ex Professis, vel Coadiutoribus, vel etiam Scholasticis Societatis in causis ciuilibus, nedum criminalibus, se examinari (nisi, qui ad peccatum obligare potest, compelleret) sine licentia Superioris permittat. Superior autem eam minimè dabit, nisi in causis

E **I** Si Superior alicui facultatem daret, ut in causa ciuili exactimaretur in graviam alicuius, cui id denegari non posse videretur; limitatio tunc necessaria erit, quæ prohibeat, si quis articulus criminalis vel infamatorius occurrerit, in eo examinari. Ad hoc enim nullus Superior facultatem dare debet.

IN CL-

quæ ad Religionem Catholicam pertinent, vel alio-
qui in pijs, quæ sic cedunt in huius fauorem, vt in
alterius detrimentum non cedant; Quandoquidem
Instituti nostri est, sine cuiusquam offensione, qua-
rum fieri potest, omnium in Domino commodis
inseruire.

D E A V X I L I O , Q V O D I A
morientibus in Societate præstatur, &
de suffragijs post mortem.

Cap. IIII.

VT in vita vniuersa, ita & multo magis in morte
vnusquisque de Societate eniti, & curare debet,
ut in ipso Deus ac Dominus noster IESVS Christus
glorificetur, ipsiusque beneplacitu impleatur,
& proximi ædificantur, saltem exemplo patientiae,
fortitudinis, cum fide viua, ac spe, & amore bono-
rum illorum æternorum, quæ nobis Christus Domi-
nus noster tam incomparabilibus vita suæ tempo-
ralis laboribus, & morte promeruit, & acquisivit.
Cum tamen persæpe huiusmodi sit morbi ratio, vt
usum virium animæ magna ex parte impedit, cum
que huiusmodi sit ille à temporali uita transitus, ut
propter graues impugnationes Daemonis (à quo
summopere refert non superari) requirat subsidium
fraternæ charitatis; sollicite aduertat Superior, ut
qui iuxta Medici sententiam de uita periclitatur, an-
te quam usu iudicij priuetur, omnibus Sacramentis

L ij sanctis

Sanctis acceptis, tanquam armis à diuina liberalitate Christi Domini nostri nobis concessis, ad transitum à temporali uita ad æternam, se muniat.

Iuuari etiam deber orationibus omnium dome-
sticorum ualde peculiaribus, donec animam suo Creatori reddat.

IN CAPUT

1111.

AS I aliqui ex

*infirmis, q
in phrenesim inci-
derint, usu rationis
privati sint (quo
in statu quidquid
dixerint, nihil ha-
bet vel culpa vel
meriti) vel si co-
ingeret esse ali-
quos, qui minus
edificationis in sua
egritudine, quam
par esset, præbe-
ret; utrisque pau-
cos assistere ex us-
quibus magis cofi-
deretur, oportere.*

B. In aliquo possent aliquot horæ deesse ad diem natu-
ralem, quando malii odoris ratione (præfertim cum riget
estus) judicio Superioris anteueriti id tempus posse videre
tur: ordinarium tamen spatium id erit, quod dictum est.

C. Vfus

Posteaquam quis expirauerit,
usque ad sepulturam eius corpus
decenter, * quandiu conueniet, B
tenea-

C V M D E C L A . C . I I I I .

C senatur. Postmodum * absolu-
to officio coram domesticis pro
more sepeliatur, & mane proxi-
mo post eius mortem omnes Sa-
cerdotes domestici pro eius ani-
ma missæ sacrificium offerant;
reliqui uero peculiari oratione
pro eodem diuinam implorent
clementiam, atque in eo perseue-
rent ulterius, iuxta Superioris ar-
bitrium, & cuiusvis priuatam deuotionem, & obli-
gationes quæ in Domino intercedunt.

4 Reddantur etiam certiores alij de Societate in lo-
cis illis, quæ Superior conuenire iudicauerit, ut simi-
le officium præsent; ita ut charitas erga eos qui ui-
ta perfuncti sunt, non minus, quam erga uiuentes,
in Domino demonstretur.

Q V O D C O N S T I T V .

tiones peccati obligato-
nem non inducunt.

Cap . V .

1 C VM exoptet Societas uniuersas suas Constitu-
tiones, Declarationes, ac uiuendi ordinem omni-
no iuxta nostrum Institutum, nihil ulla in re declin-
ando, obseruari; optet etiam nihilominus suos om-
nes securos esse, uel certe adiuuari, ne in laqueum ul-
lius peccati, quod ex uero Constitutionum huiusmo-

L i i j di, aut

C § V s u s ha-
bet, ut officium di-
catur tono medio-
criter alto, sine
cantu; præsen-
tibus in ecclesia do-
mesticis cum suis
candelis accensis,
& cat.

di, aut ordinationū proueniat, incident: Visum est nobis in Domino ut excepto expressō uoto, quo Societas Sumo Pontifici pro tempore existenti tenetur, ac tribus alijs essentialibus Paupertatis, Castitatis, & Obedientiae, nullas Constitutiones, Declarationes, uel ordinem ullum uiuendi posse obligationem ad peccatum mortale uel ueniale inducere; nisi Superior ea In nomine Domini nostri I E S V Christi, uel In uirtute Obedientiae iuberet; quod in rebus, uel personis illis, in quibus iudicabitur, quod ad particularē uniuscuiusque, uel ad uniuersale bonum multum conueniet, fieri poterit; & loco timoris offensæ, succedat amor & desiderium omnis perectionis: & ut major gloria & laus Christi Creatoris, ac Domini nostri consequatur.

SEPTIMA

167

SEPTIMA PARS

DE IIS, QVÆ PERTINENT

AD ADMISSOS IN CORPVS

Societatis ad proximorū uti-
litatem per vineam Do-
mini distribuen-
dos.

DE MISSIONIBVS

summi Pontificis.

Cap. I.



T In sexta Pat-
te de ijs dictum
est, quæ obser-
uāda sunt cuiq;
de Societate er-
ga sciplum; ita

in hac septima de ijs dicendū est,
quæ erga proximos (qui finis no-
strī Instituti ualde proprius est)
dum diuiduntur per Christi ui-
neam, ut in ea illius parte, atq;
opere, quod ipsis commissum
fuerit, se exerceat, obseruari de-

A bent, siue à summo Christi Do-

mini

bns totidem capitibns septimæ huins Partis agitur.

DECLARA-
TIONES

IN septimam
Partem.

IN CAPVT

I.

AS H I sunt quæ
iuor mōdi
vniuersaliores, no-
stros diuidendi per
Christi Domini no-
strī uineam; de quā
Partis agitur.

L iij B Intentia

mini nostri Vicario, siue à Superioribus Societatis, qui etiam diuinæ Maiestatis loco ipsis præsunt, per diuersa loca mittantur; siue ipsimet sibi eligant ubi, & qua in re occupentur; si ipsorum iudicio relatum fuerit, ut discurrant quacunque maius Dei & Domini nostri obsequium, & animarum profectum asequi se posse arbitrentur; siue labor sit impendens, non loca peragrando diuersa, sed in stabili ac continua habitatione in aliquibus locis, ubi magnus diuinæ gloriae & obsequij prouentus speratur. Et, ut primo loco de missione summi Pontificis ut inter cæteras precipua, tractetur, animaduertendum est; quod * eò B

B. ¶ Intentio fertur intentio Voti illius, quo quarti voti ad summum Pontificem se obedientia summi Christi Vicarij sine vlla excusatione Societatem tendebat ad locum aliquem particularem; sed ut per uarias mundi partes qui roubabant, spargerentur. Cum enim qui primi conuenerunt in hanc Societatem, ex diuersis prouincijs & regnis essent, nec eis constaret, inter quas regiones fidelium vel infidelium versari deberent; ne in via Domini errarent, promissionem illam vel votum emiserunt, ut summus Pontifex eos ad maiorem Dei gloriam, & iuxta ipsorum intentionem per orbem discurrendi, distribueret; & sicubi optatum spiritualem fructum non inuenirent, ut inde in aliud atque aliud locum, maiorem Dei gloriam & animarum auxilium inuestigando, se conferrent.

C. ¶ Cum

tas obstrinxit; vt quocunque gentium ad maiorem
Dei gloriam & animarum auxilium inter fideles, vel
infideles, nos mittendos censuerit, nos conser-
mus.' Nec intellexit Societas particularē aliquem
locum; sed vt per orbem in diuersas regiones, &
loca spargeretur: cūm optaret, quod factu optimū
esset, eligete; id que speraret futurum, si hanc ipsi-
us distributionem summus Pontifex ficeret.

2 Et in hac parte, cūm omnem proprium sensum
ac voluntatē **C H R I S T O** Domino nostro, & eius
C Vicario Societas subiecerit, * nec
Superior pro seipso, nec quisquā
alius ex inferioribus pro se, vel
pro alio curare nec tentare media-
tē, vel immediatē cum summo
Pontifice, vel eius ministris poterit; vt residere, vel mitti po-
tius in hanc partem, quam in il-
lam debeat: sed inferiores hanc
curam vniuersam summo Chri-
sti Vicario ac Superiori suo; Su-
perior verò, quod ad suam per-
D sonam attinet, * summo Ponti-
fici, & ipsi Societati in Domino
relinquat.

Præterea,

D Societas esse intelligerentur qui ex eadem in loco,
ubi agit **P r a p o s i t u s G e n e r a l i s**; inuenientur; qui possent
quod res habet, bene summo Pontifici referre, si aliorū
velatu

C **I** Cūm aliquis
ex inferioribus ad
locum aliquē vel o-
pus designaretur,
ad quod mittendus
nō fore, rebus à sum-
mo Christi Vicario
bene perspectis, in-
dicaretur; **P r e p o-**
s i t u s g e n e r a l i s ple-
niorem notitiam ei-
us Sanctitati dare,
omnibus tandem ipsi-
us arbitrio reli-
ctis, poterit.

relatu dînero ad
ducî videtur; vt
Prapositum Gene
ralem, quo nō con
uenit ad commune
bonum Societatis
& maius Dei ob
sequium, mittere
cogitaret.

Ei Hoc sane rep
resentari poterit,
in modo debebit per
prelatum, aut quē
uis alium, per quē
summus Pontifex
iubet aliquò profi
cisci, que sit ipsius
mens de modo iti
neris conficiendi;
& ibidem, quò
mittitur, manen
et; nē ex elec
mosynis propter
Christi amorem
emendatis, an
alio modo viuedo.
Quod enim summo
Pontifici melius videbitur, denotius & securius in Dō
mino fieri.

Præterea, qui à summo Pon
tifice designatus fuerit, vt aliquo
se conserat; se ipsum liberaliter,
re temporali nulla pro, viatico
per se, vel per alium postulata,
offerat; quin potius sic à summo
Pontifice mittatur, * vt eius Sá
cra ad maius Dei & sedis Apo
stolicæ obsequium fore, nulla rei
alterius in eo habita ratione, iu
dicauerit.

Si summus Pontifex personam 4
non designaret; sed aliquem, vel
plures ad hunc, vel illum locum
proficiisci iuberet, Superioris ar
bitrio relinquendo, qui sint ad
huiusmodi missionem aptiores;
Superior iuxta eius præceptum
eos, qui magis conuenire, &
aptiores ad id fore videbuntur,
designabit. Quia in re maius bo
num vniuersale intuebitur, &
vt quām minimum detrimentū
alia opera ad Dei obsequiuin fu
scepta, patientur.

Ei, qui sic missus fuerit, ple
ne de
-

F 9 Si

nè declarari conuenit plurimum
missionem suam , & scopum ,
quò fertur summi Pontificis in-
tentio , & effectum cuius gratia
mittitur ; * & hoc , si fieri potest ,
in scriptis , quò exactius , quod
ei iniunctum fuerit , explere pos-
sit . * Eundem etiam Superior
iuuare consilijs ac instructione ,
quoadeius fieri poterit , cura-
bit ; vt in omnibus ad Dei & se-
dis Apostolicæ obsequium , vi-
lhus suum impendat ministeriū .

6. Si ad particularia loca , tem-
pore minimè limitato per sum-
mum Pontificem mittetur : ad
tres menses ibidem manendum
si esse intelligatur , & magis , aut
minus , pro modo maioris aut
minoris spiritualis fructus , qui
inde percipi videbitur , vel alibi
sperabitur ; vel demū vt ad bo-
num aliquod vniuersale magis
expedire iudicabitur . Que om-
nia iuxta Superioris arbitrium ,
qui sanctam intentionem Ponti-
ficus in Christi Domini nostri obsequium consid-
erabit , transigentur .

7. Cum in locis designatis diutius erit residendum ;
si fieri

F. q. si id non
obtinebitur , curā-
dum certè erit , ve
nerbo tenus mēs
summi Pontificis
intelligatur , siue
ipsem eam im-
mediate , siue per
Superiorem , vel
Prelatum , vel
quemvis alium ei
qui mittitur , de-
claret .

G. q. Superior
etia aliquibus do-
cumentis adhibitis ,
non solùm in suis ,
sed etiam summi
Pontificis missio-
nibus iuuare pore-
rit ; vt melius
quod ad Christi do-
mini nostri obse-
quium queritur ,
consequatur .

si fieri poterit sine detimento principalis missionis,
atque intentionis summi Pontificis; excursiones aliquas, si poterit, & cum fructu diuini seruitij eas forte iudicabit, facere, non erit inconueniens; ut in locis vicinis animarum auxilio seruiens, postmodum ad suæ residentie locum redeat: in quo quidem præter id, quod est ei peculiari ratione iniumentum (ad quod præcipuum etiam conferet curam, nec propter alias occasiones, licet bonas, diuini obsequij posthabebit) potest, & debet considerare quibus alijs in rebus, quæ ad Dei gloriam, & animarum salutem conferant, suam operam sine detrimento suæ missionis (ut dictum est) possit impendere. Opportunitatem autem, quam Deus ad id dederit, quantum in eodem conuenire iudicabit, è manibus elabi non sinet.

Ad finem nostræ professionis ac promissionis melius consequendum, Præpositus Generalis, cùm nouus Christi Vicarius in Apostolica sede fuerit constitutus, per se, vel per alium intra annum ab eius creatione & coronatione teneatur eius Sanctitati declarare professionem, ac promissionem expressam Obebientiæ, quæ ipsi Societas peculiari votò circa missiones ad Dei gloriæ se obstrinxit.

DE MIS-

DE MISSIONIBVS

Superioris Societatis.

Cap. III. folio A

IN Caput

II.

A **F** Acilus& expe-
ditius pluribus lo-
cis (præsertim si
remoti sunt à sede
Apostolica) per
Superiorum Socie-
tatis prouideri po-
test ; quam , si se-
per eis , qui homi-
nibus Societatis in-

A **Q** uo spirituali animarum
necessitatibus subueniri mul-
tis in locis maiori cum facilitate,
ac securitate eorum, qui ad id sue
B rint destinati, possit ; * Præpo-
positi Societatis , iuxta facultatē
cōcessam , mittere quosvis de Societate pote-

C runt , * quocunq; magis expe-
dire digent , esset summus Pontifex adeundus . Particulari-
bus etiam securius est , si cum suorum Superiorum obe-
dientia , quam si pro arbitratu suo (etiam si id possent)
& non ab ipsi missi profici serentur , à quibus Christi Do-
mini nostri loco , vt ab interpretibus diuina voluntatio ,
sunt regendi .

B **V**i potest Præpositus Generalis reliqua munera
per seipsum & per inferiores ; ita & hoc mutandi suos ,
reservatis missionibus , quas duxerit reservandas , obire
poterit .

C **M**ittere quocumque eis videbitur , inter fideles
etiam in Indias , & inter infideles , præsertim ubi aliqua
esset habitatio fidelium , vt in Graciam , & cāt. intelli-
gendum est . **V**bi essent omnino infideles ; considerare ad-
modum Superiorum oportebit in conspectu Domini , nra
mittere .

mittere, nec ne,
et quod, et quos
debeat. Semper
autem erit subditi,
missione sua, ut
de manu Domini,
hilari animo susci-
pere.

Dicitur in mit-
tendo ad hunc vel
ad illum locum re-
tius procedatur,
prae oculis haben-
do maius diuinum
obsequium et vni-
uersale bonum, ut regulam, ad quam exigi missiones o-
portet: eligenda videtur in tam ampla Christi Domini
nostrri vinea (paribus ceteris; quod in omnibus, qua se-
quuntur, debet intelligi) eius pars illa, qua magis indi-
get tam ob penuriam aliorum operariorum, quam ob mi-
serum statum et infirmitatem proximorum in ea, et da-
minationis extrema periculum.

Considerandum est etiam, unde verisimile sit fru-
ctum rheriore ex medijs proximi iuuandi, quibus vi-
turi Societas prouenturum; inde scilicet, ubi ostium aper-
tius, et maior dispositio, et facilitas in hominibus,
ut iuuari possent, videretur: quod quidem positum est in
eorum maiori deuotione, ac desiderio (quod ex instantia
qua nostros petunt, ex parte intelligi potest) vel in con-
ditione

ditione & qualitate personarum, quae magis sint idoneas,
ut iuuari, & fructum, quem ceperint, ad Dei gloriam,
conseruare possint.

Vbi magis debemus, ut in locis illis, in quibus Domus
vel Collegia Societatis sunt, vel aliqui ex ea, qui studet, et
beneficentia populi iuuantur. Si paria essent cetera, que
ad spiritualem profectum attinent; magis conueniret,
aliquos nostros operarios versari, & huicmodi loca ta-
lem ob causam iuxta ordinem perfectae charitatis alijs
preferri.

Quia bonum, quod vniuersalius, eò diuinius est: illi
homines, & loca, quae, cum prosectorint, in causa erunt
ut bonum ad multos alios, qui eorum authoritatem se-
quuntur, vel per eos reguntur, perueniat; debent pra-
ferri. Sic spirituale auxilium, quod hominibus magnis &
publicis (sive seculares, ut Principes, Domini, Magi-
stratus, vel Iustitia ministri; sive ecclesiastici illi sunt,
ut Prælati) quodque uiris doctrina & authoritate emi-
nentioribus confertur, maioris momenti esse propter ratio-
nem eandem boni vniuersalioris existimandum est; pro-
pter quam etiam auxilium impensum magnis gentibus,
ut Indis, vel populis primarijs, vel Vniuersitatibus,
quod solent multi confluere, qui, si iuuentur, ipsi opera-
rij esse ad alios iuuandos poterunt, debeat preferri.

Vbi itidem intelligeretur inimicus Christi domini no-
stri seminasse Rizania; ac præcipue effecisse, ut male
sentiant, vel male affecti sint in Societatem, quod impe-
diatur fructus, qui ex ea posset prouenire; tunc impen-
suum esset incumbendum, præsertim si alicuius momenti,

& cui se

& cuius habenda sit ratio, is locus est: eoque mittendi
essent homines, si fieri posset, qui uita exemplo & doctrina
conceptam ex falsis narrationibus malam opinionem
removerent.

E. Ad meliorum certiores operum electionem, ad quam ad illam partem mittendis, & ad hoc ordinem potius, quam ad illud, & ut etiam in diuinis honoribus maiusque bonorum in hunc locum potius, quam in illum mouere possit. Et vi aliqua, quae ad alterutram partem possunt momentum habere, attingantur; in primis, cum possint, quid de Societate sunt, operam suam collocare ubi bona spiritualia queruntur, & etiam ubi corporalia, in quidem aliqui possint in rebus maioris sue perfectionis, et minoris, & demum in rebus ex se melioribus, & minus bonis innari: si utraque simul prestari non possunt; priora, ceteris paribus, secundis semper essent praeferenda. Cum etiam res aliqua in diuino seruilio magis urgeat, alia minus, quod remedij dilationem melius ferant; quibus alioqui aequalis essent momenti: priores posterioribus sunt anteponende.

Cum etiam quædam peculiari quodam modo ad societatem pertineant, vel cernatur alios non esse, qui eisdem uarent; rursus alia, quarum curam & modum eisdem prospiciendi alijs habent: priores in missionibus priorem

priorem locum habere aequum est.

Sic etiam inter pia opera , quæ equalis essent momenti ac necessitatis , & quæ æqualiter urgerent , si aliqua securiora tractanti , alia vero periculosiora essent ; & rursum aliqua , quæ facilius & expeditius , alia , quæ maiori cum difficultate & longiori tempore absoluuntur : priora etiam debent præferri .

Ceteris , quæ dicta sunt , paribus ; cum etiam sint aliqua occupationes vniuersalioris boni , & quæ se ad plurimum auxilium extendunt , ut concionari , vel legere ; aliae magis particulares , ut cōfessiones audire , vel exercitia spiritualia tradere : si utrisque vacari non potest ; priores preferantur : nisi aliqua circumstantia moueret , ut secundæ magis conuenire viderentur . Cum etiam quædam pia opera diuturniora , & semper profutura sint , ut fundationes aliqua pia , quæ ad proximorum auxilium instituuntur ; alia minus diuturna , quæ raro , & ad tempus exiguum iuvant : constat priora secundis esse præferenda : & sic Præpositus Societatis potius ad hæc , quam ad illa , suorum operam conferre debet . Fiunt vero hæc omnia propriea , quod ad maius Dei obsequium , maius que proximorum bonum ita conueniat .

F & * vt hanc personam potius , quam illam mittat ,

¶ Quamvis summa prouidentia , & san
hoc , Eti Spiritus directio ea
sit , quæ efficaciter meliora cum in alijs omnibus eligere
faciat ; tum in mittendis ad quemvis locū illis , qui magis
conuenient , & quadrabunt personis & rebus , propter quas

M mī-

mittuntur: illud tamen in vniuersum dici potest; primum, quod ad res grauiores, & in quibus plus resert non errare (quoad situm in eo fuerit cum diuina gratia, qui prouidere debet) mitti viros magis delectos, quibusque magis confidatur, oportet.

In rebus, quae corporis labores maiores exigunt, qui robustiores & saniores.

Vbi pericula spiritualia plura sunt, qui in virtute magis probati & securiores.

Vt agant cum viris prudentibus, qui spiritualem gubernationem vel temporalem habent; ij conuenire magnibus gratiam habent, cum exteriori specie (modo, que interiora sunt, non desint) que ad authoritatem conseruat. Possit enim magni momenti esse eorum consilium.

Ingeniosis & subtilibus ac litteratis ij magis quadrat, qui in ingenio iride & litteris peculiare donum habet. Hi enim in lectionibus, & colloquijs magis iuuare poterunt.

Ad populum ut plurimum aptiores erunt, qui talento prædicationis & audiendarum confessionum pollent.

Quod ad numerum attinet huiusmodi operariorum, qui mittendi sunt, & combinationem eorum; consideratio erit etiam adhibenda; & primò quidem, cum fieri posset, conueniret unum solum non mitti, sed saltē duos, tum ut mutuò ipsi in rebus spiritualibus & corporalibus iuuentur, tum ut possint esse magis utiles ijs, ad quos missi sunt, labores inter se diuidendo, quos in seruuum proximorum suscipiunt.

Et si duo mittentur; cum uno concionatore vel lectore

re commode coniungeretur aliis; qui messem in confessio-
nibus & spiritualibus exercitijs, quam ille prepararet,
colligeret; iuuaretque eundem in colloquijs, & alijs me-
dijs, quæ ad proximos iuuandos adhiberi solent.

Sic etiam si quis in modo procedendi Societatis, & cù
proximis agendi parum exercitatus mitteretur; alteri
in his magis exercitato adiungi deberet, quem imitari,
cum quo conferre, quemque de rebus dubijs, que occur-
rent, consulere possit.

Alicui valde feruenti & animoso aliis magis circun-
spectus & cautus bene adiungeretur; & sic de alijs mix-
tionibus huic similibus, ita, ut diuersitas vinculo cha-
ritatis unita sic vtrunque iuuet; ut contradictionem vel
discordiam inter eos, aut alios proximos generare non
possit. Plures, quam duos, cum opus, ad quod mittun-
tur, maioris esset momenti in diuino obsequio, ac maio-
rem multitudinem exigeret, & alioqui Societas plures
operarios sine detimento rerum aliarum ad maiore Dei
gloriam & vniuersale bonum spectantium posset prouide-
re, Superior mittere poterit; prout sancti Spiritus vnu-
ctio eum docuerit, vel in diuina Maiestatis conspectu me-
lius conuenientiusque ipse senserit.

G ¶ Quod ad modū atti-

G * hoc, vel illo modo, net eos mittendi (preter cō
* ad uenientem instructionem)
num pauperum more, ut sine iumento ac pecunia, an ma-
iori cum commoditate mitti oporteat; cum litteris item,
an sine illis, quò tendunt, destinatis (sine ad priuatos ali-
quos homines, sive ad Cimitatem, vel eius caput scriben-

M ij tur,

*tur, quæ ad authoritatem aut benevolentiam conferant)
Superior vnde cunque maiorem proximorum adificatio-
nem, & diuinum obsequium intuendo, quod conuenit,
constituet.*

H ¶ Tempus, * ad prolixius, vel breuius tem H
quod missionibus pus, id semper, quod ad maius
dandum est, sive ad Dei
banc, sive ad illam partem mittantur, quando à summo
Pontifice prescriptū non est, metietur hinc quidem qua-
litas negotiorum spiritualium, quæ tractantur, & mo-
mentum ipsorum maius aut minus, habita necessitatibus &
fructus, qui percipitur, vel speratur, ratione; inde ve-
rò consideratio eorum, quæ aliis in locis se offerunt, &
obligatio eis vacandi, & vires Societatis, quas habet,
vt his atque illis operibus possit satisfacere. Quædā etiā
accidere solent, quæ expendenda sunt, ut missionis tem-
pus vel breuius sit, vel prolixius. Demum habita primi
nostrī instituti ratione, cū hoc sit per varias mundi partes
discurrere, ac magis vel minus in illis haerere pro fructus,
qui cernitur, modo; videndū erit, num cōueniat plus aut
minus tēporis in his, aut illis missionibus impendi. Et vt
hoc intelligatur, cōueniet crebris litteris certiorem reddi
Superiorem percepti fructus ab his, qui missi sunt.

Cū mutari aliquem oportebit; animaduertat Supe-
rior, quod aīeum reuocandum, quoad fieri poterit, ijs
mediis vtatur; vt hi, à quibus aliquis euocatur, potius
benevoli omnino maneant, quam offensi uel male affecti,
&, quod in omnibus honor & gloria diuina, & bonum
uniuersale queritur, sibi persuadeant.

I ¶ Hinc

Dei obsequium & bonū vniuersale facit, statuatur.
 Cum hac ergo rectissima ac syncerissima intentione
 in Dei ac Domini nostri conspectu habita; &, si ei
 videbitur, propter deliberationis difficultatem vel
 momentum, re diuinæ Maiestati suis & domestico-
 rum orationibus ac sacrificijs commendata; & cum
 aliquo vel pluribus ex eadem Societate, qui vide-
 buntur inter eos, qui adfuerint, communicata, sta-
 tuet per seipsum, num mittere debeat, nec ne; &
 sic de reliquis circumstantijs; vt ad Dei maiorē glo-
 riā conuenire iudicabit. Erit autem eius, qui mit-
 titur, officium, nulla ratione se ingerendo ad eun-
 dum, vel manendum in hoc lo-
 co potius, quām in illo, * plenā
 ac omnino liberam sui disposi-
 tionem Superiori, qui eum Chri-
 sti loco dirigit, ad ipsius maius
 obsequium & laudem relinque-
 re. Sic etiam, vt alij maneant
 alicubi, vel aliò se conferant,
 K * nemo quoquo modo sine con-
 sensu Superioris sui, per quem
 ille in Domino gubernandus est,
 curare debet.

Quocunque neat; nisi prius,
 cum Superiore communicata re, hanc esse ipsius volun-
 tam intellexerit.

K ¶ His non repugnat proponere motus animi, aut co-
 gitationes, quæ in contrarium occurrunt, subiçendo suū

M iij sentire

I ¶ Hinc planū
 fit, probiberi, ne-
 quis Principem,
 vel Comunitatē,
 aut hominem quē
 uis magnæ autho-
 ritatis ad scriben-
 dum Superiori,
 vel verbo tenuis
 petēdum aliquene
 de Societate mo-

*Sentire & uelle ei,
quod ipsius Superior
Christi Dñi no-
stri loco sentiret,
ac uellet.*

L ¶ *Dicitur, or-
dinariè, propterea
quòd aliquando is,
qui mittitur, tam
instructus est, tan-
taque dexteritate
pollet; vt instruēlio
nō sit necessaria.
Sed demū hoc fi-
et, quandocumque
opus erit.*

M ¶ *Cuiusmodi
essent orationes et
Missæ, quæ initio
presentim suscipie-
dorū operum, vel
qñ maior subsidij
necessitas cernitur, quòd res magni momenti sint, vel dif-
ficultates graues incident, ad id applicentur. In hoc er-
go, sicut & in alijs auxilijs suarum patentium, aut sedis
Apostolicæ litterarum, & alijs rebus, quæ possent esse
necessaria, prouidebit Superior, prout ratio, & chari-
tas monebit.*

N ¶ *Hoc consilium & instructio non tantum negotijs,
sed*

*Quocunque Superior mittet aliquem, * eum plenè instruere L
(& ordinariè in scriptis) debebit tam de modo procedendi, quām de medijs, quibus eum vt velit ad finem, quem in animo habet. Per crebram etiam litterarum co-
municationem, quantum fieri potest, totius successus certior redditus ex eo loco, vbi ipse resi-
det (vt personæ, & negotia exe-
gerint) consilio, * & alijs auxilijs, quæcumque adhiberi pos-
sint, prouidebit; vt maius ser-
uitium Deo fiat, magisque com-
mune bonum per personas Socie-
tatis inuenatur: quod tanto ma-
iori cura præstari debebit; quan-
to negotii qualitas (quòd vel ma-
gni momenti sit, vel difficile)
& personarum, quæ missæ sunt N

(quod

CVM DECLA. C. III. 183

sed etiā personis, (quod consilio, & instructione
prout vnuquisq; indigeant) id magis exigit,
vel animari, vel
reprimi opus habet, perutile esse poterit : & sic de alijs
intelligatur.

DE LIBERA AD HANC

vel illam partem profectione.

Cap. III.

QUAMVIS eorum sit, qui sub obedientia Societatis viuunt, se non ingerere directè vel indirectè ad sui missionem, siue à summo Pontifice, siue à suo Superiori ī nomine Domini nostri Iesu Christi mittantur: qui tamen ad regionem aliquam magnā (cuiusmodi esset India, vel aliae Prouinciaz) missus esset, si pars eius aliqua peculiari limitatione ei assignata nō fuerit, potest magis, & minus in hoc vel in illo loco immorari, aut discurrere quācunq; omnibus perpensis (in se, quod ad voluntatem suā attinet, indifferentiam sentiendo) & oratione factas iudicauerit ad Dei gloriam magis expedire. Hinc apparet quod (primæ & summæ obedientiæ summi Pontificis non repugnando) multo magis in huiusmodi missionibus Superiori ad hāc partem potius, quam ad illam, prout in Domino senserit conuenire, eosdem dirigere licebit.

Vbicunque quis maneat, si non est ei iniunctum, ut medio aliquo limitato vtatur; quale esset, legere,

M iiii vel

IN CAPVT
III.

A Q **V**āuis
hoc ita
se habeat ; tamen
conferre media ,
quibus vti debet
cum eo Superiore , qui ei propior fuerit , semper erit se-
cūrius .

QVIBVS IN REBV S DOMVS
& Collegia Societatis proximum
adiuuent . Cap. IIII.

Q VIA non solum enititur Societas discurrendo ¹
per varia loca , sed etiam in quibusdam conti-
nenter residendo (vt in Domibus , & Collegijs)
proximos iuuare : operæ pretium est intellexisse ,
quibus modis possint animæ in huiusmodi locis iu-
uari ; vt eorum pars illa , quæ poterit , ad gloriam
Dei exerceatur .

Et primò quidem conferet bonum exemplum to- ²
tius honestatis ac virtutis Christianæ ; vt nō minus
bonis operibus , imò magis , quām verbis eis adifi-
cationi esse , quibus cum agitur , curent .

Iuuatur etiam proximus sanctis desiderijs , & o-
rationibus in Dei cōspectu pro vniuersa Ecclesia , ac
* pro

A * pro ijs præsertim, qui maioris sunt momenti, ad eius vniuersale bonum effusis, ac pro amicis etiam, & bene de nobis meritis viuentibus, & vita functis; siue postulent ipfi, siue non potestant; ac pro illis, in quorum auxilium peculiariter ipfi, & reliqui de Societate in varijs locis inter fideles, & Infideles incumbunt; vt Deus omnes ad gratiam suam excipendam per debilia huius minimæ Societatis instrumenta disponere dignetur.

B In Missarum etiam sacrificijs
iuuare possunt, & alijs diuinis officijs, * nullà pro eis elemosyna accepta; siue aliqui particulares ea petierint; siue pro sua deuotione quisque ea Deo obtulerit. Et quod attinet ad Missas, præter eas, quæ pro Fundatoribus dicuntur, vna, vel duæ, aut plures (pro numero Sacerdotum, & prout conuenient) singulis hebdomadis pro benefactoribus viuis, aut defunctis offerentur, Deum ac Dominum nostrum rogando, vt pro illis hoc sanctum sacrificium admittere, & pro infinita ac summa liberalitate sua eam beneficentiam remunerari, qua illi erga Societatem nostrâ ex diuino amore ac reuerentia vni sunt, æternis præmijs dignetur.

C Poterit iuuari etiâ proximus in Sacramentorum admini-

A § C *Vinスマdi*
sunt Prin
cipes ecclesiastici
& seculares, &
aliij, qui multū pro
desse, uel obesse bo
no anīarū, et diui-
no obsequio posset.

B ¶ *Vt in sexta*
Parte explicatiū
est.

C ¶ *Præter*

C^Q Præter eos, qui Confessarij ordinaryj constituti sunt, Superioris erit, in spiritualibus necessitatibus, quæ occurunt, videre, num alijs horum sacramentorum administrationi vacare debeat, & quod conuenit, statuere.

D^Q Pascha intelliguntur oculo dies ante, & totidem post ipsum festum: Quanquam eo tempore, qui facultatem haberent, vel peregrini, & reliqui, quos ins excipit, possunt ad communionem admitti; & illi etiam, qui, cum iam suis parochiis satisfecerint, vellent hisce quindecim diebus semel, aut sapius in nostris Ecclesiis sanctissimum Christi corpus accipere.

E^Q Quia quibusdam in locis fieri posset, ut aliquando bis medys, vel eorum parte rati non conueniret: Constitutio non obligat, nisi cum Superiori eis utendum esse videretur; sed eam intentionem ostendit, quam habet Societas in locis, in quibus residet, quæ ea est, ut hæc tria media, vel duo ex illis, vel quod eorum magis conuenire videbitur, exerceatur.

F^Q Exer-

administratione: præcipue in audiendis confessionibus (* ad Q quas aliqui à Superiore, qui eo fungantur officio, sunt designandi) & in sancto Eucharistia sacramento, * extra Paschæ tamen festum, sua in Ecclesia administrando.

Proponatur verbum Dei populo assidue in Ecclesia in concionibus, lectionibus, & in Christiana doctrina per eos, quos Superior probauerit, & ad tale munus destinauerit, * & quidē ijs tē poribus, & modo, qui eidem ad

maiorem

no

maiorem

post ipsius festum: Quanquam eo tempore, qui facultatem

haberent, vel peregrini, & reliqui, quos ins excipit,

possunt ad communionem admitti; & illi etiam, qui,

cum iam suis parochiis satisfecerint, vellent hisce quindecim diebus semel, aut sapius in nostris Ecclesiis sanctissimum Christi corpus accipere.

maiorem Dei gloriam & animarum ædificationem
expedire videbitur.

7 Poteſt & hoc ipsum, quod dictum eſt extra Eccleſiam Societatis, alijs in Ecclesiis, vel plateis, vel
alijs locis præſtari; quando ei, qui cæteris præſt, ad
maiorem Dei gloriam conſerue videbitur.

8 Curabunt eriam priuatim proximum pijs collo-
quijs ad meliora promouere tum confilio, & ex hoc
F tatione ad bona opera, * tum e-
tiam tradēdis ſpiritualibus exer-
citijs.

9 Corporalibus etiam pietatis
operibus, quantum ſpiritualia,
quaž maioris ſunt momenti, per-
mittent, quantumque vires pa-
tientur, incubent; vt infirmis
iuuandis, præcipue in xenodo-
chijs, eos inuisendo, & aliquos,
qui eis inſeruant, mittendo; &
diſſidentes ad concordiam reuo-
cando; ſic etiam pauperes, ac in
cuſtodijs publicis detentos, quo-
adeius fieri poterit, per ſe ſuble-
G uando, * &c, vt alij ſubleuent, cu-
rando.' Metiatur autem oportet

Præpo-
tur.) ad multò plures etiā extendi poſſent. Quiuis enim
bona præditus voluntate ad hæc idoneus erit.

G ¶ Nihilominus non conuenit, Societatem, vel eius
Domos,

F ¶ Exercitia ſpi-
ritualia plenè non
niſi paucis, ijsque
huiusmodi, vt ex
eorū profeſtu non
vulgaris ad Dei
gloriam fructus
ſperetur, traden-
da ſunt. Prima
verò hebdomada
exercitia ad mul-
tos, & aliqua con-
ſcientia examina,
& modi orādi ſpē-
ſertim primus triū
illorum, qui in e-
xercitijs proponū

re-

*Domos, aut Col-
legia cum aliqua
Cōgregatione mi-
sceri: nec in ea
vlli conuentus a-
gantur, nisi qui
ad earundem Do-
morum vel Colle-
giorum vtilitate
in diuino obsequio
fient.*

DECLA-
EDERE

*Dē ijs, quæ ad officia domestica & res alias ma- 12
gis particulares pertinent, in Regulis Domo-
rum dicetur: nec ulterius progrediemur
circa missiones, uel diuisionem eo-
rum, qui de Societate sunt,
per uincam Domini no-
stri I E S V
Christi.*

Præpositi prudentia (qui maius
Dei obsequium ac bonū vniuer-
sale semper ob oculos sibi propo-
net) quantum in huiusmodi re-
bus opera sit ponendum.

In Collegijs, & eorum Eccle- 10
sijs fiet ex ijs, quæ de Domibus di-
cta sunt, quod fieri poterit; pro-
ut opportunum fuerit, iuxta Su-
perioris (vt dictum est) arbitriū.

Qui talento prædictus ad scri- 11
bendos libros cōmuni bono vti-
les, eos conscriberet, in lucem
edere non debet aliqua scripta, nisi prius Præpositus
Generalis ea videat, & legi ac examinari faciat; vt,
si ad ædificationem fore videbuntur, & non aliter
in publicum prodeant.

OCTAVA

OCTAVA PAR

D E I I S , Q V A E C O N F E -
R V N T A D E O R V M , Q V I
dispersi sunt, cum suo capite, &
inter se mutuam vniōnem.

D E I I S , Q V A E I V V A N T
ad vniōnem animorum.

Cap. I.



VO difficilius est, mē
bra huius Congrega-
tionis cum suo capi-
te & inter se inuicē
vniri, * quòd tām dif-

D E C L A R A -
T I O N E S
*In Octauam Par-
tem.*

A fusa in diuersis mundi partibus
inter fideles & infideles sint; ed
impensius, quæ iuuant ad vniō-
nem, quærenda sunt: quando-
quidem nec conseruari, nec regi,
atque adeo nec finem, ad quem
tendit Societas ad maiorem Dei
gloriam, consequi potest; si in-
ter se & cum capite suo membra
eius vnta non fuerint. Dicitur
ergo de ijs, quæ conferunt ad ani-
morum vniōnem; Deinde de ijs,
quæ ad vniōnem personalem in

I N C A P V T
I.

A S Vnt & a-
lie ratio-
nes, qualis est,
quòd vt plurimū
litterati erūt, &
gratia apud Prin-
cipes, & prin-
rios viros, ac po-
pulos non parum
valebūt.

B G He

Con-

190 CONST. PARS VIII.

Congregationibus vel conuentibus pertinent. Et quidem circa animorum vniōnem, quādam ex parte subditorum, quādam ex parte Superiorum, quādam ex vtrorumque parte iuuabunt.

B § Hoc autem nō excludit numenū (licet magnū) eorum, qui erunt idonei, vt in Professos, vel Coadiutores formatos, vel Scholasticos approbatos admittantur; sed hoc est spectat, vt commendatum habeatur, ne, qui tales non erunt, idonei (principue ad professionem) facile censeantur; & cum bene obseruabitur quod in secunda & in quinta Parte dictum est, satis erit. Qui enim huiusmodi essent, vt his locis traditur, turba existimari non deberent; sed potius gens electa, tametsi magna ea esset.

Ex parte subditorum iuierit, * magnam turbam hominum ad professionem non admitti; nec quoscumque, sed selectos homines etiam inter Coadiutores formatos, aut Scholasticos retineri. Multitudo enim magna eorum, qui vitia sua non bene domuerunt; vt ordinem non fert, ita nec vniōnem, quae in Christo Domino nostro tam necessaria est, vt bonus status, ac procedendi modus huius Societatis conseruetur.

Et quia huiusmodi vniō magna ex parte per obedientiæ vinculum conficitur; hæc semper in suo vigore conseruanda est: Et qui foras ad laborandum in agro dominico ex Domibus mittuntur, quoadenum huiusmodi essent, vt bis locis traditur, turba existimari non deberent; sed potius gens electa, tametsi magna ea esset.

C § Cum

C* quoad eius fieri potest, in eadē sint exercitati: Et hac in virtute, qui primas in Societate tenēt, bono sui exemplo alijs præluceant, vñti omnino cū suo Superiori; & promptē, humiliter, & deuotē ei obediendo, persistant. Qui autem tam egregium sui specimē in obedientia non dedisset, certē ei adiungi deberet socius, qui in ea magis esset conspicuus. Nam vt plurimū socius, qui in obedientia magis profecit, eum, qui minus in ea profecisset, cum diuino fauore in eadem iuuabit. Et alioqui, quamuis ad hunc scopū non tenderetur, ei, qui cum aliquo munere gubernādi mittetur,

D* Collateralis socius (si Superiori videbitur, quod sic melius cōmisso muneri satisfaciet) adiungi poterit: qui sic se geret cum eo, qui aliis præst, & ille inuicem cum hoc; vt obedientia ac reuerentia subditorum debilior erga Superiorē non reddatur: sed ille potius verum ac fidelem adiutorem & subleuatorem erga suam personam & aliorum, qui suæ

C ¶ Cum experientia cōpertum esset, aliquos ex ijs, qui missi sunt, nō recta incedere, quod ad obediētiā attinet; vel reuocari debent; vel scīj, qui in ea profecerint, eis adiungi; quamuis initio missi non fuissent.

D ¶ Quamuis Collateralis obediētiā Præpositi, uel persone illius, cui datur, nō subdatur: debet tamē ei interius & exterius reuerentia exhibere, ac in ea reliquis, qui eius obedientiæ subduntur, exemplū præbere. Debet itidē, qua poterit, diligētia eum, qui alijs præst;

192 CONST. PARS VIII.

*præfet, iuuare in
rebus omnibus ad
ipsius officiū per-
tinentibus, in qui-
bus eius operam
ille requiret.*

*Quamuis etiam
nulla de re interro-
garetur: cum ta-
mē animaduertet,
quod ei aliquid di-
ci cōueniat, quod
ad personam, aut
res, qua sunt ipsi-
us officij, pertine-
at; debet fideliter
ea, qua oportet,
ei referre, & cum
libertate & mo-
destia Christiana,
quod sentiat, ex-
plicare: proposi-
tis tamen suis ra-
tionibus, & ijs,
qua ipsum mouent; si Præpositus in sua contraria sen-
tentia persisteret; Collateralis proprium iudicium sub-
mittere, & ei conformem se reddere debet; nisi tamen
clarissime intelligeret illum errare. Quod si accidet; ad
Superiorum referre debet.*

*sua fidei commissi sunt, sibi da-
tū esse in Collaterali experiatur.*

Ad eandem obedientiæ virtu-
tem ordo bene obseruatus inter
ipsos Superiores, quorum alijs
alijs subduntur, & inferiorum
erga illos, pertinet; ita, vt singuli,
qui in aliqua Domo vel Collegio
versantur, ad suum Præpositum
localem, seu Rectorem recurrit,
& per eum in omnibus regi se si-
nant. Eis autem, qui per prouin-
ciam aliquā varijs in locis disun-
cti manent, ad Prouincialem
Præpositū, vel alium localem vi-
ciniorem erit recurrentum; pro-
ut eis iniunctum fuerit. Omnes
vero Præpositi locales, vel Re-
ctores crebra cōmunicatione cū
Prouinciali vtātur, & iuxta eius
arbitrium in omnibus se gerant.
Eodem modo Præpositi Prouin-
ciales cum Generali se habebūt.

* Sic

Curet

Curet etiam Collateralis unionem, quoad eius fieri poterit, subditorum inter se, & cum suo Præposito immediato; & inter eos velut Angelus pacis incedat: & studium adhibeat, ut de Superiore suo sic sentiant, illumque ita ament, ut oportet, quem Christi Domini nostri loco habent.

Debet etiam certiores reddere Superiorem suum Generalem, vel Provincialem ijs de rebus, quas vel ipse, vel is, cui Collateralis adiunctus est, commendaret; & sponte sua etiam eius loco id faciat, cum per aduersam corporis ualitudinem, vel occupationes, vel aliquam aliam causam ille in hac parte officio suo deesset.

Contra Præpositus cum suo Collaterali nonnulla obseruare debet; ac primum, considerando quod non ut subditus, sed ut auxilium & subleuamen ei datus est, peculiarem erga eum dilectionem & honorem praese ferre debet; agatque cum eo familiariter, ut sit animosior ad ei dicendum, quod sentit; commodiusque id faciat, ac videat, qua in re eum iuuare possit. Curet etiam, ut autoritatem habeat, & diligatur ab inferioribus. Eo enim utilius eius ministerio erga illos utetur.

Siqua occurrerint, quæ difficilia esse videantur; cuna eo tractari oporteret, eius sententiam rogando, & ad dicendum quod sentit (etiam cum non interrogaretur) reducendumque sibi in memoriam quod ad suam personam & officium conuenire videatur, exhortando. Et auditis, quæ à Collaterali dicuntur, melius per seipsum, quod factio opus est, constituet.

Quod attinet ad executionem sui officij; ad subdito-

N rum

rum gubernationem vtatur Collaterali vt fideli ministro
in rebus maioris momenti ; siue vniuersales sint ad Do-
mos ; siue particulares ad quemuis ex fratribus spe-
stantes .

In iis , que ad Præpositum Generalem pertinent , ei-
que debentur , vtatur etiam eius opera : & in omnibus
eo habeat loco , eoque modo ipsi confidat , quo alteri sibi
(dempta potestate) in spiritu vnuione in Christo Domi-
no nostro .

Et animaduertendum est , duabus ex causis precipue
Collateralem adiungi debere ; Prima est , quando in eo ,
qui cum precipuo munere mittitur , maius auxilium desi-
deraretur ; propterea quod non sit magnopere versatus
& exercitatus in huiusmodi gubernatione ; vel propter
alias causas : quamvis eius desideria & vita ad maio-
rem Dei gloriam sint valde approbata . Secunda , quan-
do aliquis ex eis , quos secum est habiturus , huiusmodi es-
set ; vt existimaretur minus profecturus , si sub eius
qui præfet , obedientia constituatur ; quam si vt socius
adiungeretur : dummodo talentum ad cundem iuuandum
baberet .

E ¶ Cum par-
ticularibus ex cau-
sis Præposito Pro-
vinciali magis con-
uenire ad diuinum
obsequium uidere-
tur , vt aliquis ex
eis , qui in Domibus

* Sic enim , subordinatione con- B
seruata , vnio , que in ea quam
maxime consistit , aspirante gra-
tia Dei , conseruabitur .

Siquis diuisionis vel dissensi-
onis eorum , qui vnà viuunt , inter-
se , vel cum suo capite author esse
cerneretur ; diligentissime ab ea
Congre-

vel

Congregatione velut pestis , quæ
eam potest sumimopere inficere,
si præsens remedium non adhi-
F beatur , * separandus est .

6 Ex parte Præpositi Generalis ,
quæ ad hanc vniōnem animorum
G conseruent , * sunt eæ dotes , qui-
bus (vt in nona Parte dicetur)
eum exornari oportet , quibus

prædictus fuerit , erga omnia
membra

obedientia proxime reseruare posset . Ut plurimum ta-

men prædicta obedientie subordinatio eo melior erit , quo

perfecti reseruabitur .

F Separare intelligendum est ; vel omnino à Societa-
te dimittendo ; vel in aliū locum transferendo : si hoc sus-
ficere videretur , & ad diuinum obsequium , ac commu-
ne bonum iudicio illius , qui curam eius habet , magis
conueniret .

G Iuuabit etiam in primis inter alia Dei dona bona
existimatio , & authoritas erga subditos : & habere ac
præse ferre dilectionem , & curam illorum ; ita ut subditi
sibi persuadeant suum Superiorem scire , velle , & posse
bene ipsos in Domino gubernare . Ad quod , sicut ad alia
multa , conseruet , secum viros , qui consilio polleant , habere
(vt in nona Parte dicetur) quorum opera in ijs , quæ sta-
tuenda sunt ad bonum Societatis progressum , in his atque
illis locis ad Dei gloriam vti possit .

Conseruet etiam , circumspete & ordinate præcipere .

N ii eo modo

vel Collegijs ver-
santur , sibi imme-
diate subdit ; po-
test ab obedientia
Rectoris , vel Præ
positi localis eum
eximere . Et sic Ge-
neralis quosdā ex
priuatis , & Præ-
positis localibus ,

uel Rectoribus , sive

obedientia proxime reseruare posset . Ut plurimum ta-

men prædicta obedientie subordinatio eo melior erit , quo

perfecti reseruabitur .

F Separare intelligendum est ; vel omnino à Societa-
te dimittendo ; vel in aliū locum transferendo : si hoc sus-
ficere videretur , & ad diuinum obsequium , ac commu-
ne bonum iudicio illius , qui curam eius habet , magis
conueniret .

G Iuuabit etiam in primis inter alia Dei dona bona
existimatio , & authoritas erga subditos : & habere ac
præse ferre dilectionem , & curam illorum ; ita ut subditi
sibi persuadeant suum Superiorem scire , velle , & posse
bene ipsos in Domino gubernare . Ad quod , sicut ad alia
multa , conseruet , secum viros , qui consilio polleant , habere
(vt in nona Parte dicetur) quorum opera in ijs , quæ sta-
tuenda sunt ad bonum Societatis progressum , in his atque
illis locis ad Dei gloriam vti possit .

Conseruet etiam , circumspete & ordinate præcipere .

N ii eo modo

*eo modo curando
subditos in obedi-
entia officio con-
tinere, ut Superior
omni benevolētia,
& modestia, &
charitate in Domi-
no, quod in ipso est,
vtratur; ita, ut sub-
diti se potius ad di-
lectionem maiore,
quam ad timorem
superiorum. Superio-
rum possint compo-
nere; quamvis ali-
quando vtrunque
sit vtile: eorum et-
iam arbitrio ali-
quid relinquendo,
cum probabile vi-
debitur, quod eos
id iuuabit; aliquan-
do etiā eis ex par-
te aliqua indulge-
do, et cōpatiendo, cum videretur id posse magis cōuenire.*

*H. § Poterit nihilominus subditos alijs in locis, prout
occasio & necessitas occurrerit, visitare: & prope Ro-
man aliquando habitare; prout ad maiorem Dei gloriam
fore indicauerit.*

I. § De

membra Societatis suo fungetur
officio: capit is uidelicet, à quo in
illam influxus ad p̄fixum ipsi
finem necessarius descendat: &
sic à Generali Pr̄posito, ut à ca-
pite, vniuersa facultas Provincia
lium egrediatur, ac per eos ad Lo-
cales, per hos autem ad singula-
res personas descendat: sic etiam
ab eodem capite (vel saltē) eo
suam facultatem communicante,
& rem approbante) missiones
procedant. De communicatione
gratiarum Societatis tantundem
sit dictum. Quod enim magis in-
feriores à suis Superioribus pen-
debūt; eo melius amor, obedien-
tia, atque unio inter eos retine-
bitur.

Et vt locus magis conueniat ⁷
ad cōmunicationem capit is cum
suis membris; cōferre plurimum
potest, vt * Pr̄positus Generalis H

magna

cōpatiendo, cum videretur id posse magis cōuenire.

*Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it*

CVM DECL A.

C. I. 197

magna ex parte Romæ residat, vbi cum aliis omnibus locis Societatis faciliori vtetur commeratio. * Prouinciales itidem in ijs locis diutius versabuntur, unde cum inferioribus, & cum superiori Præposito commoda fuerit communicatio, quantum in Domino id effici poterit.

3. Præcipuum vtriusque partis vinculum ad membrorum inter se & cum capite suo vniuem, amor est Dei ac Domini nostri I E S V Christi: cum cuius diuina ac summa bonitate si Superior & inferiores valde vnit fuerint, perfacile inter scipios vniuentur; idque per eundem illum amorem fiet, qui à Deo descendens ad omnes proximos, ac peculiari ratione ad corpus Societatis pertinget. Charitas itaque, &, vt in vniuersum dicatur, omnis probitas ac virtus, qua iuxta spiritum procedatur, ad vniuem ex vtraque parte iuuabit; & (quod inde sequitur) omnis rerum temporalium contemptus, in quibus sui ipsius amor, grauissimus huius vniensis ac boni vniuersalis hostis, errare solet. Multum etiam conferet consensio tum in interioribus;

I § De visitatione Præpositi Prouincialis eadem erit ratio, atque Generalis. Poterit enim id facere, cum videbitur ad Dei mains obsequium fore; estque id valde proprium eius officij. Cum tamen aliquo in loco diutius est ei residendum; fieri potest, locum eligat, ex quo cum subditis & cum Generali crebra communicatio ne litterarum vti possit.

K § Cum in vniuersum dicatur, omnis probitas ac virtus, qua iuxta spiritum procedatur, ad vniuem ex vtraque parte iuuabit; & (quod inde sequitur) omnis rerum temporalium contemptus, in quibus sui ipsius amor, grauissimus huius vniensis ac boni vniuersalis hostis, errare solet. Multum etiam conferet consensio tum in interioribus;

N iij * vt

K ¶ Cum ijs, qui adhuc litteris operam non dederint, curandum est, vt omnes (vt plurimum) eandem doctrinam, quæ in Societate fuerit electa, vt melior & conuenientior no-

stris, sequantur. Qui autem studiorum cursum iam peregit, aduertat, ne opinionum diuersitas coniunctioni charitatis noceat; & quoadeius fieri poterit, doctrinæ in Societate communiori se accommodet.

L ¶ Præpositi locales, vel Rectores, qui sunt in aliqua Provincia, quique missi sunt ad fructum in agro Domini curandum, Præposito suo prouinciali singulis hebdomadis, si fieri potest, scribere debent; & Provinciales, & alij Generali singulis hebdomadis, si vicinus fuerit: si autem in regno diuerso resident, vbi desit ea commoditas, tam priuati ad fructificandum missi (vt dictum est) & Præpositi locales, & Rectores, quam Provinciales, singulis mensibus semel Generali scribent; qui curabit, ve ejdem, saltem Provincialibus, semel singulis mensibus scribatur. Ipsi vero Provinciales Præpositis localibus, & Rectoribus, & priuatis personis, quibus opus erit, semel etiam singulis mensibus scribi curabunt; & virisque crebrius iuxta occasionum in Domino occurrentium rationes.

* vt est doctrina, iudicia, ac voluntates, quoadeius fieri poterit; tum etiam in exterioribus; vt est vestitus, ceremoniæ Missæ, & reliqua, quantum personarum, & locorum, & cæterorum varietas permitteret.

Magnopere etiam iuuerit * lit terarum vltro citroq; missarum inter

M Q Vd

Inter inferiores et Superiores fre-
quens commertium, & crebrò
M alios de alijs certiores fieri * ac
audire quæ ex varijs locis ad ædi-
ficationem per-

M § Ut autem
res Societatis ad

tinentes communī.

ficiatio- cari omnibus pos-

sint; hanc formulam sequi oportebit. Qui sub uno Pro-
vinciali sunt, ex diuersis Domibus vel Collegijs scribant
quarti cuiusque mensis initij litteras, quæ solum ea, quæ
ad edificationem faciunt, contineant: & alterum earum
exemplum lingua vernacula illius prouincia, alterum la-
tina scriptum sit: & mittant utrumque duplex Provinciali,
vt mittat alterum exemplum utraque lingua, Gene-
rali cum alijs suis litteris: vbi referat quod notatu dignit,
vel ad edificationem fuerit; si particulares id omiserunt.

Ex altero vero exemplo tot alia exscribi curet; vt ad cer-
tiores reddendos alios de sua Prouincia satis sint. Si mul-
tum temporis consumerebatur mittendis huiusmodi litteris
Provinciali; Praepositi locales, & Rectores possunt lit-
teras suas latina & vernacula lingua scriptas, recta ad
Generalem, & earum exemplum Provinciali destinare.
Poterit etiam Provincialis, cum ei visum fuerit, quibus-
dam ex localibus iniungere, vt certiores reddant alios e-
iusdem Prouincie, transmissis ad eos earudem litterarum,
que ad Prouinciale mittuntur, exemplis.

Vt tamen, quæ in una Prouincia geruntur, in alia scian-
tur; curabit Praepositus Generalis ex litteris, quæ à Pro-
vincijs mittuntur, tot exempla exscribenda, quot satis
sint; vt omnes alijs Prouinciales certiores reddantur. Illo-
rū vero quisque exscribi in sua Prouincia vsum curabit.

N iiii Cxxv

Cum magnum inter duas Prouincias commertium es-
set, vt inter Lusitaniam & Castellam, Siciliam & Nea-
polim; Prouincialis vnus posset Prouinciali alterius exē-
plum litterarū Præposito Generali missarū transmittere.

N § Ad clariorem omnium cognitionem quarto quo-
que mensē mittatur Præposito Prouinciali ex singulis Do-
mibus vel Collegijs breuis catalogus, isque duplex, om-
nium, qui in ea domo sunt: quique etiam post ultimum ca-
talogum missum usque ad id tempus, quo scribitur, de-
sint; vel quod mortui fuerint, vel alia quavis causa: bre-
uiter penstringendo dotes uniuscuiusque. Et Prouincia-
lis eodem modo singulis quadrimestribus exemplum ca-
talogorum cuius-

uis Domus & Col-
legij Generali trāf-
mittet. Ita enim
melius intelligen-
tur, quae ad perso-
nas attinet, melius
quae totum Societa-
tis corpus ad Dei
gloriā regi poterit.

ficationem , * & eorum , quæ N
geruntur, cognitionem, afferun-
tur ; cuius rei Superioribus ,
ac præcipue Generali, & Prouin-
cialibus cura erit, eo constituto
ordine, vt quoquis in loco , quæ
ad mutuam consolationem &
ædificationē in Domino faciunt,
ex alijs sciri possint.

Q V I B V S I N C A S I B V S

Congregatio generalis fieri
debeat. Cap. II.

AD vniōnem personalem vt veniamus, quæ in
Cōgregationibus Societatis sit; considerandum
est,

est; quibus in casibus, qui, & per quem; ac itidem quo in loco, quo tempore, & modo debeant congregari; & id definiti, de quo in Congregationibus agetur. Et ut declaretur primo loco, quibus in casibus Congregatio, & Conuentus generalis fiat; illud in primis suppositum sit; quod non videatur in Domino in praesentiarum

A expedire, * ut certis temporibus aut crebro fiat; quoniam Praepositus Generalis * adiutus communicatione, quam cum uniuersa

**IN CAPVT
II.**

A **S** **C** *Vniuersitatis
esse, ter-
tio aut sexto quo-
que anno, plus,
minus.*

B **P** *Huiusmodi communicatio fit per transmissas litteras, et personas, quae ex Provincijs venire debent: saltem unus ex singulis earum tertio quoque anno, et ex Iadijs quarto: electus Professorum et Rectorum illius Provinciae suffragijs: ad certiorem multis de rebus faciendum Praepositorum Generalem. Possunt etiam per huiusmodi communicationem, cum opus fuerit, intelligi sententię eorum, quos Praepositus Generalis in uniuersitate Societate melius sensuros iudicabit. Et sic, exhibitis eis, quos apud se habet consilij gratia, multa constituere sine Congregatione totius Societatis poterit; quandoquidem magna ex parte Congregatio ideo ad bene constituendum inquare solet, quod vel rerum maior cognitio habetur; vel quod conueniunt aliqui eminentiores viri, qui dicunt quod sentrunt. Id autem multis in casibus sine Congregatione generali, ut dictum est, transigi potest.*

C **N** **on**

uersa Societate habet, & eorum opera, qui cum ipso degent, hoc laboris & distractionis vniuersitate Societati, quantum fieri poterit, adimet. Aliquando tamen congregari, omnino erit necessarium; vt ad electionem Praepositi Generalis, siue eligendus sit, qui in demortui locum succedat; siue aliquam ob causā ex ijs propter quas Generalis à suo officio absoluī potest: vt postea dicetur.

C § Non res perpetuae quaevis satis sunt, ut generalis Conuentus in dici debeat; nisi maioris momenti sint. Aliqua tamen magni momenti, licet non perpetuae, satis essent.

Hoc autem discernere, & statuere, Praepositi Generalis erit. Cum tamen aliqua acciderent, quae vrgarent, magnique momenti videbentur; vt qui assistunt Generali, & Provinciales, ac Praepositi locales pluribus inter se suffragijs iudicarent, quod cogi debeat Congregatio generalis, vt nona in Parte dicitur; cogetur: idque Praeposito Generali gratum esse oportet; & vt Congregatio huiusmodi magna cum diligentia fiat, idem Generalis statuere debet.

Altera causa est, cūm delibera-
rari oportebit * de rebus perpetuis ac magni momenti; quales essent (verbi gratia) Collegia vel Domos dissoluere, aut alio trans ferre; vel res admodum difficiles ad vniuersam Societatem spectantes; vel rationem procedendi in illa pertractare ad maius diuinum obsequium.

QVI

IN CA-

QVI DEBEANT CON-
gregari. Cap. III.IN Caput
III.

NON omnes, qui sub Obedientia Societatis viuunt; A nec Scholastici approbati, * verum Professi duntaxat, & praeterea Coadiutores aliqui, si ita expere dire in Domino videretur, sunt ad Congregationem generalem conuocandi; & quidem ex his non nisi qui commodè venire queant. Non itaque infirmi ac valetudinarij, nec qui in regionibus remotissimis agunt, ut in Indijs; sed nec illi, qui præ manibus negotia habent magni momenti, quæ absque graui incommodo deserri non possunt, conue-

nient.

do conueniens fore videtur; præsertim si Rectores Collegiorum, & eorum Procuratores, alijque officiales, quibus optimè perspecta erunt, quæ ad ipsorum officia pertinent, vocentur. Possent etiam huiusmodi officiales suffragium actuum & passuum ad reliqua habere; præter quam ut Professis quatuor votorum praesesse possint. Si Congregatio ad electionem Generalis indicitur; nullus, qui quatuor vota solenia in professione non emiserit, suffragium actuum aut passuum ad huiusmodi electionem habere poterit.

A § **C**Vm vocat Congrega tionem qui supremam in Societate curam habet; eius erit iudicium, num aliqui, qui profes sionem trium votorum solemnum emiserunt, vel Coadiutores nonnuli ad conferendum cum eis de rebus, quæ in Congrega tione tractâde sùt; venire debeant.

Hoc enim aliquan do conueniens fore videtur; præsertim si Rectores Colle

B § **P**ro-

nient. Pendebit autem hoc ex iudicio Præpositi Generalis, si is ad Congregationem conuocauerit; vel eorum, qui cōgregati in singulis Prouincijs fuerint, vt venturos ad generalem Congregationem eligant. Verūm vt certa aliqua ratio præscribatur; cùm Cōuentus celebrabitur ad eligendum Generalem, aut ad deliberandum de ijs, quæ ad Generalem ipsum spectant, terni ex singulis Prouincijs veniant; * Prouincialis vide-

Bij Prouinciali
li veniendum esse intelligatur, si pos-
sit: sin minus pro-
se alium mittet:
qui magis idoneus
ei videbitur ex tri-
bus, quos Congre-
gatio prouincialis
elegere.

licet Præpolitus cum duobus alijs, qui fuerint ad hoc negotium in Congregatione prouinciali ele-
cti: quæ quidem Congregatio in singulis Prouincijs ante gene-
ralem, ad hunc finem cogetur. Conuenient autem & suffragij ius habebunt in ea Professi om-
nes Prouinciae, qui interesse po-
terunt, Præpositi Domorum, at-
que Collegiorum Rectores, ac Procuratores: vel ij, quos tanquam vicarios illi suo nomine miserint. Cùm conuentus ad res alias indiceretur; Præposi-
tus Prouincialis sine congregazione Prouinciae, duos ex ea eligere poterit pro arbitrio Præpositi Gene-
ralis; cuius erit pro occurrentium causarum ra-
tione constituere, num conuentus Prouincialis huiusmodi ad duorum illorum electionem sit co-
gendus, an Prouincialis sine conuentu eos debeat eligere, prout ei videbitur in Domino expedire.

* His

C * His tribus & generali Congregationi, quicunque in Prouincia remanent suas vices delegabunt. Quod si praeter duos electos, quosdam alios Praepositus Generalis designaret, vel Praepositus Prouincialis adducendos iudicaret; eadem erit horum, & aliorum ratio. Sed si Prouincialis praeter tres, aliquos eligeret; plures, quam duos, adjicere non poterit; ita, ut ad summum quinque ex una Prouincia ve- niant.

2. Ex Professis, qui Congregationi intererunt, unusquisque suffragium unicum, solus Generalis duo habebit. Sed si numerus par esset, Prouincialis reliquis preferetur: & si inter ipsos Prouinciales esset paritas; pars illa, in quam Praepositus Generalis, uel (si is è viuis excessisset) ipius Vicarius inclinabit, esset preferenda. Ut enim illis magis est necessarium diuinæ gratiæ auxilium propter munus quod gerunt; ita sperandum est, Deum ac Dominum nostrum uberioris id illis, ut sentiant & dicant quæ ad ipsius gloriam faciant, largiturum.

C ¶ Quamvis qui remanent in prouincijs, suum suffragium in scriptis mittere non possint: tamen, si res fuerit eis communicata, suā sententiam in scriptis transmittent; & qui veniunt, dicent in Cōgregatio ne generali, quid & alijsentiant.

IN CA-

AD

IN Caput
IIII.

A*S*In nullus ex
Professis

apud Generalem
esset, & aliquem
ipse ex vicinis no-
minaret; eadem
erit ratio. Si ta-
men morte præoc-
cupatus, vel mor-
bo, qui ad hunc
effectum perinde
ac mors censear-
tur, Vicarium non
nominavit; qui
apud eum fuerint
Professi (quamvis
non in eodem loco,
sed in vicinis fuerint) pluribus suffragijs Vicarium eli-
gent. Et siue Præpositus Generalis aliquem vicinum ab-
sentem, siue nullū nominauerit; qui præest Domui, in qua
mortem obiit Generalis; vel qui vicinior esset, si in nulla
Domo Societatis moreretur, curabit statim mitti qui cer-
tiores faciat Professos vicinos, ut ad Vicarium constituean-
dum (ut dictum est) qui gerat vices Generalis, donec
ille electus fuerit, congregentur; vel ad eum agnoscen-
dum, quem constabit electum esse.

AD QVEM SPECTET

Congregationem gene-
ralem indicere.

Cap. IIII.

CVM ad eligendum nouum i-
Præpositum, priore vita fun-
cto, contientura est Societas; * v- A
nus ex Professis, quem suum in
hac parte Vicarium ante mortem
Præpositus nominauerit, alios
certiores faciendo curabit. Hic
autem Vicarius (ut plurimum)
vnus ex iis erit, qui adesse Præpo-
sito, & ipsum iuuare soliti sunt,
vel certè ex iis, qui proximè de-
gunt. Huius officium erit, Socie-
tatem ad electionem Præpositi fa-
ciendam, præscripto tempore, &

loco,

Et siue Præpositus Generalis aliquem vicinum ab-
sentem, siue nullū nominauerit; qui præest Domui, in qua
mortem obiit Generalis; vel qui vicinior esset, si in nulla
Domo Societatis moreretur, curabit statim mitti qui cer-
tiores faciat Professos vicinos, ut ad Vicarium constituean-
dum (ut dictum est) qui gerat vices Generalis, donec
ille electus fuerit, congregentur; vel ad eum agnoscen-
dum, quem constabit electum esse.

IN CA

loco, quò conuenire oporteat, conuocare.

- 2.** Quando non ad electionem Generalis congregatur Societas; in alijs euentibus Præpositus Generalis eam conuocabit; præter quām in illis, qui in nona Parte exprimentur: & non congregabit frequenter Societatem, vt dictum est; nisi rerum agendarum necessitas virgeret. Sed cùm generalis Congregatio ad electionem Præpositi cōuocata eum iam elegerit; deinde de rebus aliis grauioribus, quām ut à Generali, & iis, qui cum ipso agunt, decidi debeat, tractari poterit.

D E L O C O , T E M P O - re, & modo congregandi.

Cap. V.

- 1.** **L**ocus, quò conueniet Societas ad Generalis electionem, videtur ordinariè curia summi Pontificis esse debere, ubi plurimum erit ipsius Generalis residentia: nisi Societas ex composito conueniendum esse in alium locum, qui commodior omnibus futurus esset, statueret; ut si quis in confinio diuersarum Provinciarum, in quibus manet Societas, esset constitutus; uel alius, qui magis accommodus uideretur. Si Præpositus Generalis est, qui Societatem ad alia negotia congregat; eius erit, eligere ac designare locum, quem in Domino aptiorem iudicauerit.

- 2.** Spatium temporis, quod cogendæ Societati tribuetur,

buetur, ubi de electione Generalis agendum est, quinque aut sex mensium erit, a tempore, quo litteræ, quæ de hac re commonefacent, scriptæ fuerint. Prorogari tamen id tempus poterit, cum necessitas postulauerit. Cum uero alias ob causas fuerit congreganda, Generalis Præpositus pro suo arbitratu tempus designabit.

Modus in congreganda Societate seruandus hic erit; vt ille, cuius hoc est munus, confessim uariis uiis Prouinciales, & si qui ex Professis sigillatim conuocandi essent; adscripta (quantum sat esse ipsi uidebitur) cauila, loco, & tempore conuentus habendi, certiores faciat: admonens quoque, ut ubique Missæ celebrentur, & orationes fiant pro fœlici Præpositi electione. Vnusquisque autem Prouincialium (si ipsi soli eligendi potestatem non habuerint) Professos, qui in ipsius Prouincia uersantur, Rectores quoque, & locales Præpositos, qui uenire possint, conuocabit. Vbi uero ad Congregationem prouincialem conuenerint, qui cominode potuerint, eliget pluribus suffragijs (Prouincialis sententia pro duobus suffragiis numerata) eos, qui ad generalem Congregationem uenient; qui esse iij debebūt, quos magis expedit Congregationi interesse, & quorum absentia minus detrimenti Prouinciae sit allatura. Ipsi uero, quam primum poterunt, ad constitutum locum, relictis in suis Prouinciis Vicariis, & rebus omnibus bene compositis, proficiscentur.

Curabunt præterea Superiores, ut omnes, qui sub 4
obedientia

obedientia Societatis viuunt, quotidie in orationibus & in Missarum sacrificijs plurimum Domino commendent eos, qui ad generalem Congregacionem se conferunt; & simul, ut, quidquid in ea transfigetur, ad maius obsequium, & laudem, & gloriam diuini nominis cedat.

D E M O D O D E L I B E R A-
tionis, cum de electione Generalis
agitur. Cap. VI.

SI conuentus indictus est ad noui Præpositi, qui in demortui locum succedat, electionem; simul atque conuenerint, Vicarius Generalis quatuor dies ante Præpositi futuri electionem de eadem omnes alloquatur, horteturq; ad eam, prout ad maius Dei obsequium, & bonam Societatis gubernationem conuenit, faciendam: & præter hunc diem, tres sequentes habebunt, ut se Deo commendent, meliusque considerent, quisnam ex vniuersa Societate ad huiusmodi curam maximè idoneus sit futurus; informationem capientes ab eis qui eam bene dare poterunt: donec tamen ingrediantur locum electionis, & in eum includatur, non definiant apud se, quem sint electuri.

2. Hoc medio tempore unusquisque, sub pena excommunicationis latæ sententiae, teneatur Vicario manifestare, vel alicui ex antiquioribus Professis (qui cum Vicario conferet) si sciret aliquem hoc inu-

O nuc

210 . CONST. PARS VIII.

IN C A P V T unus affectasse, vel etiam tunc aſſectare, directe, aut indirecte id procurando, vel signo aliquo id declarando.* Qui autem de am-
A S V T suffrageo bitione huiusmodi conuictus es-
priuari quis possit set, actiuo & passiuo suffragio pri-
vt inhabilis, quod uetur,
de ambitione huiusmodi notatus esset, oporteret clare te
ſimonijs conuictum esse, vel alioqui, quantum satis est,
de veritate eorum, qua obiecta sunt, constare; quacunque
ratione id constare posset. Sed cum probationes ſuſpicio-
nem tantum valde probabilem, sed non fidem certam fa-
cerent; is non erit ad electionem idoneus; et, quæſita ali-
qua occaſione, remouendus quidem ab ea Congregatione,
ſed suffragij iure tanquam inhabilis priuandus non erit.
Nec ſuſpicio euulganda erit, & multo minus, ſi ſuſpicio
probabilis non eſſe deprehenderetur. Tunc enim nulla ra-
tione id nocere debet ei, qui non iuste notatus fuerit:
nec definet Congregationi intereſſe, & ſuffragij ius, ſicut
alijs habere. Ad quem pertinet hoc iudicare, Vicarius eſt;
tribus alijs ex antiquioribus Professis vocatis: & con-
demnatio vt minimum tribus ſuffragijs fieri debet. Qui
autem aliter, atque in animo ſentiret, ſententiam dicereſet,
ipſo fatto excommunicationem incurret.

Si ipfemēt Vicarius, vel aliquis ex antiquioribus no-
taretur; ſemper quatuor ex ijs, qui prius professionem
emiferunt, iudicabunt, excludo eo, qui notatus eſt: & eo-
rum quiske, ad cuius aures huiusmodi infamia perueni-
ret, reliquos vocet; vt de ea cognoscatur.

B § Qui

CVM DECLA: C^o VI.

uetur, vt inhabilis ad eligendum alium, & vt ipse eligatur: nec in eam Congregationem, nec in aliam vñquam admitti possit.

3. Ipso die electionis, qui hos tres dies consequuntur, celebret aliquis Missam de Spiritu sancto, quam omnes audiant, ac in eadem sanctissimum Christi corpus sumant.

4. Postmodum ad campanæ pulsum, * qui suffragium habent, professi quatuor rotorum duntaxat erunt, vt dictū est; si quidem de electione Generalis agitur: quamuis curetur, vt & alijs conueniant ad maiorem rerum cognitionem habendam, si opus fuerit, & ad agendum post electionē Generalis alijs de rebus, in quibus Rectores, & Praepositi locales (si professionem triū bandi erunt, suffragium (vt superius diximus) habebunt.

iij N C^o Serua-

& aquam dari possit; donec Præpositum Generali
em elegerint.

Quod si omnes communis inspiratione, non expe-
ctato ordine suffragiorum, quempiam eligerent; il-
le sit Præpositus Generalis. Omnem enim ordinem,
& eligendi formulam Spiritus sanctus, qui ad huius
modi electionem eos mouit, facile supplet.

Quando eo modo non peragetur electio; formu-
la qua sequitur erit obseruanda. In primis quisque
seorsum orabit Deum, * &, cum C

C ¶ Seruabunt
omnes silentium in
locis Congregatio-
nis; ita ut unus
cum alio non collo-
quatur in ijs, que
ad electionem per-
tinent (nisi quid es-
set, quod necessa-
rium videretur;
& id quidem co-
ram omnibus di-
cendum esset.) donec Generalis sit electus.

D ¶ Antequam ingrediantur in locum electioni desti-
natum, in spatio quatuor illorum dierum congregati om-
nes, qui in loco Congregationis Professi inuenientur, Se-
cretarium, & Assistentem eligent: ac quilibet, quem no-
minet, scriptum dabit; & publicè Vicarius cum duobus
ex Professis antiquioribus videbit, quis plura habeat suf-
fragia;

ipsum inter Professos electo; & alio tertio, qui eis assistat, exurgens à sede protestetur nolle se admittere quenquam, nec exclu-

E dere, quem non debeat. * Det autem omnibus absolutionem generalem ab omnibus censuris ad

hunc canonicæ electionis effectum: Postmodum, inuocata Spiritus sancti gratia, accedat cum suis socijs ad mensam in medio positam: & ipsimet tres prædicti mutuo suffragia sua aliis ab

F alio petant: & * iuret unusquisque prius, quam det, quod eum

nominat,

hoco cum omni reverentia IESV M Christum, qui sapientia est aeterna, quod ego N. illum eligo, & nomino in Præpositum Generalem Societatis IESV; quem sentio ad honorem ferendum aptissimum. Itaque duo iurat, unum, quod suum nomen ponit, ut personæ eligentis; alterum, quod ponit nomen illius, quem magis idoneum iudicat, ut personæ electæ: & tunc suffragium suum scriptum dabit. Et hanc iuramenti formulam quisque scriptam habeat exterius in eadem charta sui suffragij, & eam legat alta voce, cum suffragium dat tribus designatis. Locus autem, ubi quisque seorsum, & coram omnibus suum dat suffragium, mensa erit in medio constituta, ubi Vicarius est cum suis Assistentibus.

¶ iii G § Incl-

fragia: & ubi paritas esset, tres ipsi suffragia sua ferrent; et qui duo haeruerint ex eis, secretarius, & Assessore erunt.

E ¶ Absoluit ab omnibus censuris, quas non incurrisserint propter defensum ad hanc electionem pertinentes.

F ¶ Formula iuramenti hec esse poterit; Testem in

hoc cum omni reverentia IESV M Christum, qui sapientia est aeterna, quod ego N. illum eligo, & nomino in Præ-

positum Generalem Societatis IESV; quem sentio ad hoc

onus ferendum aptissimum. Itaque duo iurat, unum,

quod suum nomen ponit, ut personæ eligentis; alterum,

quod ponit nomen illius, quem magis idoneum iudicat, ut

personæ electæ: & tunc suffragium suum scriptum da-

bbit. Et hanc iuramenti formulam quisque scriptam ha-

beat exterius in eadem charta sui suffragij, & eam le-

git alta voce, cum suffragium dat tribus designatis. Lo-

cus autem, ubi quisque seorsum, & coram omnibus suum

dat suffragium, mensa erit in medio constituta, ubi Vicar-

iarius est cum suis Assistentibus.

214 CONST. PARS. VIII.

nominat, quem sentit in Domino ad hoc munus magis idoneum; & suffragia in manibus Secretarij simul seruentur: deinde a quolibet eorum, qui in Congregatione sunt, seorsum, sed tamen coram alijs proprium suffragium scripto contentu postulent, quod praeui o eodem iuramento eisdem dabit unusquisque. Deinde in medio omnium Secretarius suffragia, electum solummodo nominando, promulgabit; ac demum uno suffragiorum numero cum alio collato, qui plus, quam medianam partem suffragiorum omnium, habuerit, sit Praepositus Generalis: & ita qui primus eum nominauit, vel Vicarius percontetur alios, an suum consensum ei praestent, quem major pars elegit; & vtcunque respondeant, formabit Decretum electionis, dicendo; In nomine patris, & filii, & spiritus sancti; Ego N. nomine meo, & omnium idem sentientium eligo N. in Praepositorum Generalem Societis Jesu. Quo

G ¶ Incipiente Vicario cum Assistentibus, vel (si aliquis eorum fuerit electus) duobus reliquis; & sequentur ceteri.

H ¶ Modus mul omnes dicant, Te Deum laudamus.

Si non fuerit, qui amplius, quam medianam partem suffra-

peracto * statim omnes ad Reuerentiam ei exhibendam accedat, & flexo viroque genu manum eius osculentur. Qui vero electus fuerit, nec electionem, nec exhibitam reuerentiam (memor cuius nomine eam admittere debet) recusare poterit. Deinde simul omnes dicant, Te Deum laudamus.

CVM DECLATZG. VI. 213

suffragiorum; habeat; alia ratio, **QD H** Modus eli
scilicet cōpromissionis incatur, gendi hos electo-
H * electis inter omnes tribus, aut
quinque electoribus (qui ni-
mirum ad id munus plura habu-
erint suffragia) & quō maior ho-
rum trium vel quinque pars in-
clinauerit, ille sit Pr̄positus
Generalis, & promulgetur; eiq;
reuerentia exhibeat, & Deo
nostro gratiæ agantur, vt superi-
us dictum est.

8 Post promulgationem nulli in-
tegrum erit, suffragium suum
mutare, nec peracta electione a-
liam tentare: & obseruet, quæ
dicta sunt, qui schismaticus ac
ruinæ Societatis author haberi
nolit, & in pœnam excommunicati-
onis latæ sententiæ incidere,
I * aliasque graues censuras subi-
re, pro arbitrio Societatis; cui
vnio & conformitas omnimoda
ad Dei gloriæ conuenit.

DE MO - nominauerint.

T Poterit Vicarius cum plurim assensu, vel qui ele-
ctus fuerit in Pr̄positum Generalem, decernere censu-
ras, que conuenire in Domino videbuntur.

• iiiij IN CA

tionibus tenendo, quando in Con-

gregatione generali non de elec-

ctione Præpositi, sed alijs de

rebus agitur.

Cap. VII.

CVM in Congregatione non de electione Præpositi, sed alijs de rebus grauibus, & ad statū Societatis pertinentibus agitur; inclusio necessaria nō erit: licet sit curandum, vt quām expeditissimē fieri poterit, quæ tractanda sunt, absoluantur. Sed quia ex prima & summa Sapientia descendat oportet lux ea, qua dijudicari possit quid statuere conveniat; in primis Missarum sacrificia offerentur; sicutque oratio in loco Congregationis, & alijs partibus Societatis per totum illud tēpus, quo cōgreditur, & quo tractantur res in eo Cōuentu definienda, ad gratiam impetrandam; vt omnia ad maiorem Dei gloriam constituantur.

IN CAPVT

VII.

A **I** **Q** *Vi* *veni*
unt Pro
vincialium loco,
eis absentibus co-
dem ordine loquē-
tur. Hoc tamen
obser-

Deinde semel aut sèpius om-
nibus congregatis, * Præpositus A

Generalis; deinde Provinciales,

Rectors, alijque ad Congrega-
tionem vocati, quæ eis tractâda
videbuntur, rationesque eorū,

quæ sentiunt, postquam diligē-
ter omnia considerauerint, ac

Deo & Domino nostro commen-
daue-

CVM DECLA. C. VII. 217

dauerint, corā omnibus breui-
ter proponent: Et postquam
B dixerint sententiam suam, * eius
summam scriptā in medio relin-
quent; vt, si qui velint, eam
legant; & quod ea de re senti-
unt, in sequenti Congregatione
dicant.

Rebus agitatis hinc inde in
vna, vel pluribus Congregatio-
nibus, si nihil manifeste in alterā
partem constitui videretur; cōi
•nnium, vel ferē omnium assē-
su quatuor, qui definiant, ex ijs
qui intersunt conuentui, & in
eo ius habent suffragij, plurium
sententij. (quibus alij se stare
velle compromittant) elegantur:
qui, quoties opus fuerit, cum
Preposito Generali congregati,
omnia obseruabitur, vt
antiquissimus ex
Professis cuiusuis
Prouincie, qui
Prouincialis sit,
vel loco Prouin-
cialis veniat, di-
cat primus; et en-
sequentur reliquie
omnes eiusdem Pro-
uinciae iuxta anti-
quitatem profes-
sionis, vel vota-
rum, que Coadiu-
tores spirituales
emitunt: Postea
inter reliquos Pro-
uinciales qui fue-
rit antiquior, &
cum eo reliqui ex
eadē Prouincia.

Post huiusmodi sequentur, si alij fuerint, qui sub nullo
Prouinciali sint, vel extra ordinem sint vocati; qui etiam
ordine antiquitatis dicent.

B § Suum scriptum super mensa, que in medio erit, po-
nendo. Curabit autem Secretarius, vt, si opus fuerit, plu-
ra exempla exscribantur, vel quisque secum ferat; quibus
rationes, qua ipsos mouent, coniungantur; vt videri pos-
sint ab ijs, qui sententiam de rebus eisdem dicturi sunt.

C § Promul-

omnia ea, de quibus agitur, incident. Quod si omnes eiusdem sententiae non fuerint; quod verget major pars, id præferendum, & à tota Congregatio ne ut de manu Domini admittendum erit.

Si Præpositus Generalis ea corporis ualeudine 4 non esset, vt posset rebus omnibus tractandis inter esse; posset alium suo loco substituere; & sic sigillatum, omnibus rebus constitutis, prout maiori parti visum fuerit, quod decretum est, scribetur, & in plena Congregatione legetur: & si etiam tunc alicui visum fuerit, quid ea in re sentiat, dicere ei licebit; sed omnia tandem arbitrio Præpositi cum Definitoribus reliquentur.

Consideratis denuo illis, quæ discussa sunt, & 5

modo iam dicto rursum cōstituti C. Promulgatō fiet coram tota Secretarius in libro ad id de stinato * ea postmodum promulga Domo, ac postea ganda scribet.

per Domos & Col

NONA

legia reliqua; quod de ordinationibus & statutis dictum intelligatur, quæ, vt ubique obseruentur, constituta sunt. Quod enim ad Collegium, uel Domū, uel personam unam tantum pertineret, non est quod alijs in locis promulge tur; quamvis res secrete non essent: Sed si essent secrete, multo magis euulgatio sub grauibus censuris arbitrio Præpositi Generalis est prohibenda.

Ordinationes in Cōgregatione constituta in suo rigore permaneant (si in alia Congregatione generali non renouarentur) quamvis Præpositus Generalis, sub quo factæ sunt, e viuis excesserit.

DECLA-

NONA PARS

DE IIS, QVÆ AD CA-

FVT SOCIETATIS,

& gubernationem ab eo de-
scendentem perti-
nent.

QUOD PRÆPOSITVM

Generalem, & quidem pérpetuum,
dum vixerit, esse oporteat.

Cap. I.



TIN omnibus Rebuspub. vel
Congregationibus bene constitu-
tis, præter eos, qui ad fines par-
ticulares in eis tendunt; necel-
se est, esse aliquem, vel etiam plu-
res, qui boni vniuersalis curam ha-
beant, &, vt ad proprium finem, ad id tendant:
sic etiam in hac Societate, præter eos, qui particu-
laribus domibus, Collegijs, & Prouincijs etiam,
in quibus huiusmodi sunt Domus, vel Collegia,
præsunt, necesse est, esse aliquem, qui vniuersalē So-
cietatis curam habeat; qui hunc sibi finem consti-
tuat, vt bene guhernetur, conseruetur, & angea-
tur totum Societatis corpus; & hic est Præpositus
Generalis; qui cum duobus modis eligi posset, sci-
licet, vt ad tempus aliquod definitum, vel vt quan-
diu

DECLARAT
TIONES
In nonam Partem.

IN CAPUT
I.

A § Præter rationes, que in hac Constitutione attinguntur, ut Generalis ad vitam constituantur; sunt et alia. Una est, quod longius recedet omnis cogitatio et occasio ambitionis, qua huicmodi officiorum perils est, quam, si certis temporibus esset eligendus.

Altera, quod facilius est, unum idoneum, quam plures, ad hoc munus inueniri.

Tertia est, exemplum, quod sumitur ex communi ratione gubernationum magni momenti quæ ad vitam esse solent, tam in ecclesiasticis, summi Pontificis, & Episcoporum; quam in secularibus, Principum, ac Dominorum. De remedio autem, quo cuitentur aliqua incommoda, quæ sequi possent ex huicmodi officio, si ad vitam teneatur; inferioris capite quarto agetur.

B § Major erit Praepositi authoritas, si mutari non poterit; quam, si ad unum vel plures annos eligeretur, cum exterris, quia magis omnibus notus erit; & cum ijs, qui de Societate sunt, propter rationem eandem. Et contra, scire, quod eo officio aliquando sit perfunditus, et aquilis, vel inferior alijs futurus; esse etiam in eo parum exercitatum, authoritatem potest imminuere.

C § Constat,

A

B

CVM DECLARATIONI.

228

gēndus. Accedat autem ad cārē-
ra hoc cōmodi ex eo, vt Societ-
as in rebus magni momenti ad
Dei gloriā satis ferē semper oc-
cupata, *vniuersalibus his Con-
uentibus minus laboris & distra-
ctionis patiatur.

C ¶ Constat ra-
rius Congregandā
vniuersam Socie-
tatem, si Prēpo-
sitū ad vitam eli-
getur: quandoqui
dem quae sunt Cō-
gregationes, ma-
iori ex parte ad e-
ius electionem, et
rarō in alijs occa-
sionibus fūnt.

QUALIS ESSERE

debeat Prēposi-
tus Generalis.

Cap. II.

A * INTE R do tes varias, qui-
bus ornari Prēpositū Ge-
neralem optandum est, omniū
prima hēc erit; vt cum Deo ac
Domino nostro quām maximē
coniunctus, & familiaris, tam in
oratione, quām in omnibus suis
actionibus sit; vt eō vberius ab
ipso, vt boni totius fonte, vni-
uerso corpori Societatis abundan-
tē donorum, ac gratiarum
cū participationem, ac multū
valoris,
cutionem perficit, quodque ex bonis corporis, & exter-
nis iuuare poterit, & iuxta ordinem positum, momen-
tum earum estimandum est.

IN CAPUT
II.

A ¶ AD has
sex par-
tes, vt primariās,
reliquā reducun-
tur; quandoquidē
in eis Prēpositi
perfectio consistit
erga Deū: quodq;
eius affectum, in-

tellectum, & exe-

cutionem perficit, quodque ex bonis corporis, & exter-

nis iuuare poterit, & iuxta ordinem positum, momen-

B ¶ Et sic

222 CONST. PARS IX.

valoris, & efficacia omnibus illis rationibus, quibus ad animarum auxilium vretur, impetrat.

Secunda, vt vir sit, cuius in omni virtutum generi exemplū reliquos de Societate iuuet; ac præcipue in eo splendor charitatis erga omnes proximos, & in primis erga Societatem; ac veræ humilitatis, quæ Deo & hominibus amabilem eum redant, sit conspicuus.

Liber etiam ab omnibus in ordinatis affectionibus per gratiam Dei edomitis & mortificatis, sit opportet; ne interius iudicium rationis perturbent: & vt exterius tam sit cōpositus, & in loquendo præsentim tam circumspectus, vt in eo nihil, ne verbum quidē, notari possit, quod non ad ædificationem siue eorū, qui de Societate sunt (quibus speculi, & exemplaris loco esse debet) siue externorum faciat.

Nihilominus eo modo didicerit restitudinem, ac seueritatē necessariam cum benignitate, & mansuetudine miscere, vt nec se flecti sinat ab eo, quod, Deo ac Domino nostro gratius fore iudicauerit: & tamen filijs suis, ut conuenit, compati nouerit; eo modo se gerendo, ut etiam qui reprehenduntur, uel corrigitur, quamuis secundum inferiorem hominem, quod agitur, displiceat; agnoscant nihilominus, quod recte in Domino, & cum charitate ille suum officium faciat.

Animi etiam magnitudo ac fortitudo est ei per necessaria ad infirmitatem multorum ferendam, & res magnas in diuino seruitio aggrediendas, in eis que

que constanter, quando id conuenit, perseuerandum; non propter contradictiones (licet à magnis, & potentibus excitatas) animum despōndēdo: nec ab eo, quod ratio, & diuinum obsequium postulat, ullis eorum precibus, aut minis separari se sinendo; ut omnibus demum casibus, qui incidere possunt, sit superior: nec prosperis efferrī, nec aduersis deiici animo sese permittat: paratissimus, cum opus esset, ad mortem pro Societatis bono in obsequium IESV Christi Dei ac Domini nostri subeundam.

6 Tertia est, ut praeclaro intellectus, ac iudicij dono polleat; ut nec in rebus ad speculationem, nec ad praxim pertinentibus, quæ occurserint, hoc talento sit destitutus. Et quamvis doctrina ualde ei necessaria sit, qui tam multis uiris eruditis est praefuturus; magis tamen est necessaria prudentia, & in rebus spiritualibus & internis exercitatio ad uarios spiritus discernendos: ad consilium ac remediū tam multis, qui necessitatibus spiritualibus laborabunt, adhibendum. Discretionis etiam donum in rebus externis, ac modo res tam uarias tractandi, & cum tam diuersis hominum generibus in ipsa Societate, & extra illam agendi suminopere erit ei necessarium.

7 Quarta & in primis necessaria ad res conficiendas est uigilantia, & sollicitudo ad eas incipiendas, & strenuitas ad easdē ad finem & perfectionem suam perducendas; ut nec incuria, nec remissione animi inchoata & imperfcta relinquantur.

Quinta

B ¶ Et sic vide-
tur etas valde se-
nihilis non cōuenire ,
qua ad labores &
curas huius officij
idonea esse non so-
let ; nec valde in-
uenit , quam nec
authoritas , nec ex
perientia qua cō-
uenit , comitari so-
let .

C ¶ Externa cē-
sentur ; nobilitas ,
diuitiae , quas in
seculo habuit , ho-
nor , & similia .
Et horum , cate-
ris paribus , aliqua
ratio est habenda :
alia tamen maiori-
ris momenti sunt ,
qua , quamvis hęc
desint , ad electio-
nem possint suffi-
cere .

IN CAP-

Quinta ad corpus pertinet ; in quo , quod ad sanitatem , specie
externam , * & ætatem attinet , B
habenda est ratio , hinc quidē de-
centia & autoritaris , inde vero
virium corporis , quas eius mu-
nus exigit ; vt in eo fungi officio
suo ad Dei ac Domini nostri glo-
riam possit .

Sexta * circa res externas est , C
inter quas , quae magis ad ædifi- 9
cationem , & Dei obsequium in
eo officio conferunt , præferri de-
bet . Huiusmodi esse solent exi-
statio ac bona fama : & demū
qua ex cæteris ad authoritatem
cum externis , & cum ijs qui de
Societate sunt adiuuant .

Denique ex eorum numero es- 10
se debet Præpositus Generalis ,
qui in omni uirtutu ornatus claris-
simi , & de Societate optime me-
riti , & diu in eadem tales esse per-
specti sunt . Et si aliquæ ex doti-
bus superius dictis deessent ; cer-
te non desit eximia probitas , &
amor erga Societatem , ac iudi-
cium bonum , quod etiam idonea doctrina comite-
tur . In reliquis enim per eos , qui ad eius auxilium
destinandi

destinandi sunt (de quibus inferius dicetur) cum auxilio & favore diuino multa suppleri poterunt.

DE AVTHORITATE PRÆPONENTI
siti Generalis erga Societatem, ac de
officio eius. Cap. III. *ad agm. iust.*

VT bene gubernetur Societas; expedire valde
videtur, ut Præpositus Generalis omnem ha-
beat authoritatem in Societatem ad ædificationem:
quæ potestas (vnde Præpositi officium cognoscitur)
hæc erit; primum Præpositus Generalis per se, &
per alios admittere in Domibus, vel Collegijs, vel
vbiunque libeat, poterit eos, scilicet beatus et sacerdoti
qui ad institutum Societatis eiv. **I**N CAPIVTA
idonei videbuntur; siue ad pro-
bationem, siue ad professionem;

A siue in Coadiutores formatos, in **A** **S** **C** **V** **M** **v-**
vel Scholasticos approbatos ad-
B mittendos censeat. * Poterit etiam plures ad profes-
sionem per alium
cisdem dimittere, & à Societate remouere.
Eius nominatum de eis
certiore fieri, & de eorum dotibus ipsi satisfactum esse
oportebit; vel hoc munus admittendi pro suo arbitrio
(iuxta id, quod in quinta Parte dicitur) alicui, cui perin-
de, ac sibi ipsi, confidat, peculiariter committat.

B Iuxta id, quod in secunda Parte de dimittendi ra-
zione dictum est.

P **C** siue

Eiusdem erit, quos amittendos iudicauerit, & quocunque volet, ad studia litterarum mittete. Poterit & eosdem reuocare ante, vel post absolute studia, ac transferre ab uno in alium locum; prout adipiscorum particulare, & ad universale bonum Societatis magis conuenire in Domino existimabit.

Totam habebit superintendentiam, & gubernationem Collegiorum; quod ad Scholasticos, & Praeceptores, & officiales attinet; inter quos primas teneant Rectores; quos constitueat, ac remoueat potest; eamque facultatem eisdem communicare, quam senserit in Domino conuenire; & per huiusmodi Rectores administrationem Collegiorum exercet in ijs, quae ad aedificia, & temporalia ipsorum bonorum Scholasticorum usum comparata pertinent; ut in litteris Apostolicis continetur.

Curabit etiam, ut illariorum.

C. Sive redi- nem officij sui modo, qui con- denda sit ratio ei- uenire maxime videbitur, redi- dem, sive Prepo- dantur. Et quod de Collegijs di- sito provinciali, si citur, de Vniuersitatibus Socie- ue alij cuiuslibet, qui tatis eius curae commissarii, dictum ad eam exigentur intelligatur. Res enim earum, nam potestatem, quae ad vitam ac doctrinam institutiones pertinent, administrare, commissariam ha- beat. Propositi Generalis manus erit.

D. Per quod aper Ministrorum a se iuxta Constitutiones constitutos exercebit, & ceteri.

Est item penes Praepositum Generalem omnis facturas cultas

cultas agendi quosuis contractus emptionum aut venditionum quorumlibet bonorum temporalium, mobilium tam Domorum, quam Collegiorum Societatis; & imponendi, ac redimendi quoslibet census super bonis stabilibus ipsorum Collegiorum in eorundem utilitatem ac bonum, cum facultate secessione liberandi restituta pecunia, que data fuerit. Alienare autem, aut omnino dissoluere Collegia vel Domos iam erectas Societatis sine generali eius Congregatione Praepositus Generalis non poterit.

6 De ijs vero, quae Societati ita relinquuntur, ut ipsa pro suo arbitratu ea disponat (sive bona stabilia illa sint, ut domus aliqua, vel praedium, non alicui certo Collegio ab eo, qui relinquit determinatè applicatum uel annexum; sive mobilia, cuiusmodi sunt pecunia, triticum, & quævis alia mobilia) idem Generalis disponere poterit aut vendendo, aut retinendo, aut huic vel illi loco id, quod ei videbitur, applicando; prout ad maiorem Dei gloriam senserit expedire.

7 Et Praepositi Provinciales, aut locales, & Rectores, & alij eius Commissarij eam partem huius facultatis habebunt, quam ipsis Generalis communicauerit. Neque vero collegiales ad huiusmodi actus collegialiter erunt congregandi.

8 Sicut ad Generalem pertinet curare, ut Societatis Constitutiones ubique obseruentur; ita ad eundem pertinebit, D. S. Persip-
in ijs, quæ accidunt, ubi dispen- sum exercere de-
P i j fatione bet

bet Generalis hāc satione opus est, habita ratione potestatē; & per alios in casibus urgentioribus id etiā prastare poterit, vbi sine incommode insigni expectarnequit; vel vbi peculiariter ali- cui, cui, tanquam sibi ipsi, fideret, præsertim in locis remotissimis, quālis est India, cōmit teret. Et intelligendum est, dispen sare posse, vbi eā esse mentem Constitutionum, ut di cētum est, consideratis circumstantijs particularibus, & non aliter, in Domino iudicaret.

E ¶ Tenes Generalem erit, ut omnia experimenta, & plura etiam, quā illa sex, de quibus in Examine dicuntur, fiant; vel unum aut plura eorum omittantur, vel cum alijs permutentur, constituere, quando alicui non conueniret, quod generatim conuenit; cuiusmodi esset hospitale, vel peregrinatio, vel lectio, vel aliqua ex alijs probationibus.

F 97

Idem Generalis in missionibus omnem habebit potestatem; etiam tamen nulla ratione repugnando, quæ à sede Apostolica (ut in septima Parte dicitur) proficiuntur. Mittere ergo poterit omnes sibi subditos, siue professionem emiserint, siue non emiserint (quos mittendos iudicauerit) ad quaslibet mundi partes, F. ¶ Ut interficiat quodvis tempus vel definitum, vel indefinitum, prout ei videbitur, ad quamvis actionem ex ijs, quibus ut ad proximorum auxilium Societas solet, exercentur. ¶ Idem Generalis * Poterit etiam missos reuocare, & in omnibus denique, ut ad maiorem Dei gloriam fore senserit, procedere. Idem, cum talenta hominibus Societatis nostræ donata cognoscatur, officia Prædictorum, Lectorum, & Confessorum distribuet. De alijs officijs tantudem intelligatur: & quem sitatem Prepositum, vel per seipsum, sed etiam per summum Pontificem, nullo tempore definito, potest reuocare; ut in litteris Apostolicis gratiarum anno quadragesimo nono per Paulum Tertium nostrum sanctum Patrem nobis concessarum continetur. H. ¶ Hoc, sicut alia multa dicta, & dicenda, poterit exequi Generalis per suos ministros; siue Præpositi locales illi fuerint, siue non.

P. iij. I. Cune

230 . I C O N S T A P A R S I X X .

& quicunlibet co in munere, quod conuentientius ad
 diuinum obsequium, & salutem animarum obitu-
 rius in Domilio videbitur, constituet. 16
 Eliis erit, ut facultatibus a Sede Apostolica So-
 cietati concessis, & eam partem illarum vni cuique
 inferiorum communicare, quam in ipso bene collo-
 catam ad finem diuini obsequij nobis prefixum exi-
 sumauerit. 17 Eliusdem erit, reuocare eas, vel contra-
 hinc, ad eandem regulam diuini beneplaciti omnia
 exigendo. 18
 Ejusdem Generalis erit, correctionibus yti, ac poe-
 nitentias, que ad satisfactionem quoscumque
 defectuum conuenire videbuntur, habita ratione
 personarum, & altius circumstantiarum, iniun-
 gere: quarum consideratio eius charitati cum pru-
 dentia coniuncta, qua ad Dei gloriam vteratur, com-
 miditur. 19
 Ejusdem erit, contricatae Societatem ad genera-
 lem Congregationem (quando alios de rebus, quam
 de electione Praepositi et Regenduni), & statuere, vt
 Provincialis etiam congregatio conueneretur, cum ex-
 pedire iudicauerit, & dirigere eos, qui conuenerint,
 ac suo tempore, ijs absolvitis, quae tractanda erant,
 dimittere. 20
 Sine eius facultate & approbatione nullus possit
 dignitatem ullam extra Societatem admittre, nec
 ille facultatem huiusmodi dabit, nec id approbabit,
 si Sedis Apostolica obedientia ipsum non compel-
 leret. 21

B I I I

Constitut.

CVM DECLAT. C. III.

231

- ¶ 14. Constituat idem, ut dictum est, per seipsum Rectores Collègiorum & Vniuersitatū, ac Præpositos locales Domorum, quos aptiores fore iudicauerit; * Provinciales itidem Præpositos ad trienium ut plurimum, (quam & contrahi, & prorogari ceteris annis id spatium temporis possit, quando ad maiorem Dei ac Domini nostri gloriam id fore videbitur.) Quibus etiam eam potestatem communicabit, quam duxerit communicandam.
- ¶ 15. Poterit etiam eam reuocare, restringere, & etiam augere, & administrationis rationem ab eis exigere. Quod si Provinciali facultatem constituerit, Præpositos locales, & Rectores communicauerit; eiusdem Generalis erit, eosdem confirmare, uel remoueri possint; nisi ante id tempus ratione vniuersalis moueri uideretur.
- K. ¶ Quanquam poterit ad has elec-
16. tiones et res alias graues & dubias mouere sententias aliorum, quos iudicauerit in Domino bene servitos, constituere tamen, in quibus erit potestate.

P. 1111 naruim

IN CA-

parum ratione contenire in Domino iudicabit, cōmunicando.

Idem poterit non expectata Generali Congregatiōne Dōmos, Collegia, Vniuersitates Societati oblatas accipere, & in Fundatores cū priuilegijs in quarta Parte dictis eos, quos in Domino admittēdos duxerit, admittere; & Lectores, Sacerdotes, & alia, quæ occurserint, prouidete. Erit tamen ei curandum, vt cum huiusmodi conditionibus admittat, ex quibus Societas commoditatē ad propositum sibi diuinī obsequij finem, & non detrimentum sentiat. Sed si experimento compertum esset, grauati magis, quam iuuari Societatem, nec Præpositus Generalis de remedio prospiceret; in prima generali Societatis Cōgregatione, virtutē huiusmodi Domus, Collegium, vel Vniuersitas relinquā, an teneri cum tali onere expediāt, agi poterit.

Transferre, vel dissoluere Dōmos, vel Collegia iam erecta, aut in vsum Societatis professa redditus eorum conuertere Præpositus Generalis, vt in quarta Parte dictum est, non poterit.

Cognoscat, quoadeiu fieri poterit, conscientias eorū, qui sub eius obedientia sunt; ac præcipue Præpositorum Provincialium, & aliorum, quibus munera maioris momenti committit.

Generatim loquendo, in rebus omnibus, quæ ad propositum Societati finem perfectionis & auxilij proximorum ad gloriam Dei faciunt, omnibus præcipere in obedientia virtute possit: Et quamvis alijs

in serio-

inferioribus Præpositis, vel Visitatoribus, vel Commissarijs suam facultatem communicet; poterit tamen approbare, vel rescindere quod illi fecerint, & in omnibus quod videbitur, constituere: & semper ei obedientiam ac reverentiam (ut qui Christi vices gerit) præstari oportebit.

D E A V T H O R I T A T E , V E L
prudentia, quam Societas habere debet
erga Præpositum Generalem.

Cap. IIII.

A * **F**acultas, vel prudentia Societatis erga Præpositum, habita semper ratione boni universalis, ac maioris ædificationis, sex in rebus, quæ ad Dei gloriam iuuare possunt, consistit.

2. Prima ad res externas pertinet vestitus, victus, & expensarum quarumlibet ad personam Præpositi spectantium; quæ omnia vel augere, vel imminuere poterit Societas; prout Præpositum ipsum ac se decere, & Deo gratius fore iudicabit. Et huic Societatis ordinationi Præpositum acquiescere oportebit.

3. Secunda ad corporis curam pertinet, ne in laboribus, vel rigore nimio mensuram excedat. Quæ etiam in re ad moderationem se reduci sinet Superior,

I N C A P Y T
III.

A § **E**t exercebit eā per
Assistentes, de qui
bus mox dicetur.

B § **V**rgere

personarum, & Societatis arbitrio acquiesceret. 4
 Terram ad animam eius spectat, cum etiam viris perfectis aliquando huiusmodi cura vel circa personam, vel circa officium sit necessaria. Habeat ergo Societas cum Praeposito Generali (& idem cum inferioribus fieri posset) aliquem, qui accedens ad Deum in oratione, postquam diuinam bonitatem consuluerit & aquum esse id iudicauerit, cum modestia debita, ac humilitate, quid sentiat in ipso Praeposito requiri ad maius obsequium & gloriam Dei, admonere teneatur; siue ille sit eius Confessarius, siue alias quispiam per Societatem designatus, qui ad hoc negotium quam maximè aptus videatur.

B Vrgere intelligendum est, si Princeps aliquis secularis id curaret: & ordinaret summus Pontifex aliquā sūmēre dignitatem, non tam in absolute, imperando, ut offerebat se nolle cum ad tale officium admittendum obligare. Nam in huīsmodi casib⁹, ubi cessat obligatio, non debet, nec potest sine probatione Societatis eam admittere: nec Societas approbat, si Pontifex praecepto, quod ad peccatum obliget, non compelleret.

C § Vt

obedientia Sedi Apostolice non compulerit, assensum nonquam præstabit. ad mod. 4. v. 11. folio 216v
Quinta locum habet, si accideret, ut valde negligens, vel remissus esset in rebus magni momenti ad
Præpositi officium pertinentibus propter corporis
grauem agitatem, aut sejum, spe emendationis
ita in parte subtilia, unde multum detrimenti publi-
cum bonum patetur. Tunc enim Coadjutor, vel
Vicarius, qui Generalis officio fungatur, est eligen-
dus, sive ipsius Præpositus eum cum approbatio
ne Præpositorum Provincialium sibi substituat; si
ue illi cum approbatione duorum Præpositorum lo-
calium, vel Rectorum uniuscuiusque Provincie
eum per litteras pluribus suffragijs eligant ad So-
cietas gubernationem cum ea facultate, quæ Gene-
rale, vel ipsi Societati, si ea eligeret, communicanda
videretur.

7 Sexta locum haberet in quibusdam casibus (quos
speramus per Dei bonitatem, a spita te ipsum gratia,
nunquam efficiendos) cuiusmodi essent peccata mor-
talia in exterrum actum prodeuntia, ac nominatum
copula carnalis, * vulnerare quem
quam ex redditibus Collegio C. 5. V. 1 cum
aliquid ad proprios sumptus liquo armorum ge-
assumere; * vel cunis extra Societatem Inere, vel culte-
tatem lo. 5. vel re qua-
nus, cum quis insignis lascio inferni potest: utique ad
D. Id agitur peculiariter, ut non det consanguineis,
vel eis, qui coniunctionem aliquam secularem cum ipso
habent:

habent: & nō p̄tatem donare; vel aliqua stabilia
 cluditur ostiū, vt bona domorum, aut Collegiorū
 s̄iar eleemosyna, alienare; vel prauam doctrinam,
 vel detur, quod cōm̄ habere. Siquid ergo horum acci-
 uenit, ei, cui dani deret, potest ac debet Societas
 debere ad Dei glo * (si de re sufficientissimè consta E-
 riā Generalis sen- ret) eum officio priuare, &c, si
 tiret. opus est, à Societate remouere,
 E] Quoniam, in omnibus p̄t oculis habendo
 qui curam aliorū, quod ad maiorē Dei gloriam &
 p̄cipue tam vniuersale bonum Societatis so-
 uersalem habent, re iudicabitur.
 à multis pati varias ob causas possunt; diligenter ani-
 maduertere oportet, vt probationes dictorum defectuum
 sint, quā fieri possit, efficacissime, morali modo loquendo.

D E M O D O , Q V O P R O S .
 cedere debet Societas in ijs, quæ ad
 Pr̄positum Generalem perti-
 nent. Cap. V.

IN primis Pr̄positi Provinciales, quos Generalis
 ipse per se constituit, in conspectu Dei considerate
 & efficere quod vniuersali bono Societatis debent
 in pr̄dictis ad Pr̄positum Generalem pertinenti-
 bus, prout in Domino senserint, teneantur.
 In ijs, quæ ad sumptus & curam corporis eius, &
 res alias minus graues pertinent, cōgregatione opus
 non

A non est; sed ut Societas viros proprios in Natura CAPUT
quatuor ei assistentes, qui discre-
tione, ac zelo communis boni
Societatis polleant, constituant:
Qui quidem apud Præpositum
manentes, in conspectu Crea-
toris ac Domini sui dicere, ac ef-
ficere, quidquid circa tria prima
in præcedenti capite dicta ad ma-
iorem Dei gloriæ fore senferint,
teneantur.

3 Electio verò quatuor huius-
modi Assistantium eorum erit, v
qui Præpositum eligerent, quando
ad id congregantur. Quod si vel
mortem obiret, vel à Præposito
Generali diutius abesse propter
causas graues aliquem ipsorum
oporteret; non repugnantibus
Prouincialibus Societatis, Præ-
positus Generalis aliū substituet,
qui cum approbatione omnium,
vel maioris partis eorū manebit
in demortui, vel absensis loco.

4 Tertiò si accideret aliquid ex
peccatis (auerat id Deus) quæ
sufficiunt ad Præpositum officio suo priuandum;
simul atque res per testimonia sufficientia, vel ipsius
affirmationem constaret; iuramento obstringantur
quatuor

A § PROFES-
si sint, si
commode fieri po-
terit. Et, si ali-
quando huiusmodi
Assistentes (vel ali-
quis eorū) à Pre-
posito recederent,
missi ad hanc vel
illam partem, vt
citò redeant; ne-
cessere non erit alios
in eorū locum sub-
rogare: si diu eos
abesse oporteret,
aliij subrogentur.
Verum Præposi-
tus Generalis sine
graui causa vel ne-
cessitate eos pro-
cul à se mittere nō
debet.

B § Rem

B T Rem nihilo-
minus secretā te-
neant, quantū fie-
ri poterit; cum a-
lijs etiam eiusdem
Societatis, donec
veritas eluceat;
vt si certum esse,
quod quatuor sibi
persuaserant, non
inueniretur, iniu-
sta infamiae nota
Præposito non in-
uratur.

C C um huiusmodi Cōgregationis, ingre-
dientur, vbi aderunt quatuor illi, qui conuocarunt,
cum alijs congregatis, rem is aggrediatur, cui om-
nia notiora sunt, & accusatio dilucidè explicitetur;
qua audit, Præpositus foras egredi debebit: & an-
tiquissimus ex Provincialibus simul cū Secretario,
& alio Assistente de tota re scrutinii faciat, & pri-
mò quidem, an constet de peccato, quod obijcitur,
deinde an huiusmodi sit, vt propter id priuari offi-
cio debeat; & idem suffragia promulget, qua, vt suf-
ficiant, duas tertias partes excedent, & tunc statim
de alio eligendo agatur: & , si fieri potest, non pri-
us inde egreditur, quam Societas Generalem Præ-
positum habeat: & si eo die res transigi nō poterit,
in sequenti, vel quam expeditissimè fieri poterit, eo modo

eo modo quo in octaua Parte di-
ctum est transigatur.

C * Si defectus deprehensi non fue-
rint eiusmodi, ut priuandus of-
ficio suo, sed tantum corri-
gundus uideretur; quatuor eligan-
tur, quibus cura iniungatur con-
siderandi quæ, correctio ei con-
ueniat: & si non conuenirent,
paribus suffragijs existentibus,
quintus adiungatur, uel tres
alij; ut quid in Domino conue-
niat, constituant.

D * Si accideret Præpositum Ge-
neralem ad Societatis gubernationem esse inutilem, re partum

seriò iniungi consijs, & præsertim Provincialibus, opor-
tet, ne cui indicent. Et cum constitutum fuerit, illum
officio priuare, tunc etiam cum Præposito Generali se-
cretò agendum est, ut ipsem et officio se abdicet: ut hoc
promulgari, & peccatum ac officij proprie peccatum
priuatio occultari possit.

D * Omnino esset inutilis, qui vsu rationis careret,
qui que in morbum minimè curabilem incidisset, tamque
grauem, vt rebus sui officij vacare non posset, nec ali-
quando vacaturus speraretur. Si morbus talis non esset,
vt de sanitate desperandum videretur; sine Congregatione
genera i Vicarius per eundem Præpositum posset consili-
tui, vt

C Cum dese-
ctus ad deposicio-
nē sufficientes non
deprehenderēntur;
alij de rebus aga-
tur, propter quas
conuocata Societas
videatur; et quod
ad Præpositum at-
tinet, dissimule-
tur: immo quoad
eius fieri poterit,
nullo tempore di-

uulgari debet. Et
sic, cum conuoca-
tur, præmoneri,

& post rē discussā

tui, ut ipsius officio, donec conualesceret, omnino fungeretur; & recuperata sanitate, concessa ei prius facultas cessa-

bit.
E Hinc apparet, necessarium non esse ad hoc statuendum ad Congregationem venire; nisi obedi-

entia Sedis Apo-

stolica intercede-

ret, quae Prae-

positum, vel Societa-

tem (ut dictum est)

ad peccatum obli-

get, nisi res ad ef-

fectum perduca-

tur.

IN C. A-
dientia summi Pontificis, quæ ad peccatum obligare posset; res in consultationem ne adducatur: sed id omnino tanquam certum tenendum est, nec de-

bere, nec posse consensum ad huiusmodi dignitatem

admittendam praestari.

corani eo, & partim in eius ab-
sentia agitata, despiciatur, an eli-
gi Vicarium absolute cum poter-
state, quamvis sine nomine Prä-
positi Generalis (quandiu uixe-
rit qui tunc erat) oporteat: &
id, si pluribus, quam dimidiæ
parti suffragiorum, uisum fue-
rit, sic agendum erit. Si id neces-
sarium fore non iudicarent, ui-
dendū erit, an præter ministros
illos, quorum opera Generalis
utebatur, Societas alios prouide-
re debeat, ut, subleuato magis-
eo & adiuto, non desideraretur,
quod ad gubernationem Socie-
tatis conueniret. Et ea in re se-
qui oportebit quod plus, quam
media pars eorum, qui congregati
sunt, statuerit. Si ageretur
de dignitate, quam ut plurimum
pati non potest Präpositi offici-
um; si non compulerit talis obe-

dientia summi Pontificis, quæ ad peccatum obligare posset; res in consultationem ne adducatur: sed id omnino tanquam certum tenendum est, nec de-

bere, nec posse consensum ad huiusmodi dignitatem

admittendam praestari.

D E

DE IIS, QVÆ IVVARE

poterunt Præpositum Gene-
ralē, vt suo officio bene fun-
gatur. Cap. VI.

IN Capit

VI.

CV M proprium Generalis of-
ficiū non sit concionari,
nec confessiones audire, nec alia
huiusmodi (in quibus tamen il-
le, vt particularis persona, vide-
bit, quid præstare possit, cum ei
per alias occupationes officij sui
proprias licebit, & non aliter)

A* sed ita regere vniuersum huius
Societatis corpus, vt conserue-
tur, & gratia diuina aspirante in
bono gratiam conserua-
tionis & augmenti huiusmodi impetrant : & ex ijs, que
præstare ipse potest, hoc maximi momenti apud eum esse
debet, & in quo plurimum in Domino confidat. Est enim
in primis efficax ad gratiam à diuina Maiestate impetran-
dam, à qua, quod expetitur, procedit : idque potissimum
faciet, cùm necessitas occurrerit; tum etiam id faciet, soli-
citudinem adhibendo ad Constitutionum obseruationem,
miungendo crebrò sibi rationem reddi eorum, que in Pro-
vincijs omnibus geruntur per Prouinciales, scribendo
eisdem quod sentit de rebus ad se relatis, & curando, vt
prouideatur, rbi conuenit, per se, & ministros ; de qui-
bus agetur.

Q B q Hoc

bono suo statu , & modo procedendi ad Dei & Domini nostri gloriam crescat , ad quem sibi proposum finem sua potestate uti debet .

Præter dona illa perfectionis magnæ spiritualis , ac virtutum , de quibus secundo capite dictum est , bonis etiā ministris ad munera particularia obeunda opus habet : Quamuis enim per seipsum aliquādo in illis versetur , habeat tamē necesse est Præpositos inferiores (quos viros selectos esse oportet) quibus multum potestatis conferre , & huiusmodi res particulares ferè semper committere possit . Etius autem crebrior communicatio inter Præpositos inferiores cum Prouincialibus erit , horum autem cum Rectoribus , & Præpositis localibus , vt melius subordinatio conseruetur . Aliquando tamen Generalis vel ut pleniorum rerum omnium notitiam habeat , vel propter alia , quæ səpius accidere solent , ipse metum Rectoribus , & Præpositis localibus , & particularibus etiam personis ager ; eodemque consilio , reprehensione , & si opus est , correctione iuuare studiat ; Quandoquidem eius est munus , defectus Præpositorum inferiorum supplere , ac cum diuino favore & auxilio quod in ipsis perfectum non est , ad perfectionem perducere .

Ad omnia etiam conferet , si Generalis litteras Apostolicas , & concessiones omnes , quæ ad institutionem , facultates , vel priuilegia Societatis pertinent , & quoddam eorum compendium apud se habuerit , catalogum itidem vnum omnium Domorum

rum ,

rum, & Collegiorum Societatis cum suis redditibus, & alterum personarum omnium, quæ in qua-uis Prouincia versantur, non solum Professorum, & Coadjutorum, qui formati, ac Scholarium, qui approbati dicuntur; sed etiam illorum, qui in proba-tionibus exercentur, vbi eorum nomina & qualita-tes scribantur: & hunc catalogum renouandum sin-gulis annis, si conuenire videbitur, curabit. Et de-mum omnia, quoadeius fieri poterit, perspecta ha-beat, vt in omnibus rebus melius possit, quæ ad glo-riam diuinam pertinent, prouidere.

4 Quod in vniuersum in sexta Parte capite tertio dicitur, eos, qui de Societate sunt, negotijs seculari-bus, licet pia alioqui essent, implicari non debere; id Generali magis, quam reliquis

B omnibus, conuenit: * ne in eis, vel aliis etiam rebus piis qui-dem, sed ad Societatem non per-tinentibus, ita occupari se si-nat, vt tempus ac uires ad ea, pertinet ad ipsius officium (quod quidein magis, quam ro-tum hominem requirit) eum de-stituant.

B Hoc intel-ligendum est, que-tenus declinari po-terunt. Sed de-mū prudentia do-cebit, num per-se aut alios de-Societate debeat

* Sed nonnunquam ali-quorum piorum operum, quæ ad Societatem non per-tinent, curam suscipe-re, vel quòd magni sint momen-ti in Dei obsequio, vel in gratiam eorum, qui id impe-trare student.

Q ij CgPra-

C ¶ Prescribe * Sed nec in executione mini- C
re ordinem , qui i steriorum particularium ad So- 5
genendus est (si ta m cietatem pertinentium , quæ per
lia non esset , qua- alios effici possunt , magnopere
les conueniret) ubi occupari deberet; cuiusmodi es-
residet , & etiam set peculiaris alicuius domus cu-
alijs in locis , Præ ra , quod ad sustentationem tem-
positi Generalia poralem , & gubernationem eius
est . Sed executio attinet : quin potius , ut superius
alijs , vt dicitur , dicitur , suos quoquis in loco , eti-
demandabitur .

D ¶ Quo- beat ; in quos si totam curam nō
reiecerit , subleuetur certè ab eis , & huiusmodi curæ
occupatione liberetur .

Sic etiam in quavis Provinciæ eos habeat Provin- 6
ciales tam probatae fidei , tamque idoneos , ut qui in-
telligit magna ex parte ex his & localibus bonam gu-
bernationem Societatis pendere . Cum autem illi ta-
les fuerint , laborem cum illis in rebus , quæ id patiū-
tur , diuidēdo , & de omnibus grauioribus certiorem
se fieri curando , plus otij , ac temporis sibi relictum ,
ut rebus vniuersalibus vacet , quæ solus ipse obire
potest , intelliget . Plus etiam lucis ad perspicēdum ,
quid in illis factò opus sit , se habere experietur ; si
ipsius intellectus eam lucem , qua donatus est , ex par-
te non amiserit ; ut eis accidit , qui plus a quo in re-
bus particularibus , ac exiguis occupantur : vnde op-
primi & debilior reddi intellectus acies ad res vni-
uersales perspiciendas solet .

Nec

CVM DECLAT. C. VI.

248

Nec solum Præpositus Generalis ad res particulares (ut dictum est) ministris opus habet; sed etiam ad vniuersales, & sui officij proprias, ut eis bene ac suauiter possit satisfacere. Habeat igitur necesse est, qui multa in memoriam reducendo, ad sollicitudinem curandi res tam multas officij sui, qui etiam consilio ad eas ordinandas, demum qui diligentia ac labore ad eas opere complendas adiuuet. Id enim compertum est, quod nec viri vnius memoria tam multarum rerum recordationi satis sit; nec, si id præstaret, vnius intellectus ad easdem bene considerandas & ordinandas satis esset; nec, quamuis & hoc posset, vires vnius ad easdem exequendas sufficerent.

Ad primum illud de sollicitudine omnia curandi aliquo ministro ei opus est, qui ordinariè apud ipsum maneat; qui um officium faciat, eisdem indiger auxilijs.

Q iij

D § Quoniam qui cum tam multis hominibus, deque rebus tam varijs & tanti momenti agere debet, si aliorum ministerio non iuuaretur, onus ferre intolerabile, quod ne magna quidem cum distractione animi, & sanitatis ac longioris ratione dispendio bene posset sustinere. Et sic videre est, eos omnes, quibus gubernationum aliquius momenti circa est commissa, quod illis satisfacere possint, multis ad id auxilijs subleuari. Vnde & Generalis, ratione, expedite, & suauiter

E § Huius

E*st* Huius officium erit, ex omnibus litteris, & informationibus summam in pauca redigere, & capita eorum quae Superiori proponenda sunt & quae postulant, ut respondeatur, vel aliquid agatur; &, prout se extendet munus a Generali commissum, litteris poterit respondere; sive Generalis, sive ipse Secretarius de ipsius commissione eas subscriptat: & Generali eas, vel secundum eius voluntatem Assistentibus, vel alicui eorum, aut etiam nulli ostendat; prout res ipsae, de quibus scribitur, & ratio personae Secretarij exigunt.

* qui pro memoria, & manibus illi sit ad omnia, quae scribenda, & tractanda fuerint; ac breuiter ad res omnes officij sui obeundas; qui induat Praepositi personam; &, præter protestatem, totum officij eius pondus humeris suis impositum esse existimet.

Hic Praepositi Minister vir 9 esse sollicitus & discretionis, &, si fieri posset, doctrinæ dono, & specie honesta, ac modo agendi verbo & litteris cum omni hominum genere prædictus esse deberet; quique in primis esset vir, cui confidenter quiduis committi posset; quique Societatem in Domino diligenter: quò utilius eius opera ac ministerio vti Praepositus Generalis ad gloriam diuinam valeat.

Secundum auxilium, videlicet 10 consilij ad res graues, quae se offendunt, ordinandas, & cōstituendas, quam

F. J. Etiam

quām sit Generali Præposito necessarium, ex eorum
multitudine, & ex humani intellectus natura, qui
tam multas in partes consideratione diuidi nequit;
vel certè ad id, quod oportet, in eis partibus dispici-
endum, ac prouidendum non sufficit, potest intel-
ligi. Videtur ergo pernecessarium, ut aliqui sint apud
Superiorem viri litteris & omnibus alijs Dei donis
clari, qui ei assistant, & considerandi peculiari solli-
citudine res vniuersales Societatis à Generali com-
missas curam habeant; quam illis posset diuidere,
quo accuratius res omnes perspiciant; ut vnu re-
rum Indicarum inspiciendarum, alter Hispaniæ &
Portugalliarum, & alius Germaniæ & Galliarum, & alius
Italiæ & Siciliæ curam haberet; & sic de alijs, quan-
do Societas in plures partes spargeretur. Quisque
autem ex eis peculiari oratione, & suis in sacrificijs
recordatione Deo partem illam sibi specialiter com-
missam commendare debet, & considerare, quid in
ea magis ad id consequendum, quod sibi Societas
proponit, iuuare posset. Conferendum etiam cum
alijs esset, siquid ad rem facere magnopere videtur.
Res autem inter se discussas
F Generali referre possent. * Idem
etiam attenderent ijs rebus, quæ scribenda maioris
vel à Præposito, vel etiam à Secré
tario Societatis proponerentur;
ut magis inter ipsos discussæ Su-
sum in considerandis & tractan-
zudinno. **Q** iiiij dis

F Etiam res
scribenda maioris
vel à Præposito, vel etiam à Secré
tario Societatis proponerentur;
ut magis inter ipsos discussæ Su-
sum in considerandis & tractan-
zudinno. **Q** iiiij dis

tur,

cur, possent conferri: quodque eis uidetur, posset Secretarius Superiori referre; et tamen dem in ijs, que ad doctrinam pertinet. Hec autem non solum subleuarèt Generalem, sed etiam rebus illis, que ab ipso constituerentur, maiorem auctoritatem afferrent. G Quam pagina ducentesima trigesimaseptima dictum est. Quamuis autem res grauiores cum eis tractandæ sint, statuendi tamen facultas, postquam eos audierit, penes Præpositum Generalem erit.

In tertio auxilio, videlicet diligentia ad exequendum vel complendum quod ad res Societati necessarias fuerit constitutum, cuiusmodi essent negotia, quæ ad Domos vel Collegia pertinet, expedire, tum etiam quæ illorum sunt, defendere: & generatim ad res omnes agendas, multum conferet, immo necessarium est unius Procuratoris generalis Societatis auxilium; qui quidem Romæ resideat, ac prudentia, fidelitate, & dexteritate cum hominibus agendi, & omnibus

CVM DECLA. C.

G omnibus alijs dotibus polleat,
non tamen Professus sit, * nec in
Domibus Societatis professæ ha-
bitet, * sed in alia (de qua di-
H cùm est in quarta Parte) * qui
suis etiam auxilijs, ac Ministris
ad ea negotia, quæ solus non po-
test confidere, necessariis suble-
uetur.

Cum ergo Præpositus huius-
modi habeat auxilia, tempus
(quod quidem valetudo, &
vires corporis permittent) par-
tim cum Deo, partim cum of-
ficialibus, & Ministris huius-
modi agendo, partim secum se-
orsum considerando, ac cum au-
xilio & fauore Dei ac Domini no-
stri, quod agendum est, statuen-
do, impenderet.

* Præpositi

present, iuxta quod ordinatum, vel
fuerit à Generali, vel de ipsis intentione eis consti-
terit.

H ¶ Vel ut plures Procuratores constituerentur; pro-
ut res, qua incident, & necessitas vrgens diuersarum ac
variarum regionum postularet.

VI. 249

G ¶ Quam-
uis Procurato-
rum habitatio in
Domibus profes-
sa Societatis or-
dinariæ esse non
debeat, sed in
alia ipsis assigna-
ta: nihilominus,
quando non tra-
ctant lites, vel
quando necessitas
aliqua urgeret,
vel alioqui conue-
niret, & ad tem-
pus, possent in
Domibus habita-
re. Et hoc eorum
iudicio relinqui-
tur, qui in dictis
Domibus profes-
sa Societatis alijs
vel commissum eis

I ¶ Ex ih̄s,

I*Ex ijs, que
dicta sunt de Ge-
nerali, intelligi po-
terit quod Prouin-
cialibus, & loca-
libus, & Rectori-
bus Collegiorum
conuenit; quod at-
tinget ad Dei dona,
quibus ornari de-
bent ad potesta-
tem, officium, &
auxilia, que ha-*

bere eos oportet; prout expresse dici poterit in

Regulis, que ad Præpositos huiusmodi

particulares pertinent.

DECIMA

DECLA.

DECIMA PARS

DE MODO, QVO CONSER-
uari, & augeri totum corpus Societa-
tis in suo bono statu possit.



VIA Societas, quæ mediis humanis in-
stituta non est, per ea nec conseruari nec
augeri potest, sed per gratiam omnipo-
tentis Dei ac Domini nostri I E S V
Christi; in eo solo spem constitui opor-
et, quod conseruaturus sit, & promoturus hoc o-
pus, quod ad obsequium & laudem suam, & auxi-
lium animarū inchoare dignatus est. Et iuxta spem
hanc primum mediū & maximè consentaneum ora-
tionum & sacrificiorum erit, quæ hac cum intentio-
ne sancta offerri, & singulis hebdomadis, mensibus,
& annis in omnibus locis, vbi Societas residet, certa
ordinatione institui debent.

- 2 Ad conseruationem & incrementum non solum
corporis, id est eorum, quæ externa sunt, sed etiam
spiritus Societatis atq; ad assecutionem finis, quem
sibi præfigit, auxilii animarum, ad ultimum & super
naturalem suum finem consequendum media illa,
quæ cum Dœ instrumentum coniungunt, ac dispo-
nunt, ut à diuina manu recte gubernetur, efficaciora
sit, quam quæ illud disponunt erga homines. Hu-
iunctio est probitas & virtus, ac præcipue charitas,
& pura intentio diuini seruiti, & familiatitas cum

Dœ

252 CONST. CVM DECLA.

Deo in spiritualibus deuotionis exercitijs, & zelus syncerus animarum, ad gloriam eius, qui eas creauit ac redemit, quoouis alio emolumento posthabito. Videtur itaque in vniuersum curandum esse, ut omnes, qui se Societati addixerunt, in virtutum solidarum ac perfectarum, & spiritualium rerum studium incumbant; ac in huiusmodi maius momentum, quam in doctrina, vel alijs donis naturalibus & humanis constitutum esse ducant. Hæc enim interiora sunt, ex quibus efficaciam ad exteriora permanare ad finem nobis propositum oportet.

Hoc iacto fundamento, media illa naturalia, quæ Dei ac Domini nostri instrumētum in proximorum utilitatem disponunt, in vniuersum ad conseruationem & incrementum totius huius corporis conseruent: si tamen & addiscantur, & exerceantur syncerè ad solum Dei obsequium; non vt illis fiducia nostra innitatur, sed potius ut diuinæ gratiæ iuxta summa prouidentiæ suæ ordinem per hæc cooperemur, qui ad gloriam suam tam dona naturalia, quæ ipse vt Creator, quam supernaturalia, quæ vt gratiæ author donat, vult referri. Et ideo media humana, vel per industrias acquisita, ac præcipue doctrina exæcta & solida, & modus eam proponendi populo in concionibus, & lectionibus, & forma agendi cum hominibus, eisdemque tractandi diligenter curata sunt.

Iuuerit etiam magnopere in suo bono statu ac disciplina Collegia conseruare, & ad id eorum suer-

ITER-

intendantiam per illos exercere, quibus vtilitatis tē-
poralis nihil ex eis potest accedēre. Talis est Societas
professa, quæ in Collegijs eos instituendos curabit
in perfectione vitæ, litterisq[ue] Christiano dignis,
qui talentum ad id sortiti esse videbuntur. Hi enim
pro seminario Societati professe, & eius Coadiuto-
ribus erūt; &, si cum Collegijs Vniuersitates etiam
curæ Societatis commissæ fuerint, obseruato illo mo-
do procedendi, de quo in quarta Parte dictum est,
ad finem eundem iuuabunt.

5 Quia paupertas velut propugnaculum est Reli-
gionibus, vt eas in statu suo & disciplina conseruet,
& à compluribus hostibus defendat(vnde etiam D[omi]n[u]s
enititur illud varijs rationibus euertere) refert
plurimum ad conseruationem & augmentum to-
tius huius corporis, procul admodum omne[m] au-
ritiæ speciem ablegasse; nullos redditus, vel posses-
siones, vel stipendia pro verbi Dei prædicatione,
aut lectione, aut Missis, aut administratione sacra-
mentorum, aut demum rebus quibuslibet spiritualibus (vt est in sexta Parte dictum) admittendo,
nec ad suam vtilitatem redditus Collegiorum ap-
plicando.

6 Erit etiam summi momenti, vt perpetuò scelix So-
cietas status conseruetur, diligentissimè ambitio-
nem, malorum omnium in quavis Repub. vel Con-
gregatione matrem, subinouere, ac aditum ad digni-
tatem, vel prælationem ullam directè vel indirectè
quærendam in Societate præcludere. Quod ut fiat,
omnes

254 CONST. CVM DECLA.

omnes Professi se nihil vñquam ad eam obtinēdam acturos, & quos agere animaduerterint, delaturos, Deo ac Domino nostro voweant: & incapaces ac inhabiles ad prælationem quamuis habeantur ij, de quibus probari posset, quòd eam ambijssent. Promittant etiam Deo ac Domino nostro ad nullam etiam extra Societatem prælationem, vel dignitatem obtinendam se quidquam acturos, nec ad sui electio nem ad huiusmodi munus, quoadeius fieri poterit, consensum prästuros; si eius obedientia, qui sub pena peccati potest präcipere, eos non compulerit: sed vñusquisque videat qua ratione animarum saluti iuxta nostræ professionis humilitatem & submissionem inservire possit; & ne Societas his hominibus, qui ad propositum sibi finem sunt ei necessarij, priuetur.

DECLARA-

T I O N E S

In decimam Par-
tem.

A § **C**onsiderā
do, quām
instanter, quāmq;
multis rationib;
citatutum sit, vt aliqui de nostra Societate varios Episcopatus sumerent, cumq; in multis obuiam itum sit, nec
tamen in Patriarchatu & Episcopatibus Aethiopiae ad-
mittendis resisti potuerit: de hoc auxilio ad opus illud
Aethiopiq; & alia similia, cū resistendi modus deesjet,
cogitatum

consilium, vel alicuius, quem ille sibi ad hoc substitueret; quodque, si senserit melius esse quod consultur, sit illud executurus: Non quod habeat qui Prælatus est, aliquem de Societate Superioris loco; sed quod sponte in Dei conspectu vult ad id faciendum obligari, quod ad diuinum obsequium melius esse intellexerit; quodque placeat esse aliquem, qui sibi cum charitate ac libertate christiana ad gloriam Dei & Domini nostri id prononiat.

Vt perpetuò totius huius corporis bonus status conseruetur, confert plurimum, quod in prima, secunda, & quinta Parte dictum est de turba & hominibus ad nostrū institutum ineptis ne ad probationem quidem admittendis: & si aliqui probationis tempore non esse idonei inuenirentur, etiam dimittendis. Siqui vero depravatis moribus essent, aut de quorum emendatione parum speraretur, multo minus essent retinendi. Minus etiam apertum ostium esse debebit ad admittendos aliquos in Scholasticos approbatos, & Coadiutores formatos, minime vero omnium in

cogitatum est. Nō tamē obligatur societas ad hoc munus suscipiendum, quandounque aliqui ex ea Episcopatus esset admittendus: Immo libera manet, ut id oneris & relinqueret, et assumere posset; ubi multum referre ad Dei obsequium iudicaret.

Post emissam autem professionem hoc votum simplex cum alijs, de quibus diximus, emitetur.

B. 13

Pr. scel.

Professos: Non enim alij, quam spiritus & doctrina selecte viri, & multum, diuque exercitati, & in varijs probationibus virtutis & abnegationis sui ipsorum cum omniū ædificatione & satisfactione perspecti ad professionem admitti debent. Sic enim, licet multitudo angescat, non imminuetur, nec debilior reddetur spiritus, dum tales sint, qui in Societatis corpus cooptantur.

Cùm bona & mala capitibus habitudo in uniuersum corpus redundet; summopere conferet, si eleætio Præpositi Generalis ea sit, quæ in nona Parte de scripta est. Et post hanc electionem, illa maximi erit momenti, qua inferioris Præpositi in Provincijs, & Collegijs, ac Domibus Societatis eliguntur. Nam se rē quales hi fuerint, tales & eorum subditi erunt. Resert etiam magnopere, præter electionem, si Præpositi particulares in sibi subditos, & Generalis in particulares, ac contra Societas in Generalem (ut in nona Parte declaratum est) multum potestatis habeant; ita, vt omnes ad bonum omnia possint; &, si malè agerent, omnino subiecti sint. Resert etiam, ut Superioris ministros idoneos (ut in eadem parre dictum est) ad ordinationem & executionem rerum, quæ spectant ad eorum officium, habeant.

Quod iuuat ad unionem membrorum huius Societatis inter se, & cum suo capite, multum etiam ad conseruationem boni status illius iuuabit; cuius modi est in primis uoluntatum uinculum, quod Charitas est, & mutuus amor, quem crebra communictio, &

tio, & rerum mutua notitia, eadem doctrina, & in omnibus, quantum fieri potest, uniformitas nutriet. Sed in primis id præstabit obedientia vinculum, quod particulares cum suis Præpositis, & hos ipsos inter se & cum Provincialibus, & utrosque cum Generali uniet; ita, ut inter omnes diligenter subordinatio seruetur.

10 *Moderatio laborum animi & corporis, & in Constitutionibus, quæ ad neutrum extremū rigoris uel dissolutionis vergant (ut sic melius obseruari possint) mediocritas conferet ad durationem, & totius corporis in suo statu conseruationem.*

11 *Ad eundem finem faciet, generatim curare, ut amor & charitas omnium etiam externorum erga Societatem conseruetur,*

B *sed eorum præsertim, quorum uoluntas bene aut malè in nos affecta multum habet momenti, ut aditus ad diuinū obsequium, & animarum auxilium aperiatur, uel præcludatur. In ipsa ue-*

B *In primis conseruetur benevolētia Sedis Apostolicae, cui pecuniariter inseruire debet Societas:*

deinde Principum secularium, & magnatum, ac primari.e authoritatis hominum; quorum fauor, aut alienatio animi multum facit, vt ostium diuino seruitio, & bono animarum aperiatur, vel præcludatur. Sic itidem, cùm aliqui male affecti esse intelligerentur, præcipue si homines sint non vulgaris auctoritatis, orandum est pro eis, vtendumque rationibus

R. *conne-*

258 CONST. CVM DECLA.

conuenientibus , ut in amicitiam redeant , vel certe aduersari non sint : idque non timore contradictionum , vel , quod asperius quid quam nobis inde posset accidere ; sed ut per huiusmodi hominum benevolensiam magis in rebus omnibus Dei obsequium & gloria crescat .

C Ad hoc etiam curandum est , ut Domus & Collegia in locis , ubi sit purum & salubre celum , habentur , & non in eis , qui contraria habent proprietatem .

ro Societate nec sit nec sentiatur animorum propensio ad partem alterutram factionis ; quæ esset fortassis inter Principes vel Dominos Christianos ; sed sit potius quidam uniuersalis amor , qui partes omnes (licet sibi inuisitum contraria sint) in Domino nostro amplectatur .

Iuuet etiam moderatus & prudens usus gratiarum per Se-¹²dem Apostolicam concessarum , solius auxilij animarum fine sincerissime nobis proposito . Sic enim diuina bonitas opus hoc quod coepit , promouebit , ac bonus odor , qui veritati bonorum operum innitat¹³ur , hominum deuotionem augabit : ut & à Societate ipsi iuuari , & eandem ad propositum sibi finem obsequii & gloriae diuinæ Maiestatis iuuare carent .

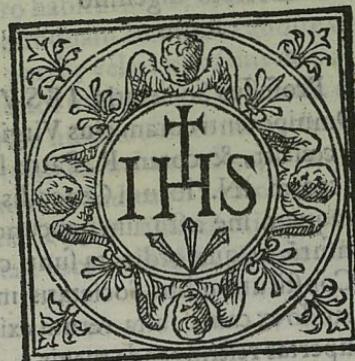
* Conferer etiam , rationem C habete valetudinis ; ut ea in particularibus conseruetur , quemadmodum tercia in Parte dictum est ; & ut demum omnes obser-

PARS DECIMA.

259

obseruationi Constitutionum studeant; ad quam
eisdem scire, saltem quæ ad quemlibet perti-
nent, necesse est. Quare legere, uel
audire easdem singulis men-
sibus oportet.

FINIS.



R O M A, M. D. L X X.

Apud Victorium Halianum,

Cum facultate Superiorum.

LXXXVII
FORMVL A VOTORVM SIMPLI-
CIVM , Q VAE PROFESSI EMIT-
tunt post professionem, iuxta Constitutio-
nes , Parte Sexta , Capite secundo ,
& Parte decima .

Q VAE formula extracta est ex prima . Con-
gregatio ne generali , titulo sexto ,
Decreto uigesimo
tertio .

E GO .N. Professus Societatis I E S V , promit-
to Deo Omnipotenti coram eius Virgine Matre ,
& tota curia cœlesti , & coram R. Patre Præposito
Generali , vel coram .N. locum Generalis Præposi-
ti tenente nunquam me aucturum quacunque ratio-
ne , uel consensurū , ut , quæ ordinata sunt , circa pau-
pertatem in Constitutionibus Societatis , immuten-
tur : nisi quando ex causa iusta rerum exigentium
uideretur paupertas restringenda magis .

Præterea promitto nunquā me aucturum vel præ-
tensurum , ne indirecte quidem , vt in aliquam præ-
lationem , vel dignitatem in Societate eligar , vel
promouear .

Tum , si quem sciam id curare , vel prætendere ,
promitto illum , remque totam me manifesturum
Societati , vel Præposito eius .

Præmitto præterea nunquā me curaturum , præ-
tensu-

vensurum &c extra Societatem prælationem aliquā,
vel dignitatem, nec consensurum in mei electionem
quantum in me fuerit, nisi coactus obedientia eius,
qui mihi præcipere potest sub pœna peccati.

¶ Insuper promitto, si quando acciderit, ut hac ra-
tione in Præsidem alicuius Ecclesie promouear: pro
cura, quam de animæ meæ salute, ac recta muneric
mihi impositi administratione gerere debeo, me eo
loco, ac numero habiturum Præpositum Societatis
Generalem, ut nunquam consilium audire detrecte,
quod vel ipse per se, vel quiuis alius de Societate,
quem ad id ipse sibi substituerit, dare mihi dignabi-
tur. Consilijs vero huiusmodi ita me pariturn sem
per esse promitto, si ea meliora esse, quam quæ mihi
in mentem venerint, iudicabo: omnia intelligendo
iuxta Societatis I E S V Constitutiones & Decla-
rationes. In tali loco, tali die, mense, & anno.
& cæt.

Inv. 52971

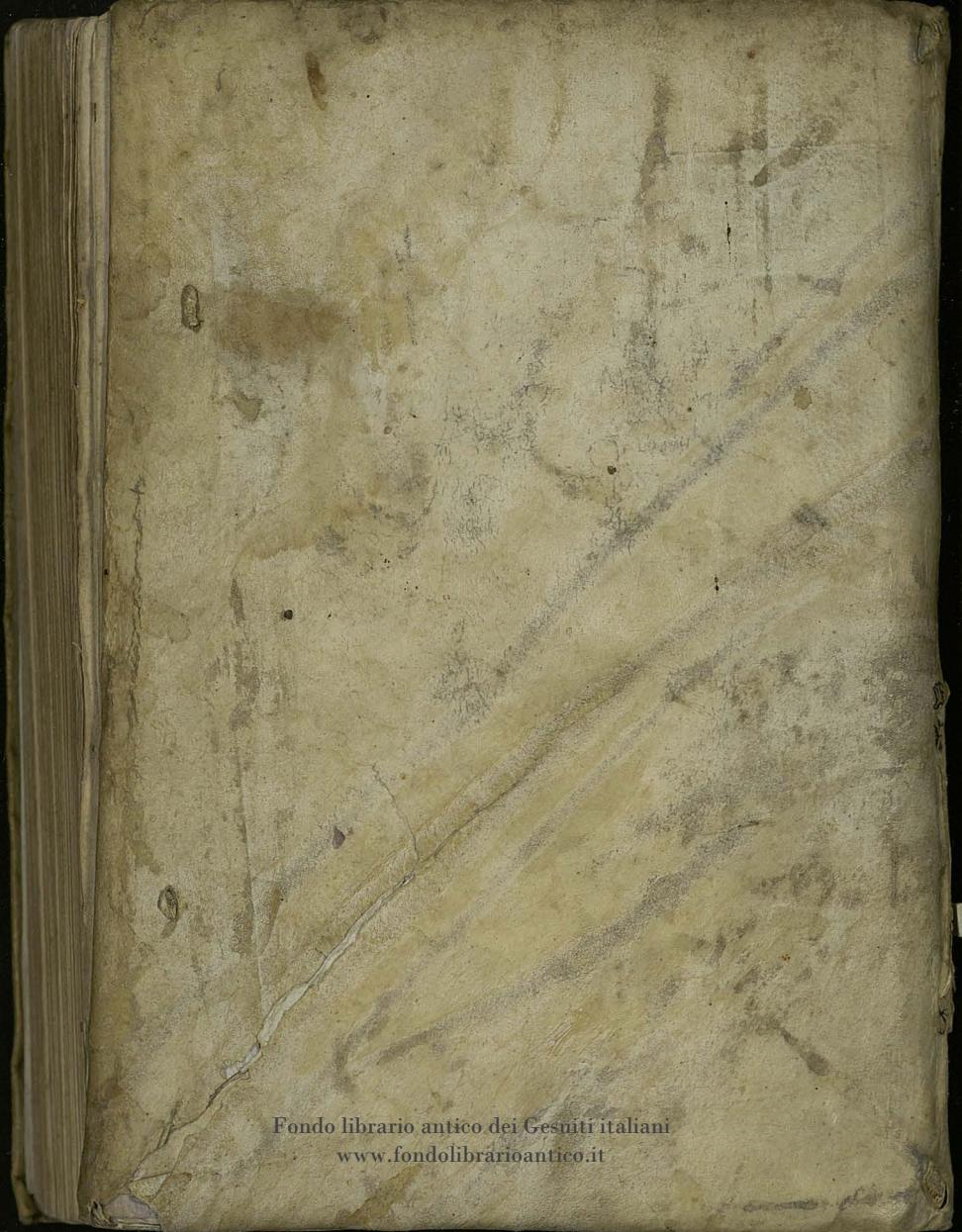
Fondo librario antico dei Gesuiti italiani

www.fondolibrarioantico.it

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it



Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

13